

การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของหมวดวัสดุก่อสร้าง

กรณีศึกษา : กลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์

Security Analysis of Building Material Category

Case Study : Cement Company Group



โดย

นางสาวศุภมาส สัตตบริภัณฑ์
รหัสประจำตัว 41066616

เสนอ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของหมวดวัสดุก่อสร้าง
กรณีศึกษา : กลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์
นักศึกษา : นางสาวศุภมาส สัตตบริรักษ์
ระดับการศึกษา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิลิทธิ แก้วฉา

ในการดำเนินธุรกิจจำเป็นที่จะต้องมีเงินทุนในการประกอบธุรกิจ ไม่ว่าจะธุรกิจจะเริ่มดำเนินการหรือต้องการขยายกิจการก็ตาม วิธีการที่จะระดมทุนมีหลายวิธีการด้วยกัน สำหรับวิธีการระดมเงินทุนโดยการออกจำหน่ายหุ้นสามัญเป็นการระดมทุนจากประชาชนโดยผ่านการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นตลาดทุนที่สำคัญที่สุดของประเทศไทย แม้การลงทุนในหลักทรัพย์จะให้ผลตอบแทนที่สูงแต่ก็มีความเสี่ยงสูงด้วยเช่นกัน ผู้ลงทุนจึงควรมีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มผลตอบแทน และลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มีหลักในการลงทุน หรือวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่นิยม 2 แนวทาง คือ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะการวิเคราะห์หลักทรัพย์ของหมวดวัสดุก่อสร้าง โดยใช้กรณีศึกษากลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์ จำนวน 4 บริษัท คือ บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เนื่องจากปูนซีเมนต์เป็นวัสดุในการก่อสร้างต่าง ๆ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างมากและเป็นหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน โดยการวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 จนถึง ปี พ.ศ. 2542 เพื่อพิจารณาแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2543 การวิเคราะห์สภาวะอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 จนถึง ปี พ.ศ. 2542 เพื่อพิจารณาแนวโน้มของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในปี พ.ศ. 2543 และการวิเคราะห์บริษัท โดยการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ซึ่งใช้การวิเคราะห์แบบ SWOT และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งใช้อัตราส่วนทางการเงิน ทำการวิเคราะห์จากงบการเงินของบริษัทแต่ละบริษัทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 และด้วยวิธีการทางเทคนิค โดยใช้การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์จากข้อมูลรายเดือน ซึ่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่ใช้คือ แผนภูมิแท่งเทียน แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม แนวรับและแนวต้าน สโตคาสติก และดัชนีกำลังสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์พบว่า แนวโน้มในปี พ.ศ. 2543 สภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวมเริ่มมีการปรับตัวดีขึ้น จากแนวโน้มการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน สำหรับสภาวะอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์โดยรวมเริ่มจะกระเตื้องขึ้นแต่ยังไม่มากนัก เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจและภาวะการก่อสร้างในปีนี้มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะจากการลงทุนในสาธารณูปโภคพื้นฐานของรัฐบาลเป็นหลัก การนำเข้าปูนซีเมนต์จะมีแนวโน้มลดลงอย่างมาก ขณะที่ด้านการส่งออกปูนซีเมนต์จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ตามสภาวะเศรษฐกิจโลกเริ่มคลี่คลายไปในทางที่ดี และเน้นการดำเนินนโยบายเพื่อการส่งออกมากขึ้นของผู้ผลิต ประกอบกับมีการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ทำให้การส่งออกปูนซีเมนต์เกิดการขยายตัวสูงมากขึ้น และสำหรับการวิเคราะห์กลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์ พบว่า ทั้ง 4 บริษัทโดยภาพรวมปัจจัยพื้นฐานค่อนข้างดี แต่อาจจะมีบางบริษัทที่มีปัญหาในการปรับโครงสร้างหนี้ ได้แก่ บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) ในด้านการเคลื่อนไหวราคาหลักทรัพย์ทั้ง 4 บริษัท โดยภาพรวมราคาหลักทรัพย์ควรจะมีทิศทาง การเคลื่อนไหวคล้ายกับวงจรธุรกิจ ซึ่งทำให้ในระยะยาวควรจะมีทิศทางปรับตัวขึ้นตามสภาวะเศรษฐกิจของประเทศที่เริ่มมีการปรับตัวสูงขึ้น แต่เมื่อพิจารณาการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในระยะสั้น ๆ ของช่วงปัจจุบันที่ได้ทำการศึกษา มีแนวโน้มปรับตัวลดลง ซึ่งเมื่อพิจารณา สโตคาสติกและดัชนีกำลังสัมพันธ์เป็นสัญญาณว่าควรจะขายหลักทรัพย์ในช่วงนี้

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในด้านการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน คือปัจจัยพื้นฐานอย่างแรกที่น่ามาพิจารณาเป็นพิเศษ คือการวิเคราะห์บริษัท โดยเฉพาะการวิเคราะห์เชิงปริมาณ รวมทั้งในการพิจารณางบการเงินของบริษัท ควรพิจารณาเปรียบเทียบหลาย ๆ ปีย้อนหลัง เพื่อดูทิศทางในอนาคตของบริษัท และควรพิจารณาอย่างรอบคอบ หลังจากการทำการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุนแล้ว ผู้ลงทุนและผู้ที่จะทำการศึกษาต่อไป ควรจะศึกษาในเรื่องการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ลงทุนเพิ่มเติมเพื่อกำหนดราคาหลักทรัพย์ที่ควร จะลงทุน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูงสุด สำหรับด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเทคนิคมีหลายเครื่องมือด้วยกัน ดังนั้นการเลือกใช้เครื่องมือควรจะต้องเลือกตามวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้ที่ทำการศึกษาหรือผู้ลงทุน นอกจากนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่ได้ทำการศึกษาไปแล้วยังมีเครื่องมือการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่มีประสิทธิภาพตัวอื่น ๆ อีก เช่น เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ดัชนีปริมาณหุ้นสะสม รูปแบบการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในแบบต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นผู้ที่จะทำการศึกษาต่อไปจึงควรพิจารณาศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพิ่มเติม อย่างไรก็ตามหลังจากได้ทำการศึกษาทั้งปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิคแล้วผู้ศึกษามี
ความเห็นว่โดยภาพรวมทั้ง 4 บริษัท มีปัจจัยพื้นฐานที่ดี ซึ่งในระยะยาวผู้ลงทุนควรจะเลือกลงทุน
ในหลักทรัพย์ของบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) เป็นอันดับแรก อันดับที่ 2 คือบริษัท
ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) อันดับที่ 3 คือบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) อันดับที่
4 คือ บริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน) แต่ในช่วงปัจจุบันที่ได้ทำการศึกษาผู้ลงทุนควรจะรอ
จังหวะในการเข้าซื้อหลักทรัพย์โดยรอสัญญาณการซื้อหลักทรัพย์จากสโตนสตรีคและดัชนีกำลัง
สัมพันธ์



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ABSTRACT

Title : Security Analysis of Building Material Category
Case Study : Cement Company Groups

Student : Ms. Suppamas Sattaboriphan

Level of Study : Master of Business Administration

Major : Business Administration

Advisor : Assistant Professor Apisit Kaewcha

Obviously, Capital is an essential basis in conducting any business either that business will be starting or expanding. Therefore, in order to raise capital, there are various methods to do so. One of those methods is to raise capital by issuing company common stocks to public through the process of selling and purchasing securities in The Stock Exchange of Thailand, which is the most important security market in the country. Although the compensation of this form of investment has highly benefit for investors, in fact ,it is, highly risky. Thus, the key criteria should be considered before making any investment decision in order to potentially increase the benefits and to reduce the risk. In doing so, Two of the security analysis methods in security investment being known as The Fundamental Analysis and The Technical Analysis were used in this study. Therefore, the objective in this study is to specifically discuss and investigate the necessary criteria in security analysis of building material category by using the case study of 4 Cement Company Groups. These groups are identified as The Siam Cement Public Company Limited, Siam City Cement Public Company Limited, Jalapraphan Cement Public Company Limited, and TPI Polene Public Company Limited.

Generally, cement is the fundamental material in every construction, which has been considered as one of the most important industries for economy development in Thailand. It is the marketable security, which has been continuously in both buying and selling in the market all the time as well. With the Fundamental Analysis by analyzing

Thailand economy from 1994 to 1999, it will be utilized to indicate the trend of Thailand

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

economy in the year 2000 and by analyzing the cement industry from 1993 to 1999, it will also be used to point out the trend of cement industry in the year 2000. For company analysis, it will be analyzed with Qualitative Analysis by using SWOT analysis, with Quantitative Analysis by using Ratio Analysis from company financial analysis from 1996 to 1998 of each company. With the Technical Analysis, it will be analyzed by using the monthly movement of security price, in which the tools used are Candlesticks chart, Trends, Support and Resistance, Stochastic and Relative strength index.

The findings indicate that the trend of the overall Thailand economy in the year 2000 shown the better improvement resulted from the improvement of entire Asian Economy. For the overall cement industry, it slightly grew due to the country economy as well as the higher of the constructional trend of this year, especially in the government infrastructure investment. In addition, the trend of cement import seemed to decrease whereas the export trend was increasing due to the world economy improvement as well as the increasing emphasis in the export policy. Furthermore, with an agreement in opening of Asian free Trade Area (AFTA), it also enabled the higher expansion of cement export. For the analysis of Cement Company Groups, it is found that the overall fundamental factors seemed to be better. However, TPI Polene Public Company Limited had been found to have a liability-restructured problem.

Additionally, the findings also show that the overall movement of price patterns of these 4 companies would have the movement direction similarity with the business cycle, which, in the long run, would have the better improvement direction follow the improvement of the country economy. However, the movement direction in the short period studied seemed to be decreasing. Therefore, according to the Stochastic Analysis and Relative strength index, it indicated the signal that securities should be sold during this period.

From the study, it is recommended that in the Fundamental Analysis, the primary factor, which should be firstly considered, is the Company Analysis, especially the Quantitative Analysis as well as the carefully consideration in the company financial background strictly comparing year by year in order to predict the company future

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

direction. After considering the Fundamental Analysis to reduce the investment risk, investors or further investigators should study the estimation of invested security value in order to determine the appropriate security price for the highest benefit of the investment. For the Technical Analysis, as mentioned above, the tools used in this analysis were varieties, therefore, the selection should be properly made depending on the actual objectives of the investors and the need for further investigation. In addition to the tools used in this analysis, there are other effective tools such as Moving Average, On Balance Volume and Price Patterns. Thus, the further investigators should consider the beyond study.

For my overall opinion after studying in both the fundamental and technical factors, it is found that all the 4 companies have great fundamental factors, which, in the long run, investors should select to invest with Jalaprathan Cement Public Company Limited as firstly preferred, The Siam Cement Public Company Limited as secondly preferred, Siam City Cement Public Company Limited as thirdly preferred, and TPI Polene Public Company Limited as lastly preferred. However, in the time period of the study, investors should wait for the appropriate opportunity in purchasing securities as well as wait for the right signal from Stochastic Analysis and Relative strength index.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาดังกล่าวสำเร็จลงด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิสิทธิ์ แก้วฉา อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ที่กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้การศึกษาดังกล่าวนี้มีคุณค่า และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ ดร.อุรสา บัวตะมะ และ รองศาสตราจารย์ อมรศรี ดันพิพัฒน์ คณะกรรมการการศึกษาอิสระ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ขอขอบพระคุณ บิดามารดา และพี่น้องทุกท่านที่ให้กำลังใจและช่วยสนับสนุนด้วยดีมาตลอด และขอขอบคุณ คุณ วิรัตน์ กิรติชูวงศ์ คุณ นงคัลักษณ์ ศรีบรรมงคล และเพื่อน ๆ ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี จนกระทั่งการศึกษาดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้

ศุภมาส สัตตบริภัณฑ์

19 มีนาคม 2543

สารบัญ

| | หน้า |
|---|------|
| กิตติกรรมประกาศ | (1) |
| สารบัญ | (2) |
| สารบัญตาราง | (6) |
| สารบัญภาพ | (8) |
| สารบัญภาพผนวก | (9) |
| บทที่ 1 บทนำ | 1 |
| ความสำคัญและประเด็นปัญหา | 1 |
| วัตถุประสงค์ของการศึกษา | 3 |
| ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ | 4 |
| ขอบเขตของการศึกษา | 4 |
| นิยามศัพท์ | 5 |
| การตรวจเอกสาร | 5 |
| วิธีการศึกษา | 8 |
| การเก็บรวบรวมข้อมูล | 8 |
| การวิเคราะห์ข้อมูล | 8 |
| บทที่ 2 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง | 10 |
| การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน | 10 |
| การวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจ | 11 |
| การวิเคราะห์สภาวะอุตสาหกรรม | 13 |
| การวิเคราะห์บริษัท | 17 |
| การวิเคราะห์ทางเทคนิค | 24 |
| ข้อสมมติฐานของการวิเคราะห์ทางเทคนิค | 24 |
| เครื่องมือในการวิเคราะห์ทางเทคนิค | 25 |
| บทที่ 3 การวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจ | 34 |
| สภาพโดยทั่วไปของเศรษฐกิจไทย | 34 |
| ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2537 | 34 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

| | หน้า |
|--|------|
| ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2538 | 38 |
| ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2539 | 40 |
| ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2540 | 43 |
| ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2541 | 45 |
| ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2542 | 48 |
| ภาพรวมของภาวะเศรษฐกิจไทยใน ปี พ.ศ. 2537-2542 | 50 |
| แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจไทยปี พ.ศ. 2543 | 51 |
| บทที่ 4 การวิเคราะห์สภาวะอุตสาหกรรม | 55 |
| ลักษณะทั่วไปของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ | 55 |
| ประเภทของปูนซีเมนต์ | 55 |
| สภาวะการผลิต | 57 |
| วัตถุดิบ | 57 |
| แหล่งที่มาของวัตถุดิบ | 58 |
| กรรมวิธีการผลิตปูนซีเมนต์ | 58 |
| ต้นทุนการผลิต | 59 |
| ผู้ผลิต | 60 |
| กำลังการผลิตและปริมาณการผลิต | 60 |
| สภาวะการตลาด | 63 |
| การจำหน่ายปูนซีเมนต์ | 63 |
| ส่วนแบ่งการตลาด | 63 |
| ความเคลื่อนไหวทางการตลาด | 63 |
| ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศไทย | 65 |
| การนำเข้าและการส่งออก | 67 |
| แนวโน้มของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ในปี พ.ศ. 2543 | 68 |
| บทที่ 5 การวิเคราะห์บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) | 69 |
| การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน | 69 |
| การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ | 69 |
| การวิเคราะห์เชิงปริมาณ | 73 |

| | หน้า |
|--|------|
| การวิเคราะห์ทางเทคนิค | 81 |
| ผลการวิเคราะห์ทางเทคนิค | 81 |
| บทที่ 6 การวิเคราะห์บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) | 90 |
| การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน | 90 |
| การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ | 90 |
| การวิเคราะห์เชิงปริมาณ | 94 |
| การวิเคราะห์ทางเทคนิค | 102 |
| ผลการวิเคราะห์ทางเทคนิค | 107 |
| บทที่ 7 การวิเคราะห์บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) | 110 |
| การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน | 110 |
| การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ | 110 |
| การวิเคราะห์เชิงปริมาณ | 114 |
| การวิเคราะห์ทางเทคนิค | 122 |
| ผลการวิเคราะห์ทางเทคนิค | 126 |
| บทที่ 8 การวิเคราะห์บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) | 129 |
| การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน | 129 |
| การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ | 129 |
| การวิเคราะห์เชิงปริมาณ | 133 |
| การวิเคราะห์ทางเทคนิค | 141 |
| ผลการวิเคราะห์ทางเทคนิค | 141 |
| บทที่ 9 สรุปและข้อเสนอแนะ | 150 |
| สรุป | 150 |
| การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน | 150 |
| การวิเคราะห์ทางเทคนิค | 153 |
| ข้อเสนอแนะ | 153 |
| บรรณานุกรม | 155 |
| ภาคผนวก | 159 |
| ภาคผนวก ก. | 160 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.
ประวัติผู้ศึกษา

หน้า
163
179



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

| ตารางที่ | หน้า |
|---|------|
| 1 เครื่องซีภาวะเศรษฐกิจไทยปี พ.ศ. 2537-2542 | 35 |
| 2 อัตราส่วนบรรทัดฐานของวัตถุดิบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์ 1 ดัน | 57 |
| 3 ต้นทุนการผลิตปูนซีเมนต์ | 59 |
| 4 กำลังการผลิตและปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์ ปี พ.ศ. 2536-2541 | 61 |
| 5 ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2536-2542 | 66 |
| 6 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2541 | 71 |
| 7 อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541 | 74 |
| 8 งบดุลบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541 | 82 |
| 9 งบกำไรขาดทุนบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541 | 86 |
| 10 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก ณ วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2542 | 92 |
| 11 อัตราส่วนทางการเงินบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทร่วม และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2540 | 96 |
| 12 งบดุลบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทร่วม และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541 | 103 |
| 13 งบกำไรขาดทุนบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทร่วม และบริษัทย่อยปี พ.ศ. 2539-2541 | 106 |
| 14 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541 | 112 |
| 15. อัตราส่วนทางการเงินบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541 | 116 |
| 16 งบดุลบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541 | 123 |
| 17 งบกำไรขาดทุนบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541 | 125 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

| | หน้า |
|--|------|
| 18 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541 | 131 |
| 19 อัตราส่วนการเงินบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541 | 134 |
| 20 งบดุลบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539- 2541 | 142 |
| 21 งบกำไรขาดทุนบริษัท บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541 | 146 |



สารบัญภาพ

| ภาพที่ | หน้า |
|--|------|
| 1 แผนภูมิแท่ง | 26 |
| 2 แผนภูมิแท่งเทียบ | 27 |
| 3 แผนภูมิแบบสัญลักษณ์ | 28 |
| 4 แนวโน้มขึ้น | 28 |
| 5 แนวโน้มลง | 29 |
| 6 แนวโน้มราบ | 29 |
| 7 ส่วนแบ่งการตลาดของปูนซีเมนต์ | 64 |
| 8 การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์รายเดือนของ บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) | 89 |
| 9 การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์รายเดือนของ บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) | 109 |
| 10 การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์รายเดือนของ บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) | 128 |
| 11 การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์รายเดือนของ บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) | 149 |

สารบัญภาพผนวก

| ภาพผนวกที่ | | หน้า |
|------------|---------------------------------|------|
| 1 | รูปแบบหัวและไหล่แบบตั้ง | 165 |
| 2 | รูปแบบหัวและไหล่แบบกลับหัว | 165 |
| 3 | รูปแบบสองยอดแบบหัวตั้ง | 165 |
| 4 | รูปแบบสองยอดแบบกลับหัว | 166 |
| 5 | รูปแบบจากรองถ้วยแบบหงาย | 166 |
| 6 | รูปแบบจากรองถ้วยแบบคว่ำ | 166 |
| 7 | รูปแบบสามเหลี่ยมหน้าจั่วจวนอน | 167 |
| 8 | รูปแบบสามเหลี่ยมมุมฉากหัวกลับ | 167 |
| 9 | รูปแบบสามเหลี่ยมมุมฉากแบบตั้ง | 168 |
| 10 | รูปแบบสามเหลี่ยมที่มีฐานขยายตัว | 168 |
| 11 | รูปแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า | 169 |
| 12 | รูปแบบลิ้มปลายชี้ขึ้น | 169 |
| 13 | รูปแบบลิ้มปลายชี้ลง | 169 |
| 14 | รูปแบบธงชี้ลง | 170 |
| 15 | รูปแบบธงชี้ขึ้น | 170 |

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและประเด็นปัญหา

ในการดำเนินธุรกิจจำเป็นต้องมีเงินทุนในการประกอบธุรกิจ ไม่ว่าจะธุรกิจจะเริ่มดำเนินการหรือต้องการขยายกิจการก็ตาม วิธีการที่จะระดมเงินทุนมีหลายวิธีการด้วยกัน เช่น การกู้เงินจากสถาบันการเงินทั้งในและนอกประเทศ การออกหุ้นกู้ และการออกจำหน่ายหุ้นสามัญ เป็นต้น ซึ่งวิธีการกู้เงินจากสถาบันการเงินและการออกหุ้นกุนั้นจะมีอัตราดอกเบี้ยสูง ทำให้ต้นทุนของหนี้สินสูงตามไปด้วย ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจลดลง และการระดมทุนโดยวิธีการดังกล่าวนี้ มีการกำหนดเวลาชำระคืนที่ค่อนข้างแน่นอน ทำให้ธุรกิจขาดโอกาสในการขยายการลงทุนเพิ่ม สำหรับวิธีการระดมเงินทุนโดยการออกจำหน่ายหุ้นสามัญเป็นการระดมทุนจากประชาชนโดยผ่านการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นตลาดทุนที่สำคัญที่สุดของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ ส่งเสริมการออมทรัพย์ เป็นแหล่งในการระดมเงินทุนและสนับสนุนให้ประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ โดยการออกหลักทรัพย์ หรือเอกสารสิทธิเสนอขายต่อผู้ที่ต้องการจะลงทุน ซึ่งมีทั้งนักลงทุนจากต่างประเทศ นักลงทุนประเภทสถาบัน และนักลงทุนรายย่อย โดยหวังผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปของเงินปันผลหรือดอกเบี้ย เงินกำไรจากการขายหุ้น และสิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุน ดังนั้นถ้าหากตลาดอยู่ในภาวะเศรษฐกิจที่ดี ทำให้ผลประกอบการของบริษัทนั้นดีตามไปด้วย และทำให้สิทธิเรียกร้องของหุ้นสามัญสูงขึ้นด้วย ซึ่งจะส่งผลให้ราคาของหลักทรัพย์ซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์สูงตาม แต่ถ้าตลาดหลักทรัพย์อยู่ในภาวะซบเซาหรือถดถอยทำให้ราคาหลักทรัพย์เป็นไปในทางตรงข้าม เนื่องจากหุ้นสามัญซึ่งจัดเป็นหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง ผู้ลงทุนจะต้องมีความสามารถในคาดคะเนผลตอบแทนโดยเฉลี่ยว่าสามารถชดเชยความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้

ดังนั้นการที่ผู้ลงทุนจะสามารถลดความเสี่ยงจากการลงทุนได้ จึงต้องมีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุน เพื่อทราบถึงสถานการณ์ที่ผ่านมาและภาวะปัจจุบัน เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มที่เป็นไปได้ในอนาคต ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเงิน การเมือง จิตวิทยา อุตสาหกรรม และบริษัทที่เลือกจะลงทุน ซึ่งการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มีหลักในการลงทุน หรือวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่นิยม 2 แนวทาง คือการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental analysis) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และการวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical analysis) ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้จึงเป็นการนำเสนอการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทั้ง 2 แนวทาง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุนแก่ผู้ลงทุนทั่วไปที่ต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทหุ้นสามัญ โดยมีหลักเกณฑ์การตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน

อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ของไทยได้เริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ. 2456 โดยพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงมีพระราชประสงค์ที่จะให้มีอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในประเทศไทย ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ให้เงินลงทุนเริ่มแรกจำนวน 1,200,000 บาท ตั้งเป็นโรงงานในรูปของบริษัทจำกัด คือ บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะทำการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าและเพื่อให้มีอุตสาหกรรมที่ผลิตวัตถุดิบที่สำคัญในอุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์จึงเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก และได้มีบทบาทมากขึ้นทุกที เนื่องจากปูนซีเมนต์เป็นวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างต่าง ๆ เช่น ถนน ที่อยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ สนามบิน เขื่อน เป็นต้น ประกอบกับในระยะหลังมีผู้ใช้ปูนซีเมนต์ทดแทนไม้มากขึ้น เพราะราคาของไม้มีราคาสูงและมีปริมาณจำกัด นอกจากนี้ปูนซีเมนต์ยังมีความทนมากกว่า ซึ่งในการสร้างตึกสูง ๆ จำเป็นต้องใช้ปูนซีเมนต์ รวมทั้งอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศเกือบทั้งหมด จึงทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในประเทศ และยังก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจสาขาอื่นอย่างกว้างขวาง เช่น การขยายตัวทางการก่อสร้าง การคมนาคม เป็นต้น

เศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2540 เป็นปีที่อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ต้องประสบกับภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องมาตลอดได้ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 12 ปีหลังจากปี พ.ศ. 2528-2539 เป็นต้นมา ในช่วงครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2540 ภาวะความต้องการใช้ปูนซีเมนต์อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปี พ.ศ. 2539 แต่ในช่วงครึ่งปีหลัง ภาวะความต้องการใช้ปูนซีเมนต์กลับชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง จากปัญหาภาวะก่อสร้างที่ชะลอตัวลงสะสมจากปี พ.ศ. 2539 ทั้งจากในภาคเอกชนที่เผชิญกับปัญหาของการขาดสภาพคล่อง อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง และในภาครัฐได้ปรับลดงบประมาณการลงทุนก่อสร้างลงและการเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ทำให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ทั้งปี พ.ศ. 2540 มีประมาณ 36 ล้านตัน ในขณะที่กำลังการผลิตของผู้ผลิตในอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ยังคงเพิ่มขึ้นอีก 6.1 ล้านตัน และมีกำลังการผลิตรวมเป็น 46.9 ล้านตัน (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2541: 211) ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 เศรษฐกิจยังหดตัวอย่างต่อเนื่องจากปลายปี พ.ศ. 2540 ส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 9.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ในปี พ.ศ. 2540 สำหรับหมวดวัสดุก่อสร้างการผลิตลดลงร้อยละ 38.3 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2542: 30) ตามภาวะซบเซาของการก่อสร้างในประเทศ จึงทำให้กลุ่มสินค้าที่ได้รับผลกระทบมากได้แก่ ปูนซีเมนต์ และเหล็กเส้น กล่าวคือ ปริมาณความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศลดลงจาก 36 ล้านตันในปี พ.ศ. 2540 มาเป็น 20.3 ล้านตันในปี พ.ศ. 2541 และปริมาณการผลิตจริงได้ลดลงจาก 37.06 ล้านตัน เหลือ 32 ล้านตันในปี พ.ศ. 2541 ขณะที่กำลังการผลิตสูงสุดมีถึง 49.8 ล้านตัน (บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2541: 211) ดังนั้นเพื่อทดแทนความต้องการในประเทศที่ลดลงผู้ผลิตแต่ละรายพยายามที่จะเน้นการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2541 ประเทศไทยส่งออกปูนเม็ดและปูนซีเมนต์ได้ประมาณ 9.5 ล้านตัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2540 กว่าร้อยละ 74 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2542: 36) นอกจากนี้ภาครัฐยังคงมีการลงทุนในสาธารณูปโภคซึ่งอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 8 (ปี พ.ศ. 2540-2544) ในโครงการใหญ่หลายโครงการที่อยู่ในระหว่างดำเนินการดำเนินงานโครงการ เช่น โครงการรถไฟฟ้ามหานคร ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ ทางด่วนบางนา-บางพลี-บางปะกง ทางด่วนยกระดับโทลเวย์ส่วนที่ 2 เป็นต้น ซึ่งทำให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ไม่หดตัวไปมากกว่านี้

แม้ว่าในปัจจุบันอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์จะซบเซาลง แต่อย่างไรก็ตามปูนซีเมนต์ก็ยังคงเป็นวัสดุก่อสร้างที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นสินค้าที่เกือบจะไม่มีสินค้าที่ใช้ทดแทนได้อย่างสมบูรณ์ในการก่อสร้างที่อยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ ตลอดจนปัจจัยขั้นพื้นฐานที่จำเป็นในการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น เขื่อน ถนนคอนกรีต สะพาน สนามบิน และคลองระบายน้ำ นอกจากนี้ยังใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ซีเมนต์ เช่น แผ่นซีเมนต์โลกรีต กระเบื้องกระดาด คอนกรีตอัดแรง เป็นต้น ประกอบกับภาครัฐยังคงมีการลงทุนก่อสร้างในโครงการพื้นฐานเกิดขึ้นส่งผลให้เป็นแรงหนุนให้เกิดความต้องการใช้ปูนซีเมนต์สามารถขยายตัวเพิ่มขึ้นได้อยู่ จึงทำให้อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์เป็นหลักทรัพย์ในหมวดวัสดุก่อสร้างที่มีการซื้อและการขายอยู่อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงควรที่จะทำการศึกษาการวิเคราะห์หลักทรัพย์ของหมวดวัสดุก่อสร้างกรณีศึกษากลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental analysis) ของการลงทุนในหลักทรัพย์

หมวดวัสดุก่อสร้างของกลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical analysis) ของการลงทุนในหลักทรัพย์หมวดวัสดุก่อสร้างของกลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถใช้การวิเคราะห์ทั้งวิธีปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิคเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อทราบถึงแนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์กลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์

ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่เป็นหุ้นสามัญในหมวดวัสดุก่อสร้าง ซึ่งศึกษาเฉพาะหลักทรัพย์ของกลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์ที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 4 บริษัท เนื่องจากเป็นบริษัทขนาดใหญ่หรือค่อนข้างใหญ่ มีชื่อเสียง และเป็นผู้นำอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ดังต่อไปนี้

- 1.1 บมจ. ชลประทานซีเมนต์ (JCC)
- 1.2 บมจ. ปูนซีเมนต์ไทย (SCC)
- 1.3 บมจ. ปูนซีเมนต์นครหลวง (SCCC)
- 1.4 บมจ. ทีพีไอ โพลีน (TPIPL)

2. ศึกษาวิเคราะห์หลักทรัพย์ ด้วยวิธีวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน โดยระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้การศึกษาแบ่งออกเป็น ข้อมูลสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 จนถึง ปี พ.ศ. 2542 ข้อมูลสภาวะอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 จนถึง ปี พ.ศ. 2542 ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลทางการเงินของบริษัททั้ง 4 บริษัท ที่ได้รับการเปิดเผยต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ถึงปี พ.ศ. 2541 และวิธีวิเคราะห์ทางเทคนิค การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ใช้ข้อมูลรายเดือน เพื่อนำมาพิจารณาแนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์

นิยามศัพท์

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental analysis) หมายถึง การวิเคราะห์ที่ลำดับการพิจารณาจากสภาวะเศรษฐกิจมายังสภาวะอุตสาหกรรมตลอดถึงผลการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และของบริษัทมาวิเคราะห์แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท (เพชรี, 2540: 320)

การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical analysis) ของกลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์ หมายถึง การวิเคราะห์หลักทรัพย์ของกลุ่มบริษัทปูนซีเมนต์ โดยการศึกษาพฤติกรรมราคาเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ในอดีต เพื่อพยากรณ์แนวโน้มราคาในอนาคต ภายใต้สมมติฐานที่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นหรือรูปแบบที่เกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต โดยใช้แผนภูมิแบบต่าง ๆ และเครื่องมือทางสถิติมาช่วยในการวิเคราะห์

ผู้ลงทุน หมายถึง ผู้ที่เข้ามาทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งสามารถแบ่งผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. นักลงทุน (Investor) คือนักลงทุนที่ลงทุนโดยหวังผลตอบแทนจากเงินปันผลเป็นหลัก โดยจะทำการพิจารณาคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุนอย่างรอบคอบเพื่อให้มีความเสี่ยงน้อยที่สุด นักลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังเติบโต มีโครงการขยายงานหรือขยายกิจการตามที่ได้วางแผนไว้ ถึงแม้บริษัทเหล่านี้จะจ่ายเงินปันผลต่อนักลงทุนก็ยังพอใจ เนื่องจากการจ่ายเงินปันผลต่ำก็เพราะบริษัทกั้นเงินส่วนหนึ่งไปลงทุนขยายกิจการ ซึ่งหากการขยายกิจการประสบความสำเร็จก็จ่ายเงินปันผลมากขึ้นและส่งผลให้ราคาหุ้นสูงขึ้นด้วย

2. นักเก็งกำไร (Speculator) เป็นผู้ลงทุนที่ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง โดยหวังผลตอบแทนในรูปกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในระยะเวลาสั้น ๆ และไม่หวังเงินปันผล การลงทุนในลักษณะนี้ผู้ลงทุนจะต้องมีความรู้ ความชำนาญ และการตัดสินใจที่รวดเร็วโดยอาศัยจังหวะการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์เป็นสำคัญ (ฐิติรัตน์ , 2542: 4)

การตรวจเอกสาร

พรรณ (2541) ได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เพื่อประเมินราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โดยแยกเป็นรายบริษัท 5 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็น การวิเคราะห์หลักเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยนำงบการเงินของบริษัทที่ใช้ในการศึกษา ตั้งแต่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี พ.ศ. 2531–2539 มาคำนวณหาอัตราต่าง ๆ เพื่อดูฐานะการเงินของบริษัท และทำการเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง กับความเสี่ยงของการลงทุนในหลักทรัพย์ โดยใช้ทฤษฎี CAPM ช่วยกระจายความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ของตลาด เพื่อนักลงทุนได้คัดเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ของอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังกับความเสี่ยงที่เป็นระบบ โดยใช้แบบจำลองเงินปันผลมาคำนวณ จากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทที่ศึกษาจำนวน 5 บริษัท พบว่า บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) มีการบริหารงานโดยรวมมีประสิทธิภาพดีมาก มีสภาพคล่องทางการเงินในสัดส่วนที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม รวมทั้งมีการจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นสัดส่วนที่พอเหมาะและสม่ำเสมอ จึงส่งผลให้ราคาตลาดของหลักทรัพย์ของบริษัทมีราคาตลาดสูงกว่ามูลค่าราคาที่เป็นจริง (Overvalue) บริษัท อัลฟาเทค อิเลคทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) บริษัท ยีเอสเอส อาร์เรย์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) และบริษัท เคซีอี อิเลคทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพการบริหารสินค้าคงคลัง การจัดสรรหนี้สิน ความสามารถในการหากำไร และการบริหารสภาพคล่องต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม แต่บริษัท อัลฟาเทค อิเลคทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) สามารถให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นได้มากกว่าบริษัท ยีเอสเอส และบริษัท เคซีอี จึงทำให้ราคาตลาดของหลักทรัพย์สูงกว่ามูลค่าที่เป็นจริง (Overvalue) ส่วนบริษัท เซมิคอนดักเตอร์ เวเนเจอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง การบริหารสินค้าคงคลัง การจัดสรรหนี้สิน และการแสวงหากำไรต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม จึงทำให้ไม่สามารถจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นได้ในสัดส่วนที่สูงและสม่ำเสมอ ทำให้ราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทต่ำมาก นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานของทั้ง 5 บริษัท ได้แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพการดำเนินงานที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์แล้ว สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือบริษัทในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยยังขาดการวิจัยและพัฒนาทั้งผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีให้ทัดเทียมประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้ประเทศไทยขาดศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศ ดังนั้นบริษัทในกลุ่มนี้จึงมีการระดมทุนจากตลาดหลักทรัพย์ในมูลค่าน้อย

รัฐกร (2541) ได้ทำการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์โดยวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดยวิเคราะห์หาราคาหุ้นที่แท้จริงเทียบกับราคาในตลาดหุ้น ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม พบว่า ภาวะเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2540 ประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างมาก จากการปรับเปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นแบบลอยตัว ทำให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงอย่างต่อเนื่อง ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลอย่างมาก ทุนสำรองระหว่างประเทศลดลง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากจนต้องกู้ยืมจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2541 ต่ำลงอย่างต่อเนื่อง และเกิดภาวะการเงินของประเทศตึงตัว ทำให้ธุรกิจกลุ่มธนาคารต้องประสบกับปัญหาทางการเงินอย่างมาก จนธนาคารส่วนใหญ่ต้องเพิ่มทุนเพื่อให้เป็นไปตามกฎที่ธนาคารกำหนด ส่วนการวิเคราะห์ธนาคารพาณิชย์ซึ่งได้มีการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ พบว่า ในการวิเคราะห์เชิงคุณภาพธนาคารไทยพาณิชย์มีคุณภาพที่โดดเด่นในกลุ่มธุรกิจของธนาคาร และการวิเคราะห์เชิงปริมาณซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์อัตราส่วน โดยรวมแล้วดีกว่ามาตรฐานของธุรกิจกลุ่มธนาคาร สำหรับการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ที่เป็นหุ้นสามัญของธนาคารไทยพาณิชย์ โดยวิธีตัวแบบเงินปันผลและตัวแบบคุณกำไร ได้มูลค่าที่แท้จริงต่ำกว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์ เนื่องจากการเพิ่มทุนจาก 400 ล้านหุ้นตอนสิ้นปี พ.ศ. 2540 ทำให้กำไรต่อหุ้นและเงินปันผลต่อหุ้นลดลงมาก รวมทั้งผลประกอบการในปี พ.ศ. 2540 มีกำไรลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ทำให้อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก

จินตนา (2542) ได้ทำการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ โดยวิธีวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน โดยคัดเลือกบริษัท 2 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยนำงบการเงินของบริษัทที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2537-2540 มาคำนวณหาอัตราส่วนต่าง ๆ เพื่อดูฐานะการเงินของบริษัท พบว่า บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทที่น่าสนใจในการลงทุนซื้อหลักทรัพย์ มีการกระจายความเสี่ยงทางธุรกิจที่ดีและมีประสิทธิภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมในการบริหารสภาพคล่อง ความสามารถในการหากำไร ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และภาระหนี้สิน รวมทั้งมีมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ที่ประเมินจากตัวแบบเงินปันผลมากกว่าราคาตลาดหลักทรัพย์ (Undervalue) ทำให้สามารถซื้อหุ้นของบริษัทได้ในราคาต่ำและได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้นในอนาคต สำหรับบริษัทผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทที่เข้าถือหุ้นในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมทุน โดยมีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเป็นลูกค้ารายใหญ่ผูกขาด ซึ่งทำให้มีรายได้ที่แน่นอนในอนาคต นอกจากนี้บริษัทยังมีประสิทธิภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมในการบริหารสภาพคล่องและความสามารถในการหากำไร แต่ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและภาระหนี้สินกลับมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมในการประเมินมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์จากตัวแบบเงินปันผลน้อยกว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์ (Overvalue) ทำให้ควรซื้อหุ้นของบริษัท เพื่อป้องกันการขาดทุนจากการที่ราคาตลาดของหลักทรัพย์จะต่ำลงในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ โดยเก็บรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ ประวัติ งบการเงินของแต่ละบริษัทที่ทำการศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึง ปี พ.ศ. 2541
2. ข้อมูลจากวารสาร นิตยสาร จากสถาบันการเงิน อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ และสถาบันอื่น ๆ เพื่อศึกษาถึงแนวความคิด และความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ประกอบด้วย
 - 1.1 การวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจ เป็นการพิจารณาถึงภาพใหญ่ในระดับประเทศ เพื่อจะใช้เป็นพื้นฐานประกอบการตัดสินใจลงทุน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศจะเป็นตัวที่นำแนวโน้มผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ซึ่งเป็นหน่วยย่อยอยู่ในประเทศ ตลอดจนเป็นตัวกำหนดความมั่นใจของนักลงทุน โดยพิจารณาถึงการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ภาวะเงินเฟ้อ การใช้จ่าย การลงทุน การส่งออกและนำเข้า ฐานะการคลัง และการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 จนถึง ปี พ.ศ. 2542 เพื่อพิจารณาแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2543
 - 1.2 การวิเคราะห์สภาวะอุตสาหกรรม ศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรม ศักยภาพการผลิต และการตลาด สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 จนถึง ปี พ.ศ. 2542 เพื่อพิจารณาแนวโน้มของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในปี พ.ศ. 2543
 - 1.3 การวิเคราะห์บริษัท เป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้
 - 1.3.1 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเลขในเชิงพรรณนา โดยใช้การวิเคราะห์แบบ SWOT ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งเป็นการพิจารณาถึงการบริหารงานของบริษัทที่สามารถทำกำไรแก่กิจการ และปัญหาของบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) เป็นการวิเคราะห์ในเชิงคำนวณ โดยการใช้อัตราส่วนทางการเงิน ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์มาจากงบการเงินของบริษัทตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มาคำนวณหาอัตราส่วนต่าง ๆ เพื่อพิจารณาผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ในอดีตที่ผ่านมาของบริษัทเอง และเปรียบเทียบกับธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรม การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ การวิเคราะห์สภาพคล่อง การวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร และการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน

2 การวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยใช้การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์จากข้อมูลรายเดือน เพื่อพิจารณาทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งเครื่องมือการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์มีหลายเครื่องมือด้วยกัน แต่สำหรับในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เฉพาะเครื่องมือที่เป็นที่รู้จักและนิยมกันทั่วไป คือ

2.1 แผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) เป็นการบันทึกราคา 4 ประเภทไว้คือ ราคาเปิด ราคาสูงสุด ราคาต่ำสุด และราคาปิด โดยใช้รูปทรงกระบอกคล้ายแท่งเทียนเชื่อมราคาเปิดและราคาปิด

2.2 แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม (Trends) ราคาหลักทรัพย์มีการเคลื่อนไหวเป็นแนวโน้ม ซึ่งหมายถึงราคาค่าหุ้นเคลื่อนไหวไปโดยมีทิศทางเช่นขึ้นหรือลง และแนวโน้มจะไม่เปลี่ยนทิศทางตราบจนมีปัจจัยมาส่งผลให้ราคาค่าหุ้นเปลี่ยนทิศทาง

2.3 แนวรับและแนวต้าน เมื่อราคาค่าหุ้นเคลื่อนไหวลงจนถึงระดับที่จิตใจให้เกิดอุปสงค์มากขึ้น ราคาค่าหุ้นก็จะสะท้อนสูงขึ้น ราคาต่ำสุดดังกล่าวคือ แนวรับ (Support) และเมื่อราคาค่าหุ้นเคลื่อนไหวขึ้นจนถึงระดับที่จิตใจให้เกิดอุปทานมากขึ้น ราคาค่าหุ้นก็จะสะท้อนต่ำลง ราคาสูงดังกล่าวคือ แนวต้าน (Resistance)

2.4 สโตคาสติก (Stochastic) เป็นเครื่องมือที่ใช้เปรียบเทียบว่าราคาปิดของหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในช่วงที่ผ่านมาหรือไม่

2.5 ดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดการแกว่งตัวของราคาค่าหุ้นสำหรับการลงทุนในช่วงหนึ่งเพื่อดูภาวะการซื้อมากเกินไปหรือขายมากเกินไป

บทที่ 2

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนมีเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่นิยม 2 แนวทางคือ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และการวิเคราะห์ทางเทคนิค ซึ่งมีแนวทางที่แตกต่างกันดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เป็นการวิเคราะห์ที่พิจารณาจากสถานะเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมตลอดถึงผลการดำเนินงานของบริษัท เพื่อนำไปคาดการณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท

2. การวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยการศึกษารูปแบบราคาและปริมาณการซื้อขายในอดีต เพื่อคาดคะเนแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์ในอนาคต ภายใต้สมมติฐานที่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นหรือรูปแบบที่เกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต โดยใช้แผนภูมิแบบต่าง ๆ และเครื่องมือทางสถิติมาช่วยในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

การวิเคราะห์ราคาหลักทรัพย์หรือราคาค่าหุ้นสามัญที่เหมาะสม ควรนำปัจจัยพื้นฐานมาพิจารณา สำหรับเป็นแนวทางในการตัดสินใจของนักลงทุนและเพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน ซึ่งการวิเคราะห์หลักทรัพย์ตามวิธีปัจจัยพื้นฐานสามารถจำแนกเป็น 3 ขั้นตอน คือการวิเคราะห์สถานะเศรษฐกิจ (Economic analysis) การวิเคราะห์สถานะอุตสาหกรรม (Industry analysis) และการวิเคราะห์บริษัท (Company analysis) การวิเคราะห์สถานะเศรษฐกิจเป็นการประเมินภาวะเศรษฐกิจและผลการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจต่อภาวะอุตสาหกรรมและฐานะของกิจการ ตลอดจนต่อตลาดหลักทรัพย์ การวิเคราะห์สถานะอุตสาหกรรมเป็นการประเมินภาพรวมและแนวโน้มของอุตสาหกรรมเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์บริษัท ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของบริษัทเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกันหรือเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในอดีตของบริษัท

การวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจ

เป็นการวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจจากดัชนีภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญทั้งในและนอกประเทศ โดยอาศัยข้อมูลในอดีต ปัจจุบันและการคาดการณ์แนวโน้มอนาคต เพื่อกำหนดหลักทรัพย์ที่จะลงทุนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะเศรษฐกิจโดยรวมย่อมส่งผลกระทบต่อสภาวะอุตสาหกรรม ผลประกอบการของบริษัท และราคาหลักทรัพย์ของบริษัทต่าง ๆ ในที่สุด โดยตัวแปรทางเศรษฐกิจสำคัญที่นำมาประกอบการวิเคราะห์หลักทรัพย์ ได้แก่

1. รายได้ประชาชาติ (Gross national product หรือ GNP) เป็นเครื่องมือวัดมูลค่าของผลิตผลและบริการทั้งหมดของประเทศที่ผลิตได้ในช่วงเวลานึง ซึ่งเป็นดัชนีวัดที่สำคัญที่วัดการเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจอย่างกว้าง ๆ ได้ดีที่สุดใน การวิเคราะห์และคาดการณ์อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจในอนาคตโดยวิเคราะห์จากรายได้ประชาชาตินี้จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุน เนื่องจากการเจริญเติบโตของรายได้ประชาชาติ เป็นการบ่งบอกถึงการขยายตัวของเศรษฐกิจและการขยายตัวของเศรษฐกิจเป็นการสร้างโอกาสให้กับ การขยายตัวอุตสาหกรรมและธุรกิจ นอกจากนี้ยังสามารถเปรียบเทียบรายได้ประชาชาติระหว่างประเทศเพื่อหาข้อสรุปกว้าง ๆ ด้วย

2. ดุลงบประมาณของรัฐบาล แสดงให้เห็นถึงเสถียรภาพทางการคลังของรัฐบาลและความสามารถในการบริหารรายได้รายจ่ายของรัฐบาลด้วย กล่าวคือ หากรัฐบาลมีดุลงบประมาณเกินดุลแสดงว่ารัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้ได้มากกว่ารายจ่าย ซึ่งเป็นการลดภาระหนี้ของรัฐบาลในอนาคต จึงไม่ก่อให้เกิดความกดดันในสภาพคล่องทางการเงินและผ่อนคลายการปรับตัวสูงขึ้นของอัตราดอกเบี้ย ซึ่งจะช่วยให้ตลาดทุนเป็นที่น่าสนใจของนักลงทุน เนื่องจากสามารถให้ผลตอบแทนมากกว่าการลงทุนในตลาดเงิน นอกจากนี้ยังมีผลในการกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจด้วยในทางตรงกันข้ามหากรัฐบาลมีการใช้จ่ายมากกว่ารายรับก็จะเกิดการขาดดุลงบประมาณ ต้องกู้ยืมเงิน ซึ่งหากปริมาณการกู้ยืมเงินสูงจะส่งผลให้ปริมาณเงินในระบบตึงตัวซึ่งมีผลต่อการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยและทำให้การลงทุนชะลอตัว

3. ดุลการค้าและดุลการชำระเงิน เป็นดัชนีบ่งชี้เสถียรภาพทางการค้าระหว่างประเทศและฐานะด้านเงินตราต่างประเทศ อันจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประเทศคู่ค้าและส่งผลให้เกิดการขยายตัวของการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งหากดำเนินไปในลักษณะสมดุลจะก่อให้เกิดการขยายตัวทางด้านการผลิต การจ้างงาน และรายได้ต่อระบบเศรษฐกิจ แต่หากมีปัญหาการขาดดุล เช่น ขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ซึ่งหมายถึงการสูญเสียเงินตราต่างประเทศจะทำให้เงินทุน

สำรวจระหว่างประเทศลดลง เกิดภาวะเงินตึงตัว อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยต้องปรับตัวสูงขึ้นและการลงทุนชะลอตัวลง

4. อัตราเงินเฟ้อ อัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่ตรงข้ามกับสภาวะตลาดหลักทรัพย์ กล่าวคือ เมื่ออัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นระดับราคาสินทรัพย์จะต่ำลง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงจะทำให้อำนาจการซื้อของเงินลดลง นั่นคืออัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของการลงทุนจะอยู่ในระดับต่ำถึงแม้ว่าผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจะอยู่ในระดับสูงก็ตาม นอกจากนี้การแก้ปัญหาภาวะเงินเฟ้อของธนาคารกลางซึ่งจะดำเนินนโยบายการเงินตึงตัว เพื่อลดระดับอัตราเงินเฟ้อให้ต่ำลงจะมีผลทำให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินสูงขึ้นและทำให้ระดับราคาสินทรัพย์ลดลง

5. อัตราดอกเบี้ยและความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตามปกติอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับสภาวะตลาดหลักทรัพย์ กล่าวคือ เมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินสูงขึ้นทำให้ระดับราคาสินทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ลดลง เนื่องจากนักลงทุนจะขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เพื่อนำไปลงทุนในตลาดเงินที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่า ซึ่งการขายหลักทรัพย์เป็นจำนวนมากเช่นนี้จะทำให้ระดับราคาสินทรัพย์ลดลง นอกจากความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวแล้ว การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยยังมีผลกระทบต่อการไหลเข้าออกของเงินตราต่างประเทศด้วย กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยในประเทศสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศโดยที่อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไม่ผันผวนมากนักจะมีเงินทุนไหลเข้ามาในประเทศและส่งผลให้สภาพคล่องในระบบสูงขึ้น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ก็จะเพิ่มสูงขึ้น แต่ในกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีความผันผวนและค่าเงินมีแนวโน้มอ่อนตัวลงมามาก จะส่งผลให้การไหลเข้าของเงินตราต่างประเทศชะลอตัวลงและมีแนวโน้มที่เงินทุนจะไหลออก แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยในประเทศจะสูงกว่าต่างประเทศก็ตาม นอกจากนี้ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่สูงมากอาจทำให้นักลงทุนสนใจเข้าไปลงทุนโดยคาดว่าจะมีโอกาสที่จะได้ผลตอบแทนสูง และก็อาจทำให้มีการโยกย้ายเงินทุนจากตลาดหลักทรัพย์เพื่อเข้าไปเก็งกำไรจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศทำให้ระดับราคาสินทรัพย์ลดลง

6. นโยบายการเงิน หมายถึงการดำเนินมาตรการของเจ้าหน้าที่ทางการเงินในการควบคุมปริมาณเงินและปริมาณสินเชื่อให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในขณะใดขณะหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่ออัตราดอกเบี้ยและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

การจ้างงาน และการรักษาคุณภาพทางการชำระเงินระหว่างประเทศ นโยบายการเงินที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมี 2 ลักษณะคือ

6.1 นโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็น จะใช้เมื่อระบบเศรษฐกิจอยู่ในภาวะชะลอตัว สภาพคล่องในระบบตึงตัว อัตราเงินเฟ้ออยู่ในเกณฑ์ต่ำ และมีการจ้างงานไม่เต็มที่ โดยธนาคารกลางจะออกมาตรการในลักษณะที่ทำให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจสูงขึ้น หรือขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เช่น การซื้อคืนพันธบัตร การปรับลดอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน และการผ่อนคลายเป็นมาตรการทางการเงินอื่น ๆ ซึ่งการดำเนินนโยบายดังกล่าวจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินปรับตัวลดลง ทำให้การลงทุนและเศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น

6.2 นโยบายการเงินแบบเข้มงวด จะใช้เมื่อระบบเศรษฐกิจอยู่ในภาวะเงินเฟ้อ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจขยายตัวเร็วเกินกว่าที่ทรัพยากรในประเทศจะสามารถรองรับได้ ธนาคารกลางจะออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อลดปริมาณเงินในระบบลง เช่น การนำพันธบัตรออกขาย การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน การกำหนดอัตราส่วนเงินเชื่อต่อเงินฝาก การควบคุมการขยายตัวของสินเชื่อ การเพิ่มอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมาย ซึ่งการดำเนินนโยบายในลักษณะนี้จะทำให้อัตราดอกเบี้ยปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้การลงทุนและเศรษฐกิจชะลอตัวลงในที่สุด

7. นโยบายการคลัง หมายถึง การดำเนินมาตรการของรัฐบาลทางด้าน การรับจ่ายเงินและการก่องหนี่สาธารณะผ่านกระบวนการงบประมาณและภาษีเพื่อรักษาเสถียรภาพและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เครื่องมือที่สำคัญในการใช้นโยบายการคลังคือ ภาษีและการใช้จ่ายของภาครัฐ โดยนโยบายด้านภาษีจะมีส่วนช่วยในการกระตุ้นหรือลดความร้อนแรงทางเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันการใช้จ่ายเงินของภาครัฐเพื่อโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อภาคเศรษฐกิจก็มีส่วนช่วยกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพิ่มอุปสงค์รวมให้สูงขึ้นได้ โดยในช่วงที่เศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอย รัฐบาลอาจลดภาษีเพื่อเพิ่มอำนาจซื้อของภาคเอกชนหรือเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อกระตุ้นอุปสงค์ให้สูงขึ้น ส่วนช่วงที่เศรษฐกิจอยู่ในภาวะร้อนแรง อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นอย่างมาก รัฐบาลจะดำเนินนโยบายในทางตรงกันข้าม คือการเพิ่มอัตราภาษีและลดการใช้จ่ายของภาครัฐลง เพื่อชะลอความร้อนแรงของเศรษฐกิจและลดแรงกดดันจากเงินเฟ้อ

การวิเคราะห์สภาวะอุตสาหกรรม

เมื่อวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้มเศรษฐกิจโดยทั่วไปแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการวิเคราะห์ถึงสภาวะอุตสาหกรรมแต่ละอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณาแนวโน้มอนาคต เนื่องจากผลการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดำเนินงานของแต่ละบริษัท นอกจากจะขึ้นอยู่กับตัวองค์กรเองและสถานะเศรษฐกิจโดยรวมแล้วยังขึ้นอยู่กับลักษณะของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริษัทนั้น ๆ ด้วย โดยในการวิเคราะห์อุตสาหกรรมจะพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ประเภทของอุตสาหกรรม วงจรชีวิตของอุตสาหกรรม โครงสร้างการแข่งขันและศักยภาพการทำกำไรของอุตสาหกรรม และปัจจัยทางอุตสาหกรรมอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ประเภทของอุตสาหกรรม โดยพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถจำแนกได้ 3 ประเภท ตามลักษณะการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในวัฏจักรธุรกิจ ดังนี้

1.1 อุตสาหกรรมที่เติบโตสูงกว่าการเติบโตของเศรษฐกิจ (Growth industry) เป็นอุตสาหกรรมที่มีอัตราการเติบโตของกำไรสูง โดยลักษณะของการเติบโตดังกล่าวแทบจะไม่ขึ้นอยู่กับวัฏจักรธุรกิจเลย แต่มักจะขึ้นอยู่กับเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมการผลิตและการจำหน่าย เช่น อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร การปรับปรุงสถานะแวดล้อมและพันธุวิศวกรรมหรือเทคโนโลยีชีวภาพ

1.2 อุตสาหกรรมที่เติบโตในระดับเดียวกับเศรษฐกิจ (Cyclical industry) โดยเป็นอุตสาหกรรมที่มียอดขายและกำไรสูงขึ้นเมื่อเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโต และยอดขายและกำไรลดลงเมื่อเศรษฐกิจมีการชะลอตัว เช่น อุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับผู้บริโภค รถยนต์ และอาหารเสริมทรัพย์ เป็นต้น เนื่องจากผู้บริโภคสามารถชะลอการใช้สินค้าเหล่านี้ออกไปได้เมื่อรายได้ตกต่ำลง และจะจับจ่ายใช้สอยสินค้าเหล่านี้มากขึ้นเมื่อรายได้มากขึ้น

1.3 อุตสาหกรรมที่ไม่ตกต่ำตามเศรษฐกิจ (Defensive industry) เป็นอุตสาหกรรมที่ตกต่ำลงเพียงเล็กน้อยในยามที่เศรษฐกิจตกต่ำ แต่จะเติบโตตามการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ เช่น อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรมสาธารณูปโภค เป็นต้น เนื่องจากเป็นสินค้าหรือบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

2. วงจรชีวิตของอุตสาหกรรม วงจรชีวิตของอุตสาหกรรมเป็นรูปแบบของขั้นตอนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นจากการศึกษาประวัติการขายและความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์แต่ละผลิตภัณฑ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา กล่าวคือ วงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ได้แบ่งช่วงอายุของผลิตภัณฑ์ตามแบบแผนของความต้องการผลิตภัณฑ์และความสามารถในการทำกำไร ทำให้สามารถวิเคราะห์อัตราการเติบโตของอุตสาหกรรม ความสามารถในการทำกำไรและอุตสาหกรรมสามารถจำแนกเป็น 4 ขั้น คือ ขั้นบุกเบิกหรือแนะนำตลาด ขั้นขยายตัวหรือขั้นเจริญเติบโต ขั้นคงตัวหรือขั้นเติบโตเต็มที่ และขั้นตกต่ำหรือถดถอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ขั้นบุกเบิกหรือแนะนำตลาด (Pioneering or Introduction stage) ขั้นบุกเบิกเป็นขั้นที่อุตสาหกรรมเพิ่งเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก มีผู้ผลิตเพียงจำนวนน้อย การเติบโตของยอดขายในขั้นนี้ค่อนข้างช้า เนื่องจากมีอุปสรรคทางด้านเทคนิคและสมรรถนะในการผลิต การจัดจำหน่าย รวมถึงการที่ลูกค้ามีความลังเลใจในการเปลี่ยนพฤติกรรม ถ้าไรอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำหรือขาดทุน เนื่องจากตลาดยังมีขนาดเล็กอยู่ ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการจัดจำหน่ายและส่งเสริมการขาย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าและพัฒนาสูงมาก โดยทั่วไปแล้วขั้นตอนนี้มีคู่แข่งน้อยมากและอัตราการล้มเหลวของธุรกิจมีสูงมาก การลงทุนในธุรกิจนี้อุตสาหกรรมที่อยู่ในขั้นนี้ย่อมมีความเสี่ยงสูง ดังนั้นผู้ลงทุนจะคาดหวังผลตอบแทนที่สูงเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เข้ามาลงทุน

2.2 ขั้นขยายตัวหรือเจริญเติบโต (Expansion or Growth stage) เป็นขั้นที่ผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นที่ยอมรับของตลาดแล้ว ยอดขายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในขณะที่เริ่มมีคู่แข่งเข้ามาในตลาด แต่ภาวะการแข่งขันยังไม่ค่อยรุนแรงนักเพราะต่างสามารถขยายตลาดออกไปได้ ถ้าไรที่เกิดขึ้นมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น เนื่องจากยอดขายเพิ่มขึ้นทำให้ต้นทุนต่อหน่วยลดลงและเกิดความชำนาญในการผลิต

2.3 ขั้นคงตัวหรือเติบโตเต็มที่ (Stabilization or Maturity stage) เป็นขั้นที่ยอดขายเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเนื่องจากตลาดเริ่มอิ่มตัว โดยอัตราการเพิ่มขึ้นของยอดขายเป็นไปอย่างช้า ๆ จนกระทั่งลดลง ซึ่งเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภค ขณะเดียวกันก็เป็นช่วงที่ผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งเข้ามาเลียนแบบแข่งขัน ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการตลาดสูงขึ้น ถ้าไรจึงมีแนวโน้มลดลงด้วย ขั้นคงตัวนี้สามารถแบ่งเป็นสามระยะย่อย ๆ คือระยะเจริญเติบโตเต็มที่ (Growth maturity) เป็นระยะที่ยอดขายมีการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ระยะคงที่ (Stable maturity) เป็นระยะที่ยอดขายถึงจุดสูงสุด แนวโน้มในอนาคตขึ้นอยู่กับอัตราการเกิดของประชากรเป็นสำคัญ และระยะสุดท้ายเป็นระยะการเสื่อมถอยลง (Decaying maturity) ซึ่งยอดขายจะลดน้อยลงเรื่อย ๆ

2.4 ขั้นตกต่ำหรือถดถอย (Deceleration of growth or Decline stage) เป็นขั้นที่ต่อเนื่องกับระยะสุดท้ายของขั้นคงตัว โดยยอดขายลดต่ำลงเรื่อย ๆ เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ขึ้นมาทดแทนผลิตภัณฑ์เดิม หรือเนื่องจากผู้บริโภคเปลี่ยนรสนิยมการใช้ผลิตภัณฑ์ อัตรากำไรของบริษัทตกต่ำลงและเริ่มมีบริษัทที่ต้องออกจากอุตสาหกรรม

3. โครงสร้างการแข่งขันและศักยภาพการทำกำไรของอุตสาหกรรม การวิเคราะห์อุตสาหกรรมจำเป็นที่จะต้องพิจารณาโครงสร้างการแข่งขันและระดับความเข้มข้นของการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมนั้นซึ่งเป็นตัวกำหนดศักยภาพในการทำกำไรของอุตสาหกรรม โดยปัจจัยที่เป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวกำหนดสถานะการแข่งขันของกิจการในอุตสาหกรรมมีปัจจัย 5 ปัจจัย คือ การแข่งขันระหว่างคู่แข่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน อุปสรรคต่อการเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่ อุปสรรคต่อการเข้ามาของสินค้าทดแทน อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ และอำนาจการต่อรองของผู้ขายปัจจัยการผลิต ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การแข่งขันระหว่างคู่แข่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน ต้องพิจารณาจากสภาวะการแข่งขันทั้งอุตสาหกรรมเดียวกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากโลกปัจจุบันมีการค้าและธุรกิจที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรงของสภาพการแข่งขันในปัจจุบัน ได้แก่ จำนวนกิจการในอุตสาหกรรม ขนาดของบริษัทแต่ละบริษัทในอุตสาหกรรม การเติบโตของตลาดระดับของต้นทุนคงที่ และคู่แข่งจากต่างประเทศ

3.2 อุปสรรคต่อการเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่ นอกจากนี้คู่แข่งที่มีอยู่ในปัจจุบันแล้ว ต้องพิจารณาถึงความยากง่ายของคู่แข่งรายใหม่ที่สามารถเข้าสู่อุตสาหกรรมด้วย ซึ่งปัจจัยที่เป็นสิ่งกีดขวางการเข้าสู่อุตสาหกรรมได้แก่ ราคาขายที่ต่ำ การลงทุนที่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก กิจการที่มีอยู่ผลิตในระดับที่ประหยัดในขนาดการผลิตอยู่แล้ว ผู้บริโภคมีต้นทุนสูงในการเปลี่ยนตราสินค้า และข้อจำกัดของภาครัฐบาล

3.3 อุปสรรคต่อการเข้ามาของสินค้าทดแทน หากอุตสาหกรรมมีสินค้าทดแทนอยู่จะทำให้การแข่งขันสูงขึ้น เนื่องจากสินค้าที่ทดแทนกันได้มักจะได้รับการต้อนรับจากผู้บริโภค เนื่องจากมีความแปลกใหม่และมีระดับราคาที่ใกล้เคียงหรือต่ำกว่า ซึ่งส่งผลให้ธุรกิจเดิมสูญเสียส่วนแบ่งการตลาดและถูกแบ่งปันกำไรออกไป

3.4 อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ ผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ เนื่องจากผู้ซื้อสามารถเสนอราคาซื้อถูกลงหรือเรียกร้องสินค้าและบริการที่มีคุณภาพสูงขึ้นโดยการต่อรองสิ่งเหล่านี้กับคู่แข่ง ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้ซื้อมีอำนาจการต่อรองมากขึ้นได้แก่ การที่ผู้ซื้อสินค้าเป็นปริมาณมากเมื่อเปรียบเทียบกับยอดขายของผู้ขายหนึ่งราย และผู้ซื้อทราบโครงสร้างต้นทุนของผู้ขาย

3.5 อำนาจการต่อรองของผู้ขายปัจจัยการผลิต ผู้ขายปัจจัยการผลิตสามารถเพิ่มราคาปัจจัยการผลิตหรือลดคุณภาพและบริการลงได้ถ้ามีผู้จำหน่ายปัจจัยการผลิตน้อยรายลงหรือมีการรวมตัวอย่างเหนียวแน่น มีการจำหน่ายปัจจัยการผลิตให้หลายอุตสาหกรรม และไม่มีปัจจัยการผลิตที่ใช้ทดแทนกันได้หรือทดแทนได้น้อย

4. ปัจจัยทางอุตสาหกรรมอื่น ๆ เพื่อให้การวิเคราะห์มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น ควรพิจารณา

ปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 โครงสร้างของอุตสาหกรรมว่าเป็นแบบผูกขาด กึ่งผูกขาด หรือขาดแบบแข่งขัน สมบูรณ์ เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างการกำหนดราคาและความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาของสินค้า

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทาน ทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

4.3 ตัวแปรทางด้านต้นทุน ได้แก่ อุปทานวัตถุดิบ ความผันผวนของราคา ค่าแรง ภาวะแรงงาน เป็นต้น

4.4 นโยบาย กฎระเบียบและข้อบังคับของรัฐบาล เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งประการหนึ่งของการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม เพื่อให้ทราบบรรทัดฐานที่รัฐบาลกำหนดไว้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงหรือการออกกฎหมายใหม่ย่อมมีผลกระทบต่อธุรกิจในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งในทางบวกและทางลบ

การวิเคราะห์บริษัท

หลังจากที่ผู้ลงทุนได้วิเคราะห์สถานะเศรษฐกิจ และสภาวะอุตสาหกรรมเพื่อศึกษาถึงภาวะการลงทุนและเลือกประเภทธุรกิจที่ควรลงทุนแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการศึกษาถึงบริษัทที่ควรลงทุน ในการเลือกบริษัทที่ควรลงทุนจะต้องทำการวิเคราะห์ตัวบริษัท ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative analysis) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis)

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวข้องกับบริษัท เช่น อัตราการขยายตัวของบริษัทในอดีต ขนาดของบริษัท ลักษณะของผลิตภัณฑ์ การกระจายของผลิตภัณฑ์ เครื่องหมายการค้า โครงสร้างของเงินทุน และผู้บริหารระดับสูง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. อัตราการขยายตัวในอดีต (Past rate of growth) การประมาณการกำไรของบริษัทในอนาคตเพื่อใช้ประเมินมูลค่าของหลักทรัพย์นั้น ผู้ลงทุนอาจใช้อัตราการขยายตัวในอดีตโดยเฉลี่ยเป็นหลัก ซึ่งอาจเป็นไปได้ที่อัตราการขยายตัวในอดีตจะเท่ากับอัตราการขยายตัวที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต หรือหากมีข้อมูลบางอย่างที่แสดงให้เห็นว่าอนาคตของบริษัทจะเจริญขึ้น เช่น มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารที่มีความสามารถเข้ามาบริหารงาน อัตราการขยายตัวในอนาคตก็อาจสูงกว่าอัตราการขยายตัวในอดีตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ประกอบการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขนาดของบริษัท (Size of firm) ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ย่อมจะได้เปรียบธุรกิจที่มีขนาดเล็กในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต การว่าจ้างผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ และสภาพการแข่งขันในตลาด เป็นต้น

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์ (Nature of the product) ต้องพิจารณาว่าสินค้าของบริษัทเป็นสินค้าประเภทฟุ่มเฟือยหรือประเภทจำเป็นต่อการครองชีพ หากเป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ ความต้องการในสินค้าจะมีเสถียรภาพมากกว่าความต้องการในสินค้าประเภทฟุ่มเฟือย ดังนั้นกำไรของบริษัทที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้าประเภทที่จำเป็นต่อการครองชีพก็จะมีเสถียรภาพมากกว่า

4. การกระจายของผลิตภัณฑ์ (Diversification) บริษัทที่ผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลายชนิด ย่อมจะลดความเสี่ยงอันเกิดจากความไม่แน่นอนของรายได้และกำไรได้มากกว่าบริษัทที่ผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้อยชนิด

5. เครื่องหมายการค้า (Trademark) บริษัทที่มีเครื่องหมายการค้าซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย หรือเป็นบริษัทที่มีค่าความนิยมสูง การค้าของบริษัทนั้นย่อมจะเจริญขึ้นเรื่อย ๆ โอกาสที่บริษัทจะทำกำไรได้ในอนาคตย่อมสูงขึ้นด้วย

6. โครงสร้างของเงินทุน (Capital structure) ธุรกิจแต่ละประเภทมีโครงสร้างของเงินทุนที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปแล้วธุรกิจที่มีโครงสร้างของเงินทุนประกอบด้วยหนี้สินเป็นส่วนใหญ่จะมีความเสี่ยงทางการเงินสูงกว่าธุรกิจที่เงินทุนส่วนใหญ่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้น

7. ผู้บริหารระดับสูง (Top management) ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะนำบริษัทไปสู่ความเจริญ หากผู้บริหารของบริษัทนั้นเป็นผู้ที่มีความสามารถและมีความชำนาญในธุรกิจประเภทนั้นแล้ว ย่อมจะทำให้การดำเนินงานของบริษัทนั้นประสบความสำเร็จ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์จากงบการเงินของบริษัทที่ผ่านมาและประเมินแนวโน้มในอนาคต ประเด็นหลักของการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้แก่ การวิเคราะห์งบการเงิน การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และการประเมินราคาหลักทรัพย์จากมูลค่าของบริษัท ซึ่งจะได้รับประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อเข้าใจถึงลักษณะโครงสร้างและข้อจำกัดในการใช้งบการเงินนั้น ๆ นอกจากนี้ควรสามารถแปลความผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณด้วย เพื่อหาคำตอบต่าง ๆ ที่ต้องการ เช่น แหล่งที่มาของเงินทุนเป็นอย่างไร สาเหตุการเพิ่มทุนของธุรกิจและโอกาสความเป็นไปได้ของการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เงินทุนในอนาคต ความสามารถในการทำกำไร การบริหารสภาพคล่องของธุรกิจ ความสามารถในการชำระหนี้ และมูลค่าหลักทรัพย์ที่เหมาะสมของบริษัท เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นการวิเคราะห์แนวโน้มจากตัวเลขข้อมูลงบประมาณในอดีตเฉพาะของบริษัทเอง และ/หรือการวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบกับบริษัทในอุตสาหกรรมเดียวกัน

1. งบการเงิน งบการเงินประกอบด้วย งบดุล (Balance sheet) งบกำไรขาดทุน (Income statement) และงบกระแสเงินสด (Statement of cash flows)

1.1 งบดุล งบดุลเป็นงบการเงินที่แสดงสถานภาพทางการเงินของธุรกิจ ณ วันใดวันหนึ่ง โดยงบดุลประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น

1.1.1 สินทรัพย์ (Asset) ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียน (Current asset) สินทรัพย์ถาวร (Fixed asset) และสินทรัพย์อื่น ๆ

1.1.2 หนี้สิน (Liabilities) แสดงภาระผูกพันของกิจการที่มีต่อเจ้าหนี้หรือหนี้สินที่กิจการมีอยู่ แบ่งเป็นหนี้สินหมุนเวียน (Current liabilities) และหนี้สินระยะยาว (Longterm liabilities)

1.1.3 ส่วนของผู้ถือหุ้น (Shareholder's equity) คือส่วนของผู้ถือหุ้นหรือส่วนแตกต่างระหว่างสินทรัพย์ทั้งหมดและหนี้สินทั้งหมด

การวิเคราะห์งบดุลทำให้ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการและคนทั่วไปทราบถึงฐานะและความมั่นคงของธุรกิจ โดยเฉพาะเจ้าหนี้สามารถทราบว่าธุรกิจมีสภาพคล่องทางการเงินมากหรือน้อย นอกจากนี้งบดุลยังแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานของธุรกิจตั้งแต่เริ่มกิจการด้วย เพราะรายการต่าง ๆ ในงบดุลเป็นการเก็บตัวในแง่สะสม ทำให้ทราบแนวโน้มของรายการต่าง ๆ ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง ดีขึ้นหรือต่ำลง ซึ่งจะช่วยให้เห็นว่าธุรกิจมีสถานภาพที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

1.2 งบกำไรขาดทุน (Income statement) งบกำไรขาดทุนเป็นงบแสดงผลการดำเนินงานของบริษัททางด้านรายได้และค่าใช้จ่าย กำไรหรือขาดทุนสุทธิของบริษัทในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยปกติจะเป็นช่วงระยะเวลา 1 ปี อันเป็นการชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานและความสามารถในการทำกำไรของบริษัท รายการสำคัญของงบกำไรขาดทุนประกอบด้วย

1.2.1 รายได้ ประกอบด้วยค่าขายไม่ว่าจะเป็นเงินสดหรือเงินเชื่อ และรายได้อื่น ๆ ที่ไม่ใช่จากการดำเนินงานตามปกติของกิจการ

1.2.2 ต้นทุนสินค้าขาย (Cost of good sold) เพื่อให้ทราบต้นทุนที่แน่นอนและสามารถควบคุมต้นทุนของสินค้าที่ขายได้ แต่มีข้อควรระวังในการวิเคราะห์คือ วิธีการประเมิน

ราคาสินค้าคงคลังว่าเป็นแบบ FIFO (First in first out) หรือแบบ LIFO (Last in first out) ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำกำไรแตกต่างกัน

1.2.3 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (Operating expense) ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายที่สำคัญ คือค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ข้อควรระวังคือในเรื่องการพิจารณา ค่าใช้จ่าย คือวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาที่แตกต่างกันจะมีผลทำให้กำไรของธุรกิจแตกต่างกันได้เช่นเดียวกัน

1.2.4 กำไรจากการดำเนินงาน (Operating profit) แสดงถึงความสามารถในการให้ได้มาซึ่งกำไรจากการดำเนินงานของธุรกิจ โดยกำไรในขั้นนี้จะเป็นเสมือนเกราะคุ้มกัน ผู้ลงทุน (Earning protection) เพราะจะเป็นตัวกำหนดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและเงินต้นให้แก่เจ้าหนี้เงินกู้ ตลอดจนจ่ายปันผลและเหลือเก็บเป็นกำไรสะสมไว้ในบริษัทต่อไป

1.3 งบกระแสเงินสด (Statement of cash flow) เป็นงบที่ใช้เพื่อประเมินความสามารถของกิจการในการได้มาซึ่งเงินสดหรือรายการเสมือนเงินสด และการประเมินความต้องการของกิจการในการใช้จ่ายเงินสดในกิจการต่าง ๆ โดยใช้ร่วมกับงบการเงินอื่นในการประเมินการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิของกิจการ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงรายการสินทรัพย์และหนี้สินอื่นที่มีใช้ทุนหมุนเวียนแต่มีผลต่อทุนหมุนเวียน และเพื่อใช้คาดคะเนกระแสเงินสดที่จะเป็นไปในอนาคต

งบกระแสเงินสดที่สำคัญ ได้แก่ กำไรสุทธิ ค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนที่ไม่ต้องการใช้เงินทุน เช่น ค่าเสื่อมราคา สินทรัพย์ถาวรและสินทรัพย์อื่นที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง หนี้สินระยะยาวและหนี้สินอื่นที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ส่วนของผู้ถือหุ้นที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง การจ่ายเงินปันผล เป็นต้น

2. การวิเคราะห์งบการเงิน ในการวิเคราะห์งบดุลและงบกำไรขาดทุน โดยใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratio analysis) ซึ่งเป็นเครื่องมือการวิเคราะห์ทางการเงินที่เป็นที่รู้จักกันดีที่สุดและใช้กันอย่างกว้างขวาง อัตราส่วนแสดงถึงความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ระหว่างข้อมูลหนึ่งกับอีกข้อมูลหนึ่ง โดยอัตราส่วนทางการเงินอาจเป็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่าง ๆ ในงบดุล หรือข้อมูลต่าง ๆ ในงบกำไรขาดทุน หรือระหว่างข้อมูลทั้งสองงบบก็ได้ ทั้งนี้ข้อมูลที่นำมาคำนวณอัตราส่วนต้องเป็นข้อมูลที่สำคัญและมีความสัมพันธ์ที่เข้าใจได้จึงจะทำให้อัตราส่วนนั้นมีประโยชน์ในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินสามารถวิเคราะห์ได้สองลักษณะ คือการเปรียบเทียบอัตราส่วนปัจจุบันกับอดีตที่ผ่านมาของบริษัทนั้น ๆ เอง และเปรียบเทียบอัตราส่วนของบริษัท เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ผู้ลงทุนสนใจกับอัตราส่วนของบริษัทอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกันในช่วงเวลาเดียวกัน การวิเคราะห์อัตราส่วนที่ใช้ในการอธิบายครั้งนี้มี 4 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์สภาพคล่อง (Liquidity ratios) การวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน (Activity or Efficiency ratios) การวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร (Profitability ratios) และการวิเคราะห์โครงสร้างของทุนหรือภาระหนี้สิน (Leverage ratios)

2.1 การวิเคราะห์สภาพคล่อง (Liquidity ratios)

2.1.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current ratio) เป็นตัวชี้วัดภาวะผูกพันของบริษัทที่ต้องจ่ายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีจะถูกครอบคลุมโดยเงินสดและทรัพย์สินที่เปลี่ยนเป็นเงินสดง่ายมากหรือน้อย อันเป็นตัวชี้ถึงสภาพความอยู่รอดของบริษัทในระยะสั้นอัตราส่วนนี้ควรอยู่ประมาณ 2:1 อย่างไรก็ตามค่าอัตราส่วนที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับประเภทอุตสาหกรรมและขึ้นอยู่กับแต่ละบริษัท บริษัทที่มีรายได้สม่ำเสมอและมีความสัมพันธ์อันดีกับแหล่งเงินกู้ระยะสั้นอาจดำรงอัตราส่วนนี้ในระดับต่ำกว่าบริษัททั่ว ๆ ไปได้

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

2.1.2 อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว (Quick ratio) ใช้สำหรับวัดความสามารถของธุรกิจในการชำระหนี้สินหมุนเวียนจากสินทรัพย์หมุนเวียนที่หักสินค้าคงเหลือออก ทั้งนี้เพื่อพยายามตัดสิ่งซึ่งจะเป็นปัญหาในการเปลี่ยนเป็นเงินสดออก (สินค้าคงเหลือ) อัตราส่วนนี้ค่ายิ่งมากแสดงว่าบริษัทนี้มีสภาพคล่องสูง โดยปกติอัตราส่วน 1:1 ก็ถือว่าเหมาะสมแล้ว

$$\text{อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{สินค้าคงเหลือ}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

2.2 การวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน (Activity ratios)

2.2.1 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (Receivable turnover) อัตราส่วนนี้แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างยอดขายเชื่อสุทธิกับยอดลูกหนี้เฉลี่ย ถ้าอัตราการหมุนเวียนอยู่ในอัตราสูงแสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการบริหารลูกหนี้ และสามารถเปลี่ยนลูกหนี้เป็นเงินสดได้เร็ว

$$\text{อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้} = \frac{\text{ขายเชื่อสุทธิ}}{\text{ลูกหนี้เฉลี่ย}}$$

2.2.2 ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้ (Average collection period) อัตราส่วนนี้แสดงถึงระยะเวลาเรียกเก็บเงินว่ายาวนานมากหรือน้อย ผู้วิเคราะห์สามารถนำมาเปรียบเทียบกับเงื่อนไขการชำระเงินของบริษัทซึ่งจะทำให้ทราบถึงความสามารถในการเรียกเก็บหนี้ว่ามีประสิทธิภาพดีหรือไม่ดี

$$\text{ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้} = \frac{360}{\text{อัตราหมุนเวียนของลูกหนี้}}$$

2.2.3 อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง (Inventory turnover ratio) อัตราส่วนนี้ใช้วัดอัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือเพื่อให้ทราบถึงความคล่องตัวของสินค้าว่าสามารถจำหน่ายสินค้าได้เร็วหรือช้า ถ้าอัตราส่วนนี้มีค่าสูงแสดงว่าสินค้าของบริษัทสามารถขายได้เร็ว แสดงถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานขายของบริษัท

$$\text{อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง} = \frac{\text{ต้นทุนสินค้าขาย}}{\text{สินค้าคงเหลือเฉลี่ย}}$$

2.2.4 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด (Total asset turnover) จะบอกให้ทราบถึงความสามารถในการใช้สินทรัพย์ทั้งหมดที่บริษัทมีอยู่ว่าได้ใช้สินทรัพย์นั้นอย่างเต็มประสิทธิภาพมากขึ้นหรือลดลง ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำแสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์มากเกินความต้องการในช่วงเวลานั้นหรือสินทรัพย์ที่มีอยู่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เท่าที่ควรจะเป็น

$$\text{อัตราการหมุนของสินทรัพย์ทั้งหมด} = \frac{\text{ขายสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์ทั้งหมด}}$$

2.3 การวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร (Profitability ratios)

2.3.1 อัตรากำไรสุทธิ (Net profit margin) แสดงให้เห็นประสิทธิภาพในการดำเนินงานในอันที่จะกำไรให้บริษัทภายหลังจากที่คิดต้นทุนและค่าใช้จ่ายทั้งหมด รวมทั้งภาษีเงินได้เรียบร้อยแล้ว

$$\text{อัตรากำไรสุทธิ} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ยอดขาย}}$$

2.3.2 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (Return on total assets) หรือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (Return on investment) แสดงให้เห็นถึงระดับผลตอบแทนที่จะได้รับจากการบริหารเงินของบริษัทหรือสินทรัพย์ทั้งหมดที่บริษัทมีอยู่ว่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากหรือน้อย อีกนัยหนึ่งเป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรของสินทรัพย์ทั้งหมดที่ใช้ในการดำเนินงาน

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์ทั้งหมด}}$$

2.3.3 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on equity) แสดงให้เห็นว่าเงินลงทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นที่นำมาลงทุนในบริษัทนั้น ผู้ถือหุ้นจะได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาจากการดำเนินงานของบริษัทนั้นเป็นจำนวนร้อยละมากหรือน้อย อันอาจใช้เป็นอัตราผลตอบแทนที่จะนำไปเปรียบเทียบกับผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนในบริษัทอื่น ๆ

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

2.4 การวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน (Leverage ratios)

2.4.1 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (Debt to total assets ratio) แสดงให้เห็นสัดส่วนของการลงทุนว่าสินทรัพย์ทั้งหมดที่บริษัทมีอยู่นั้นใช้เงินลงทุนจากหนี้สินจำนวนมากหรือน้อย ทั้งนี้เพื่อวัดความเสี่ยงเกี่ยวกับภาระหนี้สินในอนาคตของบริษัทนั้น ๆ

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด} = \frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{สินทรัพย์ทั้งหมด}}$$

2.4.2 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt / Equity ratio) แสดงให้เห็นความเสี่ยงทั้งในด้านเจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นของบริษัท ถ้าอัตราส่วนนี้มีค่าสูงแสดงว่าบริษัทนี้มีความเสี่ยงภัยสูงเนื่องจากการกู้ยืมเงินมาใช้ในกิจการมาก ถ้าในอนาคตบริษัทเกิดปัญหาทางด้านการเงินขึ้นมาอาจมีผลถึงขนาดที่ทำให้บริษัทต้องล้มละลายได้

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

2.4.3 อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (Interest coverage ratio) แสดงให้เห็นความสามารถในการชำระดอกเบี้ยเงินกู้ของบริษัท

$$\text{อัตราส่วนความสามารถ} = \frac{\text{กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี}}{\text{ดอกเบี้ยจ่าย}}$$

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิคเป็นการวิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานของหลักทรัพย์ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ด้วยความเชื่อหรือสมมติฐานที่ว่าความต้องการซื้อและความต้องการขายสะท้อนทุก ๆ สิ่งออกมาเป็นราคาตลาดและราคาก็จะเคลื่อนไหวเป็นแนวโน้ม ซึ่งอาจจะขึ้นหรือลงก็ได้ นอกจากนั้นนักวิเคราะห์ทางเทคนิคยังเชื่อว่าประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย คือแนวโน้มของราคามีโอกาสหมุนเวียนกลับมาเป็นอีก วัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ทางเทคนิคคือการหาช่วงเวลาที่เหมาะสมในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาวโดยมุ่งหวังผลกำไรสูงสุดจากการซื้อขายหลักทรัพย์

ข้อสมมติฐานของการวิเคราะห์ทางเทคนิค

เอกสารนี้เป็น การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคอยู่ภายใต้ความเชื่อพื้นฐานหรือสมมติฐานดังนี้ ซึ่งด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ราคาตลาดของหลักทรัพย์จะสะท้อนถึงทุกสิ่งทุกอย่างในตลาด กล่าวคือ ปัจจัยทุกอย่างในตลาดไม่ว่าจะเป็นปัจจัยพื้นฐาน หรือการเมือง หรือปัจจัยทางจิตวิทยาล้วนส่งผลต่อระดับราคาในปัจจุบันของหลักทรัพย์ และสะท้อนอยู่ในระดับราคาปัจจุบันเรียบร้อยแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดราคาในปัจจุบัน

2. ราคาตลาดของหลักทรัพย์มีการเคลื่อนไหวเป็นแนวโน้ม คือราคาหลักทรัพย์จะมีการเคลื่อนไหวอย่างมีทิศทาง ซึ่งหากไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วนักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชื่อว่าราคาหลักทรัพย์จะเคลื่อนไหวเป็นทิศทางที่ต่อเนื่อง จนกว่าจะมีปัจจัยใด ๆ มาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความต้องการซื้อและขายหลักทรัพย์ ราคาจึงจะเปลี่ยนแปลงทิศทาง

3. ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอยเดิม นักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชื่อว่ารูปแบบราคาหลักทรัพย์ที่เคยเกิดขึ้นแล้วย่อมเกิดขึ้นอีก เพราะผู้ลงทุนมักตอบสนองต่อรูปแบบของราคาอย่างที่เคยเกิด เช่นเมื่อราคาหลักทรัพย์หนึ่งเคยสูงถึงระดับหนึ่งแล้วตกลงมา เมื่อราคาหลักทรัพย์นั้นสูงขึ้นไปถึงระดับดังกล่าวอีกครั้ง ผู้ลงทุนก็จะส่งขายหลักทรัพย์ ซึ่งการตอบสนองของผู้ลงทุนเช่นนี้ทำให้ราคาหลักทรัพย์ตกลงมาเช่นในอดีต

เครื่องมือในการวิเคราะห์ทางเทคนิค

เครื่องมือในการวิเคราะห์ทางเทคนิคมีหลายเครื่องมือด้วยกัน แต่ที่นำมาอธิบายในที่นี้ใช้เฉพาะเครื่องมือที่เป็นที่รู้จักและนิยมกันทั่วไปของนักวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคในประเทศไทย โดยได้จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่งเป็นการใช้รูปแบบแผนภูมิในการพิจารณาเส้นแนวโน้ม แนวรับและแนวต้าน และรูปแบบราคาของหลักทรัพย์ กลุ่มที่สองเป็นการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ทางเทคนิคซึ่งได้จากการคำนวณมาช่วยในการหาแนวโน้มราคาหลักทรัพย์หรือบอกทิศทางการเปลี่ยนแปลงของราคา และในแต่ละกลุ่มจะอธิบายเฉพาะเครื่องมือที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ที่ต้องพิจารณาในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งจะทำให้สามารถทำวิเคราะห์แนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในระยะยาวโดยรวมได้อย่างชัดเจน

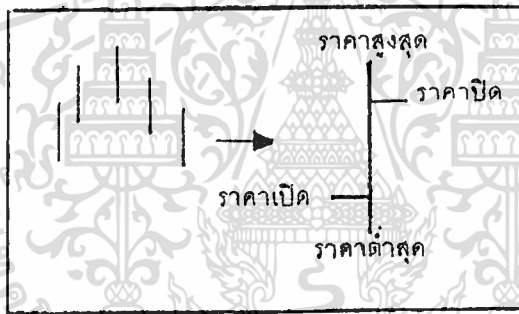
กลุ่มที่หนึ่ง

กลุ่มที่หนึ่งเป็นการใช้รูปแบบแผนภูมิในการพิจารณาเส้นแนวโน้ม แนวรับและแนวต้าน และรูปแบบราคาของหลักทรัพย์ มีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็น 1. เครื่องมือประเภทแผนภูมิ แผนภูมิราคาหลักทรัพย์ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป มี 4 ประเภทคือ ด้านการคำนวณว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำมาใช้

1.1 แผนภูมิเส้น (Line chart) เป็นการบันทึกราคาปิดของหุ้นในแต่ละช่วงเวลา เช่น ราคาปิดประจำวัน ประจำสัปดาห์และประจำเดือนก็ได้ ในบางกรณีอาจเป็นราคาเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดของราคาดัชนีรายตัวหรือทั้งตลาดที่วัดด้วยดัชนีต่าง ๆ นอกจากการบันทึกราคาซื้อหุ้นโดยใช้แผนภูมิเส้นแล้ว แผนภูมิเส้นอาจใช้ในการบันทึกเครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิคบางเครื่องมือ เครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิคที่มีลักษณะเป็นแผนภูมิเส้นได้แก่ เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ดัชนีหุ้นบวกลบสะสม ดัชนีปริมาณสะสม ดัชนีกำลังสัมพันธ์ และดัชนีซื้อขายเกินขอบเขต (Overbought - Oversold indicator) เป็นต้น

1.2 แผนภูมิแท่ง (Bar chart) เป็นการบันทึกราคาหุ้นสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละวันหรือในแต่ละสัปดาห์หรือในแต่ละเดือน โดยมักนิยมแสดงราคาปิด (หรืออาจมีราคาเปิดด้วย) ในลักษณะขีดแนวขวางบนแผนภูมิแบบแท่ง (ภาพที่ 1)



ภาพที่ 1 แผนภูมิแท่ง
ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

1.3 แผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) เป็นแผนภูมิแท่งอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งบันทึกราคา 4 ประเภท คือ ราคาเปิด ราคาสูงสุด ราคาต่ำสุด และราคาปิด โดยใช้รูปทรงกระบอกคล้ายแท่งเทียนเชื่อมราคาเปิดและราคาปิด ส่วนราคาสูงสุดและต่ำสุดแสดงด้วยเส้นตรงที่ลากต่อจากแท่งเทียนดังกล่าวในแนวตั้งขึ้น และลงตามลำดับ

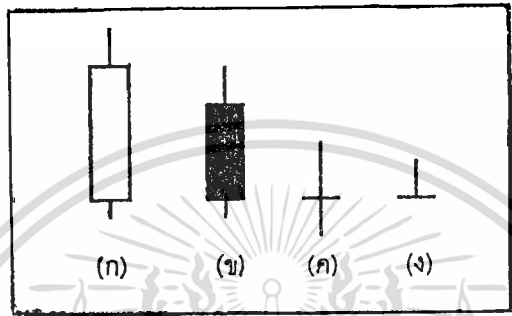
แผนภูมิแท่งเทียนแสดงการเปรียบเทียบระดับราคาปิดกับราคาเปิด (ภาพที่ 2)

- (ก) กรณีที่ราคาปิดอยู่ในระดับสูงกว่าราคาเปิด แท่งเทียนจะเป็นสีขาว (White candlestick)
- (ข) กรณีที่ราคาปิดอยู่ในระดับต่ำกว่าราคาเปิด แท่งเทียนจะเป็นสีดำ (Black candlestick)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ค) กรณีที่ราคาปิดอยู่ในระดับเดียวกับราคาเปิด โดยราคาอยู่ในระดับกลาง ระหว่างราคาสูงสุดกับราคาต่ำสุด จะปรากฏเป็นรูป “ Doji “

(ง) กรณีที่ราคาปิดอยู่ในระดับเดียวกับราคาเปิด โดยราคาอยู่ ณ ระดับราคาต่ำสุด จะปรากฏเป็นรูป “ Gravestone Doji “



ภาพที่ 2 แผนภูมิแท่งเทียน
ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

1.4 แผนภูมิแบบสัญลักษณ์ (Point & Figure Charts) เป็นการบันทึกราคาหุ้นในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงมากอย่างมีนัยสำคัญที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยบันทึกสัญลักษณ์ X แทนการขึ้นของราคาหุ้นและสัญลักษณ์ O แทน การลดลงของราคาหุ้น (ภาพที่ 3)

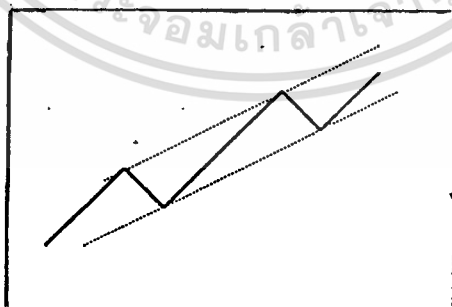
2. แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม (Trends) ราคาหลักทรัพย์มิได้เคลื่อนไหวเป็นเส้นตรง แต่การเคลื่อนไหวจะขึ้นลงหรือเป็นในแนวราบ บางกรณีราคาหลักทรัพย์อาจเคลื่อนสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว หรืออาจค่อย ๆ ลดระดับลง นักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชื่อว่าราคาเคลื่อนไหวเป็นแนวโน้ม และแนวโน้มจะไม่เปลี่ยนทิศทางจนกว่าจะมีปัจจัยมาส่งผลให้ราคาหุ้นเปลี่ยนทิศทาง ดังนั้นหากนักวิเคราะห์สามารถระบุแนวโน้มและตอบคำถามได้ว่าแนวโน้มนี้ยังคงต่อเนื่องหรือไม่แล้ว นักวิเคราะห์ก็จะสามารถให้คำแนะนำการลงทุนที่เหมาะสมได้ แนวโน้มมี 3 รูปแบบคือ

2.1 แนวโน้มขึ้น (Uptrend) ในแนวโน้มขึ้นราคาหุ้นสูงสุดจะสูงกว่าราคาสูงสุดครั้งก่อน หรือราคาหุ้นต่ำสุดจะสูงกว่าราคาหุ้นครั้งก่อน นั่นคือราคาหุ้นเคลื่อนไหวเป็นแนวลาดขึ้นระดับราคาต่ำสุดในบางช่วงที่ต่ำกว่าราคาต่ำก่อนหน้านี้ เรียกว่าเป็นระดับราคาต่ำเพื่อปรับตัว เนื่องจากสวนทางกับแนวโน้มทั่วไปในขณะนั้น การลากเส้นแนวโน้มขึ้นทำได้โดยการเชื่อมจุดต่ำสุดอย่างน้อยสองจุดและเพื่อเป็นการยืนยันถึงทิศทางแนวโน้มควรลากเส้นเชื่อมต่อน้อย

สามจุด แต่ถ้าหากจุดที่สามไม่เกิดขึ้นแม้ว่าเส้นแนวโน้มยังคงอยู่ก็จะเป็นเส้นแนวโน้มที่ไม่มีการยืนยัน (ภาพที่ 4)

| | | | | | | | |
|-----|---|---|---|---|---|---|---|
| 101 | | | | | | | |
| 110 | | | X | | O | | |
| 109 | | | X | | O | | |
| 108 | | | X | | O | | |
| 107 | | | X | | O | | |
| 106 | X | | X | X | O | X | |
| 105 | X | O | X | X | O | X | O |
| 104 | X | O | X | X | O | X | O |
| 103 | X | O | X | X | O | X | O |
| 102 | X | O | X | X | O | X | O |
| 101 | X | O | X | X | O | | |
| 100 | X | O | X | | O | | |

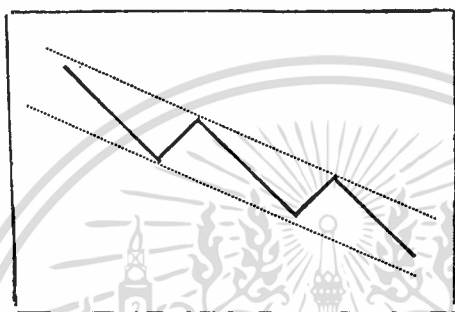
ภาพที่ 3 แผนภูมิแบบสัญลักษณ์
ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)



ภาพที่ 4 แนวโน้มขึ้น
ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

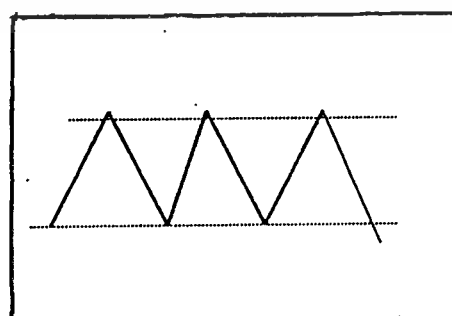
2.2 แนวโน้มลง (Downtrend) ในแนวโน้มลงราคาหุ้นต่ำสุดจะต่ำกว่าราคาต่ำสุดครั้ง
เอกก่อนหรือราคาหุ้นสูงสุดจะต่ำกว่าราคาหุ้นครั้งก่อน นั่นคือราคาหุ้นเคลื่อนไหวเป็นแนวลาดลงระดับ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราคาสูงสุดในบางช่วงที่สูงกว่าราคาสูงก่อนหน้านี้เรียกว่าเป็นระดับราคาสูงเพื่อปรับตัว เนื่องจากสวนทางกับแนวโน้มทั่วไปในขณะนั้น วิธีการลากเส้นแนวโน้มลงทำได้โดยการเชื่อมจุดต่ำสุดอย่างน้อยสองจุด และเพื่อเป็นการยืนยันถึงทิศทางแนวโน้มควรลากเส้นเชื่อมต่ออย่างน้อยสามจุด แต่ถ้าหากจุดที่สามไม่เกิดขึ้นแม้ว่าเส้นแนวโน้มยังคงอยู่ก็จะเป็นเส้นแนวโน้มที่ไม่มีการยืนยัน (ภาพที่ 5)



ภาพที่ 5 แนวโน้มลง
ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

2.3 แนวโน้มราบ (Sideway) ในแนวโน้มราบหรือช่วงที่ราคาหุ้นขึ้นลงอยู่ภายในช่วงแคบ ๆ ที่เรียกว่า “trading range” เป็นช่วงที่แรงของอุปสงค์และอุปทานมีพอ ๆ กัน การคาดการณ์ราคาหุ้นทำได้ยาก จนกว่าจะมีปัจจัยมาทำให้อุปสงค์และอุปทานเปลี่ยนแปลง อันทำให้ราคาหุ้นทะลุผ่านช่วงราคาต่ำหรือสูงออกไป วิธีการลากเส้นแนวโน้มราบทำได้โดยการลากเส้นเชื่อมจุดต่ำสุดสองจุดเส้นเชื่อมจุดสูงสุดสองจุด (ภาพที่ 6)



ภาพที่ 6 แนวโน้มราบ
ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. แนวรับและแนวต้าน เมื่อราคาคงเคลื่อนไหวลงจนถึงระดับที่จิตใจให้เกิดอุปสงค์มากขึ้น ราคาคงก็จะสะท้อนสูงขึ้น ราคาคงต่ำสุดดังกล่าวคือ แนวรับ (Support) และเมื่อราคาคงเคลื่อนไหวขึ้นจนถึงระดับที่จิตใจให้เกิดอุปทานมากขึ้น ราคาคงก็จะสะท้อนต่ำลง ราคาคงสูงดังกล่าวคือ แนวต้าน (Resistance)

3.1 แนวรับ (Support) คือระดับราคาคงต่ำสุดของตลาดในช่วงเวลานั้น อันเป็นช่วงที่กำลังจากอุปสงค์มากกว่ากำลังจากอุปทาน หรือบริเวณที่ระดับราคาคงน่าจะมีแรงซื้อที่มากพอที่จะทำให้แรงขายหยุดได้อย่างน้อยก็ชั่วขณะหนึ่งในระดับราคาใดราคาหนึ่ง ซึ่งหากกำลังซื้อที่มากพอที่จะรักษาระดับนั้นได้เป็นเวลานานหรือสามารถทนแรงขายที่มีจำนวนมากได้ก็เรียกระดับราคานั้นว่า เส้นฐานรับใหญ่ (Major support line) แต่ถ้าแรงซื้อที่มากพอเพียงแต่จะทำให้แรงขายชะงักได้เพียงชั่วระยะเวลาอันสั้นหรือมีเพียงแค่ว่าทนแรงขายลงมาจำนวนไม่มากนัก ระดับราคานั้นก็จะเป็นฐานรับย่อย (Minor support line)

3.2 แนวต้าน (Resistance) คือระดับราคาคงสูงสุดของตลาดในช่วงเวลานั้น อันเป็นช่วงที่กำลังจากอุปสงค์น้อยกว่ากำลังจากอุปทาน หรือบริเวณระดับราคาคงที่น่าจะมีแรงเสนอขายที่มากพอ ซึ่งที่ระดับราคานี้หากมีแรงขายที่มากจนทำให้กำลังซื้อเป็นจำนวนมากต้องชะงักไป หรือสามารถรักษาระดับราคาไม่ให้สูงไปกว่านี้ได้เป็นเวลานาน เรียกระดับราคานั้นว่าแนวต้านใหญ่ (Major resistance line) แต่ถ้าเป็นระดับที่สามารถหยุดแรงซื้อขึ้นมาเป็นจำนวนไม่มากหรือทำให้กำลังซื้อชะงักเพียงชั่วระยะเวลาอันสั้น ระดับนั้นก็เป็นเพียงแนวต้านทานย่อย (Minor resistance line)

4. รูปแบบการเคลื่อนไหวของราคา นอกจากรูปแบบของราคาคงที่วิเคราะห์ในลักษณะเส้นแนวโน้ม แนวรับและแนวต้านแล้ว นักวิเคราะห์ทางเทคนิคยังจัดกลุ่มรูปแบบการเคลื่อนไหวของราคาคง (Price patterns) ออกเป็น 2 กลุ่ม คือรูปแบบที่บ่งถึงการเปลี่ยนแนวโน้ม (Reversal patterns) และรูปแบบที่บ่งถึงการเคลื่อนไหวในแนวโน้มเดิม (Continuation patterns)

4.1 รูปแบบที่บ่งถึงการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม เป็นรูปแบบที่แสดงให้เห็นว่า แนวโน้มที่เคยเกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมาจะมีโอกาสที่จะหมดไปและจะเกิดแนวโน้มใหม่ในทางตรงกันข้าม เช่น จากแนวโน้มที่ผ่านมาเป็นแนวโน้มขึ้นหากเกิดรูปแบบที่บ่งถึงการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อไปอาจเกิดแนวโน้มลง รูปแบบราคาคงที่จัดอยู่กลุ่มนี้ได้แก่ รูปแบบหัวและไหล่ (Head-and-shoulders pattern) รูปแบบสองยอดแบบหัวตั้งและสองยอดแบบกลับหัว (Double tops and double bottoms) รูปแบบจานรองถ้วยแบบคว่ำและแบบหงาย (Saucer pattern) เป็นต้น (ภาพผนวกที่ 1-6)

4.2 รูปแบบที่บ่งถึงการเคลื่อนไหวในแนวโน้มเดิม เป็นรูปแบบที่แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มที่เคยเกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมาเมื่อเกิดการหยุดพักและก่อตัวเป็นรูปแบบบางอย่างจะบ่งว่าราคาอาจเคลื่อนไหวตามแนวโน้มที่ผ่านมา การก่อตัวในช่วงหยุดพักดังกล่าวอาจอยู่ในรูปต่างๆ เช่นรูปแบบสามเหลี่ยมต่างๆ (Triangles) รูปแบบการก่อตัวขยายกว้างขึ้น (Broadening formation) รูปแบบธง ธงสามเหลี่ยม ลิ่ม และสี่เหลี่ยมผืนผ้า (Flags Pennants Wedges และ Rectangle) (ภาพผนวกที่ 7-15)

กลุ่มที่สอง

กลุ่มที่สองเป็นเครื่องมือทางเทคนิค คือเครื่องมือที่เป็นผลมาจากการนำราคาและปริมาณซื้อขายหลักทรัพย์มาคำนวณเป็นเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อช่วยในการหาแนวโน้มราคาหลักทรัพย์หรือบอกทิศทางของการเปลี่ยนแปลงของราคา เครื่องมือเหล่านี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือเครื่องมือที่เป็นไปตามทิศทางของตลาด (Trend following) และเครื่องมือที่สวนทางกับแนวโน้มของตลาด (Counter trend indicator หรือ Oscillator) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่เป็นไปตามทิศทางของตลาด (Trend following) เป็นเครื่องมือที่เกิดขึ้นหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงของราคาหรือปริมาณแล้ว โดยเครื่องมือเหล่านี้จะมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันกับทิศทางของราคา และสามารถใช้ได้ดีในกรณีที่ตลาดมีทิศทางขาขึ้นหรือลง เครื่องมือประเภทนี้ เช่น เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ดัชนีราคาหุ้นบวกลบสะสม และดัชนีปริมาณหุ้นสะสม

2. เครื่องมือที่สวนทางกับแนวโน้มของตลาด (Counter trend indicator หรือ Oscillator) เป็นเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นกราฟเส้น ส่วนใหญ่จะแสดงคู่กันกับเส้นแนวโน้มราคาโดยมีขอบเขตที่ชัดเจน เช่น 0 ถึง 100 หรือแบ่งเป็นค่าบวกและค่าลบ เครื่องมือประเภทนี้ เช่น ดัชนีกำลังสัมพันธ์ สโตคาสติก เป็นต้น เครื่องมือเหล่านี้จะใช้ได้ดีเมื่อตลาดอยู่ในช่วงที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ในช่วงแคบ ๆ (Sideway) เนื่องจากจะช่วยให้สัญญาณล่วงหน้าของการเปลี่ยนทิศทางของราคาเร็วมาก หรืออาจใช้ประกอบกับเครื่องมือที่เป็นไปตามทิศทางของตลาด เพื่อหาภาวะซื้อมากเกินไป (Overbought) และขายมากเกินไป (Oversold) ของตลาด ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการอธิบายครั้งนี้ ให้เฉพาะเครื่องมือที่เป็นที่รู้จักและนิยมกันทั่วไปของนักวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคในประเทศไทย และเป็นเครื่องมือที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ที่ต้องพิจารณาในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งทำให้สามารถวิเคราะห์แนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ได้อย่างชัดเจน ได้แก่

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดการแกว่งตัวของราคารุ่นสำหรับการลงทุนในช่วงหนึ่งเพื่อดูภาวะการซื้อมากเกินไปหรือขายมากเกินไป โดยใช้ระดับที่สูงกว่าร้อยละ 70 บอกรภาวะการซื้อขายมากเกินไปและระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 30 บอกรภาวะการขายมากเกินไป โดยปกติใช้เป็นเครื่องมือเตือนว่าแนวโน้มระยะสั้นของหุ้นจะมีการเปลี่ยนทิศทางมากหรือน้อย ซึ่งดัชนีกำลังสัมพันธ์จะคำนวณหาผลกำลังที่ซ่อนตัวอยู่ของตลาดหรือหลักทรัพย์ใดหลักทรัพย์หนึ่ง (Internal strength) เมื่อคำนวณค่าดัชนีกำลังสัมพันธ์แล้ว นำค่าดัชนีกำลังสัมพันธ์ในแต่ละช่วงเวลา มาสร้างเป็นกราฟ โดยกราฟนี้จะอยู่ระหว่าง 0 กับ 100

การตีความค่าดัชนีกำลังสัมพันธ์ การอ่านสัญญาณซื้อขายจากค่าดัชนีกำลังสัมพันธ์พิจารณาได้ดังนี้

1. กรณีที่ค่าดัชนีกำลังสัมพันธ์อยู่เหนือระดับร้อยละ 70 บ่งชี้ว่าหลักทรัพย์กำลังมีแรงซื้อมากกว่าแรงขายจึงมีโอกาสที่จะปรับตัวลงในระยะสั้น ถ้าค่าดัชนีกำลังสัมพันธ์อยู่ต่ำกว่าระดับร้อยละ 30 จะบ่งชี้ว่าหลักทรัพย์กำลังมีแรงขายมากกว่าแรงซื้อจึงมีโอกาสที่จะปรับตัวสูงในระยะสั้น
2. สัญญาณซื้อเกิดขึ้นเมื่อเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์ตัดผ่านเส้นร้อยละ 30 ขึ้นไป และสัญญาณขายเกิดขึ้นเมื่อเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์ตัดเส้นร้อยละ 70 ลงมา
3. การพยากรณ์แนวโน้มราคา พิจารณาโดยเปรียบเทียบแนวโน้มราคาหลักทรัพย์กับแนวโน้มเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์ในเขตซื้อมากเกินไปและเขตขายมากเกินไป โดยถ้ากราฟราคาหลักทรัพย์มีแนวโน้มสูงขึ้นแต่เส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์มีแนวโน้มลดลงในเขตซื้อมากเกินไป เรียกว่าเป็น Bearish Divergence ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนว่าราคาหลักทรัพย์อาจมีการปรับตัวลง แต่ถ้ากราฟราคาหลักทรัพย์มีแนวโน้มลดลงในขณะที่เส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์มีแนวโน้มสูงขึ้นในเขตขายมากเกินไป เรียกว่าเกิด Bullish Divergence ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนว่าราคาหลักทรัพย์อาจมีการปรับตัวขึ้น

2.2 สโตคาสติก (Stochastics) เป็นเครื่องมือที่ใช้เปรียบเทียบว่าราคาปิดของหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในช่วงที่ผ่านมาหรือไม่ เนื่องจากมีข้อสังเกตว่าในช่วงแนวโน้มขึ้นและถ้าราคายังขึ้นต่อไป ราคาปิดจะอยู่ใกล้ราคาสูงสุด แต่ถ้าราคาลดต่ำลงราคาปิดจะอยู่ใกล้ราคาต่ำสุด George Lane จึงได้พัฒนาเครื่องมือหาความสัมพันธ์ระหว่างราคาสูงสุด ราคาต่ำสุดและราคาปิด เพื่อดูว่าราคาปิดอยู่ที่ร้อยละสูงหรือต่ำของช่วงราคาซื้อขายกันในระยะเวลาที่กำหนด

การตีความค่าสโตคาสติก มีหลักดังนี้

1. ถ้าเส้น %K ตัดเส้น %D ขึ้นไปสัญญาณซื้อ และถ้าเส้น %K ตัดเส้น %D ลงมาเป็นสัญญาณขาย
2. ถ้าเส้น %K และ %D สูงขึ้นอย่างชะลอตัวเป็นสัญญาณบ่งว่าราคาหุ้นเปลี่ยนทิศทางเป็นราคาลดลง ถ้าเส้น %K และ %D ลดลงอย่างชะลอตัวเป็นสัญญาณบ่งว่าราคาหุ้นจะเปลี่ยนทิศทางเป็นราคาสูงขึ้น
3. สัญญาณแยกทางกันระหว่างราคาหุ้นกับเส้นสโตคาสติก คือถ้าราคาหุ้นสร้างจุดสูงสุดใหม่ได้สูงกว่าจุดสูงสุดเดิม แต่เส้น %D มีจุดสูงสุดใหม่ต่ำกว่าจุดสูงสุดที่ผ่านมา เป็นสัญญาณเตือนล่วงหน้าให้ขาย และถ้าราคาหุ้นสร้างจุดต่ำสุดใหม่ได้ต่ำกว่าจุดต่ำสุดเดิม แต่เส้น %D มีจุดต่ำสุดใหม่สูงกว่าจุดต่ำสุดที่ผ่านมา เป็นสัญญาณเตือนล่วงหน้าให้ซื้อ
4. สัญญาณเตือนซื้อล่วงหน้าเกิดขึ้นเมื่อถ้าเส้น %K เข้าเขตขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งอยู่ที่ระดับร้อยละ 20 และสัญญาณเตือนขายล่วงหน้าเกิดขึ้นเมื่อถ้าเส้น %K เข้าเขตซื้อมากเกินไป (Overbought) ซึ่งอยู่ที่ระดับร้อยละ 80
5. สัญญาณ set-up คือถ้าราคาหุ้นไม่สามารถสร้างจุดสูงสุดใหม่ได้สูงกว่าจุดสูงสุดเดิม แต่เส้น %D มีจุดสูงสุดใหม่สูงกว่าจุดสูงสุดที่ผ่านมาเป็นสัญญาณว่าราคาหุ้นอาจต่ำลงอย่างไม่รุนแรง เรียกว่ากำลังเกิด Bull set-up และถ้าราคาหุ้นมีจุดต่ำสุดใหม่สูงกว่าจุดต่ำสุดเดิม แต่เส้น %D มีจุดต่ำสุดใหม่ต่ำกว่าจุดต่ำสุดที่ผ่านมาเป็นสัญญาณว่าการขึ้นของราคาหุ้นอาจเป็นการขึ้นครั้งสุดท้าย ต่อจากนั้นราคาจะลดลง เรียกว่ากำลังเกิด Bear set-up

บทที่ 3

การวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจ

สภาพโดยทั่วไปของเศรษฐกิจไทย

การวิเคราะห์สภาพโดยทั่วไปเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ศึกษาถึง สภาวะเศรษฐกิจในแต่ละปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537-2542 เพื่อพิจารณาถึงแนวโน้มของสภาวะเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2543

สภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2537

การขยายตัวทางเศรษฐกิจมีการปรับตัวค่อนข้างสูงขึ้น ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามวัฏจักรเศรษฐกิจ

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของเอกชนของปี พ.ศ.2537 มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 8.2 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวสูง เนื่องจากกำลังซื้อของประชาชนสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับเงินเดือนของภาคเอกชนและข้าราชการ โดยเป็นการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งมีการปรับถึง 2 ครั้งโดยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล (รวมภูเก็ต) ปรับค่าจ้างขึ้นเป็น 135 บาทต่อวัน รวมทั้งรายได้ของเกษตรกรเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน จากการที่ราคาของสินค้าเกษตรได้เพิ่มสูงขึ้น ส่วนการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาครัฐบาลขยายตัวในอัตราชะลอลงเล็กน้อยจากปี พ.ศ. 2536 โดยขยายตัวร้อยละ 7.6 (ตารางที่ 1)

ภาวะการลงทุน

การลงทุนของภาคเอกชนในขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลง โดยขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 เทียบกับร้อยละ 10.6 ในปี พ.ศ. 2536 เนื่องจากโครงการที่ได้รับสัมปทานจากรัฐบาลยังไม่คืบหน้าเท่าที่ควร ประกอบกับการลงทุนจากต่างประเทศอ่อนตัวลง อย่างไรก็ตามในภูมิภาคยังคงขยายตัวในอัตราที่สูง ส่วนการลงทุนของภาครัฐบาลขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 22.9 ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อกระจายความเจริญไปสู่

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2537-2542

| รายการ | 253 | 253 | 253 | 254 | 254 | 2542 ₁ |
|---------------------------------------|---------|---------|---------|---------|---------|-------------------|
| อัตราขยายตัวการใช้จ่ายเพื่อ | | | | | | |
| การอุปโภคบริโภค(ร้อยละ) | | | | | | |
| ภาคเอกชน | 8.2 | 8.5 | 6.2 | -0.4 | -8.3 | 1.7 |
| ภาครัฐบาล | 7.6 | 8.0 | 6.8 | -0.7 | -4.9 | 4.8 |
| อัตราขยายตัวภาวะการลงทุน | | | | | | |
| (ร้อยละ) | | | | | | |
| ภาคเอกชน | 8.5 | 10.3 | 2.0 | -23.4 | -41.0 | -1.5 |
| ภาครัฐบาล | 22.9 | 16.0 | 20.8 | 11.3 | -21.4 | -10.4 |
| ภาคต่างประเทศ (พันล้านบาท) | | | | | | |
| มูลค่าการส่งออก | 1,118.0 | 1,381.6 | 1,378.9 | 1,789.7 | 2,188.5 | 2,150.8 |
| (ร้อยละการเปลี่ยนแปลง) | 21.3 | 23.6 | -0.2 | 29.8 | 22.3 | -1.7 |
| มูลค่าการนำเข้า | 1,344.7 | 1,755.4 | 1,796.5 | 1,874.5 | 1,680.2 | 1,786.0 |
| (ร้อยละการเปลี่ยนแปลง) | 17.6 | 30.5 | 2.3 | 4.3 | -10.4 | 6.3 |
| ดุลการค้า | -226.7 | -373.8 | -417.6 | -84.9 | 508.3 | 364.8 |
| ดุลบัญชีเดินสะพัด | -203.1 | -337.6 | -372.2 | -37.1 | 589.3 | 440.8 |
| (ร้อยละผลิตภัณฑ์รวม) | -5.6 | -8.2 | -8.1 | -2.0 | 12.3 | 9.4 |
| ดุลการชำระเงิน (พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) | 4.2 | 7.2 | 2.2 | -10.6 | 1.7 | 4.6 |
| อัตราเงินเฟ้อ | 5.0 | 5.8 | 5.9 | 5.6 | 8.1 | 0.3 |
| ฐานะการคลัง (ตามปีงบประมาณ) | | | | | | |
| ดุลเงินสด (พันล้านบาท) | 65.8 | 112.5 | 104.3 | -31.1 | -115.0 | -134.3 |
| (ร้อยละผลิตภัณฑ์รวม) | 1.8 | 2.7 | 2.3 | -0.7 | -2.5 | -2.9 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

| รายการ | 253 | 253 | 253 | 254 | 254 | 2542 1 |
|--------------------------|-------|--------|--------|--------|--------|--------|
| อัตราดอกเบี้ย (ณ สิ้นปี) | | | | | | |
| ลูกค้าชั้นดี | 11.75 | 13.75 | 13.00- | 15.25 | 11.50- | 8.25- |
| | | | 13.25 | | 12.00 | 8.50 |
| เงินฝากประจำ 1 ปี | 8.25- | 10.25- | 8.50- | 10.00- | 6.00 | 4.00- |
| | 10.25 | 11.00 | 9.25 | 13.00 | | 4.25 |

หมายเหตุ 1/ ตัวเลขประมาณการ
ที่มา : (กระทรวงการคลัง, 2542)

ภูมิภาค (ตารางที่ 1)

การค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน

ภาวะการค้าระหว่างประเทศในปี พ.ศ. 2537 ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ตลาดส่งออกที่สำคัญของไทยยังคงเป็นสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น อาเซียน และ สหภาพยุโรป โดยเฉพาะตลาดอาเซียนขยายตัวค่อนข้างมาก และเป็นตลาดที่เริ่มมีขนาดใหญ่กว่าญี่ปุ่นและสหภาพยุโรป การส่งออกในปี พ.ศ. 2537 มีมูลค่า 1,118.0 พันล้านบาท ซึ่งมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 21.3 สินค้าอุตสาหกรรมส่งออกที่ขยายตัวสูง ได้แก่ คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน น้ำตาล แฉวงจรไฟฟ้าและชิ้นส่วน และอาหารทะเลกระป๋อง สำหรับสินค้าประมงที่ขยายตัวสูง ได้แก่ กุ้งสดแช่เย็น และสินค้าเกษตรที่ขยายตัวสูง ได้แก่ ยางพารา และข้าว สำหรับการนำเข้าในปี พ.ศ. 2537 มีมูลค่า 1,344.7 พันล้านบาท ซึ่งมีอัตราขยายตัวร้อยละ 17.6 เป็นผลจากการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าทุนสูงขึ้น ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุล 226.7 พันล้านบาท ในส่วนของดุลบริการและบริจาดเกินดุลลดลงอย่างมาก ทั้งนี้เป็นผลจากการผ่อนคลายนโยบายการเงินตรา นอกจากนี้ยังมีการส่งผลกำไรหรือผลตอบแทนของนักลงทุนต่างประเทศกลับไปยังประเทศของตนเอง จึงยังผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 203.1 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.6 ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ส่งผลให้ดุลการชำระเงินเกินดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ตารางที่ 1)

ภาวะเงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อในปี พ.ศ. 2537 มีการปรับตัวที่เพิ่มสูงขึ้นมากถึงอัตราร้อยละ 5.0 เทียบกับร้อยละ 3.3 ในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของระดับราคาในหมวดอาหาร จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจไทยเพิ่มสูงขึ้น มีการลงทุนเพิ่มขึ้น รัฐบาลมีรายได้จากภาษีอากรเพิ่มขึ้น ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น ทำให้มีอำนาจในการซื้อสูง ตลาดภายในมีสินค้าหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น จากการที่ดัชนีราคาผู้บริโภคสูงขึ้น ส่งผลให้ดัชนีราคาขายส่ง และดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มสูงขึ้นตาม (ตารางที่ 1)

อัตราดอกเบี้ย

จากภาวะการเงินที่ค่อนข้างผันผวนในปี พ.ศ. 2537 และการขยายตัวของเงินฝากอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับการขยายตัวของสินเชื่อตลอดทั้งปี ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้ปรับอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (Discount rate) เพื่อคงไว้ซึ่งนโยบายการเงินที่เข้มงวดในการควบคุมธนาคารพาณิชย์ให้ชะลอการปล่อยสินเชื่อ ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมให้แก่ลูกค้าชั้นดีเพิ่มจากร้อยละ 10.50 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2536 เป็นร้อยละ 11.75 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2537 และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ในปี พ.ศ. 2537 อยู่ในช่วงร้อยละ 8.25-10.25 ต่อปี (ตารางที่ 1)

ฐานะการคลัง

รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณปี พ.ศ. 2537 ในลักษณะขาดดุลเป็นจำนวนเงิน 25,000 ล้านบาท โดยมีงบประมาณรายจ่าย 625,000 ล้านบาท แต่เมื่อพิจารณารายจ่ายและรายรับที่เก็บได้จริงแล้ว พบว่า ฐานะการคลังมีการเกินดุลเงินสดต่อเนื่องเป็นปีที่ 7 โดยรายได้รัฐบาลขยายตัวสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 17.1 เทียบกับอัตราร้อยละ 12.3 ในปีงบประมาณ 2536 เป็นผลมาจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจเอื้ออำนวยและการปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารการจัดเก็บภาษี ขณะที่รายจ่ายขยายตัวร้อยละ 17.6 ส่งผลให้รัฐบาลมีฐานะเกินดุลเงินสด 65.8 พันล้านบาท หรือร้อยละ

เอก1.8 ของผลิตภัณฑ์รวม (ตารางที่ 1) ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2538

ในภาพรวมการขยายตัวเศรษฐกิจไทยอยู่ในอัตราที่เพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก ย่อมส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นตาม

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชนที่แท้จริงในปี พ.ศ. 2538 เพิ่มขึ้นสูงกว่าปี พ.ศ. 2537 เล็กน้อยจากร้อยละ 8.2 เป็นร้อยละ 8.5 เป็นผลมาจากเศรษฐกิจโลกเอื้ออำนวยต่อการส่งออกของประเทศ โดยเฉพาะสินค้าเกษตร ทำให้ราคาสินค้าเกษตรทรงตัวในระดับสูง อีกทั้งการปรับขึ้นเงินเดือนของข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และบริษัทเอกชนตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2537 ต่อเนื่องมาจนถึงต้นปี พ.ศ. 2538 และการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำ รวมทั้งการสะพัดของเงินทุนจากการหาเสียงเลือกตั้ง ช่วยเพิ่มรายได้และอำนาจซื้อของประชาชนทั้งในเขตเมืองและชนบทให้สูงขึ้น สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาครัฐบาลมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในเกณฑ์สูง ตามการปรับเพิ่มเงินเดือนข้าราชการตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2537 และตกเบิกในเดือนมกราคม พ.ศ. 2538 โดยทั้งปีอัตราการขยายตัวร้อยละ 8.0 (ตารางที่ 1)

ภาวะการลงทุน

การลงทุนของภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2538 ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.5 ในปี พ.ศ. 2537 เป็นร้อยละ 10.3 จากการลงทุนเพื่อขยายกำลังการผลิตของอุตสาหกรรมเพื่อรองรับความต้องการใช้สินค้าในประเทศและการส่งออกที่ขยายตัวสูง รวมทั้งการขยายตั้งเร่งขึ้นของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่รัฐบาลให้สัมปทานกับภาคเอกชน ประกอบกับการแข็งตัวของค่าเงินเยนได้ส่งผลให้นักลงทุนชาวญี่ปุ่นย้ายฐานการผลิตมาประเทศไทยมากขึ้นด้วย ส่วนการลงทุนภาครัฐบาลมีการเติบโตช้าลง โดยมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 16.0 เนื่องจากความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณ (ตารางที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน

จากเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องจากปลายปี พ.ศ. 2537 ปริมาณการค้าโลกที่ขยายตัวในอัตราเร็วขึ้น รวมทั้งการขยายตัวคู่ค้าใหม่ ๆ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศในอาเซียนที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูง ทำให้การส่งออกรวมในปี พ.ศ. 2538 มีมูลค่า 1,381.6 พันล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 23.6 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สูงมากจากสินค้าเกษตรเนื่องจากประเทศคู่แข่งประสบปัญหาด้านการผลิต สำหรับการนำเข้าในปี พ.ศ. 2538 มีมูลค่า 1,755.4 พันล้านบาท ซึ่งขยายตัวร้อยละ 30.5 สูงกว่าปี พ.ศ. 2537 ที่มีการขยายตัวร้อยละ 17.6 เนื่องจากการนำเข้าสินค้าทุนเป็นจำนวนมาก และราคาน้ำมันมีการปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ดุลการค้าของไทยในปี พ.ศ. 2538 ขาดดุลเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 ที่ขาดดุล 226.7 พันล้านบาท เป็น 373.8 พันล้านบาท ในส่วนของดุลบริการและบริจาดเกินดุลเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย เนื่องจากการเกินดุลท่องเที่ยวลดลงมากเพราะคนไทยนิยมท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น จึงส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 337.8 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) แม้ว่าเงินทุนนำเข้าสุทธิมีแนวโน้มเกินดุลในระดับสูง แต่ดุลบัญชีเดินสะพัดที่ขาดดุลสูงขึ้น ส่งผลให้ดุลการชำระเงินเกินดุล 7.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ตารางที่ 1)

ภาวะเงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อในปี พ.ศ. 2538 สูงขึ้นร้อยละ 5.8 เทียบกับร้อยละ 5.0 ในปี พ.ศ. 2537 จากการเพิ่มสูงขึ้นราคาสินค้าประเภทข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง เนื้อสัตว์ ผักและผลไม้และอาหารที่ซื้อบริโภคนอกบ้าน ซึ่งมีสาเหตุจากการขาดแคลนผลผลิต ทั้งนี้เป็นผลมาจากการประสบปัญหาสภาพดินฟ้าอากาศไม่เอื้ออำนวย ทำให้มีคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเข้ามามาก นอกจากนี้ยังได้รับแรงผลักดันจากการปรับตัวขึ้นของราคาสินค้าบางประเภท ตามต้นทุนวัตถุดิบและค่าแรงที่เพิ่มสูงขึ้น ราคาสินค้านำเข้าเพิ่มสูงขึ้นตามค่าเงินบาทที่อ่อนตัวลงโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับเงินเยน รวมทั้งการดำเนินนโยบายการเงินเสรี ผนวกกับอัตราดอกเบี้ยในประเทศที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้เงินทุนต่างประเทศไหลเข้ามาในประเทศอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้นและกระตุ้นให้ระดับราคาสินค้าเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 1)

อัตราดอกเบี้ย

ในปี พ.ศ. 2538 อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมให้แก่ลูกค้าชั้นดีปรับตัวสูงถึงร้อยละ 13.75 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ปรับตัวสูงขึ้นอยู่ในช่วงร้อยละ 10.25-11.00 ต่อปี เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์ในตลาดการเงินประเทศเม็กซิโกที่เกิดจากการตกต่ำของค่าเงินเปโซ และการอ่อนลงของค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ทำให้ตลาดการเงินไทยได้รับผลกระทบอย่างหนัก ส่งผลให้ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้นโยบายทางการเงินที่เข้มงวด เพื่อบรรเทาปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน จึงมีการเร่งระดมเงินออมภายในประเทศ (ตารางที่ 1)

ฐานะการคลัง

รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณในปี พ.ศ. 2538 แบบสมดุล โดยมีงบประมาณรายจ่าย 715,000 ล้านบาท แต่เมื่อพิจารณารายจ่ายและรายรับที่เก็บได้จริงแล้ว พบว่า ฐานะการคลังมีการเกินดุลเงินสดต่อเนื่องจากปีที่ 8 โดยรายได้รัฐบาลขยายตัวสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 16.3 อันเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่องในเกณฑ์สูง ทำให้รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้สูงกว่าที่ประมาณการไว้ ขณะที่ทางด้านรายจ่ายมีการเบิกจ่ายเงินขยายตัวร้อยละ 10.5 ส่งผลให้รัฐบาลมีฐานะเกินดุลเงินสด 112.5 พันล้านบาท หรือร้อยละ 2.7 ของผลิตภัณฑ์รวม (ตารางที่ 1)

ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2539

โดยภาพรวมภาวะเศรษฐกิจไทยต้องเผชิญกับปัญหาสำคัญหลายประการ ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจมีการชะลอตัวลงมาก อัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีอัตราลดลงเพียงเล็กน้อยแต่ก็ยังคงสูง

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2539 ขยายตัวลดลงเป็นร้อยละ 6.2 เนื่องจากผลกระทบของความเสียหายจากน้ำท่วมในปลายปี พ.ศ. 2538 และปี พ.ศ. 2539 ความขบเซาของตลาดหลักทรัพย์ และมาตรการควบคุมการใช้จ่ายของประชาชน ทำให้กำลังซื้อของประชาชนลดลง ส่วนการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาครัฐบาลในปี พ.ศ. เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2539 ชะลอตัวลงตามการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในหมวดการบริหารจัดการทั่วไป ประกอบด้วยการปรับเพิ่มเงินเดือนข้าราชการตั้งแต่เดือนตุลาคมปี พ.ศ. 2537 และมีการตกเบิกในเดือนมกราคม พ.ศ. 2538 ส่งผลให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาครัฐบาล มีอัตราการขยายตัวลดลงจากร้อยละ 8.0 ในปี พ.ศ. 2538 เป็นร้อยละ 6.8 ในปี พ.ศ. 2539 (ตารางที่ 1)

ภาวะการลงทุน

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวลดลงจากร้อยละ 10.3 ในปี พ.ศ. 2538 เป็นร้อยละ 2.0 ในปี พ.ศ. 2539 ทั้งนี้เป็นผลจากความซบเซาทางเศรษฐกิจ อันเนื่องจากการถดถอยของการส่งออก ความตกต่ำของตลาดหลักทรัพย์ นโยบายทางการเงินที่เข้มงวดและความไม่เชื่อมั่นทางการเมือง สำหรับการลงทุนภาครัฐบาลมีการขยายตัวสูงขึ้นตามการเร่งเบิกจ่ายงบลงทุนที่ได้รับการจัดสรรเพิ่มขึ้น เพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่หลายโครงการ ส่งผลให้มีอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐบาล เป็นร้อยละ 20.8 สูงกว่าอัตราการขยายตัวร้อยละ 16.0 ในปี พ.ศ. 2538 (ตารางที่ 1)

การค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน

ภาวะการส่งออกในปี พ.ศ. 2539 ซบเซาโดยสินค้าส่งออกทุกหมวดมีอัตราการขยายตัวลดลง สาเหตุสำคัญมาจากขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศลดลง เนื่องจากปัญหาด้านทุนการผลิตที่สูงขึ้นจากการขาดแคลนแรงงาน การขาดแคลนวัตถุดิบ และโครงสร้างภาษีที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิตเพื่อการส่งออก รวมทั้งความเข้มงวดในการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากร เป็นต้น โดยรวมมูลค่าการส่งออกในปี พ.ศ. 2539 เป็น 1,378.9 พันล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 2.0 สำหรับการนำเข้าในปี พ.ศ. 2539 ก็มีอัตราการขยายตัวลดลงตามการส่งออก โดยมีมูลค่าการนำเข้า 1,796.5 พันล้านบาท หรืออัตราการขยายตัวร้อยละ 2.3 ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุล 417.6 พันล้านบาท และเมื่อรวมกับการเกินดุลบริการและบริจาคที่มีการขยายตัวต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2539 จากมาตรการเร่งส่งเสริมการท่องเที่ยวและกิจการพาณิชย์นาวี ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลประมาณ 372.2 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 8.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ส่งผลให้การเกินดุลชำระเงินในปี พ.ศ. 2539 ลดลง เป็น 2.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ตารางที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาวะเงินเฟ้อ

จากการที่เศรษฐกิจชะลอตัวลง และรายได้ของภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะรายได้จากการส่งออก รายได้ของเกษตรกร และผลตอบแทนของหลักทรัพย์ปรับตัวลดลง และจากการที่รัฐบาลได้ใช้มาตรการควบคุมการใช้จ่ายในสินค้าฟุ่มเฟือย ทำให้อัตราเงินเฟ้อทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 5.9 ในปี พ.ศ. 2539 ซึ่งมากกว่าในปี พ.ศ. 2538 เพียงเล็กน้อย (ตารางที่ 1)

อัตราดอกเบี้ย

สำหรับมาตรการทางการเงินที่สำคัญ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยนำออกมาใช้ในปี พ.ศ. 2539 โดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการฟุ้งเฟ้อเงินทุนจากต่างประเทศโดยเฉพาะเงินทุนระยะสั้นอย่างเข้มงวด ดูแลการบริหารเงินทุนของธนาคารพาณิชย์เพื่อให้การจัดสรรเงินทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งควบคุมการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและการเติบโตของการภาคเศรษฐกิจที่ไม่สำคัญ ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำปี 1 ปรับตัวลดลงอยู่ในช่วงร้อยละ 8.50-9.25 ต่อปี ตามลำดับ ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีปรับตัวลดลงอยู่ในช่วงร้อยละ 13.00-13.25 ต่อปี (ตารางที่ 1)

ฐานะการคลัง

ฐานะการคลังของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2539 อยู่ในเกณฑ์ดี โดยมียอดงบประมาณเกินดุลงบประมาณเป็นปีที่ 9 ติดต่อกัน ซึ่งมีงบประมาณรายจ่าย 843,200 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม การเกินดุลงบประมาณในปี พ.ศ. 2539 มียอดการเกินดุลลดลง ทั้งนี้เป็นผลมาจากการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลขยายตัวในอัตราที่ลดลงจากอัตราเพิ่มร้อยละ 16.3 ในปีงบประมาณ 2538 เป็นร้อยละ 11.8 ในปีงบประมาณ 2539 โดยสาเหตุหลักมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ขณะที่รายจ่ายขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นเป็นร้อยละ 16.8 สาเหตุมาจากปัญหาการพิจารณา พ.ร.บ. งบประมาณที่ล่าช้าไป 3 เดือนในช่วงต้นปี ประกอบกับปัญหาความล่าช้าของการเบิกจ่ายในโครงการที่ใช้งบประมาณเป็นเงินจำนวนมาก ส่งผลให้รัฐบาลมีฐานะเกินดุลเงินสด 104.3 พันล้านบาท หรือร้อยละ 2.3 ของผลิตภัณฑ์รวม (ตารางที่ 1)

ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2540

ปี พ.ศ. 2540 เศรษฐกิจไทยประสบปัญหาวิกฤตการณ์อย่างรุนแรง โดยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจติดลบ การผลิตเกือบทุกสาขาลดลงหรือไม่ขยายตัว ธุรกิจจำนวนมากต้องปิดกิจการ และเลิกจ้างงาน การใช้จ่ายในประเทศลดลง สถาบันการเงินมีปัญหานี้ด้วยคุณภาพและขาดสภาพคล่องรุนแรงจนบางแห่งถูกสั่งปิดกิจการ ปัญหาความตกต่ำในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่รุนแรงอย่างมาก ความไม่มีเสถียรภาพของค่าเงินบาท นอกจากนี้ยังเกิดวิกฤตการณ์การเงินในภูมิภาค ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นอย่างมาก ขณะที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชนปี พ.ศ. 2540 ชะลอตัวลง แม้ว่าธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้ผ่อนคลายมาตรการทางการเงินที่เข้มงวดลง แต่เนื่องจากความชบเซาของภาวะเศรษฐกิจยังคงเป็นปัจจัยหลักที่จำกัด การจับจ่ายใช้สอยของประชาชน ประกอบกับการอ่อนตัวของค่าเงินบาทและการปรับเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นสาเหตุให้ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปและอัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการและลูกจ้างมีระดับรายได้ที่แท้จริง (Real income) ลดลง และเป็นปัจจัยลบต่อการใช้จ่ายของภาคเอกชน โดยภาพรวมการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาคเอกชนทั้งปี พ.ศ. 2540 ลดลงร้อยละ 0.4 ขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาครัฐบาลปรับตัวลดลงร้อยละ 0.7 เป็นผลมาจากการที่รัฐบาลดำเนินนโยบายการคลังแบบรัดเข็มขัด เพื่อให้คล้องกับความสามารถในการจัดเก็บรายได้ที่ลดลงตามภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว (ตารางที่ 1)

ภาวะการลงทุน

การลงทุนภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2540 ชะลอตัวอย่างต่อเนื่องตามสภาพคล่องทางการเงินที่ตึงตัว ความชบเซาของภาวะเศรษฐกิจ การสูญเสียความได้เปรียบด้านแรงงาน ความไม่เชื่อมั่นด้านการเมืองและการดำเนินนโยบายของรัฐที่ขาดเสถียรภาพ รวมถึงการระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน ตลอดจนข่าวลือการลดค่าเงินบาทที่มีออกมาเป็นระยะ เป็นสาเหตุให้การลงทุนชะลอลง โดยรวมการลงทุนภาคเอกชนปี พ.ศ. 2540 ลดลงร้อยละ 23.4 สำหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลงทุนภาครัฐบาล ขยายตัวร้อยละ 11.3 สะท้อนตัวลงจากปี 2539 ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโครงการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค (ตารางที่ 1)

การค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน

การส่งออกมีมูลค่ารวม 1,789.7 พันล้านบาท หรือขยายตัวในอัตราร้อยละ 29.8 โดยการขยายตัวเพิ่มขึ้นมากในช่วงครึ่งปีหลัง อันเป็นผลมาจากการอ่อนตัวลงของค่าเงินบาท ทำให้ความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกดีขึ้น โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรมประเภทที่ใช้เทคโนโลยีสูง รวมถึงสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศและที่ใช้แรงงานสูง ตลาดส่งออกของไทยที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือ อาเซียน ขณะที่การนำเข้ามีมูลค่า 1,874.5 พันล้านบาท หรือปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 4.3 โดยแหล่งสินค้านำเข้าที่สำคัญที่สุดคือ ญี่ปุ่น จากภาวะการส่งออกและการนำเข้าในปี พ.ศ. 2540 ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุลลดลงเป็น 84.9 พันล้านบาท และเมื่อรวมกับดุลบริการและบริจาคที่มีมูลค่าเกินดุล ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลลดลงเป็น 37.1 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.0 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ส่งผลให้ดุลการชำระเงินขาดดุลเป็น 10.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ตารางที่ 1)

ภาวะเงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อของปี พ.ศ. 2540 ต่ำกว่าการคาดการณ์ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ โดยเงินเฟ้อทั้งปีเท่ากับร้อยละ 5.6 ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาในหมวดอาหาร โดยเฉพาะ ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง และการที่ค่าเงินบาทลดลง ส่งผลให้สินค้าที่ต้องนำเข้ามีราคาเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลได้พยายามยืดเวลาในการขึ้นราคาค่าสาธารณูปโภคต่าง ๆ จึงทำให้ภาวะเงินเฟ้อไม่รุนแรงมากนัก (ตารางที่ 1)

อัตราดอกเบี้ย

ในปี พ.ศ. 2540 นับได้ว่าเป็นปีแห่งการเปลี่ยนแปลงในระบบการเงินครั้งสำคัญของไทย ภาคเศรษฐกิจการเงินของประเทศได้รับแรงกดดันจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทำให้สภาพคล่องทางการเงินตกอยู่ในภาวะผันผวนและตึงตัวสูงขึ้น สาเหตุหลักเกิดจากการเคลื่อนย้าย

เงินทุนเพื่อเก็งกำไรในตลาดอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯที่แข็งตัวขึ้นอย่างมากในช่วง
เอกส ารเป็น เอกส ารที่ส่งม ันไว้ส ให้อีกส ารซึ่ง นี้อีกส ารที่ก ่อส ารนี้ เมื่ออยู่ใต ้เห็นไปเซบ ร์เซช ันที่น ักการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดือนกุมภาพันธ์และเดือนพฤษภาคม จนทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ต้องใช้วิธีการตรึงอัตราดอกเบี้ยตลาดเงินระยะสั้นไว้ในระดับสูงเพื่อเพิ่มต้นทุนในการเก็งกำไร โดยภาพรวมในปี พ.ศ. 2540 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้มีทิศทางปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี ซึ่งอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ปรับตัวสูงขึ้นอยู่ในช่วงร้อยละ 10.00-13.00 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมลูกค้าชั้นดี ปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 15.25 ต่อปี (ตารางที่ 1)

ฐานะการคลัง

ในปีงบประมาณ 2540 ฐานะการคลังของประเทศค่อนข้างตึงตัว เนื่องจากรัฐบาลประสบกับสภาวะการขาดดุลงบประมาณเป็นปีแรกในรอบ 10 ปี อันเป็นผลมาจากการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่เพิ่มขึ้นในอัตราเร่งของหน่วยงานต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.7 ขณะที่ความสามารถในการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลลดลงร้อยละ 0.7 ตามภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ทำให้รัฐบาลขาดดุลเงินสด 31.1 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ซึ่งส่งผลกระทบต่อฐานะเงินคงคลังที่แสดงถึงภาวะเงินออมของภาครัฐบาลที่ลดลงในที่สุด (ตารางที่ 1)

ภาวะเศรษฐกิจไทยปี พ.ศ. 2541

เศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2541 ยังคงหดตัวอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากปัญหาการเพิ่มขึ้นของหนี้ด้วยคุณภาพในระบบสถาบันการเงิน ทำให้สถาบันการเงินไม่สามารถปล่อยสินเชื่อได้ตามปกติ ส่งผลให้เกิดการขาดสภาพคล่องในภาคธุรกิจอย่างรุนแรง และธุรกิจบางส่วนต้องเลิกกิจการหรือลดการจ้างงานลง

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2541 ลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 ตามผลประกอบการของธุรกิจโดยส่วนใหญ่ที่ประสบภาวะขาดทุน ซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื่องทำให้ในบางธุรกิจมีการปรับลดค่าจ้างหรือคงระดับค่าจ้างไว้ในระดับเดิม และในบางธุรกิจมีการปรับลดคนงานหรือปรับลดเวลาในการทำงาน ขณะเดียวกันระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปปรับตัวเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของปี นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ประชาชนมีความระมัดระวังในการจับจ่ายใช้สอยมากยิ่งขึ้นและกดดันให้กำลังซื้อโดยรวมลดลงอย่างรวดเร็ว เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และรุนแรง อย่างไรก็ตามมาตรการที่ทางการได้ประกาศใช้ในช่วงครึ่งปีหลัง โดยเฉพาะมาตรการการเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินประมาณ รวมถึงการจัดงานไทยแลนด์ แกรนด์เซล ในโครงการ Amazing Thailand ในช่วงปลายปี เพื่อกระตุ้นการจับจ่ายซื้อทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ โดยภาพรวมในปี พ.ศ. 2541 การใช้จ่ายเพื่ออุปโภคบริโภคภาคเอกชนลดลงร้อยละ 8.3 สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาลลดลงร้อยละ 4.9 จากการดำเนินนโยบายการคลังแบบเข้มงวดในช่วงต้นปีและจากอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 1)

ภาวะการลงทุน

ในปี พ.ศ. 2541 การลงทุนภาคเอกชน ลดลงอย่างมากถึงร้อยละ 41.0 เป็นประวัติการณ์ เนื่องจากกำลังการผลิตส่วนเกินที่เหลืออยู่เป็นจำนวนมาก ขณะที่กำลังซื้อโดยรวมปรับตัวลดลงอย่างรุนแรง นอกจากนี้ปัญหาทางการเงินโดยเฉพาะการขาดสภาพคล่อง อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง และการระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน รวมถึงความไม่มั่นใจในภาวะเศรษฐกิจไทยทั้งจากนักลงทุนไทยและต่างประเทศ สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐบาลลดลงร้อยละ 21.4 จากการตัดทอน ชะลอ หรือยกเลิกโครงการลงทุนหลายโครงการที่มีลำดับความสำคัญต่ำ (ตารางที่ 1)

การค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน

ในปี พ.ศ. 2541 มีมูลค่าการส่งออก 2,188.5 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 22.3 ขณะที่การนำเข้าลดลงค่อนข้างมาก โดยมีมูลค่าการนำเข้า 1,680.2 พันล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 10.4 เนื่องจากผลทางด้านรายได้และราคา ทำให้การนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยลดลงไปมาก และการลงทุนที่ลดลงมากทำให้การนำเข้าในส่วนของสินค้าทุนลดลง นอกจากนี้การที่ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงมาก ส่งผลให้ราคาของสินค้านำเข้าแพงขึ้นมาก ดังนั้นดุลการค้าตลอดทั้งปีจึงเกินดุล โดยเกินดุลการค้า 508.3 พันล้านบาท ประกอบกับดุลบริการเกินดุลอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลเพิ่มมากขึ้น โดยเกินดุล 589.3 พันล้านบาทหรือร้อยละ 12.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ส่งผลให้การเกินดุลชำระเงินในปี พ.ศ. 2541 เพิ่มขึ้นเป็น 1.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ตารางที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาวะเงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของปี พ.ศ. 2541 เท่ากับร้อยละ 8.1 โดยอัตราเงินเฟ้อได้เพิ่มสูงสุดในเดือนมิถุนายนและค่อม ๆ ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าในหมวดอาหาร เช่น ข้าว เนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์จากนม เป็นต้น และสินค้าในหมวดที่ไม่ใช่อาหาร เช่น ปูนซีเมนต์ น้ำมันเชื้อเพลิง ค่ากระแสไฟฟ้า และค่าน้ำประปา (ตารางที่ 1)

อัตราดอกเบี้ย

ครั้งแรกของปี พ.ศ. 2541 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์มีทิศทางปรับตัวสูงขึ้น ตามต้นทุนในการระดมเงินจากตลาดเงินของธนาคารที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นอยู่ในระดับสูง แต่ครั้งปีหลังอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ปรับตัวลดลงตามการลดลงของอัตราดอกเบี้ยระยะสั้น ปริมาณเงินในระบบและสภาพคล่องของธนาคารที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้โดยรวมในปี พ.ศ. 2541 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ปรับตัวลดลงเป็นร้อยละ 6.00 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีอยู่ในช่วงร้อยละ 11.50-12.00 ต่อปี (ตารางที่ 1)

ฐานะการคลัง

รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณ 2541 ในลักษณะขาดดุลเป็นจำนวนเงิน 47,980 ล้านบาท โดยรัฐบาลมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ซึ่งมีงบประมาณรายจ่าย 830,000 ล้านบาท แต่เมื่อพิจารณารายจ่ายและรายรับที่เก็บได้จริง พบว่า รายได้ของรัฐบาลลดลงร้อยละ 13.8 ขณะที่รายจ่ายลดลงร้อยละ 6.4 ส่งผลให้ฐานะการคลังของรัฐบาลมีการขาดดุลเงินสดทั้งสิ้น 115 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.5 ของผลิตภัณฑ์รวม แม้รัฐบาลขาดดุลเงินสด แต่รัฐบาลไม่มีนโยบายกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลจึงใช้เงินคงคลังเพื่อชดเชยการขาดดุล (ตารางที่ 1)

ภาวะเศรษฐกิจไทยปี พ.ศ. 2542

การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี อัตราเงินเฟ้อลดลงมากอย่างต่อเนื่อง เป็นผลมาจากมาตรการลดภาษีเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐ สำหรับอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นและอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก-เงินกู้ปรับตัวลดลงค่อนข้างมาก เนื่องจากการผ่อนคลายนโยบายการเงิน-การคลัง ส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนเริ่มปรับตัวดีขึ้น

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2542 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 เป็นผลมาจากการดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุล ด้วยการเพิ่มการใช้จ่ายทั้งในส่วนของเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ โดยเฉพาะเงินในโครงการมียาชาวาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและบรรเทาผลกระทบทางสังคมเป็นสำคัญ ขณะเดียวกันรัฐบาลได้ดำเนินการปรับลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 7 และยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้สุทธิช่วง 50,000 บาทแรกซึ่งทำให้รายได้หลังหักภาษี ณ ที่จ่ายเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อำนาจซื้อสินค้าของประชาชนเพิ่มขึ้นเป็นการกระตุ้นการจับจ่ายใช้สอยของประชาชนให้ปรับตัวเพิ่มขึ้นตาม สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4.8 เป็นผลจากรัฐบาลได้ดำเนินนโยบายการคลังแบบผ่อนคลาย เพื่อมุ่งเน้นให้การใช้จ่ายของรัฐบาลเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจให้ฟื้นตัว (ตารางที่ 1)

ภาวะการลงทุน

การลงทุนภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2542 ปรับตัวดีขึ้น จากการลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ ปัจจัยที่ส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ได้แก่ มาตรการของรัฐบาล เช่น การลดภาษี การเพิ่มการใช้จ่าย และมาตรการส่งเสริมการลงทุนของ BOI ที่ผ่อนคลายมากยิ่งขึ้น ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลดลง ซึ่งทำให้ต้นทุนทางการเงินลดลง อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับต่ำ นับเป็นปัจจัยสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนให้ปรับตัวดีขึ้นเป็นลำดับ แต่อย่างไรก็ตามปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีสัดส่วนที่สูง และการปรับโครงสร้างหนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร รวมถึงความล่าช้าและไม่สะดวกของระบบราชการ ทำให้การลงทุนภาคเอกชนยากที่จะขยายตัวเป็นบวกในปี พ.ศ. 2542

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงร้อยละ 1.5 ขณะที่การลงทุนภาครัฐบาล มีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 10.4 เนื่องจากการปรับลดวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนอย่างต่อเนื่อง ปัญหาการขาดสภาพคล่องของภาคเอกชน และความล่าช้าในการดำเนินงานของส่วนราชการ (ตารางที่ 1)

การค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน

ในปี พ.ศ. 2542 มีมูลค่าการส่งออกสินค้า 2,150.8 พันล้านบาท หรือคิดเป็นลดลงร้อยละ 1.7 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2541 แต่เมื่อเปลี่ยนแปลงเป็นค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ แล้วกลับเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าเริ่มฟื้นตัวโดยเฉพาะคู่ค้าในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ฮองกง ไต้หวัน และประเทศในกลุ่มอาเซียน รวมทั้งการเร่งส่งออกเพื่อชดเชยรายได้ที่ลดลงจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในประเทศ ประกอบผู้ผลิตที่มีรูปแบบการลงทุนจากต่างประเทศ หรือบริษัทร่วมทุนได้รับความช่วยเหลือจากบริษัทแม่ในต่างประเทศในการหาตลาดให้ โดยเฉพาะสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ เป็นต้น สำหรับด้านตลาดการส่งออกที่เคยขยายตัวดีในปี พ.ศ. 2541 แต่หดตัวในปี พ.ศ. 2542 คือสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป ขณะที่มีมูลค่าการนำเข้าสินค้า 1,786 พันล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3 ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 364.8 พันล้านบาท ประกอบกับดุลบริการและบริจาคเกินดุล ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 440.8 หรือลดลงร้อยละ 9.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในปี พ.ศ. 2542 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2541 แต่ยอดการเกินดุลยังถือว่าอยู่ในระดับสูง ขณะที่ดุลการชำระเงินในปี พ.ศ. 2542 เกินดุล 4.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ตารางที่ 1)

ภาวะเงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อในปี พ.ศ. 2542 ปรับตัวลดลงอย่างมากเป็นร้อยละ 0.3 เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่ลดลง โดยเฉพาะการปรับลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 7 และการปรับลดอัตราอากรขาเข้าสินค้าและวัตถุดิบประกอบกับอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำและอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่คงที่ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสินค้าและ/หรือต้นทุนในการนำเข้าสินค้าลดลง รวมทั้งปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรที่ออกสู่ตลาดมากขึ้น (ตารางที่ 1)

อัตราดอกเบี้ย

สภาพคล่องทางการเงินค่อนข้างสูงในปี พ.ศ. 2542 เห็นได้จากอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นประเภทเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (Interbank rate) ที่ปรับลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มนโยบายทางการเงินของทางการในการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยใช้นโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำที่ปรับตัวลดลง รวมถึงการปรับลดอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานของทางการ 3 ครั้งในปี พ.ศ. 2542 นี้ทำให้อัตราดอกเบี้ยมาตรฐานปรับลดลง จากสภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์ที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก จึงส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก-เงินกู้ลง โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปีปรับตัวลดลงอยู่ในช่วงร้อยละ 4.00-4.25 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดี ในปี พ.ศ. 2542 อยู่ในช่วงร้อยละ 8.25-8.50 ต่อปี ปัจจัยที่สนับสนุนให้อัตราดอกเบี้ยลดลง ได้แก่ สภาพคล่องที่เพิ่มสูงอย่างมาก รวมถึงเม็ดเงินที่ไหลเข้าสู่ระบบ ทั้งจากการเกินดุลบัญชีเดินสะพัด เงินกู้จากโครงการมิยาซาวาและเงินทุนไหลเข้าจากต่างชาติ ส่วนการทยอยจ่ายชำระคืนหนี้ต่างประเทศและหนี้ในประเทศ และการเคลื่อนย้ายเงินออกจากระบบธนาคารพาณิชย์เพื่อลงทุนในตลาดอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับลดอัตราดอกเบี้ย (ตารางที่ 1)

ฐานะการคลัง

รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณ 2542 ในลักษณะขาดดุล โดยรัฐบาลมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รัฐบาลมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณทั้งสิ้น 822.6 พันล้านบาท และมีการจัดเก็บรายได้ทั้งสิ้น 709.9 พันล้านบาท ส่งผลให้ฐานะการคลังของรัฐบาลมีการขาดดุลเงินสดทั้งสิ้น 134.3 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.9 ของผลิตภัณฑ์รวม (ตารางที่ 1)

ภาพรวมของภาวะเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2537-2542

ในปี พ.ศ. 2537 การขยายตัวทางเศรษฐกิจมีการปรับตัวค่อนข้างสูงขึ้น โดยเฉพาะการขยายตัวของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของภาคเอกชนและรัฐบาล ปัจจัยที่สนับสนุนการส่งออกคือ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น สำหรับอัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามวัฏจักรเศรษฐกิจ แม้ว่าเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงิน ส่งผลให้ออกสาธนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพคล่องทางการเงินของไทยตึงตัวขึ้น และทั้งอัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเพื่อปรับตัวสูงขึ้น ในปี พ.ศ. 2538 เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่องค่อนข้างมาก เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจและการค้าโลกเอื้ออำนวยให้การส่งออกขยายตัว จึงผลักดันให้การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 แต่เศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2539 ชะลอตัวลงเนื่องจากภาวะส่งออกที่ชะลอตัวลงอย่างรุนแรง ประกอบกับการดำเนินมาตรการทางการเงินที่สำคัญ โดยอัตราดอกเบี้ยในประเทศชะลอตัวลง ส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชน รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของทั้งภาครัฐและเอกชน ขยายตัวในอัตราที่ลดลง ขณะที่อัตราเงินเพื่อปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อยจากปี พ.ศ. 2538 ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 เศรษฐกิจไทยประสบปัญหาวิกฤตการณ์อย่างรุนแรง โดยอัตราดอกเบี้ยขาขึ้น เศรษฐกิจ อยู่ในภาวะถดถอย การผลิตเกือบทุกสาขาลดลงหรือไม่ขยายตัว การใช้จ่ายในประเทศลดลง สถาบันการเงินมีปัญหาหนี้ด้อยคุณภาพและขาดสภาพคล่องรุนแรงจนบางแห่งถูกสั่งปิดกิจการ นอกจากนี้ยังเกิดวิกฤตการณ์การเงินในภูมิภาค ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นอย่างมาก ขณะที่อัตราเงินเพื่ออยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2541 เศรษฐกิจไทยยังคงหดตัวอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากปัญหาการเพิ่มขึ้นของหนี้ด้อยคุณภาพในระบบสถาบันการเงิน ทำให้สถาบันการเงินไม่สามารถปล่อยสินเชื่อได้ตามปกติ ส่งผลให้เกิดการขาดสภาพคล่องในภาคธุรกิจอย่างรุนแรง ทำให้การบริโภคและการลงทุนลดลงมาก รวมทั้งมูลค่าการนำเข้าลดลงมากตามภาวะการผลิต อัตราดอกเบี้ยมีการปรับตัวลดลง ในขณะที่อัตราเงินเพื่อปรับตัวสูงขึ้น สำหรับในปี พ.ศ. 2542 เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีหลังมีการขยายตัวในอัตราเร่ง ขณะเดียวกันการดำเนินนโยบายการผ่อนคลายนโยบายการเงิน-การคลัง ส่งผลให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาครัฐและเอกชน ขยายตัวเพิ่มขึ้น รวมทั้งการลงทุนภาคเอกชนด้วย อัตราเงินเพื่อลดลงมาก ซึ่งเป็นผลมาจากมาตรการลดภาษีเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐ สำหรับอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นและอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก-เงินกู้มีการปรับตัวลดลงค่อนข้างมาก

แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจไทยปี พ.ศ. 2543

ทิศทางเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2543 คาดว่ายังคงตัวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 เนื่องจากแนวโน้มการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งจะทำให้ภาคการส่งออกไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเอกชนปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งการใช้นโยบายเร่งรัดการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลงทุนทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลจะยังไม่ขยายตัวเพิ่มมากนัก โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมและอัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับต่ำ การเกินดุลบัญชีสะพัดจะลดลง ส่งผลให้ดุลการชำระเงินเกินดุลลดลงด้วย

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

แนวโน้มการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2543 จะปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 ตามภาวะเศรษฐกิจที่คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องจากภาวะการส่งออกที่ปรับตัวขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจเอเชียที่ฟื้นตัว โดยคาดว่าจะการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ในปี พ.ศ. 2543 จะขยายตัวร้อยละ 4.5 ส่วนแนวโน้มการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาลคาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 ร้อยละ 12.0 จากการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำจะปรับตัวเพิ่มขึ้นจากวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำที่เพิ่มขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2542 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

ภาวะการลงทุน

ภาวะการลงทุนภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2543 คาดว่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นจากอัตรการหดตัวร้อยละ 1.5 ในปี พ.ศ. 2542 เป็นอัตรการขยายตัวร้อยละ 1.7 โดยสาเหตุสำคัญนอกเหนือจากปัจจัยสนับสนุนในปี พ.ศ. 2542 แล้วยังมาจากมาตรการสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชน ที่น่าจะส่งผลชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสนับสนุนด้านเงินทุน โดยการจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยลดต้นทุนทางการเงินให้แก่ภาคธุรกิจ และการปรับโครงสร้างทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) รวมถึงภาวะเศรษฐกิจที่คาดว่าจะฟื้นตัวอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นในปี พ.ศ. 2543 นับเป็นปัจจัยที่ทำให้การลงทุนปรับตัวดีขึ้น สำหรับแนวโน้มในปี พ.ศ. 2543 คาดว่าการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐบาลยังคงลดลงอย่างต่อเนื่องจากวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนที่ลดลงกว่าปี พ.ศ. 2542 ประกอบกับเมื่อภาวะการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนเริ่มกระเตื้องขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจแล้ว โดยรวมแล้วการลงทุนภาครัฐก็จะมีแนวโน้มชะลอลง คาดว่าจะลดลงจากปี พ.ศ. 2542 ร้อยละ 8.9

การค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน

ด้านการส่งออกจะมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องในระดับกว่าร้อยละ 10 จากการฟื้นตัวทางภาวะเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มอาเซียน และคาดว่าในปี พ.ศ. 2543 การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดจะลดลงจากปี พ.ศ. 2542 มาอยู่ที่ 7.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือร้อยละ 6.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ตามภาวะการนำเข้าสินค้าที่ขยายตัวจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าเป็นสำคัญ ส่งผลให้ดุลการชำระเงินเกินดุลลดลงมาอยู่ที่ระดับประมาณ 2.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภาวะเงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อคาดว่าในปี พ.ศ. 2543 จะเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 เป็นร้อยละ 2.7 จากต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นและความต้องการซื้อสินค้าที่เพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ

อัตราดอกเบี้ย

ในช่วงปี พ.ศ. 2543 คาดว่าระบบสถาบันการเงินยังคงมีสภาพคล่องสูงอย่างต่อเนื่อง โดยทางการยังคงดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อกระตุ้นการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ซึ่งจะส่งผลต่ออัตราดอกเบี้ยระยะสั้นประเภทเงินกู้ยืมระหว่างธนาคารและอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1-7 และ 30-60 วัน ด้านอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก-เงินกู้คาดว่าจะมีแนวโน้มทรงตัวถึงปรับตัวลดลงได้อีกเล็กน้อย เนื่องจากสภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์ที่ยังคงอยู่ในระดับสูง โดยรวมแล้วคาดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะ 1 ปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาสำหรับลูกค้ารายใหญ่ขั้นดี (MLR) ในปี พ.ศ. 2543 จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4.13 และ 8.38 ต่อปี ตามลำดับ

ฐานการค้าคลัง

ปีงบประมาณ 2543 รัฐบาลได้กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายรวมไว้ที่ 860,000 ล้านบาท ขณะที่ประมาณการรายได้อยู่ที่ 750,000 ล้านบาท จัดเป็นงบประมาณแบบขาดดุล โดยมีการกู้เงินจำนวน 110,000 ล้านบาท เพื่อมาชดเชยการขาดดุล ทั้งนี้การที่รัฐบาลตั้งเป้าหมายการเอ็กซาร์นิเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขาดดุลไว้ในระดับสูงมาก เนื่องจากไม่ต้องการให้กระทบต่อสัดส่วนของบลงทุนมากเกินไป ขณะที่รัฐบาลมีการระบายจ่ายประจำอยู่ในระดับสูง ในกรณีที่มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นไปตามเป้าหมาย และมีแนวโน้มว่าจะจัดเก็บรายได้ได้เพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ รายได้ที่เพิ่มขึ้นจะเก็บไว้เพื่อลดการขาดดุลงบประมาณซึ่งเป็นการเร่งสร้างความเข้มแข็งของฐานะทางการคลัง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์สภาวะอุตสาหกรรม

ลักษณะทั่วไปของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์

อุตสาหกรรมการผลิตปูนซีเมนต์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์เป็นอุตสาหกรรมหลักสำหรับการก่อสร้าง ทั้งปวงนับตั้งแต่ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (Infrastructure) ได้แก่ ถนน สะพาน สนามบิน และโครงการสาธารณูปโภคต่าง ๆ ตลอดไปจนถึงงานก่อสร้างโดยทั่วไป ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน อีกทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value added) ให้แก่วัตถุดิบต่าง ๆ ในประเทศ อันถือเป็นทรัพยากรธรรมชาติอีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้เป็นวัตถุดิบส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมนี้ สามารถจัดหาได้ภายในประเทศเกือบทั้งหมด นอกจากนี้อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ยังก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องมากมาย เช่น อุตสาหกรรมการผลิตคอนกรีตบล็อก อุตสาหกรรมการผลิตเสาเข็ม คอนกรีตอัดแรง และอุตสาหกรรมการผลิตกระเบื้องมุงหลังคา เป็นต้น

อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์เป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันน้อยรายและมีผู้ผลิตรายใหญ่ที่เหลือจะเป็นรายย่อย ๆ การตั้งโรงงานผลิตปูนซีเมนต์นี้ไม่สามารถที่จะเข้ามาแข่งขันได้โดยเสรีนัก เนื่องจากในบางช่วงระยะเวลาผู้ผลิตต้องได้รับอนุญาตเพราะมีการควบคุมโดยรัฐบาล ดังนั้นรัฐบาลจึงมีบทบาทอย่างมากในการกำหนดโครงสร้างของอุตสาหกรรมนี้ บริษัทปูนซีเมนต์แห่งแรกของประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2456 โดยมีพระคลังข้างที่ถือหุ้นไว้ครั้งหนึ่ง คือ ปูนซีเมนต์ไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะทำการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า และเพื่อให้มีอุตสาหกรรมที่ผลิตวัตถุดิบที่สำคัญในอุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลมาโดยตลอดนับตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงทุกวันนี้

ประเภทของปูนซีเมนต์

ปูนซีเมนต์แบ่งตามลักษณะการใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

1. ปูนซีเมนต์ผสม (Mix cement) เป็นปูนซีเมนต์พิเศษที่มีทราย หรือหินปูนบดละเอียดรวมอยู่ด้วยประมาณร้อยละ 25 เพื่อทำให้ปูนซีเมนต์มีแรงอัดต่ำกว่าปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดาเล็กน้อย เหมาะสำหรับใช้งานก่อสร้างที่ไม่ต้องการแรงรับน้ำหนัก หรืองานคอนกรีตที่ไม่ต้องการให้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการยึดหดมาก เช่น งานก่อสร้างอาคารธรรมดาที่สูงไม่เกิน 3 ชั้น ทำกระเบื้อง มุงหลังคา ทำโอ่ง ทำส้วม หล่อท่อ เทพื้น เป็นต้น

2. ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดา (Ordinary portland cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้ในงานก่อสร้างถนน ทำปูนก่อ สำหรับการก่อสร้างอาคารที่สูงเกิน 3 ชั้น ทำคอนกรีตหรือผลิตภัณฑ์ซีเมนต์ที่ไม่ต้องการคุณภาพพิเศษ

3. ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ชนิดแข็งตัวเร็ว (Rapid hardening cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้ในงานก่อสร้างที่ต้องการให้เกิดแรงบีบน้ำหนักได้เร็ว เหมาะสมสำหรับใช้ในงานคอนกรีตหรือปูนทรายที่ต้องการทุ่นเวลาในการถอดแบบหรืองานที่ต้องทำแข่งกับเวลา และใช้ทำผลิตภัณฑ์คอนกรีตอัดแรง

4. ปูนซีเมนต์ชนิดดีพิเศษ (Superfine cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้สำหรับงานก่อสร้างพิเศษที่ต้องการแรงรับน้ำหนักสูง และแรงอัดของคอนกรีตหนา เช่น งานก่อสร้างกำแพงในอุโมงค์ใต้ดิน

5. ปูนซีเมนต์ที่มีความต้านทานต่อซัลเฟตสูง (Sulfate resisting cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้ในงานก่อสร้างในทะเล หรือตามชายฝั่งทะเลบนดินที่มีความเค็มปนอยู่ หรือใช้ในบริเวณที่มีซัลเฟตสูง

6. ปูนซีเมนต์ที่ให้ความร้อนต่ำ (Low heat cement) เป็นปูนซีเมนต์ที่ใช้ในงานก่อสร้างคอนกรีตที่มีเนื้อหนา (Massive concrete blocks) เช่น การสร้างเขื่อนกั้นน้ำขนาดใหญ่ในน้ำจืด

7. ปูนซีเมนต์เตาหลอม (Portland blast furnace cement) เป็นปูนซีเมนต์ชนิดพิเศษสำหรับใช้ฉาบหรือก่อสร้างเตาหลอมที่ต้องใช้ความร้อนสูงในโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กกล้า อุตสาหกรรมเคมีปิโตรเลียมและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ต้องใช้เตาหลอม ปูนซีเมนต์ประเภทนี้ยังไม่มีผลิตในประเทศต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

8. ปูนซีเมนต์บ่อน้ำมัน (Oil well cement) เป็นปูนซีเมนต์ชนิดพิเศษอีกชนิดหนึ่งที่ใช้ในงานก่อสร้างบ่อน้ำมัน

9. ปูนซีเมนต์ขาว (White cement) ใช้สำหรับงานก่อสร้างตกแต่งอาคาร และผนังทั้งภายในและภายนอกอาคาร โรงงาน คลังสินค้า ทำเส้นแบ่งช่องในสนามบิน และทำผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เช่น กระเบื้องหลังคา กระเบื้องหินขัด หินล้าง และบล็อก

สภาวะการผลิต

วัตถุดิบ

วัตถุดิบที่สำคัญที่ใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์ มีส่วนประกอบทางเคมีที่สำคัญ ได้แก่ ซิลิกา อลูมินา เหล็กออกไซด์ หินปูน แมกนีเซียม กำมะถัน ไตรออกไซด์ สำหรับสัดส่วนของวัตถุดิบอาจมี ชนิดและปริมาณที่แตกต่างกันไปได้บ้าง ขึ้นอยู่กับแต่ละโรงงานที่จะแสวงหามาได้ แต่คุณภาพก็ได้มาตรฐานไม่แตกต่างกันมากมายนัก สำหรับปูนซีเมนต์ที่ผลิตในประเทศส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบในประเทศ ได้แก่ หินปูน (Lime stone) หินเชลล์ (Shale) ทราย (Sand) วัตถุดิบที่ให้เหล็ก เช่น Iron ore Iron dust และ Red earth เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้วัตถุดิบอย่างอื่น ๆ ได้แก่ ยิปซัม (Gypsum) ผสมเพื่อให้แข็งตัวช้า โดยแต่ละโรงงานจะใช้วัตถุดิบแต่ละชนิดในสัดส่วนและปริมาณที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อัตราส่วนบรรทัดฐานของวัตถุดิบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์ 1 ตัน

| รายการ | ปริมาณ | หน่วย |
|---|-----------|--------------|
| เชื้อเพลิงในรูปของถ่านหิน | 0.30 | ตัน |
| หินปูน (Lime stone) | 1.50-1.60 | ตัน |
| ดินเหนียว (Clays) | 0.20 | ตัน |
| Laterite | 0.02 | ตัน |
| ยิปซัม | 0.04 | ตัน |
| น้ำ (สำหรับกรณีที่ใช้กรรมวิธีผลิตเปียก) | 2.50 | ลูกบาศก์เมตร |
| พลังงาน | 100-110 | K.W.H. |
| Grinding media | 1.50 | กิโลกรัม |
| Refractors | 1.25 | กิโลกรัม |

ที่มา : (ศุภิช และปัทมา, 2539)

แหล่งที่มาของวัตถุดิบ

วัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ผู้ผลิตนำมาใช้ ได้แก่ หินปูน หินเชลล์ หินชนวน จากเทือกเขาต่าง ๆ ในเขตจังหวัดสระบุรี เพชรบุรี และนครศรีธรรมราช ซึ่งแต่ละบริษัทจะต้องขอสัมปทานจากรัฐบาลเพื่อขอสิทธิในการใช้วัตถุดิบเป็นระยะเวลา 10–25 ปี โดยเสียค่าภาคหลวงเพียงเล็กน้อย คือประมาณร้อยละ 0.5 ของราคาผลผลิตเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีบ่อดินมาร์ลที่จังหวัดนครสวรรค์ และสระบุรี แหล่งแร่เหล็กในจังหวัดลพบุรีและนครสวรรค์ ส่วนยิปซัมมีจังหวัดพิจิตร นครสวรรค์ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช รวมทั้งทรายที่ได้จากลำน้ำเจ้าพระยาบริเวณจังหวัดสิงห์บุรี และราชบุรี

กรรมวิธีการผลิตปูนซีเมนต์

วัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์แต่ละชนิดจะถูกบดจนเป็นผงละเอียดและนำมาผสมกันตามสัดส่วน การลดและผสมวัตถุดิบนี้ทำได้ 3 วิธี คือ

1. กรรมวิธีการผลิตแบบเปียก (Wet process) ซึ่งจะใช้ดินขาว ดินเหนียว เป็นส่วนประกอบในการผลิต โดยเอาหินปูนผสมดินและน้ำให้มีความชื้นประมาณร้อยละ 30–40 นำน้ำ ดินไปเผาจนได้เป็นปูนเม็ด ในการผลิตปูนซีเมนต์ส่วนใหญ่จะคงรูปไว้เป็นปูนเม็ดก่อน เพราะสามารถเก็บรักษาไว้ได้นานโดยไม่เสื่อมคุณภาพ เสียค่าใช้จ่ายต่ำกว่าการเก็บปูนผง การบดเป็นปูนผงต้องคำนึงถึงความสามารถในการขายด้วย เพราะถ้าขายไม่หมดเก็บไว้นานปูนซีเมนต์จะเกาะเป็นก้อนแข็งใช้ไม่ได้ พร้อมทั้งจะนำไปบดเป็นปูนซีเมนต์ผงต่อไป กรรมวิธีแบบนี้เป็นแบบดั้งเดิม ค่าใช้จ่ายสูง มีการสูญเสียมาก ผลผลิตต่ำ วิธีแบบนี้อาจจะยังเหมาะสมกับแหล่งวัตถุดิบที่หาได้ในต้นทุนที่ประหยัด ปัจจุบันมีการผลิตแบบเปียกอยู่แห่งเดียวคือ โรงงานปูนซีเมนต์ไทย ท่าหลวงจังหวัดสระบุรี

2. กรรมวิธีการผลิตแบบกึ่งแห้ง หรือแบบเผาหมาด (Semi-dry process) ใช้หิน ปูน ดินดำ และศิลาแลง จะถูกนำมาบดและทำให้ร้อนโดยอาศัยลมร้อน ฝุ่นที่แยกออกมาจากลมร้อน จะผสมกับน้ำให้เข้ากัน แล้วปั้นเป็นเม็ดมีความชื้นร้อยละ 13–14 และลดความชื้นด้วยก๊าซร้อน แล้วนำเข้าเตาเผาจนได้ปูนเม็ด

3. กรรมวิธีการผลิตแบบแห้ง (Dry process) ซึ่งใช้วิธีการโม่หินปูนให้ละเอียดโดยตรง (ไม่มีการเติมน้ำเข้าไปในวัตถุดิบ) และมีเครื่องดักฝุ่นไว้ป้องกันเพื่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยกันสูญเสียในเครื่องบดนำไปผสมกับวัตถุดิบอื่นให้มีความชื้นร้อยละ 5 แล้วจึงนำไปเผาจนได้ปูนเม็ดพร้อมบดการคำนวณว่ากรณีใดข้างต้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นผดต่อไป ในปัจจุบันนี้โรงงานเกือบทั้งหมดเป็นการผลิตแบบแห้งซึ่งเป็นวิธีการผลิตที่มีประสิทธิภาพดีกว่า ต้นทุนต่ำกว่า และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

ต้นทุนการผลิต

ต้นทุนรวมของการผลิตปูนซีเมนต์ ส่วนใหญ่เป็นค่าเชื้อเพลิงประมาณร้อยละ 30 ค่าจ้างแรงงานประมาณร้อยละ 7 ค่าวัตถุดิบประมาณร้อยละ 1 เนื่องจากหินปูน ยิปซัม และแร่ธาตุต่าง ๆ เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีภายในประเทศ และค่าภาชนะบรรจุประมาณร้อยละ 8 ที่เหลือเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ประมาณร้อยละ 25 ซึ่งรวมเป็นต้นทุนการผลิตร้อยละ 71 ของต้นทุนรวมและอีกร้อยละ 29 เป็นค่าใช้จ่ายในการจำหน่าย (ตารางที่ 3) สำหรับพลังงานที่ใช้เป็นถ่านหินซึ่งได้จากภายในประเทศประมาณร้อยละ 70 ที่เหลือเป็นเชื้อเพลิงนำเข้าซึ่งต้องเสียภาษีขาเข้าร้อยละ 14 ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ถึงแม้จะมีการเก็บอัตราภาษีขาเข้าเชื้อเพลิงสูงแต่ก็ยังไม่กระทบต่อต้นทุนมากนัก เพราะเชื้อเพลิงนำเข้าคิดเป็นร้อยละ 8 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด

ตารางที่ 3 ต้นทุนการผลิตปูนซีเมนต์

| รายการ | ร้อยละ |
|---------------------------|--------|
| วัตถุดิบ | 1 |
| ภาชนะบรรจุ | 8 |
| แรงงาน | 7 |
| พลังงาน | 30 |
| ค่าใช้จ่ายในการผลิตอื่น ๆ | 25 |
| รวม ต้นทุนการผลิต | 71 |
| ค่าใช้จ่ายในการจำหน่าย | 29 |
| ต้นทุนรวม | 100 |

ที่มา : (ศุภช และปัทมา, 2539)

ผู้ผลิต

การผลิตปูนซีเมนต์ส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 95 เป็นการผลิตเพื่อการใช้ภายในประเทศ ส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 5 เป็นส่วนที่ส่งออกจำหน่ายสู่ตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้สามารถแบ่งกลุ่มผู้ผลิตปูนซีเมนต์ออกได้เป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มผู้ผลิตรายเดิม ได้แก่ ปูนซีเมนต์ไทย ปูนซีเมนต์นครหลวง และชลประทานซีเมนต์ กลุ่มนี้เป็นผู้ผลิตซีเมนต์รายใหญ่ตั้งแต่อดีต จนกระทั่งปี พ.ศ. 2532 ที่มีความต้องการภายในประเทศสูง เกิดจากการขยายตัวอย่างสูงในภาคก่อสร้าง ทำให้การผลิตไม่เพียงพอและขยายการผลิตไม่ทันกับความต้องการรัฐบาลจึงได้แก้ปัญหาโดยการนำเข้าปูนซีเมนต์ และเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตรายใหม่เข้ามาในอุตสาหกรรมนี้

2. กลุ่มผู้ผลิตรายใหม่ขนาดใหญ่ ได้แก่ ทีพีไอ และปูนซีเมนต์เอเชีย ซึ่งได้เปิดดำเนินการในปี พ.ศ. 2535 และ พ.ศ. 2536 ตามลำดับ

3. กลุ่มผู้ผลิตรายใหม่ขนาดเล็ก ผู้ผลิตเหล่านี้ใช้เวลาสร้างโรงงานระยะสั้น และมีกำลังการผลิตต่ำ ประมาณ 200 ตัน/วัน สร้างขึ้นเพื่อบรรเทาปัญหาปูนซีเมนต์ขาดแคลนในระยะสั้น คือ ช่วงปี พ.ศ.2532 จนถึงปี พ.ศ. 2535 อาทิ สระบุรีซีเมนต์ ไทยสถาปนา และสามัคคีซีเมนต์ ทั้งนี้รัฐบาลได้อนุญาตให้ผู้ผลิตรายใหม่ขนาดเล็กสามารถตั้งโรงงานกระจายไปตามภูมิภาคต่าง ๆ ได้

กำลังการผลิตและปริมาณการผลิต

ในปี พ.ศ. 2536 มีบริษัทดำเนินการผลิตปูนซีเมนต์ในประเทศรวม 8 ราย มีกำลังการผลิตรวมทั้งหมด 31.78 ล้านตัน เป็นกำลังการผลิตปูนซีเมนต์ขาว 122,700 ตัน และปูนซีเมนต์ผสมและปอร์ตแลนด์ 31.66 ล้านตัน มีผู้ผลิตรายใหม่ 2 ราย คือ บริษัท ปูนซีเมนต์ เอเชีย จำกัด และบริษัท สระบุรีซีเมนต์ จำกัด ประกอบกับมีการขยายกำลังการผลิตของบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) ทำให้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมโดยรวมสูงขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของปูนซีเมนต์ผสมและปอร์ตแลนด์เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ผู้ผลิตสามารถผลิตปูนซีเมนต์ได้มากขึ้น เนื่องจากสามารถใช้กำลังการผลิตได้มากขึ้น เมื่อรวมกับการผลิตของผู้ผลิตรายใหม่และการขยายกำลังการผลิตของผู้ผลิตรายเก่า ทำให้มีปริมาณการผลิตทั้งสิ้น 26.43 ล้านตัน (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 กำลังการผลิตและปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์ ปี พ.ศ. 2536-2541

(หน่วย : ล้านตัน)

| ปี พ.ศ. | กำลังการผลิต 1/ | ปริมาณการผลิต 2/ |
|---------|-----------------|------------------|
| 2536 | 31.78 | 26.43 |
| 2537 | 32.81 | 30.08 |
| 2538 | 35.18 | 34.22 |
| 2539 | 43.10 | 38.60 |
| 2540 | 46.95 | 37.06 |
| 2541 | 49.81 | 32.00 |

ที่มา : 1/ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2540

2/ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2541

ในปี พ.ศ. 2537 มีกำลังการผลิตปูนซีเมนต์รวมทั้งหมด 32.81 ล้านตัน จากผู้ผลิตจำนวน 8 ราย เนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตปูนซีเมนต์ผสมและพอร์ตแลนด์มีการขยายกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่องจากในปี พ.ศ. 2534 ทำให้ปี พ.ศ. 2537 กำลังการผลิตปูนซีเมนต์ผสมและพอร์ตแลนด์รวมทั้งสิ้น 32.58 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2536 ส่วนปูนซีเมนต์ขาวมีกำลังการผลิตรวม 238,800 ตัน จากผู้ผลิตสองราย คือ บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท ยูนิเวอร์แซลปูนซีเมนต์ขาว จำกัด จากภาวะก่อสร้างในประเทศที่ขยายตัวมาก รวมถึงการส่งออกที่ดี โดยเฉพาะการส่งออกไปยังประเทศในภูมิภาคอินโดจีน ส่งผลให้ผู้ผลิตมีการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้น โดยใช้กำลังการผลิตสูงขึ้นเป็นร้อยละ 95 ทำให้มีปริมาณการผลิตทั้งสิ้น 30.08 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2536 คิดเป็นร้อยละ 13.8 (ตารางที่ 4)

ในปี พ.ศ. 2538 มีกำลังการผลิตปูนซีเมนต์จากผู้ผลิต 8 ราย รวมทั้งสิ้นประมาณ 35.18 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 คิดเป็นร้อยละ 7.2 จากการเพิ่มกำลังการผลิตของบริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน) 3 ล้านตัน บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) 4 ล้านตัน และบริษัท ปูนซีเมนต์เอเชีย จำกัด 3 ล้านตัน ส่วนปูนขาวมีกำลังการผลิตเท่ากับปี พ.ศ. 2537 คือ 238,800 ตัน สำหรับปริมาณการผลิตทั้งสิ้น 34.22 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 คิดเป็น

ร้อยละ 13.7 เนื่องจากการเติบโตของการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ทางด่วน ถนนหนทาง สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ของภาคเอกชน (ตารางที่ 4)

ในปี พ.ศ. 2539 มีกำลังการผลิตปูนซีเมนต์ 43.10 ล้านตันเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2538 คิดเป็นร้อยละ 22.5 เนื่องจากผู้ผลิตรายเดิมที่มีการขยายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้นจำนวน 8.1 ล้านตัน โดยเป็นของบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ที่จังหวัดลำปาง 2.1 ล้านตัน บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) 3 ล้านตัน และบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) 3 ล้านตัน ส่วนปูนซีเมนต์ขาวมีกำลังการผลิตเท่ากับปี พ.ศ. 2538 คือ 238,800 ล้านตัน สำหรับปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2539 มี 38.60 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2538 คิดเป็นร้อยละ 12.7 (ตารางที่ 4)

ในปี พ.ศ. 2540 เป็นปีที่อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ต้องประสบกับภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ที่มีการขยายตัวต่อเนื่องมาตลอดได้ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 12 ปี หลังจากปี พ.ศ. 2528-2539 เป็นต้นมา กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2540 มีกำลังการผลิตปูนซีเมนต์ 46.95 ล้านตันเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2539 คิดเป็นร้อยละ 8.9 โดยเป็นการขยายกำลังการผลิตของบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ที่จังหวัดนครราชสีมา และบริษัท ปูนซีเมนต์เอเชีย จำกัด ที่จังหวัดสระบุรี ขณะที่ปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์กลับมีปริมาณการผลิต 37.06 ล้านตัน ลดลงจากปี พ.ศ. 2539 คิดเป็นร้อยละ 3.9 โดยเป็นการลดลงของการผลิตช่วงตั้งแต่เดือน กรกฎาคมเป็นต้นมา เนื่องจากในช่วงครึ่งปีหลัง ภาวะความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง จากปัญหาภาวะก่อสร้างที่ชะลอตัวลงทั้งจากภาคเอกชนที่เผชิญกับปัญหาของการขาดสภาพคล่อง อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง และในภาครัฐบาลได้ปรับลดงบประมาณลงทุนก่อสร้างและการเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ (ตารางที่ 4)

ในปี พ.ศ. 2541 และ ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นช่วงที่อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำอย่างรุนแรงในปี พ.ศ. 2540 ส่งผลให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ลดลง ทำให้ปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์ลดลงจาก 37.06 ล้านตันในปี พ.ศ. 2540 มาเหลือ 32.00 ล้านตันในปี พ.ศ. 2541 ขณะที่กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 49.81 ล้านตัน สำหรับในปี พ.ศ. 2542 กำลังการผลิตและปริมาณการผลิตจริงจะมีปริมาณใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2541 ดังนั้นเพื่อทดแทนความต้องการในประเทศที่ลดลง ผู้ผลิตแต่ละรายพยายามที่จะเน้นการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศเป็นหลัก (ตารางที่ 4)

สภาวะการตลาด

การจำหน่ายปูนซีเมนต์

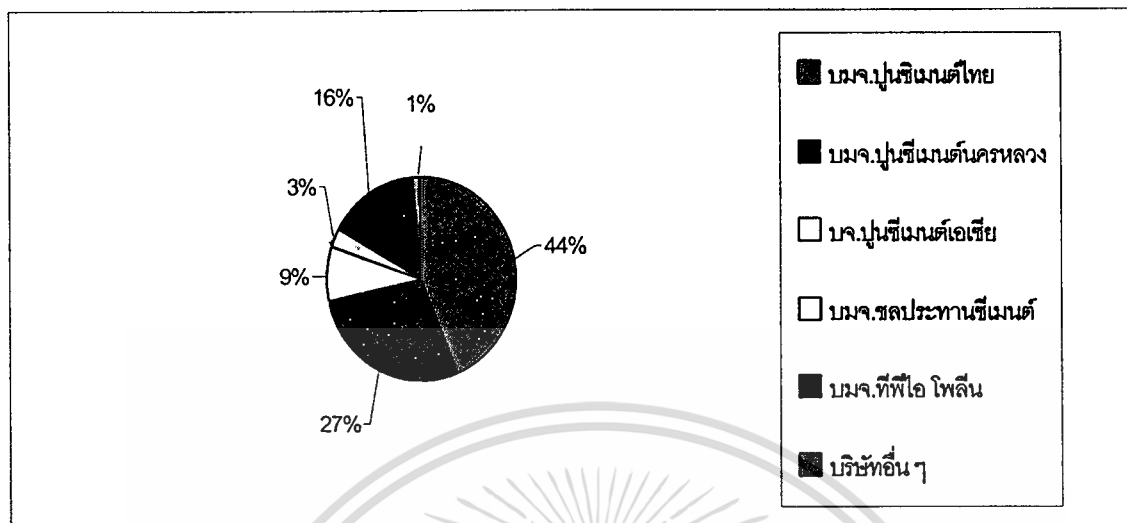
การจำหน่ายปูนซีเมนต์ของแต่ละบริษัทจะมีลักษณะที่คล้ายกันมาก ส่วนที่แตกต่างกันคือทำเลที่ตั้งและจำนวนร้านค้าตัวแทนจำหน่ายว่าจะมีความสามารถในการกระจายสินค้าได้ครอบคลุมพื้นที่ได้มากกว่าคู่แข่งกัน ทั้งนี้ผู้ผลิตรายใหญ่จะได้เปรียบในการกระจายสินค้าได้ครอบคลุมพื้นที่ได้กว้างกว่า เพราะมีฐานการผลิตที่มากเพียงพอในการกระจายสินค้า ระบบการจัดจำหน่ายปูนซีเมนต์กว่าร้อยละ 60 จะเป็นแบบการจำหน่ายผ่านร้านค้าตัวแทนจำหน่าย ส่วนอีก 40 เป็นการจำหน่ายโดยตรงจากผู้ผลิต โดยเป็นการจำหน่ายให้กับโครงการขนาดใหญ่ โรงงานอุตสาหกรรม งานก่อสร้างของรัฐบาลและเอกชนเป็นสำคัญ การใช้กลยุทธ์ทางการตลาดในตลาดปูนซีเมนต์จึงต้องอาศัยการกระจายตัวแทนจำหน่ายเพื่อกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภคให้ทั่วถึงทุกภูมิภาคของประเทศ นอกจากนี้ยังต้องอาศัยการโฆษณาและการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการขายในรูปของการให้รางวัลตอบแทนแก่ตัวแทนจำหน่ายที่สามารถทำยอดขายได้ตามเป้าที่ทางบริษัทกำหนดไว้ รวมทั้งยังมีการจัดอบรมตัวแทนจำหน่ายเพื่อเพิ่มความรู้และสร้างสัมพันธ์อันดีกับตัวแทนจำหน่ายของบริษัทด้วย

ส่วนแบ่งการตลาด

ส่วนแบ่งการตลาดของการค้าปูนซีเมนต์ในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2542 สรุปได้ว่า บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 44 ของส่วนแบ่งการตลาดทั้งหมด รองลงมาเป็นส่วนของบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) ที่มีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 27 บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) มีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 16 บริษัทปูนซีเมนต์เอเชีย จำกัด มีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 9 และบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) มีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 3 ที่เหลือเป็นของบริษัทอื่น ๆ อีกร้อยละ 1 (ภาพที่ 7)

ความเคลื่อนไหวทางการตลาด

ในปี พ.ศ. 2536 ตลาดปูนซีเมนต์มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือจากตลาดที่ถูกกำหนดโดยผู้ผลิตเนื่องจากมีผู้ผลิตน้อยราย กลับมาเป็นตลาดของผู้บริโภค เนื่องจากผู้ผลิตรายใหม่ ๆ เข้าเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติเห็นไปเซปรีเซชันด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 7 ส่วนแบ่งการตลาดของปูนซีเมนต์
ที่มา : (บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด, 2542)

มามากขึ้นจนทำให้ปริมาณความต้องการมีน้อยกว่าปริมาณการผลิต ทำให้เกิดภาวะปูนซีเมนต์ล้นตลาด (Oversupply) เป็นผลให้ผู้ผลิตปูนซีเมนต์มีการแข่งขันกันมากขึ้น โดยการตัดราคาเพื่อแย่งส่วนแบ่งการตลาด ส่งผลให้ระดับราคาของปูนซีเมนต์ในปี พ.ศ. 2536 ลดลงกว่าปี พ.ศ. 2535

ในปี พ.ศ. 2537 จากความต้องการใช้ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภาวะการแข่งขันได้ลดความรุนแรงลง ส่งผลให้ราคาของปูนซีเมนต์ในช่วง 6 เดือนแรกอยู่ในระดับคงที่ซึ่งเป็นราคาที่ต่ำกว่าในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตามในช่วงเดือนมิถุนายนของปี พ.ศ. 2537 ทางภาคใต้ประสบกับการขาดแคลนปูนซีเมนต์จากการหยุดซ่อมเตาเผาที่ 4 ของโรงงาน บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) อย่างกะทันหัน ส่งผลให้ราคาปูนซีเมนต์ในภาคใต้สูงขึ้นมาก จนในเดือนกรกฎาคมภาวะปูนซีเมนต์ขาดแคลนจึงกลับเข้าสู่ปกติ ระดับราคาปูนซีเมนต์ตั้งแต่ต้นปีจนถึงเดือนพฤศจิกายนของปี พ.ศ. 2537 มีการปรับตัวเล็กน้อยเพียงร้อยละ 1 โดยการปรับเพื่อลดต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นในการเก็บสินค้า ค่าขนส่ง ซึ่งไม่มีผลในราคาขายต่อผู้บริโภค

ในปี พ.ศ. 2538 ภาวะการแข่งขันของผู้ผลิตในตลาดภายในประเทศยังคงมีสูง ทั้งที่การส่งออกมีเพิ่มขึ้น เพื่อรักษาส่วนแบ่งทางการตลาด ผู้ผลิตต่างเน้นกลยุทธ์การตลาดเพิ่มขึ้น ราคาปูนซีเมนต์ในช่วง 6 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2538 อยู่ในระดับคงที่เช่นเดียวกับปี พ.ศ. 2537 แต่ในภาคใต้ราคาได้มีการเพิ่มขึ้นตั้งแต่ต้นปี และเริ่มลดลงในช่วงเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม และสูงขึ้นอีกเล็กน้อยในช่วงเดือนพฤศจิกายนจนถึงธันวาคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปี 2539 ถึงแม้ภาวะการก่อสร้างจะชะลอตัวลง แต่การก่อสร้างของภาครัฐบาลยังคงขยายตัวอยู่ในระดับที่สูง จากการสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ ทำให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่มีปริมาณการผลิตส่วนเกินเหลืออยู่จำนวนมาก จึงทำให้เกิดภาวะการแข่งขันในตลาดที่มีความรุนแรงมากขึ้นในช่วงปลายปี อย่างไรก็ตามราคาของปูนซีเมนต์ในปี พ.ศ. 2539 ก็ไม่ได้มีการปรับตามการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน เนื่องจากรัฐบาลควบคุมราคาอยู่ ดังนั้นในปี พ.ศ. 2539 ระดับราคาจึงได้ปรับขึ้นเล็กน้อย ตามต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น

ในปี พ.ศ. 2540 ภาวะตลาดปูนซีเมนต์อยู่ในภาวะซบเซาเพิ่มขึ้น จากสาเหตุของการขาดสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ถึงแม้ว่าการก่อสร้างของภาครัฐยังขยายตัวอยู่ในระดับที่สูงอยู่ แต่จากวิกฤติการณ์ทางการเงินและเศรษฐกิจได้เกิดผลกระทบอย่างมากต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ได้ลดลงอย่างต่อเนื่องในครึ่งปีหลัง ช่วงครึ่งปีแรกราคาขายปูนซีเมนต์อยู่ในระดับทรงตัว ถึงแม้ว่าภาวะความต้องการใช้ที่ชะลอตัวลง แต่หลังจากเดือนกรกฎาคมเป็นต้นมา ค่าเงินบาทที่อ่อนตัวลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ผลิตได้มีการขึ้นราคา 3 ครั้ง ทำให้ระดับราคาสูงเพิ่มขึ้นจากช่วงต้นปีกว่าร้อยละ 20

ในปี พ.ศ. 2541 ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รัฐบาลได้ให้ผู้ผลิตขึ้นราคาปูนซีเมนต์ได้ 2 ครั้ง ตามต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น จากค่าเงินบาทที่อ่อนตัวลงต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 ทำให้ระดับราคาปูนซีเมนต์เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 6.5

ในปี พ.ศ. 2542 อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ยังไม่กระเตื้องขึ้นเช่นเดียวกับภาวะเศรษฐกิจที่ยังคงซบเซาอย่างต่อเนื่องทำให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ลดลง แต่ระดับราคาปรับเพิ่มสูงขึ้นอีกตามต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น

ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศ

การขยายตัวของภาคการลงทุนและการก่อสร้างภายในประเทศในปี พ.ศ. 2536 และต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2537 ทั้งที่เป็นโครงการก่อสร้างของรัฐและของภาคเอกชน ทำให้มีปริมาณความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 25.88 และ 28.89 ล้านตันตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2538 ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ขยายตัวสูงกว่าปี พ.ศ. 2537 ถึงแม้ว่าจะเกิดภาวะน้ำท่วมทั่วประเทศ ทำให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในปี พ.ศ. 2538 ยังคงเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.3 หรือประมาณ 33.30 ล้านตัน ถึงแม้ในปี พ.ศ. 2539 ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ยังคงเพิ่มขึ้นจากปี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2538 แต่จากภาวะการก่อสร้างที่ชะงักงันทำให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ชะงักงันตั้งแต่ช่วงกลางปีเป็นต้นมา ซึ่งโดยรวมแล้วมีความต้องการใช้ 36.78 ล้านตัน ในช่วงปี พ.ศ. 2540 ผลของการชะงักงันต่อเนื่องของภาวะการก่อสร้าง เนื่องจากปัญหาที่อยู่อาศัยล้นตลาดและการปรับลดงบประมาณของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ ส่งผลให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ปรับตัวลดลงเหลือเพียง 36.05 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2541 และ ปี พ.ศ. 2542 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะที่ซบเซา ทำให้ภาวะการก่อสร้างโดยรวมหดตัวลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 กล่าวคือการก่อสร้างในภาคเอกชนลดลง แต่ภาครัฐบาลยังคงมีการลงทุนสาธารณูปโภคอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 8 (ปี พ.ศ. 2540-2544) ซึ่งเป็นโครงการใหญ่หลายโครงการที่อยู่ระหว่างการดำเนินโครงการ เช่น โครงการรถไฟฟ้ามหานคร ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ ทางด่วนยกระดับโทลเวย์ส่วนที่ 2 เป็นต้น จึงทำให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ไม่หดตัวไปมากกว่านี้ โดยรวมมีความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ 20.34 และ 19.96 ล้านตัน ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2536-2542

(หน่วย : ล้านตัน)

| ปี พ.ศ. | ความต้องการใช้ |
|---------|----------------|
| 2536 | 25.88 |
| 2537 | 28.89 |
| 2538 | 33.30 |
| 2539 | 36.78 |
| 2540 | 36.05 |
| 2541 | 20.34 |
| 2542 | 19.96 |

ที่มา : (บริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน), 2540)

การนำเข้าและการส่งออก

เนื่องจากภาวะการปูนซีเมนต์ที่ล้นตลาดและการแข่งขันในตลาดสูง ทำให้การนำเข้าในปี พ.ศ. 2536 มีปริมาณ 2,433 ตัน แต่ในปี พ.ศ. 2537 กลับมีการนำเข้าเป็นปริมาณ 116,323 ตัน เพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการขาดแคลนปูนซีเมนต์ภาคใต้ในช่วงเดือนมิถุนายน ในปี พ.ศ. 2538 จากการขยายตัวของความต้องการในช่วงต้นปี ประกอบกับการคาดการณ์ภาวะปูนซีเมนต์จะตึงตัว ส่งผลให้การลดภาษีนำเข้าปูนเม็ด เพื่อนำมาผลิตปูนซีเมนต์ผงใช้ในประเทศ รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของการส่งออก ทำให้การนำเข้าปูนซีเมนต์เพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2537 จำนวนมาก โดยมีปริมาณการนำเข้าทั้งหมด 516,736 ตัน ในปี พ.ศ. 2539 การผลิตได้เพิ่มสูงขึ้นจนสามารถตอบสนองความต้องการใช้ได้ทั้งหมด ส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าปูนซีเมนต์ลดลงจากปี พ.ศ. 2538 คิดเป็นร้อยละ 63 โดยมีปริมาณการนำเข้าทั้งหมด 190,728 ตัน ในช่วงปี พ.ศ. 2540-2542 เป็นช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ธุรกิจก่อสร้างได้ชะลอตัวลง ทำให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศลดลง ประกอบกับการผันแปรของค่าเงินบาทตามอัตราตราการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแบบลอยตัว จึงเป็นผลให้ปริมาณนำเข้าปูนซีเมนต์ได้ลดน้อยลงเป็นอย่างมาก

ด้านการส่งออก ในช่วงปี พ.ศ. 2536-2538 ปริมาณการส่งออกปูนซีเมนต์ได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 27 เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการตลาดเพื่อระบายปูนซีเมนต์ที่ล้นตลาดและลดการแข่งขันในประเทศ โดยมีการยกเลิกการควบคุมการส่งออกตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536 เป็นต้นมา ประกอบกับความต้องการใช้ในต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มประเทศในแถบอินโดจีน กลุ่มอาเซียน และแถบตะวันออกที่มีการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานมากขึ้น แต่ในปี พ.ศ. 2539 ปริมาณการส่งออกรวมกลับมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 8.9 เท่านั้นโดยมีปริมาณรวม 3.94 ล้านตัน โดยมีมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้น 4,387 ล้านบาท ซึ่งส่งออกไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนมากที่สุด รองลงมากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ลาว กัมพูชา พม่า และเวียดนาม ส่วนในกลุ่มประเทศแถบตะวันออกกลาง ปริมาณการส่งออกลดลงเหลือเพียง 0.57 ล้านตันเท่านั้น จากการที่ภาวะตลาดซบเซาในช่วงปี พ.ศ. 2540-2542 ทำให้เกิดปัญหาภาวะสินค้าล้นตลาด ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศลดลงเนื่องจากการก่อสร้างภายในประเทศได้ชะลอตัวลง จึงเป็นผลให้มีปริมาณการส่งออกเพิ่มสูงขึ้น โดยมีมูลค่าการส่งออกตามลำดับคือ ปี พ.ศ. 2540 ส่งออกได้มูลค่าทั้งสิ้น 7,623.40 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2541 ส่งออกได้มูลค่าทั้งสิ้น 8,853.50 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2542 ส่งออกได้มูลค่าทั้งสิ้น 8,537.80 ล้านบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวโน้มของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ในปี พ.ศ. 2543

ขนาดของตลาดปูนซีเมนต์ในประเทศไทยภายหลังจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปี พ.ศ. 2540 มีขนาดลดลงค่อนข้างมาก ทำให้ในปัจจุบันปริมาณความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ของประเทศไทยมีประมาณเฉลี่ย 20.5 ล้านตันต่อปี สำหรับแนวโน้มการเติบโตของตลาดปูนซีเมนต์ในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2543 เริ่มจะกระเตื้องขึ้นแต่ยังไม่มากนัก เนื่องจากการเติบโตของตลาดจะขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจเป็นหลัก อย่างไรก็ตามคาดว่าตลาดปูนซีเมนต์จะเติบโตขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 1 เป็นผลมาจากภาวะการก่อสร้างในปีนี้มีแนวโน้มสูงขึ้น จากการลงทุนในสาธารณูปโภคพื้นฐานของรัฐบาลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลจะเน้นโครงการหลักที่มีความจำเป็นจะต้องก่อสร้างให้เสร็จตามแผนงาน ได้แก่ โครงการทางหลวง 4 ช่องจราจร ระยะที่ 2 ซึ่งมีระยะทาง 5,119 กม. ซึ่งจะต้องแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2549 รวมทั้งโครงการที่ให้สัมปทานเอกชน ได้แก่ โครงการระบบขนส่งมวลชนรถไฟใต้ดิน เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดในกรุงเทพฯ เป็นต้น และปริมาณความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ของประเทศไทยจะอยู่ประมาณ 21-22 ล้านตัน ขณะที่การพัฒนาของอุตสาหกรรมผลิตปูนซีเมนต์จะไม่มีเปลี่ยนแปลงในเรื่องเทคโนโลยีการผลิตมากนัก แต่จะเน้นการป้องกันและรักษาสภาพแวดล้อมมากขึ้น ด้านการนำเข้าปูนซีเมนต์คาดว่าจะยังคงมีแนวโน้มลดลง ขณะที่การส่งออกปูนซีเมนต์ไปยังตลาดภายนอกประเทศตลอดปี พ.ศ. 2543 คาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2542 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกเริ่มคลี่คลายไปในทางที่ดี รวมทั้งปริมาณการผลิตยังมีมากกว่าปริมาณความต้องการใช้ภายในประเทศ ทำให้เกิดปัญหาภาวะสินค้าล้นตลาด เนื่องจากการก่อสร้างภายในประเทศมีการชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา จึงส่งผลให้ผู้ผลิตแต่ละรายชะลอการลงทุนในการขยายกำลังการผลิตออกไป ลดระดับการผลิตลง รวมทั้งเน้นการดำเนินนโยบายเพื่อการส่งออกมากขึ้น โดยการหาตลาดส่งออกใหม่เพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน ทำให้การส่งออกปูนซีเมนต์เกิดการขยายตัวสูงมากขึ้น สำหรับตลาดส่งออกที่สำคัญคาดว่า ได้แก่ กลุ่มประเทศอาเซียน เช่น มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า กัมพูชา ลาว เวียดนาม ประเทศอื่น ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา และ สหภาพยุโรป เป็นต้น

บทที่ 5

การวิเคราะห์บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)

การวิเคราะห์บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) (JALAPRATHAN CEMENT PUBLIC COMPANY LIMITED : JCC) เป็นการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน แบ่งออกเป็น การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบริษัท โดยใช้การวิเคราะห์แบบ SWOT ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

รายละเอียดเกี่ยวกับบริษัท

1. สำนักงาน : บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่เลขที่ 2974 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๙ 10320

2. ประเภทกิจการ : เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์สำหรับงานก่อสร้างทั่วไป และสำหรับงานขุดเจาะบ่อแก๊สธรรมชาติหรือบ่อน้ำมัน โดยจัดจำหน่ายทั้งในลักษณะปูนซีเมนต์ผงและถุงตามความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ บริษัทผลิตปูนซีเมนต์ชนิดต่าง ๆ ได้แก่ ปอร์ตแลนด์ตราพญานาคเขียว ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ด้านทานซัลเฟตตราปลาฉลาม ปูนซีเมนต์ชนิดพิเศษสำหรับขุดเจาะบ่อน้ำตราพญานาคน้ำเงิน และปูนซีเมนต์ผสมตรางูเห่า รวมทั้งเป็นตัวแทนจำหน่ายสีเคลือบ

3. ประวัติโดยสรุป : เมื่อปี พ.ศ. 2495 รัฐบาลได้อนุมัติให้สร้างเขื่อนอเนกประสงค์ที่อำเภอ สามเงา จังหวัดตาก เพื่อประโยชน์ทางการเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ในการก่อสร้างดังกล่าวจะต้องใช้ปูนซีเมนต์อย่างต่อเนื่องเป็นจำนวนถึง 300,000 เมตริกตัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในขณะที่มีโรงงานผลิตปูนซีเมนต์เพียงแห่งเดียวในประเทศ ดังนั้นเพื่อป้องกันปัญหาการขาดแคลนปูนซีเมนต์ขึ้นในระหว่างการก่อสร้างอันจะเกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการสร้างเขื่อน รัฐบาลจึงได้มอบหมายให้กรมชลประทานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการก่อสร้างเขื่อน โดยให้ดำเนินการตั้งโรงงานผลิตปูนซีเมนต์ขึ้นมาในรูปบริษัท เพื่อผลิตปูนซีเมนต์สำหรับใช้ในการก่อสร้างเขื่อนภูมิพล และจำหน่ายให้แก่หน่วยราชการและประชาชนทั่วไป โดยได้ทำการจดทะเบียนและใช้ชื่อว่า “บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด” เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2499

บริษัทมีโรงงานผลิตปูนซีเมนต์แห่งแรกเมื่อ พ.ศ. 2501 ที่อำเภอตากาลี จังหวัดนครสวรรค์ มีกำลังการผลิตปูนเม็ดในระยะเริ่มต้นวันละ 300 ตัน และปัจจุบันได้ขยายกำลังการผลิตเป็นวันละ 2,700 ตัน และเมื่อปริมาณความต้องการปูนซีเมนต์ในตลาดเพิ่มสูงขึ้น ในปี พ.ศ. 2514 บริษัทจึงได้ก่อตั้งโรงงานผลิตปูนซีเมนต์เป็นแห่งที่สอง ที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยมีกำลังการผลิตปูนเม็ดได้วันละ 1,300 ตัน ปัจจุบันเพิ่มขึ้นเป็นวันละ 3,000 ตัน

4. ทุนจดทะเบียน : บริษัทจดทะเบียนหุ้นสามัญเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2518 วันที่ 17 พฤษภาคม 2537 บริษัทได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน จำกัด บริษัท โดยมีทุนจดทะเบียน 1,200,000,000 บาท เรียกชำระแล้ว 1,200,000 ล้านบาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญ 120,000,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 10 บาท รอบระยะเวลาบัญชีของบริษัทตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม

5. ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ : ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2541 ผู้ถือหุ้นที่มีอิทธิพลในการบริหารงานของบริษัท ประกอบด้วย CIMENTS FRANCAIS S.A. ถือหุ้นร้อยละ 37 และบริษัท เวศประพันธ์ โฮลดิ้งส์ ถือหุ้นร้อยละ 17.5 โดยที่ทั้ง 2 กลุ่มถือหุ้นรวมกันมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งทำให้สามารถควบคุมนโยบายและการบริหารของบริษัทได้ (ตารางที่ 6)

ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

1. จุดแข็ง

1.1 บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์โดยมีส่วนแบ่งทางการตลาดเป็นอันดับที่ 5 จากผู้ผลิตทั้งหมด 8 ราย และเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์สำหรับงานก่อสร้างทั่วไป และสำหรับขุดเจาะบ่อแก๊สธรรมชาติหรือบ่อน้ำมัน ซึ่งบริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายปูนซีเมนต์ชนิดพิเศษสำหรับงานขุดเจาะบ่อแก๊สธรรมชาติหรือบ่อน้ำมัน แต่เพียงผู้เดียว โดยมีการขายส่งออกไปขายยังตลาดต่างประเทศจำนวนมาก

ตารางที่ 6 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2541

| ลำดับที่ | ชื่อ - นามสกุล | จำนวนหุ้น | ร้อยละของจำนวนหุ้นทั้งหมด |
|----------|------------------------------|------------|---------------------------|
| 1. | CIMENTS FRANCAIS S.A. | 44,400,000 | 37.00 |
| 2. | บริษัท เวศประพันธ์ โฮลดิ้งส์ | 21,000,000 | 17.50 |
| 3. | นายสุชาติ ตันเจริญ | 3,043,510 | 2.54 |
| 4. | KAPOAKIM LTD. | 2,247,730 | 1.87 |
| 5. | นายมีเดช เจริญกิจจนารักษ์ | 1,588,000 | 1.32 |
| 6. | นายคังกร นิยมมาก | 1,531,800 | 1.28 |
| 7. | นายถาวรสวัสดิ์ ชวะโนทัย | 1,114,750 | 0.93 |
| 8. | บริษัท แม่สอดพนากิจ จำกัด | 1,093,040 | 0.91 |
| 9. | น.ส.นงรักษ์ สมบูรณ์ | 1,044,050 | 0.87 |
| 10. | TAMMENS MANAGEMENT LTD. | 980,160 | 0.82 |

ที่มา : (บริษัทชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน), 2541)

1.2 บริษัทที่มีการจัดจำหน่ายทั้งในลักษณะปูนซีเมนต์ผงและบรรจุถุงตามความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าในตลาดได้เป็นอย่างดี

1.3 ทางบริษัทมีการขายผ่านตัวแทนจำหน่ายและผู้รับเหมาที่จดทะเบียนกับบริษัท สำหรับลูกค้าในประเทศ ซึ่งการจำหน่ายมีทั้งการขายเป็นเงินสดและเงินเชื่อ และสำหรับลูกค้าต่างประเทศ บริษัทจะจำหน่ายผ่านบริษัทตัวแทนจำหน่าย (Trading company) จึงทำให้เกิดความสะดวกในด้าน การชำระเงินของลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ

1.4 ในการจัดจำหน่ายผ่านตัวแทนจำหน่ายและผู้รับเหมาทำให้สามารถกระจายสินค้าได้อย่างทั่วถึง และครอบคลุมกลุ่มผู้ใช้ปูนซีเมนต์อย่างแท้จริง และสามารถสร้างโอกาสในการครอบครองส่วนแบ่งทางการตลาดของคู่แข่งได้ในร้านลูกค้าได้ทั้งในแง่ของการส่งปูนซีเมนต์ของบริษัท และลดการสั่งซื้อของบริษัทคู่แข่งลง หรือการสั่งซื้อของบริษัทเพิ่มขึ้น และส่งของคู่แข่งเท่าเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 บริษัทมีนโยบายเพิ่มกำลังการผลิตปูนซีเมนต์อยู่เสมอ เพื่อลดต้นทุนการผลิตและรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดไว้ โดยบริษัทได้มีการปรับปรุงเครื่องจักรใหม่เพื่อมาใช้ในการผลิต จึงทำให้เกิดกำลังการผลิตที่มากขึ้น และสามารถลดค่าใช้จ่ายในการผลิตปูนซีเมนต์ลงได้ในระยะยาว

1.6 บริษัทซีเมนต์ ฟรอนเซส (CIMENTIS FRANCAIS S.A.) จากประเทศฝรั่งเศส ได้เข้ามาถือหุ้นของบริษัท ในด้านการเพิ่มเงินทุน การบริหารงาน การปรับโครงสร้างหนี้ และการให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคการผลิตปูนซีเมนต์ ส่งผลให้บริษัทมีความแข็งแกร่งทางการบริหารงานด้านต่าง ๆ มากขึ้น

2. จุดอ่อน

2.1 การจำหน่ายผ่านตัวแทนจำหน่าย ถ้าหากว่าตัวแทนจำหน่ายนำส่วนลดราคาปูนซีเมนต์ที่ได้รับไปลดราคาจำหน่ายปูนซีเมนต์ในตลาดลงมา อาจทำให้โครงสร้างราคาปูนซีเมนต์ในตลาดเสียได้ โดยราคาปูนซีเมนต์จะถูกดึงลงมาต่ำกว่าความเป็นจริงค่อนข้างมาก

2.2 เนื่องจากบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตที่เข้ามาทำการผลิตปูนซีเมนต์มานานหลายปี ทำให้เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตมีประสิทธิภาพในการผลิตปูนซีเมนต์ลดลง จึงทำให้ต้องปรับปรุงเครื่องจักรให้สามารถใช้งานได้นาน ซึ่งบริษัทต้องเสียค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงสูงกว่าการลงทุนซื้อเครื่องจักรใหม่เมื่อคิดต้นทุนการผลิตในระยะยาว

2.3 โรงงานปูนซีเมนต์ของบริษัท ตั้งอยู่ ณ ตำบลตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ และตำบลชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยทั้ง 2 โรงงานใช้เทคโนโลยีที่มีเดิม แม้ได้มีการปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตให้สูงขึ้นแล้ว แต่เทคโนโลยีบางอย่างยังเป็นของเดิมอยู่ จึงส่งผลให้เกิดมลภาวะที่กระทบกับชุมชนโดยรอบโรงงานในรัศมี 5 กิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นฝุ่นละอองขนาดเล็กที่ปล่อยออกมาจากปล่องระบาย เป็นต้น ทำให้เกิดภาพพจน์ทางด้านลบแก่บริษัท แม้ว่าบริษัทจะมีแนวทางการแก้ไขแล้วก็ตาม

2.4 ชื่อเสียงและตราสินค้าของบริษัทยังไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ซึ่งบางตลาดยังไม่มีสินค้าของบริษัทวางจำหน่าย

3. โอกาส

ในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายให้การสนับสนุนในด้านการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศหลายด้านด้วยกัน ซึ่งเป็นประโยชน์แก่บริษัทอย่างมาก กล่าวคือ บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปูนซีเมนต์ชนิดพิเศษ ที่ใช้สำหรับงานชุดเจาะบ่อแก๊สธรรมชาติหรือบ่อน้ำมันแต่เพียงผู้เดียว และได้มีการขายส่งออกไปขายยังตลาดต่างประเทศ จึงทำให้สามารถลดภาษีการส่งออก

บางส่วนลงได้ ประกอบกับผลิตภัณฑ์ปูนซีเมนต์ชนิดนี้ เป็นสินค้าที่ต้องการในตลาดต่างประเทศค่อนข้างสูง จึงเป็นโอกาสที่ทางบริษัทสามารถส่งสินค้าออกไปยังต่างประเทศได้สูงมากยิ่งขึ้น

4. อุปสรรค

การเกิดวิกฤติการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ภาวะการลงทุนและอุตสาหกรรมการผลิตถดถอยอย่างรุนแรง ส่งผลต่อการใช้ปูนซีเมนต์ในอุตสาหกรรมก่อสร้างลดลง ซึ่งบริษัทได้รับผลกระทบด้วย ทำให้รายได้จากการขายของบริษัทลดลง

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) เป็นการวิเคราะห์งบการเงินของบริษัท โดยการศึกษานี้จะใช้งบดุล และงบกำไรขาดทุน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539–2541 มาทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratios analysis) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1. ผลการวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน

1.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนมากเพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนหรือมีสภาพคล่องทางการเงินสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2540 และ ปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนมากกว่าหนี้สินหมุนเวียนถึง 1.23 เท่าและ 2.31 เท่า ตามลำดับ จึงเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ระยะสั้นได้อย่างแน่นอน เนื่องจากสินทรัพย์ส่วนใหญ่มีไซสินค้าคงเหลือ (ตารางที่ 7)

1.2 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้อย่างทันทีสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี

พ.ศ. 2539 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยการใช้ แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินทันทีทันใดทั้งหมด และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
ปี พ.ศ. 2539-2541

| อัตราส่วน | ปี พ.ศ. | | |
|--|---------|----------|---------|
| | 2539 | 2540 | 2541 |
| 1. อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน | | | |
| อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (เท่า) | 0.52 | 1.23 | 2.31 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.79 | 0.56 | 0.85 |
| อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว (เท่า) | 0.36 | 0.67 | 1.76 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.43 | 0.30 | 0.60 |
| 2. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน | | | |
| อัตรากาการหมุนเวียนของลูกหนี้ (ครั้ง) | 4.78 | 2.67 | 3.79 |
| ค่าเฉลี่ย | 5.85 | 5.11 | 4.94 |
| ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้ (วัน) | 75.00 | 135.00 | 95.00 |
| ค่าเฉลี่ย | 62.00 | 80.00 | 77.00 |
| อัตรากาการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (ครั้ง) | 3.84 | 2.29 | 3.10 |
| ค่าเฉลี่ย | 3.50 | 2.87 | 2.83 |
| อัตรากาการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด (เท่า) | 0.48 | 0.30 | 0.27 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.46 | 0.33 | 0.30 |
| 3. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร | | | |
| อัตรากำไรสุทธิ (ร้อยละ) | (3.00) | (39.26) | (86.83) |
| ค่าเฉลี่ย | 3.80 | (80.61) | 5.09 |
| อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (ร้อยละ) | (1.44) | (11.67) | (23.46) |
| ค่าเฉลี่ย | 1.61 | (22.25) | 1.13 |
| อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ร้อยละ) | (3.60) | (29.80) | (62.85) |
| ค่าเฉลี่ย | 6.54 | (258.91) | 13.75 |
| 4. อัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน | | | |
| อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (เท่า) | 0.60 | 0.61 | 0.63 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.69 | 0.78 | 0.71 |
| อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า) | 1.51 | 1.55 | 1.68 |
| ค่าเฉลี่ย | 2.47 | 7.91 | 2.65 |
| อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (เท่า) | 0.85 | (1.32) | (2.52) |
| ค่าเฉลี่ย | 1.64 | 0.33 | 0.96 |

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย ได้มาจากค่าที่คำนวณได้ของบริษัทที่ทำการศึกษา

จำนวนในวงเล็บหมายถึงค่าติดลบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้อย่างล่าช้ากว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2540 และ ปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้อย่างทันทีซึ่งคาดว่าจะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันทีเพื่อใช้สำหรับชำระหนี้ระยะสั้นได้เร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

2. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน

2.1 เมื่อพิจารณาอัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ ในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการบริหารลูกหนี้ลดลง หรือบริษัทประสิทธิภาพมีการหมุนเวียนของลูกหนี้ไม่ดีเท่าที่ควรกว่าในปี พ.ศ. 2539 เนื่องจากในปี พ.ศ. 2540 เป็นปีที่สภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำและต่อเนื่องมาถึงปี พ.ศ. 2541 ทำให้ความสามารถในการบริหารลูกหนี้ของบริษัทลดลง แต่ในปี พ.ศ. 2541 ก็มีค่าสูงขึ้นกว่าในปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการบริหารลูกหนี้สูงขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากการลดปริมาณลูกหนี้การค้างเรื่อยมาตลอด และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยพบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ มีค่าเท่ากับ 2.67 ครั้ง ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 5.11 ครั้ง คิดเป็น 2.44 ครั้ง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการบริหารลูกหนี้ลดลง หรือบริษัทมีการหมุนเวียนของลูกหนี้ไม่ดีเท่าที่ควรเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

2.2 เมื่อพิจารณาระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้ ในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้้นานกว่าในปี พ.ศ. 2539 เนื่องจากในปี พ.ศ. 2540 เป็นปีที่สภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำและต่อเนื่องมาถึงปี พ.ศ. 2541 ทำให้บริษัทใช้ระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้้นานขึ้น เพราะลูกค้าอาจจะไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามสัญญา แต่ในปี พ.ศ. 2541 ก็มีค่าต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้เร็วกว่าในปี พ.ศ. 2540 เพราะลูกหนี้้อาจจะสามารถชำระหนี้ได้ตามสัญญา และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยพบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้มีค่าเท่ากับ 135 วัน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่

มีค่าเท่ากับ 80 วัน คิดเป็น 55 วัน แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้ยาวนานกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

2.3 เมื่อพิจารณาอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ ในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือลดลงกว่าในปี พ.ศ. 2539 เนื่องจากในปี พ.ศ. 2540 เป็นปีที่สภาจะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ ทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือลดลง แต่ในปี พ.ศ. 2541 ก็มีค่าสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือได้ดีกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 และปี พ.ศ. 2541 อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือสูงกว่าหรือมีความสามารถในการจำหน่ายสินค้าเป็นไป得更เร็วกว่าเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือต่ำกว่าหรือมีความสามารถในการจำหน่ายสินค้าเป็นไป得更ช้ากว่าเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

2.4 เมื่อพิจารณาอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถลดลงที่จะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่นั้นอย่างเต็มประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดรายได้เท่าที่ควรจะเป็น และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีความสามารถที่จะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่นั้นอย่างเต็มประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดรายได้สูงกว่าเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2540 และ ปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีความสามารถที่จะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่นั้นอย่างเต็มประสิทธิภาพที่จะก่อให้เกิดรายได้ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

3. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร

3.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนกำไรสุทธิ ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ลดลงทำให้เกิดการขาดทุนสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 และปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนกำไรสุทธิมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 86.83 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 5.09 คิดเป็นติดลบร้อยละ 81.74 แสดงว่าบริษัทมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน เนื่องจาก ปี พ.ศ. 2541 เป็นช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 ทำให้บริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้ไม่ดีพอที่จะได้ผลตอบแทนในรูปของกำไร ในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนกำไรสุทธิมีค่าติดลบร้อยละ 39.26 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าติดลบร้อยละ 80.61 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ดีพอสมควรในช่วงสภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ ทำให้เกิดขาดทุนน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

3.2 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทลดลง และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุนมีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 23.46 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับร้อยละ 1.13 คิดเป็นติดลบร้อยละ 22.33 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน หรือบริษัทยังใช้สินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่ไม่เต็มประสิทธิภาพเพียงพอ จึงทำให้มีผลตอบแทนกลับมาน้อยกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน เนื่องจาก บมจ.ชลประทานซีเมนต์ ยังมีการดำเนินงานต่าง ๆ ไม่ดีพอต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ แต่ในปี พ.ศ. 2540 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนมีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 11.67 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีเท่ากับติดลบร้อยละ 22.25 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถนำสินทรัพย์ไปลงทุนและให้ผลตอบแทนที่ขาดทุนจากการลงทุนในสินทรัพย์ต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

3.3 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมามีค่าลดลง และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 62.85 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 13.75 คิดเป็นติดลบร้อยละ 49.10 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมามีค่าต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน ในปี พ.ศ. 2540 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่ากับติดลบร้อยละ 29.80 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 258.91 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของเจ้าของโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าหรือขาดทุนสุทธิต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

4. ผลการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน

4.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงว่าสินทรัพย์ที่มีอยู่ของบริษัทได้มาจากการก่อหนี้สูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ.2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2540 มีอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีค่าเท่ากับ 0.61 เท่า ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.78 คิดเป็น 0.17 เท่า แสดงว่าสินทรัพย์ที่มีอยู่ของบริษัทได้มาจากการก่อหนี้ ซึ่งมีอัตราส่วนต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

4.2 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงในปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงว่าบริษัทมีการกู้ยืมเงินจากภายนอกในสัดส่วนที่สูงขึ้นตลอดเมื่อเทียบกับทุนของบริษัท หรือมีภาระหนี้สินค่อนข้างสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าเท่ากับ 1.55 เท่า ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 7.91 เท่า คิดเป็น 6.36 เท่า แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินค่อนข้างต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 7)

4.3 เมื่อพิจารณาถึงอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยเงินกู้ได้ต่ำลง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ยมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 บริษัทมีอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ยเท่ากับติดลบ 2.52 เท่า ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.96 เท่า คิดเป็นติดลบ 1.56 เท่า แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยเงินกู้ได้ต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน ซึ่งคาดว่าบริษัทอาจจะมีปัญหาในเรื่องการชำระดอกเบี้ยได้ (ตารางที่ 7)

การวิเคราะห์งบทางการเงิน

1. วิเคราะห์งบดุล

1.1 สินทรัพย์ เมื่อพิจารณาจากงบดุลของบริษัท พบว่า เงินลงทุนระยะสั้นในปี พ.ศ. 2540 มีการเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2539 ที่ไม่มีการเพิ่มเงินจำนวนนี้ รวมทั้งในปี พ.ศ. 2541 ที่มีการเพิ่มเงินจำนวนนี้ด้วยแต่ปริมาณที่ลดลง ทั้งนี้อาจเพื่อเพิ่มสินทรัพย์ของบริษัทให้สูงเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาสภาพคล่องของบริษัท ด้านลูกหนี้การค้าและตัวรับการค้าสุทธิ มีปริมาณที่ลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. 2541 แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีการปรับลดจำนวนลูกหนี้การค้าลงอย่างต่อเนื่อง และได้ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสูงขึ้น ด้านสินค้าคงเหลือ มีการปรับลดลงมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. 2541 อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 มีการลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 เกือบร้อยละ 70 แสดงว่าบริษัทมีการลดปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์ลง เพื่อให้เหมาะสมกับปริมาณความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในตลาดที่ลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลมาจากวิกฤตการณ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ด้วย จึงทำให้บริษัทมีสินค้าคงเหลือในปริมาณที่ลดลง ด้านเงินให้กู้ยืมระยะสั้นและเงินทดลองแก่กิจการที่เกี่ยวข้องกัน บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) ได้มีการให้เงินกู้ยืมระยะสั้นแก่กิจการที่เกี่ยวข้องในปี พ.ศ. 2540 และ ปี พ.ศ. 2541 โดยในปี พ.ศ. 2540 มีการให้เงินกู้ยืมระยะสั้นสูงเนื่องจากสถานะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้บริษัทที่เกี่ยวข้องเกิดปัญหาสภาพคล่องขึ้น บริษัทจึงให้เงินกู้ยืมแก่บริษัทที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก แต่ในปี พ.ศ. 2541 ได้ลดปริมาณการให้กู้ยืมลง แสดงว่าบริษัทชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) ขาดสภาพคล่องเช่นกันจึงลดปริมาณการให้กู้ยืมลง ด้านเงินลงทุนและเงินให้กู้ยืมกิจการที่เกี่ยวข้องกันหรือบริษัทอื่น ๆ ซึ่งถือเป็นสินทรัพย์ระยะยาว ในปี พ.ศ. 2539 บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทหลักได้ให้เงินกู้ยืมแก่บริษัทย่อยสูงมากกว่าการลงทุนในบริษัทอื่น ๆ แต่ในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นปีที่มีช่วงสถานะเศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้บริษัทลงทุนในบริษัทอื่น ๆ สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการค้าประกันเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน และปรับลดจำนวนเงินให้กู้ยืมระยะยาวแก่บริษัทย่อยลง เพื่อให้บริษัทสามารถดำเนินงานต่อไปได้ (ตารางที่ 8)

1.2 หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อพิจารณาจากงบดุลของบริษัท พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เรื่อยไปจนถึงปี พ.ศ. 2541 เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากบริษัทได้ลดวงเงินเบิกเกินบัญชีธนาคารลง ซึ่งในปี พ.ศ. 2541 บริษัทและบริษัทย่อยไม่มีวงเงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร อันเป็นผลจากการปรับโครงสร้างหนี้ตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้สินเชื่อ ด้านเจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายการค้า มีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จนถึงปี พ.ศ. 2541 แสดงว่าบริษัทมีการลดเจ้าหนี้การค้าลง ด้านส่วนของหนี้สินระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี ซึ่งถือเป็นหนี้สินระยะสั้น ก็มีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 ด้วยเช่นกัน เนื่องจากหนี้สินที่มีอยู่บริษัทสามารถชำระหนี้ลงได้ ส่งผลให้สามารถลดภาระหนี้สินลงได้ ด้านดอกเบี้ยจ่าย ในปี พ.ศ. 2541 มีปริมาณที่ลดลงอย่างมากจาก ปี พ.ศ. 2540 อาจเนื่องมาจากบริษัทมีการนำเอาผลกำไรสะสมไปจ่ายดอกเบี้ยเพื่อเป็นการลดภาระหนี้สินให้น้อยลง รวมทั้งการที่สามารถแปลงหนี้บางส่วนเป็นทุนได้ ทำให้สามารถลดภาระการจ่ายดอกเบี้ยลงได้ ด้านเงินกู้ยืมระยะสั้นและเงินทวงรองจ่ายจากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน กลับมีปริมาณที่สูงขึ้นในปี พ.ศ. 2541 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 อาจเนื่องมาจากบริษัทมีการกู้ยืมเงินระยะสั้นจากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อใช้หนี้บางส่วนและเพื่อเป็นการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่บริษัทด้วย ด้านหนี้สินระยะยาวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2539 จนถึง ปี พ.ศ. 2541 อาจเนื่องมาจากบริษัทมีการนำเอาเงินจากการกู้ยืมระยะยาวมาชำระหนี้สินระยะสั้นบางส่วน เพื่อเป็นการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่บริษัทได้บ้าง ส่งผลให้หนี้สินหมุนเวียนลดลงเรื่อยมาซึ่งถือว่าการลดความเสี่ยงในอนาคตลงได้อย่างมาก สำหรับส่วนเกินทุนจากการประเมินราคาที่ดินเพิ่ม มีการตีราคาตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึง ปี พ.ศ. 2541 โดยมีการประเมินราคาลดลงเพียงเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2541 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีการนำเอาเงินทุนจากส่วนนี้มาใช้ในการบริหารงานตลอดมา โดยมีได้มีการเพิ่มประเมินราคาเพิ่มเติมภายหลัง (ตารางที่ 8)

2. วิเคราะห์งบกำไรขาดทุน

เมื่อพิจารณาจากงบกำไรขาดทุนของบริษัท พบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2531 จนถึงปี พ.ศ. 2541 ด้านรายได้จากการขายลดลง แสดงว่าบริษัทขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านการขายที่ดีพอเพื่อให้สามารถจำหน่ายสินค้าได้ แม้ว่ารายได้อื่นในปี พ.ศ. 2541 สูงขึ้นกว่าในปี พ.ศ. 2540 ก็ตาม แต่รายได้รวมก็ลดลงจนถึงปี พ.ศ. 2541 ด้านต้นทุนขาย ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2531 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในระบบการบริหารต้นทุนสินค้า ทำให้บริษัทสามารถควบคุมหรือลดต้นทุนจากการขายได้ ด้านค่าใช้จ่ายการขายและการบริหารโดยภาพรวมก็มีแนวโน้มลดลง แม้ว่าในปี พ.ศ. 2541 จะสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงให้เห็นว่า บริษัทมีประสิทธิภาพในการควบคุมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามถ้าเปรียบเทียบกับรายได้ จะพบว่าในปี พ.ศ. 2541 มีรายได้ที่ต่ำในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2539 แต่ถ้าว่าค่าใช้จ่ายการขายและการบริหารกลับสูงกว่าเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2541 บริษัทมีไม่สามารรถที่ควบคุมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ดีพอ ซึ่งอาจเนื่องมาจากความต่อเนื่องของสภาวะทางเศรษฐกิจที่ยังคงตกต่ำอยู่ ด้านค่าตอบแทนคณะกรรมการ มีแนวโน้มที่สูงขึ้น ทั้ง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่บริษัทอยู่ในสภาวะการขาดทุนอยู่แต่ค่าใช้จ่ายส่วนนี้กลับสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่า บริษัทไม่มีการลดค่าตอบแทนกรรมการลง เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายลงเลย ด้านของดอกเบี้ยจ่าย ในปี พ.ศ. 2540 ลดลงประมาณครึ่งหนึ่งจากปี พ.ศ. 2539 แต่ในปี พ.ศ.2541 สูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2540 เล็กน้อย แต่น้อยกว่าปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีการลดภาระหนี้สินลง เพื่อให้บริษัทรับภาระหนี้ น้อยลง (ตารางที่ 9)

โดยภาพรวม เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และงบทางการเงิน แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีการบริหารหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพพอสมควร โดยมีการนำเอาหนี้สินระยะยาวมาชำระหนี้สินระยะสั้น ทำให้บริษัทสามารถลดความเสี่ยงลงได้ในระดับหนึ่ง แม้ว่าบริษัทจะขาดทุนอยู่ก็ตาม ประกอบกับบริษัทสามารถปรับโครงสร้างหนี้ได้แล้ว ดังนั้นผู้ลงทุน ควรจะให้ความสนใจหลักทรัพย์นี้ แต่อย่างไรก็ตามผู้ลงทุนควรที่จะพิจารณารายละเอียดของงบการเงินอย่างถี่ถ้วนและรอบคอบ รวมทั้งควรพิจารณาทางด้านเทคนิคของหลักทรัพย์นี้เพื่อประกอบการตัดสินใจด้วย

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิค เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ แผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม (Trends) แนวรับและแนวต้าน สโตคาสติก (Stochastic) และดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index หรือ RSI)

ผลการวิเคราะห์ทางเทคนิค

เมื่อพิจารณาดูทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ ที่แสดงโดยแผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) โดยภาพรวมราคาหลักทรัพย์ควรมีทิศทางการเคลื่อนไหวคล้ายกับวงจรธุรกิจ (Business cycle) ซึ่งในระยะยาวควรมีทิศทางในปรับตัวขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาดูแนวโน้มของการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ซึ่งหากพิจารณาแนวรับและแนวต้านไปตามแนวนอน(Horizontal) พบว่า ราคาหลักทรัพย์มีโอกาสของการปรับตัวขึ้น ซึ่งมีการเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบ 37.65 บาท ถึง 22.00 บาท โดยราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวขึ้นไปทดสอบแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) ที่ระดับราคา 37.65 บาท แต่ถ้าไม่สามารถปรับตัวสูงขึ้นมายืนเหนือแนวต้านที่ระดับราคา 37.65 บาทได้ ทำให้อาณาหลักทรัพย์ปรับตัวลงมาทดสอบแนวรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 งบดุลบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541

(หน่วย : บาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 1/ | 2540 2/ | 2541 2/ |
|---------------------------------------|----------------------|----------------------|----------------------|
| สินทรัพย์ | | | |
| สินทรัพย์หมุนเวียน | | | |
| เงินสดและเงินฝากธนาคาร | 220,527,528 | 71,438,000 | 93,292,000 |
| เงินลงทุนระยะสั้น | - | 3,739,000 | 3,433,000 |
| ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับการค้า | 956,756,078 | 490,206,000 | 414,738,000 |
| กิจการที่เกี่ยวข้องกันอื่น ๆ | | | |
| หัก ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ | -16,252,176 | -38,965,000 | -64,612,000 |
| ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับการค้าสุทธิ | 940,503,902 | 451,241,000 | 350,126,000 |
| เงินให้กู้ยืมระยะสั้นและเงินทดรองแก่ | - | 36,222,000 | 4,229,000 |
| กิจการที่เกี่ยวข้องกัน | | | |
| สินค้ายคงเหลือ | 736,999,899 | 503,714,000 | 155,817,000 |
| ลูกหนี้อื่น | 7,673,966 | - | - |
| สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น | 527,303,946 | | |
| ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า | | 10,720,000 | 9,071,000 |
| อื่น ๆ | | 25,691,000 | 32,688,000 |
| รวมสินทรัพย์หมุนเวียน | 2,433,009,241 | 1,102,765,000 | 648,656,000 |
| เงินลงทุนและเงินกู้ให้ยืม | 151,236,930 | | |
| กิจการที่เกี่ยวข้องกัน | | 432,615,000 | - |
| อื่น ๆ | | 19,034,000 | 13,437,000 |
| ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์-สุทธิ | 4,947,900,042 | 4,654,883,000 | 4,951,857,000 |
| สินทรัพย์อื่น | 303,672,004 | | |
| ค่าใช้จ่ายรอดัดบัญชี | | 28,633,000 | 4,758,000 |
| อื่น ๆ | | 16,871,000 | 3,632,000 |
| ค่าติดตั้งหน่วยงานรอดัดจำหน่าย | 29,217,304 | - | - |
| ค่าความนิยมในการรวมกิจการ | 383,775,965 | - | - |
| รวมสินทรัพย์ | 8,248,811,486 | 6,254,801,000 | 5,622,340,000 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาก็เท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(หน่วย : บาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 1/ | 2540 2/ | 2541 2/ |
|--|----------------------|----------------------|----------------------|
| หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น | | | |
| หนี้สินหมุนเวียน | | | |
| เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน | 2,119,676,474 | 338,950,000 | 8,503,000 |
| ตั๋วสัญญาใช้เงิน | 1,609,341,992 | - | - |
| เจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายการค้า | 534,037,090 | 228,724,000 | 129,053,000 |
| ส่วนของหนี้ระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี | 192,350,594 | 36,481,000 | 14,195,000 |
| เงินกู้ยืมระยะสั้นและเงินที่ตรงจ่ายจากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน | - | 3,797,000 | 4,835,000 |
| หนี้สินหมุนเวียนอื่น | 240,113,134 | - | - |
| เจ้าหนี้ค่าโครงการปรับปรุงเครื่องจักร | - | 27,873,000 | 26,300,000 |
| เงินกันไว้สำหรับค่าเสียหายจากการดำเนินคดี | - | - | 23,471,000 |
| ดอกเบี้ยจ่าย | - | 153,008,000 | 5,180,000 |
| อื่น ๆ | - | 104,587,000 | 68,941,000 |
| รวมหนี้สินหมุนเวียน | 4,695,519,284 | 893,420,000 | 280,478,000 |
| เงินทุนเลี้ยงชีพและบำเหน็จ | | | |
| เงินบำเหน็จพนักงาน | 36,952,115 | 39,052,000 | 261,467,000 |
| หนี้สินระยะยาว | 135,802,958 | 2,871,886,000 | 2,981,617,000 |
| หนี้กู้ | 90,648,023 | - | - |
| หนี้สินอื่น | 1,664,929 | 262,000 | 262,000 |
| รวมหนี้สิน | 4,960,587,309 | 3,804,620,000 | 3,523,824,000 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

| | (หน่วย : บาท) | | |
|------------------------------------|--------------------|--------------------|----------------------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 1/ | 2540 2/ | 2541 2/ |
| ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย | 191,632,235 | | |
| ส่วนของผู้ถือหุ้น | | | |
| ทุนเรือนหุ้น | | | |
| ทุนจดทะเบียน | | | |
| หุ้นสามัญ 67,500,000 หุ้น | <u>675,000,000</u> | | |
| มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท | | | |
| หุ้นสามัญ 120,000,000 หุ้น | | | <u>1,200,000,000</u> |
| มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท | | | |
| หุ้นสามัญ 85,000,000 หุ้น | | <u>850,000,000</u> | |
| มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท | | | |
| ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว | | | |
| หุ้นสามัญ 120,000,000 หุ้น | | | 1,200,000,000 |
| มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท ชำระครบแล้ว | | | |
| หุ้นสามัญ 54,600,000 หุ้น | 546,000,000 | 546,000,000 | |
| มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท ชำระครบแล้ว | | | |
| ส่วนเกินทุน | | | |
| ส่วนเกินมูลค่าหุ้น | 712,168,690 | 712,169,000 | 973,769,000 |
| ส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดินเพิ่ม | 1,788,049,606 | 1,788,050,000 | 1,783,025,000 |
| กำไรสะสม | | | |
| จัดสรรแล้ว | | | |
| สำรองตามกฎหมาย | 54,026,280 | 54,026,000 | 54,026,000 |
| สำรองทั่วไป | 122,000,000 | 122,000,000 | 122,000,000 |
| ยังไม่ได้จัดสรร | 14,689,050 | -715,364,000 | -2,034,304,000 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(หน่วย : บาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 1/ | 2540 2/ | 2541 2/ |
|---|---------------|---------------|---------------|
| หัก ขาดทุนสุทธิที่ยังไม่เกิดจากหลักทรัพย์ เพื่อการลงทุน | -140,341,684 | -56,700,000 | - |
| รวม ส่วนของผู้ถือหุ้น | 3,096,591,942 | 2,450,181,000 | 2,098,516,000 |
| รวม หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น | 8,248,811,486 | 6,254,801,000 | 5,622,340,000 |

ที่มา : 1/ บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน), 2540

ที่มา : 2/ บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน), 2542

ตารางที่ 9 งบกำไรขาดทุนบริษัท ซลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
ปี พ.ศ. 2539-2541

| | (หน่วย : บาท) | | |
|--|----------------------|----------------------|----------------------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 1/ | 2540 2/ | 2541 2/ |
| รายได้ | | | |
| รายได้จากการขาย | 3,950,931,199 | 1,859,722,000 | 1,518,909,000 |
| รายได้อื่น | 314,021,284 | 46,643,000 | 60,418,000 |
| รวมรายได้ | 4,264,952,483 | 1,906,365,000 | 1,579,327,000 |
| ค่าใช้จ่าย | | | |
| ต้นทุนขาย | 3,109,258,113 | 1,420,075,000 | 1,025,298,000 |
| ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร | 546,578,465 | 299,412,000 | 305,403,000 |
| ค่าความนิยมตัดจำหน่าย | 48,705,920 | 48,706,000 | 335,070,000 |
| ค่าตอบแทนกรรมการ | - | 4,365,000 | 4,862,000 |
| ดอกเบี้ยจ่าย | 661,902,167 | 310,101,000 | 374,630,000 |
| ค่าใช้จ่ายอื่น | | | |
| ขาดทุนจากการลดค่าสินค้าคงเหลือ | - | - | 259,471,000 |
| หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ | - | 8,452,000 | 81,828,000 |
| ขาดทุนจากการลดค่าของหลักทรัพย์ | | 215,495,000 | 62,297,000 |
| เพื่อการลงทุน | | | |
| ขาดทุนจากการขายเงินลงทุน | - | - | 67,606,000 |
| ขาดทุนจากสินทรัพย์ที่เลิกใช้งาน | - | - | 101,484,000 |
| เงินบำเหน็จพนักงาน | - | 24,079,000 | 276,475,000 |
| ส่วนได้เสียในการขาดทุนสุทธิที่ยังไม่ได้แบ่งของบริษัทย่อย | - | 297,537,000 | 3,843,000 |
| รวมค่าใช้จ่าย | 4,366,444,665 | 2,628,222,000 | 2,898,267,000 |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิรวม | -101,492,182 | - | - |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

| | (หน่วย : บาท) | | |
|--|----------------|----------------|----------------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 <u>1/</u> | 2540 <u>2/</u> | 2541 <u>2/</u> |
| หัก ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย | -16,885,267 | - | - |
| กำไร (ขาดทุน) ก่อนรายการพิเศษ | - | -712,857,000 | -1,318,940,000 |
| รายการพิเศษ | | | |
| ขาดทุนจากการใช้ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราแบบลอยตัว | - | -8,196,000 | - |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิ | -118,377,449 | -730,053,000 | -1,318,940,000 |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิต่อหุ้น | | | |
| กำไร (ขาดทุน) ก่อนรายการพิเศษ | - | -13.22 | -22.72 |
| รายการพิเศษ | - | -0.15 | - |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิต่อหุ้น | -2.17 | -13.37 | -22.72 |

ที่มา : 1/บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน), 2540

ที่มา : 2/บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน), 2542

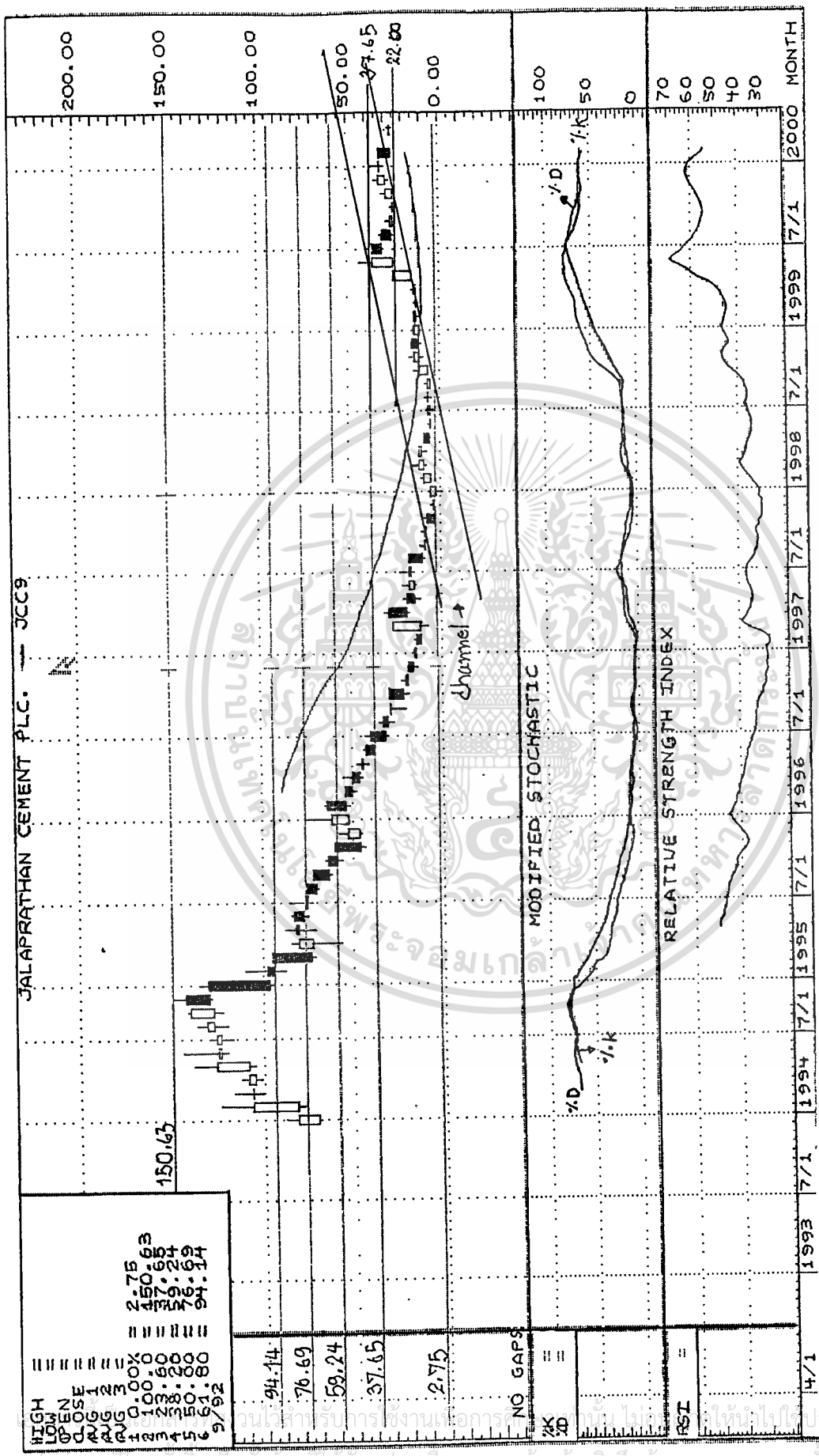
ตามแนวนอน (Horizontal) ที่ระดับราคา 22.00 บาท หากการเคลื่อนไหวของราคาอยู่ในกรอบนี้ จะทำให้การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์มีลักษณะแนวโน้มราบ (Sideway) ดังนั้นในอนาคต ถ้าหากว่าราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงไม่หลุดแนวรับตามแนวนอน (Horizontal) ที่ระดับราคา 22.00 บาท ราคาหลักทรัพย์ก็อาจจะปรับตัวขึ้นมาขึ้นเหนือแนวต้านที่ 37.65 บาท ซึ่งระดับราคานี้จะเปลี่ยนเป็นแนวรับตามแนวนอน (Horizontal) และราคาหลักทรัพย์จะมีแนวต้านใหม่ คือ เส้นกรอบของ channel โดยการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์อาจจะมีลักษณะแนวโน้มราบแบบขึ้น (Sideway up) ไปตามกรอบ channel หรืออาจมีโอกาที่ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้นหลุดแนวต้านเส้นกรอบของ channel ได้ และราคาหลักทรัพย์จะมีแนวรับใหม่ตามแนวนอน (Horizontal) ที่สูงขึ้น อยู่ที่ระดับราคา 59.24 บาท ซึ่งอาจจะทำให้การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์มีลักษณะแนวโน้มขึ้น (Uptrend) ได้ และถ้าหากราคาหลักทรัพย์สามารถขยับสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ก็จะมีแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ (ภาพที่ 8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาสโตคาสติก (Stochastic) และดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) ซึ่งเป็นสัญญาณทางเทคนิคเพื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะสั้น ๆ ในปัจจุบัน จะเห็นว่า ราคาการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ในช่วงเวลาปัจจุบันมีแนวโน้มปรับตัวลง ซึ่งเมื่อพิจารณาสโตคาสติก (Stochastic) พบว่าเส้น %K ตัดเส้น %D ลงมา และเมื่อพิจารณาดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) พบว่าชี้ลง เป็นสัญญาณว่าควรขายหลักทรัพย์ในช่วงนี้ แต่อาจจะมีโอกาสรอซื้อหลักทรัพย์ได้ เมื่อเส้นสโตคาสติก %K ตัดเส้น %D ขึ้นไป และมีสัญญาณเตือนซื้อ เมื่อเส้น %K เข้าอยู่ในเขตขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งอยู่ในระดับร้อยละ 20 และเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์ อยู่ในเขตขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งอยู่ในระดับร้อยละ 30 หรือมีลักษณะทิศทางการต่างกัน (Divergence) กับราคาหลักทรัพย์ (ภาพที่ 8)





ภาพที่ 8 การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์รายเดือนของบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)

บทที่ 6

การวิเคราะห์บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)

การวิเคราะห์บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) (THE SIAM CEMENT PUBLIC COMPANY LIMITED : SCC) เป็นการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน และทางเทคนิค

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน แบ่งออกเป็น การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวข้องกับบริษัท โดยใช้การวิเคราะห์แบบ SWOT ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

รายละเอียดเกี่ยวกับบริษัท

1. สำนักงาน : บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่เลขที่ 1 ถนนปูนซิเมนต์ไทย แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ ๙ 10800

2. ประเภทกิจการ : ผลิตปูนซีเมนต์ผสมตราเสือ ปูนซีเมนต์ตราเสือ 3 ตัว ปูนซีเมนต์พอร์ตแลนด์ ประเภทที่ 1 ตราช้าง ปูนซีเมนต์พอร์ตแลนด์ ประเภทที่ 3 ตราเอราวัณ ปูนซีเมนต์พอร์ตแลนด์ชนิดขาว ตราช้างเผือก ปูนซีเมนต์ขาวตราเสือและผลิตภัณฑ์วัสดุทนไฟ เป็นบริษัทแม่ใน “เครือซิเมนต์ไทย” ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ ได้แก่ ธุรกิจซีเมนต์และการค้า ธุรกิจวัสดุก่อสร้าง ธุรกิจเซรามิค ธุรกิจเหล็ก ธุรกิจผลิตภัณฑ์โลหะและไฟฟ้า ธุรกิจปิโตรเคมี ธุรกิจจักรกลและอุปกรณ์ยานยนต์ ธุรกิจกระดาษและบรรจุภัณฑ์

3. ประวัติโดยสรุป : ในปี พ.ศ. 2456 จัดตั้งบริษัทขึ้นตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีทุนจดทะเบียนเริ่มแรก 1 ล้านบาท โดยพระคลังข้างที่ถือหุ้น 1 ใน 3 และจัดสร้างโรงงานแห่งแรกที่บางซื่อ กรุงเทพฯ ฯ ในปี พ.ศ. 2489 ได้สร้างโรงงานแห่งที่ 2 ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่าหลวง จังหวัดสระบุรี ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้สร้างโรงงานแห่งที่ 3 ที่ทุ่งสง นครศรีธรรมราช และ โรงงานแห่งที่ 4 ที่แก่งคอยสระบุรี ในปี พ.ศ. 2515 บริษัทได้ปรับปรุงกิจการบริษัทในเครือซีเมนต์ไทย โดยบริษัทเป็นแกนกลางในการกำหนดนโยบายของบริษัทในเครือและเป็นผู้ให้บริการต่าง ๆ เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ในปี พ.ศ. 2526 ครบรอบ 70 ปี บริษัทและบริษัทในเครือได้ย้ายมารวมกันที่อาคารสำนักงานแห่งใหม่ที่บางซื่อ ในด้านการผลิตบริษัทได้เริ่มใช้ก๊าซธรรมชาติที่ได้รับยังไม่เพียงพอ จึงยังไม่บรรลุผลในการลดต้นทุนการผลิต ในปี พ.ศ. 2527 ได้ขยายฐานธุรกิจของเครือซีเมนต์ไทยไปในกิจการผลิตไม้อัดสลักชั้น กิจการผลิตแบตเตอรี่กิจการสำรวจแร่ทองคำ พลวง และโปแตช ปี พ.ศ. 2528 บริษัทได้นำถ่านหินมาใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนน้ำมันเตาที่โรงงานท่าหลวง ปี พ.ศ. 2529 ได้ขยายกำลังผลิตที่โรงงานแก่งคอย และทำการผลิต KILN FURNITURE ซึ่งเป็นภาชนะรองรับเซรามิกก่อนนำเข้าเตาเผา สำหรับด้านการร่วมลงทุนบริษัทได้ทำหน้าที่เป็นแกนกลางในการดำเนินโครงการผลิตหลอดภาพโทรทัศน์สี ปี พ.ศ. 2531 บริษัทได้ออกผลิตภัณฑ์ใหม่ คือ ปูนซีเมนต์ขาวตราเสือ ปี พ.ศ. 2533 เครือซีเมนต์ไทยได้ขยายงานออกไปยังต่างประเทศ โดยได้ก่อตั้งบริษัทไทล์เซอรา อิงค์ ที่สหรัฐอเมริกา เพื่อผลิตกระเบื้องเซรามิก สำหรับในประเทศได้จัดตั้งบริษัท ที่ดินอุตสาหกรรมเครือซีเมนต์ไทย จำกัด เพื่อดำเนินธุรกิจด้านเขตอุตสาหกรรมสำหรับรองรับการขยายกิจการของบริษัทต่าง ๆ ในเครือ และเพื่อจำหน่ายให้แก่กิจการอุตสาหกรรมอื่น ๆ นอกจากนี้เครือได้ปรับโครงสร้างการบริหารใหม่โดยแบ่งเป็น 3 สายงาน และ 4 กลุ่มกิจการ คือ สายซีเมนต์และวัสดุทนไฟ สายการตลาดและการค้า สายการบริหารกลาง กลุ่มวัสดุก่อสร้าง กลุ่มเครื่องจักรกลและไฟฟ้า กลุ่มเยื่อและกระดาษ และธุรกิจอื่น ๆ ในปี 2535 บริษัทลงทุนโครงการผลิตซีเมนต์ที่โรงงานปูนซีเมนต์เขาวงเป็นโรงงานแห่งใหม่ ต่อมาบริษัทได้เข้าร่วมถือหุ้นในโครงการอะโรเมติกส์ และได้เปิดโรงงานผลิตเหล็ก 2 แห่ง ปี พ.ศ. 2537 ได้ขยายกำลังการผลิต 5,500 ตัน ปูนเม็ดต่อวัน

4. ทุนจดทะเบียน : บริษัทจดทะเบียนหุ้นสามัญเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2518 ปี พ.ศ. 2537 บริษัทได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทมีทุนจดทะเบียน 1,200 ล้านบาท เรียกชำระแล้ว 1,200 ล้านบาท แบ่งเป็น หุ้นสามัญ 120,000,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 10 บาท ไม่มีหุ้นบุริมสิทธิ โดยไม่มีประวัติการเพิ่มทุนหรือลดทุนในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา บริษัทมีรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม

5. ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ : ณ วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2542 สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีสัดส่วนในการถือครองหุ้นในบริษัทมากที่สุด สัดส่วนร้อยละ 35.60 ส่วนผู้ถือหุ้นรายอื่น ๆ จะมีจำนวนไม่มากนัก และมีผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนมากในการถือครองของบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 8.04 ทำให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีอำนาจในการบริหารสูงสุด (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก ณ วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2542

| ลำดับที่ | ชื่อ – นามสกุล | จำนวนหุ้น | ร้อยละของจำนวนหุ้น ทั้งหมด |
|----------|--|------------------------|-------------------------------|
| 1. | สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ | 42,720,000 | 35.60 |
| 2. | บริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด เพื่อผู้ฝาก | 9,644,460 | 8.04 |
| 3. | CHASE NOMINEES LIMITED 1 | | |
| 4. | MIDLAND BANK PLC | 4,200,851 | 3.50 |
| 5. | STATE STREET BANK & TRUST COMPANY BOSTON | 3,961,915 2,940,090 | 3.30 2.45 |
| 6. | HSBC (SINGAPORE) NOMINEES PTE LTD | 2,462,755 | 2.05 |
| 7. | ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) | 2,087,590 | 1.74 |
| 8. | สำนักงานพระคลังข้างที่ | 1,547,300 | 1.29 |
| 9. | บริษัทแรนเดอร์เบอราแมการ จำกัด | 1,481,040 | 1.23 |
| 10. | มูลนิธิซิเมนต์ไทย | 1,329,430 | 1.11 |

ที่มา : (บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน), 2542)

ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

1. จุดแข็ง

1.1 บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนซิเมนต์สำหรับงานก่อสร้างทั่วไป โดยมีส่วนแบ่งทางการตลาดเป็นอันดับที่ 1 จากผู้ผลิตทั้งหมด 8 ราย ซึ่งทำให้เป็นผู้นำทางด้านการตลาดในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 เนื่องจากบริษัทเป็นผู้ที่อยู่ในธุรกิจการผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์ รวมทั้งวัสดุก่อสร้างต่าง ๆ มานานหลายปี จึงทำให้มีเครือข่ายในการกระจายสินค้าที่ดี อย่างกว้างขวาง และครอบคลุมพื้นที่ต่าง ๆ มากมาย

1.3 บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ยังมีธุรกิจอื่นนอกจากปูนซีเมนต์ คือ กลุ่มปิโตรเคมีและกลุ่มเยื่อกระดาษซึ่งเป็นกลุ่มธุรกิจที่สร้างผลกำไรให้แก่บริษัทได้อย่างมากด้วย

1.4 จากการที่บริษัทเป็นทำธุรกิจการผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์ รวมทั้งวัสดุก่อสร้างต่าง ๆ มานานหลายปี ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ เนื่องจากมีการบริหารงานที่ส่งผลให้เกิดการประหยัดต่อขนาดได้

1.5 ตราสินค้าเป็นที่รู้จักมานานในปี จึงเป็นตราสินค้าที่น่าเชื่อถือ และยอมรับกัน โดยเฉพาะในวงการก่อสร้าง ดังนั้นจึงส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ภายใต้ตราสินค้าของบริษัทเป็นที่ต้องการของตลาด และสามารถขายได้เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้บริษัทมีรายได้จากการขายในแต่ละปีจำนวนมาก นอกจากนี้ยังทำให้สามารถที่จะกำหนดราคาสินค้าให้อยู่ในระดับสูงได้ด้วย

1.6 บริษัทซึ่งอยู่ในเครือของซีเมนต์ไทย ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และได้มีการประพฤติปฏิบัติโดยตลอดอย่างเคร่งครัดมานานแล้ว เช่นมีการสร้างระบบกำจัดน้ำทิ้ง เป็นต้น ทำให้ภาพพจน์ของบริษัทเป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น

1.7 บริษัทมีการสร้างโรงงานปูนซีเมนต์แห่งแรกในภาคเหนือที่จังหวัดลำปาง และมีการนำเอาเทคโนโลยีที่ในกระบวนการผลิตที่ทันสมัยที่สุด เพื่อเป็นแบบอย่างของโรงงานอุตสาหกรรมยุคใหม่ที่มีความสำคัญกับการรักษาสิ่งแวดล้อม ทำให้สินค้าที่ผลิตจากโรงงานเป็นสินค้าที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย ส่งผลให้สินค้าของบริษัทเป็นที่ยอมรับ ขายได้ดีในตลาดในประเทศและต่างประเทศ

1.8 บริษัทสามารถเปิดตลาดใหม่ด้วยการส่งออกสินค้าไปขายยังประเทศสหรัฐอเมริกา บราซิล โอลิเวราโคสต์ บังกลาเทศ ได้ เป็นต้น ทำให้สามารถเพิ่มรายได้ให้แก่บริษัทได้ในจำนวนมาก

1.9 บริษัทสามารถพัฒนาอุปกรณ์การขนถ่ายปูนซีเมนต์ผงทางรถยนต์ พร้อมทั้งได้จัดสร้างอุปกรณ์ขนถ่ายปูนซีเมนต์ผงทางเรือ ได้เป็นผลสำเร็จ ทำให้สามารถส่งออกปูนซีเมนต์ผงด้วยเรือเดินทะเลขนาด 30,000–40,000 ตันเป็นบริษัทแรกในประเทศ ส่งผลให้บริษัทสามารถส่งออกสินค้าจำนวนมากไปยังตลาดในต่างประเทศสูงขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้เข้าสู่บริษัท เป็นจำนวนมากได้

2. จุดอ่อน

2.1 เนื่องจากบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตที่เข้ามาทำการผลิตปูนซีเมนต์มานาน ทำให้เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตมีประสิทธิภาพในการผลิตปูนซีเมนต์ลดลงในโรงงานบางแห่งของบริษัท จึงทำให้ต้องปรับปรุงเครื่องจักรให้สามารถใช้งานได้ยาวนานอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบริษัทต้องเสียค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงสูง เพื่อให้สามารถทำการผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐานและรักษาสิ่งแวดล้อมตามนโยบายของบริษัทที่ได้กำหนดไว้

2.2 การดำเนินธุรกิจของบริษัทในเครื่องบางบริษัทยังประสบปัญหาเรื่องการปรับโครงสร้างหนี้ที่ยังมีความล่าช้าอยู่ รวมทั้งปัญหาธุรกิจเครื่องที่ประสบปัญหาขาดทุน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพรวมบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ในเรื่องการบริหารงานต่าง ๆ และผลกำไรจากการดำเนินงานของบริษัทได้

3. โอกาส

3.1 เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกามีความต้องการปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ชนิดพิเศษ ซึ่งบริษัทสามารถที่จะเปิดตลาดใหม่ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ เป็นผลให้บริษัทสามารถที่จะส่งออกปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ชนิดพิเศษได้สูงมากขึ้น และสามารถขยายเครือข่ายในต่างประเทศได้มากขึ้นด้วย

3.2 ในปัจจุบันรัฐบาลจึงมีนโยบายให้การสนับสนุนในด้านการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศหลายด้านด้วยกัน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บริษัทอย่างมาก ซึ่งสามารถลดภาษีการส่งออกบางส่วนลงได้ ส่งผลให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งในประเทศอื่นได้

4. อุปสรรค

การเกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ภาวะการลงทุนและอุตสาหกรรมการผลิตถดถอยอย่างรุนแรง ส่งผลต่อการใช้ปูนซีเมนต์ในอุตสาหกรรมก่อสร้างลดลง ซึ่งบริษัทได้รับผลกระทบด้วย ทำให้รายได้จากการขายของบริษัทลดลง

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) เป็นการวิเคราะห์งบการเงินของบริษัท โดยการศึกษาที่จะใช้งบดุล และงบกำไรขาดทุน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2541 มาทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratios analysis) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1. ผลการวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน

1.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนน้อยไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียน หรือมีสภาพคล่องทางการเงินต่ำลง และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าเท่ากับ 0.45 เท่า มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.85 เท่า คิดเป็น 0.40 เท่า แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนน้อยกว่าหนี้สินหมุนเวียนถึง 0.45 เท่า จึงไม่สามารถเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ระยะสั้นได้ เนื่องจากสินทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นสินค้าคงเหลือ (ตารางที่ 11)

1.2 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว ในปี พ.ศ. 2540 และปี 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึง 2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัวมีค่าเท่ากับ 0.24 เท่า ที่มีต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.60 คิดเป็น 0.36 เท่า แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้อย่างล่าช้าซึ่งคาดว่าจะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ไม่ทันเพื่อใช้สำหรับชำระหนี้ระยะสั้นได้ช้ากว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

2. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน

2.1 เมื่อพิจารณาอัตรากำไรหมุนเวียนของลูกหนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้การค้าสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อัตรากำไรหมุนเวียนของลูกหนี้มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 มีค่าเท่ากับ 6.76 ครั้ง ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 4.94 ครั้ง คิดเป็น 1.82 ครั้ง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้การค้าสูง หรือบริษัทมีความสามารถในการหมุนเวียนลูกหนี้ได้ดีเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทย่อย และ
บริษัทร่วม ปี พ.ศ. 2539-2541

| อัตราส่วน | ปี พ.ศ. | | |
|--|---------|----------|-------|
| | 2539 | 2540 | 2541 |
| 1. อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน | | | |
| อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (เท่า) | 0.75 | 0.51 | 0.45 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.79 | 0.56 | 0.85 |
| อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว (เท่า) | 0.37 | 0.24 | 0.24 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.43 | 0.30 | 0.60 |
| 2. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน | | | |
| อัตราส่วนหมุนเวียนของลูกหนี้ (ครั้ง) | 6.31 | 6.63 | 6.76 |
| ค่าเฉลี่ย | 5.85 | 5.11 | 4.94 |
| ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้ (วัน) | 57.00 | 54.00 | 53.00 |
| ค่าเฉลี่ย | 62.00 | 80.00 | 77.00 |
| อัตราส่วนหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (ครั้ง) | 3.83 | 3.26 | 3.20 |
| ค่าเฉลี่ย | 3.50 | 2.87 | 2.83 |
| อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด (เท่า) | 0.61 | 0.35 | 0.36 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.46 | 0.33 | 0.30 |
| 3. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร | | | |
| อัตรากำไรสุทธิ (ร้อยละ) | 6.33 | (44.14) | 17.44 |
| ค่าเฉลี่ย | 3.80 | (80.61) | 5.09 |
| อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (ร้อยละ) | 3.75 | (14.98) | 6.21 |
| ค่าเฉลี่ย | 1.61 | (22.25) | 1.13 |
| อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ร้อยละ) | 16.06 | (68.01) | 21.98 |
| ค่าเฉลี่ย | 6.54 | (258.91) | 13.75 |
| 4. อัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน | | | |
| อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (เท่า) | 0.77 | 0.78 | 0.72 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.69 | 0.78 | 0.71 |
| อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า) | 3.28 | 3.54 | 2.54 |
| ค่าเฉลี่ย | 2.47 | 7.91 | 2.65 |
| อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (เท่า) | 2.23 | 1.66 | 0.78 |
| ค่าเฉลี่ย | 1.64 | 0.33 | 0.96 |

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย ได้มาจากค่าที่คำนวณได้ของบริษัทที่ทำการศึกษ
จำนวนในวงเล็บหมายถึงค่าติดลบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 เมื่อพิจารณาระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้เร็วขึ้น เนื่องจากในปี พ.ศ. 2540 บริษัทมีนโยบายปรับลดระยะเวลาและวงเงินการให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้ การค้าลงและเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการเก็บหนี้จากลูกหนี้เร็วขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้มีค่าเท่ากับ 54 วัน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 80 วัน คิดเป็น 26 วัน แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้เร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

2.3 เมื่อพิจารณาอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือลดลง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 อัตราการหมุนของสินค้าคงเหลือมีค่าเท่ากับ 3.26 ครั้ง มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 2.87 ครั้ง คิดเป็น 0.39 ครั้ง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันหรือมีความสามารถในการจำหน่ายสินค้าไปได้เร็วกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียว (ตารางที่ 11)

2.4 เมื่อพิจารณาอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถที่จะใช้ประโยชน์สินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่นั้นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดรายได้ต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 แต่ในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 แสดงว่า แสดงว่าบริษัทมีความสามารถที่จะใช้ประโยชน์สินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่นั้นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดรายได้สูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2539 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.61 เท่า ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 เท่า คิดเป็น 0.15 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการใช้สินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่นั้นอย่างเต็มประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดรายได้สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

3. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร

3.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนกำไรสุทธิ ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ลดลงกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่า บริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้สูงขึ้นกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยพบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยในปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนกำไรสุทธิที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 17.44 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 5.09 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน และในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนกำไรสุทธิที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 44.14 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 80.61 คิดเป็นติดลบร้อยละ 36.47 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ดีพอสมควรในช่วงสภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ ทำให้เกิดการขาดทุนน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

3.2 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยพบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยในปี พ.ศ. 2540 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนมีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 14.98 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าติดลบเท่ากับร้อยละ 22.25 คิดเป็นร้อยละ 7.27 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถนำสินทรัพย์ไปลงทุนและให้ผลตอบแทนที่ขาดทุนจากการลงทุนในสินทรัพย์ต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน และในปี พ.ศ. 2541 มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 6.21 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 1.13 คิดเป็นร้อยละ 5.08 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

3.3 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าของโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่าตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของเจ้าของโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน โดยในปี พ.ศ. 2540 มีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของเจ้าของที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 68.01 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 258.91 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของเจ้าของโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าหรือให้ผลตอบแทนขาดทุนสุทธิต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน สำหรับในปี พ.ศ. 2541 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของเจ้าของมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของเจ้าของโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

4. ผลการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน

4.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าสูงกว่าในปี พ.ศ. 2539 แสดงว่า สินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่ส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ซึ่งมีอัตราส่วนสูงกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าสินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่ส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ซึ่งมีอัตราส่วนต่ำกว่าปี พ.ศ. 2540 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 และปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2539 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.77 เท่า ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.69 คิดเป็น 0.08 เท่า แสดงว่าสินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่นั้นส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ ซึ่ง มีอัตราส่วนสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด มีค่าเท่ากับ 0.78 เท่า ซึ่งมีค่าเท่ากับค่าเฉลี่ย แสดงว่าสินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่ส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

4.2 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของเจ้าของ ในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของเจ้าของมีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินค่อนข้างสูงกว่าปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินค่อนข้างต่ำกว่าปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของเจ้าของมีค่าสูงกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินค่อนข้างสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน ส่วนในปี พ.ศ. 2540 และ ปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าเท่ากับ 3.54 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 7.91 คิดเป็น 4.37 เท่า แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินค่อนข้างต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

4.3 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยเงินกู้ได้ต่ำลงซึ่งคาดว่าบริษัทอาจจะมีปัญหาในเรื่องการชำระดอกเบี้ยได้ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 และปี พ.ศ. 2540 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ยมีค่าเท่ากับ 1.66 เท่า ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.33 คิดเป็น 1.33 เท่า แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยได้สูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2541 บริษัทมีอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ยเท่ากับ 0.78 เท่า ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.96 เท่า แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยได้ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 11)

การวิเคราะห์งบการเงิน

1. วิเคราะห์งบดุล

1.1 สินทรัพย์ เมื่อพิจารณาจากงบดุลของบริษัท พบว่า เงินสดและเงินฝากธนาคารมีแนวโน้มสูงขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อาจมาเนื่องจากบริษัทเพิ่มเงินเพื่อใช้ในการหมุนเวียนสภาพคล่องให้สูงขึ้น ด้านลูกหนี้และตัวรับการค้าสุทธิ ในปี พ.ศ. 2541 มีปริมาณลดลงจากปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากนโยบายของบริษัทในปี พ.ศ. 2540 ให้มีการปรับลดระยะเวลาชำระหนี้และวงเงินการให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้การค้าและเร่งรัดการชำระหนี้จากลูกหนี้การค้า รวมทั้งมีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสูงให้ขึ้น ด้านสินค้าคงเหลือ ในปี พ.ศ. 2540 สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แต่ลดลงในปี พ.ศ. 2541 อันเป็นผลมาจากสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศทำให้บริษัทปรับลดระดับการถือครองสินค้าคงเหลือลง ด้านสินทรัพย์ที่มีการตีราคาเพิ่มมีการตีราคาเพิ่มในปี พ.ศ. 2540 จากที่ไม่มีการตีราคามาก่อนในปี พ.ศ. 2539 และตีราคาลดลงในปี พ.ศ. 2541 ทั้งนี้เป็นการหาสินทรัพย์เพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเพื่อเป็นไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก้ไขสภาพคล่องของบริษัทด้วย ซึ่งอาจจะเป็นการเพิ่มสินทรัพย์ทางด้านบัญชีเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้แก่บริษัท ด้านสินทรัพย์รวมในปี พ.ศ. 2541 ลดลง เนื่องจากสินทรัพย์ถาวรและการปรับปรุงมูลค่าสินทรัพย์ให้ใกล้เคียงกับราคาตลาดที่เหมาะสม รวมทั้งมีการลดระดับการถือครองสินค้าคงเหลือคง และเร่งรัดการชำระหนี้จากลูกหนี้การค้า (ตารางที่ 12)

1.2 หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อพิจารณาจากงบดุลของบริษัท พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทเพิ่มการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในสภาพคล่องของบริษัท แต่ในปี พ.ศ. 2541 ลดลง แสดงว่าบริษัทลดการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน แต่อาจจะไปเพิ่มหนี้สินระยะสั้นใน ส่วนอื่น ได้แก่ ตัวสัญญาใช้เงิน เจ้าหนี้และเงินกู้ยืมจากบริษัทร่วมและบริษัทอื่นแทน เป็นต้น ด้าน ส่วนของหนี้สินระยะยาวส่วนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี ถือเป็นหนี้สินระยะสั้น ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2539 จนถึง ปี พ.ศ. 2541 เนื่องจากหนี้สินที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะยืดอายุการชำระหนี้ต่อไปได้ ทำให้บริษัทต้องแบกภาระหนี้สินที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่วนหนี้สินระยะยาว-สุทธิจาก ส่วนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี ในปี พ.ศ. 2540 เพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2539 เนื่องจากบริษัท กู้ยืมเงินมาจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากกว่าในประเทศ เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ประกอบกับบริษัทได้ทำสัญญาจ่ายชำระหนี้เงินกู้เป็นเงินตราต่างประเทศ ซึ่งในปี พ.ศ. 2540 ได้มีการประกาศอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแบบลอยตัว ทำให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวอย่างมาก ส่งผลให้ต้องใช้เงินบาทจำนวนมากกว่าเดิมในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระหนี้ แต่ ในปี พ.ศ. 2541 กลับลดลง เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยของค่าเงินบาทมีการแข็งค่าขึ้น ทำให้สามารถลดจำนวนเงินบาทที่ใช้แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระหนี้ได้ รวมทั้งบริษัท ยังได้ลดการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศลงมากด้วย สำหรับส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์-สุทธิ เช่นเดียวกับสินทรัพย์ที่มีการตีราคาเพิ่มซึ่งมีการตีราคาเพิ่มในปี พ.ศ. 2540 จากที่ไม่มีการตีราคา มาก่อนในปี พ.ศ. 2539 และตีราคาลดลงในปี พ.ศ. 2541 ทั้งนี้เพื่อเป็นการหาเงินทุนในส่วน ของเจ้าของเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเพื่อเป็นแก้ไขสภาพคล่องของบริษัทด้วย ซึ่งอาจจะเป็นการเพิ่มเงินทุนทางด้านบัญชีเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้แก่บริษัท (ตารางที่ 12)

2. วิเคราะห์งบกำไรขาดทุน

เมื่อพิจารณาจากงบกำไรขาดทุนของบริษัท พบว่า บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึง ปี พ.ศ.2541 สูงขึ้น แสดงว่า ในปี พ.ศ. 2541 มีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารสูงกว่าใน 2ปีที่ผ่านมา แต่รายได้จากการขายสุทธิของปี พ.ศ. 2541 กลับลดลง

เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากบริษัทไม่มีประสิทธิภาพที่ดีเพียงพอในการดำเนินงานด้านการขาย รวมทั้งบริษัทได้ขาดทุนจากการขายเงินลงทุนของบริษัทในเครือ ด้านดอกเบี้ยจ่ายและค่าใช้จ่ายทางการเงิน มีแนวโน้มที่สูงขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 โดยในปี พ.ศ. 2541 สูงขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทต้องแบกรับภาระหนี้สินเพิ่มขึ้นจากการที่บริษัทได้กู้ยืมเงินจากต่างประเทศจำนวนมาก จึงทำให้ดอกเบี้ยเงินกู้จากต่างประเทศมีเป็นจำนวนมากด้วย ด้านกำไร (ขาดทุน) จากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ-สุทธิจากภาษีเงินได้ ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อยและส่วนได้เสียในการกำไรขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนบริษัทรวม ในปี พ.ศ. 2540 ติดลบหรือขาดทุนเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2539 ที่ไม่มีการลงบัญชีมาก่อน เนื่องจากการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศ ทำให้บริษัทต้องแบกรับภาระหนี้สินที่สูงเพิ่มขึ้น แต่ในปี พ.ศ. 2541 กลับมีกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เนื่องจากอัตราเฉลี่ยของค่าเงินบาทมีการแข็งค่าขึ้นทำให้สามารถลดการขาดทุนในการแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศลงได้ สำหรับค่าเผื่อมูลค่าลดลงของเงินลงทุน-สุทธิจากภาษีเงินได้ ในปี พ.ศ. 2541 เกิดจากผลขาดทุนของเงินลงทุนในบริษัทร่วมทุนในโครงการปิโตรเคมีในประเทศอินโดนีเซีย และบริษัท บางกอกคริสตัล จำกัด (ตารางที่ 13)

โดยภาพรวม เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ และรายละเอียดของงบการเงิน แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีการเพิ่มสินทรัพย์หรือเงินทุนในส่วนต่าง ๆ เข้ามาเพื่อทำให้บริษัทมีสภาพคล่องระดับที่เพียงพอแก่การดำเนินงาน โดยที่สินทรัพย์หรือเงินทุนนั้น ๆ อาจจะมีได้มีตัวตนที่แท้จริงแต่เป็นการสร้างภาพพจน์ของบริษัท เพื่อเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้ลงทุน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงควรใช้ความระมัดระวังในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์นี้ โดยจะต้องทำการพิจารณารายละเอียดของงบการเงินอย่างถี่ถ้วนและรอบคอบ รวมทั้งควรพิจารณาทางด้านเทคนิคของหลักทรัพย์นี้เพื่อประกอบการตัดสินใจด้วย

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิค เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ แผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม (Trends) แนวรับและแนวต้าน สถิตศาสตร์ (Stochastic) และดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index หรือ RSI)

ตารางที่ 12 งบดุลบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทย่อย และบริษัทร่วม

ปี พ.ศ. 2539-2541

| | (หน่วย : ล้านบาท) | | |
|--|-------------------|----------------|----------------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
| สินทรัพย์ | | | |
| สินทรัพย์หมุนเวียน | | | |
| เงินสดและเงินฝากธนาคาร | 1,057 | 2,914 | 6,359 |
| เงินลงทุนระยะสั้น | 4,651 | 689 | 2,002 |
| ลูกหนี้และตัวเงินรับการค้า-สุทธิ | | | |
| บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน | 218 | 1,256 | 674 |
| บริษัททั่วไป | 16,455 | 17,990 | 12,886 |
| ลูกหนี้และเงินให้กู้ยืมแก่บริษัทในเครือ | 819 | 950 | 272 |
| สินค้าคงเหลือ-สุทธิ | 27,283 | 30,671 | 23,436 |
| เงินล่วงหน้าค่าหุ้นที่จอง-บริษัทย่อย | - | - | - |
| สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น | 2,532 | 4,599 | 3,371 |
| รวมสินทรัพย์หมุนเวียน | 53,015 | 59,069 | 49,000 |
| ลูกหนี้การค้าระยะยาว-สุทธิ | 553 | 101 | 75 |
| เงินลงทุนในหุ้นทุนและเงินให้กู้ยืมระยะยาวแก่ | 19,850 | 24,089 | 22,762 |
| บริษัทร่วม และบริษัทอื่น-สุทธิ | | | |
| ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์-ราคาทุน-สุทธิ | 101,785 | 145,043 | 137,623 |
| สินทรัพย์ที่ตีราคาเพิ่ม | - | 90,693 | 76,267 |
| สินทรัพย์อื่น | 5,609 | 31,836 | 25,763 |
| รวมสินทรัพย์ | 180,812 | 350,831 | 311,490 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

| | (หน่วย : ล้านบาท) | | |
|--|-------------------|----------------|----------------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
| หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น | | | |
| หนี้สินหมุนเวียน | | | |
| เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจาก | 37,534 | 56,232 | 49,292 |
| สถาบันการเงิน | | | |
| ตัวสัญญาใช้เงิน | 3,493 | 2,558 | 3,974 |
| เจ้าหนี้การค้า | | | |
| บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน | 949 | 810 | 353 |
| บริษัททั่วไป | 7,749 | 12,739 | 8,756 |
| ส่วนของหนี้ระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี | 14,712 | 32,492 | 34,941 |
| เจ้าหนี้และเงินกู้ยืมจากบริษัทร่วมและบริษัทอื่น | 78 | 4,209 | 4,550 |
| ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย | 3,226 | 5,290 | 4,183 |
| ภาษีเงินได้ค้างจ่าย | 767 | 191 | 364 |
| หนี้สินหมุนเวียนอื่น | 1,948 | 2,402 | 2,346 |
| รวมหนี้สินหมุนเวียน | 70,456 | 116,923 | 108,759 |
| เงินทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงาน | 3,985 | 1,202 | 941 |
| หนี้สินระยะยาว-สุทธิจากส่วนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี | 63,313 | 154,814 | 112,654 |
| หนี้สินอื่น | 789 | 681 | 1,123 |
| รวมหนี้สิน | 138,543 | 273,620 | 223,477 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
|---|----------------|----------------|----------------|
| ผลประโยชน์ส่วนน้อยในบริษัทย่อยและบริษัทร่วม | | | |
| จาก | | | |
| ผลจากการดำเนินงาน | 9,449 | 6,876 | 14,624 |
| สินทรัพย์ที่ตีราคาเพิ่ม | - | 13,232 | 10,129 |
| รวมผลประโยชน์ส่วนน้อยในบริษัทย่อยและบริษัทร่วม | 9,449 | 20,108 | 24,753 |
| ส่วนของผู้ถือหุ้น | | | |
| ทุนเรือนหุ้น-หุ้นสามัญ | | | |
| มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท | | | |
| ทุนจดทะเบียนที่ออกและเรียกชำระ | 1,200 | 1,200 | 1,200 |
| เต็มมูลค่าแล้ว 120,000,000 หุ้น | | | |
| ส่วนเกินทุน | 624 | 624 | 624 |
| ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์-สุทธิ | - | 77,460 | 66,138 |
| ผลสะสมจากการแปลงค้างบการเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ | -45 | 1,451 | -416 |
| กำไรสะสม (ขาดทุนสะสม) | | | |
| จัดสรรเพื่อ | | | |
| ทุนสำรอง | 120 | 120 | 120 |
| สำรองตามกฎหมาย | 86 | 86 | 86 |
| สำรองทั่วไป | 10,487 | 10,487 | 10,487 |
| ยังไม่ได้จัดสรร | 20,348 | -34,325 | -14,979 |
| รวมส่วนของผู้ถือหุ้น | 32,820 | 57,103 | 63,260 |
| รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น | 180,812 | 350,831 | 311,490 |

ที่มา : (บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน), 2542)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 งบกำไรขาดทุนบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทย่อย และบริษัทร่วม

ปี พ.ศ. 2539-2541

(หน่วย : ล้านบาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
|---|----------------|----------------|----------------|
| รายได้ | | | |
| ขายสุทธิ | 107,273 | 119,059 | 110,904 |
| รายได้อื่น | 3,435 | 3,570 | 2,287 |
| รวมรายได้ | 110,708 | 122,629 | 113,191 |
| ค่าใช้จ่าย | | | |
| ต้นทุนขาย | 86,420 | 94,341 | 86,578 |
| ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร | 10,640 | 12,738 | 14,921 |
| ค่าตอบแทนกรรมการ | 42 | 33 | 22 |
| ดอกเบี้ยจ่ายและค่าใช้จ่ายทางการเงิน | 6,101 | 9,371 | 15,005 |
| รวมต้นทุนและค่าใช้จ่าย | 103,203 | 116,483 | 116,526 |
| กำไร (ขาดทุน) ก่อนภาษีเงินได้ | 7,505 | 6,146 | -3,335 |
| หัก ภาษีเงินได้ | 1,593 | 1,568 | -822 |
| กำไร (ขาดทุน) จากการดำเนินงาน | 5,912 | 4,578 | -2,513 |
| ผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นส่วนน้อยในกำไรขาดทุน ของบริษัทย่อยและบริษัทร่วม-สุทธิ | -473 | -891 | -420 |
| กำไร (ขาดทุน) ก่อนส่วนได้เสียในบริษัทร่วม | 5,439 | 3,687 | -2,933 |
| หัก ส่วนได้เสียในกำไรขาดทุนของบริษัทร่วม-สุทธิ | 1,349 | 58 | 532 |
| กำไรก่อนผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศและค่าเผื่อมูลค่าลดลงของเงินลงทุน | 6,788 | 3,745 | -2,401 |
| กำไร (ขาดทุน) จากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศ-สุทธิ จากภาษีเงินได้ส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนน้อยและส่วนได้เสียในกำไรขาดทุนจาก อัตราแลกเปลี่ยนบริษัทร่วม | - | -56,296 | 24,377 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

| (หน่วย : ล้านบาท) | | | |
|--|-------|---------|--------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
| ค่าเผื่อมูลค่าลดลงของเงินลงทุน-สุ.วิจากภาษีเงินได้ | - | - | -2,630 |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิ | 6,788 | -52,551 | 19,346 |
| กำไร(ขาดทุน) สุทธิต่อหุ้น (บาท) | 56.57 | -437.93 | 161.22 |

ที่มา : (บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน), 2542)

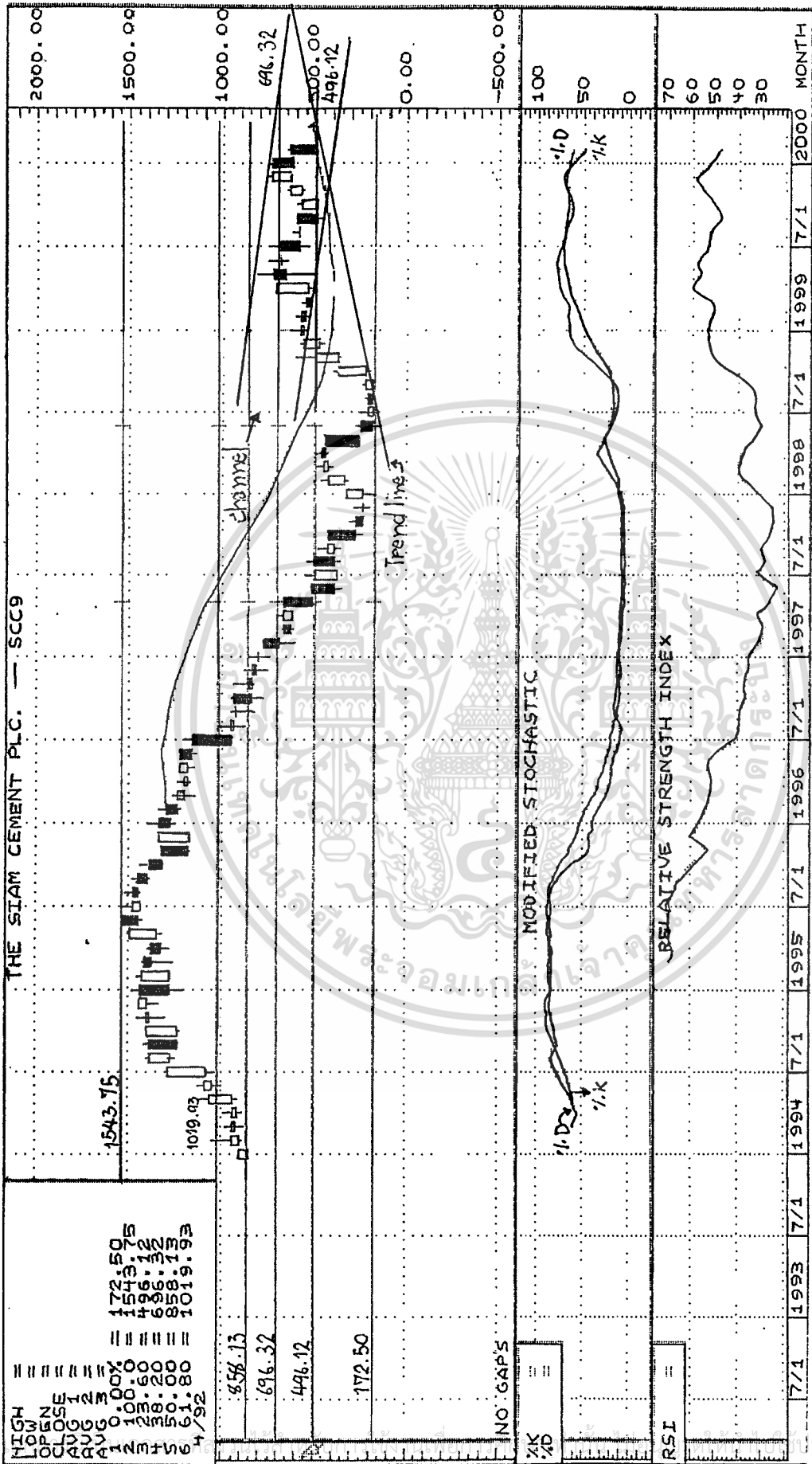
ผลการวิเคราะห์ทางเทคนิค

เมื่อพิจารณาดูทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งถือได้ว่าเป็นหลักทรัพย์พื้นฐาน (Blue chip stock) ที่แสดงโดยแผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) โดยภาพรวมราคาหลักทรัพย์ควรจะมีทิศทางในการเคลื่อนไหวคล้ายกับวงจรธุรกิจ (Business cycle) ซึ่งในระยะยาวควรจะมีทิศทางในปรับตัวขึ้นไปตามเส้นแนวโน้ม (Trend line) แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาดูแนวโน้มของการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันซึ่งหากพิจารณาแนวรับและแนวต้านไปตามแนวนอน (Horizontal) พบว่า มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยในลักษณะแนวโน้มราบแบบลง (Sideway down) และมีการเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบ 696.32 บาท ถึง 496.12 บาท โดยที่ราคาหลักทรัพย์มีการปรับตัวสูงขึ้นไปทดสอบแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) ที่ระดับราคา 696.32 บาท แต่ราคาไม่สามารถปรับตัวสูงขึ้นมายืนเหนือแนวต้านที่ระดับราคา 696.32 บาทได้ จะทำให้ราคาหลักทรัพย์มีโอกาสปรับตัวลงมาทดสอบแนวรับตามแนวนอน (Horizontal) ที่ระดับราคา 496.12 บาท ดังนั้นในอนาคต ถ้าหากว่าแนวรับตามแนวนอน (Horizontal) ที่ระดับราคา 496.12 บาทไม่สามารถรับได้ และราคาหลักทรัพย์อาจปรับตัวลงหลุดมาอยู่ใต้แนวรับที่ระดับราคา 496.12 บาท ซึ่งระดับราคานี้จะเปลี่ยนจากเป็นแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) และราคาหลักทรัพย์จะมีแนวรับใหม่ คือเส้นกรอบของ channel โดยราคาหลักทรัพย์จะมีแนวโน้มลดลง และเปลี่ยนจากการเคลื่อนไหวแบบลักษณะแนวโน้มราบแบบลง (Sideway down) มาเป็นแนวโน้มลง (Downtrend) ไปตามกรอบของ channel และอาจมีโอกาสที่ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวหลุดแนวรับเส้นกรอบของ channel ได้ ในทางตรงกันข้ามถ้าหาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่าราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงไม่หลุดแนวรับที่ระดับราคา 496.12 บาท ราคาหลักทรัพย์ก็มีโอกาสปรับตัวขึ้นในลักษณะแนวโน้มราบแบบขึ้น (Sideway up) ไปตามเส้นแนวโน้ม (Trend line) ซึ่งถ้าหากราคาหลักทรัพย์สามารถขยับสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ก็จะพบแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ (ภาพที่ 9)

เมื่อพิจารณาสโตคาสติก (Stochastic) และดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) ซึ่งเป็นสัญญาณทางเทคนิคเพื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะสั้น ๆ ในปัจจุบัน จะเห็นว่า ราคาการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ในช่วงเวลาปัจจุบันมีแนวโน้มปรับตัวลง ซึ่งเมื่อพิจารณาสโตคาสติก (Stochastic) พบว่าเส้น %K ตัดเส้น %D ลงมา และเมื่อพิจารณาดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) พบว่าชี้ลง เป็นสัญญาณว่าควรขายหลักทรัพย์ในช่วงนี้ แต่อาจจะมีโอกาสรอซื้อหลักทรัพย์ได้ เมื่อเส้นสโตคาสติก %K ตัดเส้น %D ขึ้นไป และมีสัญญาณเตือนซื้อ เมื่อเส้น %K เข้าอยู่ในเขตขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งอยู่ในระดับร้อยละ 20 และเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์ อยู่ในเขตขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งอยู่ในระดับร้อยละ 30 หรือมีลักษณะทิศทางการต่างกัน (Divergence) กับราคาหลักทรัพย์ (ภาพที่ 9)



ภาพที่ 9 การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์รายเดือนของบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)

บทที่ 7

การวิเคราะห์บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)

การวิเคราะห์บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) (SIAM CITY CEMENT PUBLIC COMPANY LIMITED : SCCC) เป็นการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน และทางเทคนิค

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน แบ่งออกเป็น การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบริษัท โดยใช้การวิเคราะห์แบบ SWOT ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค

รายละเอียดเกี่ยวกับบริษัท

1. สำนักงาน : บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่เลขที่ 888/180-189 อาคารมหาทูนพลาซ่า ชั้น 13 ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
2. ประเภทกิจการ : เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์ผสมตรานกอินทรี ปูนซีเมนต์ผสมตราสามนกอินทรี ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ตราเพชรปูนซีเมนต์ให้แรงสูงเร็วตราสามเพชร นอกจากนี้ยังเป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องสุชภัณฑ์ KARAT กระเบื้องโยหินและกระเบื้องคอนกรีต ตราเพชร และตราหลังคา ก้อนน้ำ และอุปกรณ์ ภายใต้เครื่องหมายการค้า KARAT กระเบื้องปูพื้นและปูผาผนัง ภายใต้เครื่องหมายการค้า KARAT
3. ประวัติโดยสรุป : วันที่ 16 พฤษภาคม 2512 จัดตั้งบริษัทด้วยทุนจดทะเบียน 100 ล้านบาท และเริ่มดำเนินการผลิตในปี พ.ศ. 2515 มีกำลังการผลิตปูนซีเมนต์ 600,000 เมตริกตันปี ขยายกำลังการผลิตครั้งที่ 1 เสร็จ ในปี พ.ศ. 2524 เพิ่มกำลังการผลิตอีก 1,500,000 เมตริกตันปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขยายกำลังการผลิตครั้งที่ 2 โดยปรับปรุงเครื่องจักรโรงงานเดิมเสร็จ ในปี พ.ศ. 2526 เพิ่มกำลังการผลิตอีก 700,000 เมตริกตันปี

หนึ่งในปี พ.ศ. 2524 บริษัทได้ตั้งโรงงานเก็บและบดถ่านหินและถ่านลิกไนต์เพื่อนำถ่านหินและถ่านลิกไนต์มาใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนน้ำมันเตา ทำให้ประหยัดพลังงานได้มาก ปี พ.ศ. 2529 เป็นตัวแทนจำหน่ายสุษภัณฑ์ของบริษัท กระรัตสุษภัณฑ์ จำกัด (มหาชน) ปี พ.ศ. 2530 สายการผลิตที่ 3 เสร็จสมบูรณ์มีกำลังการผลิต 1,750,000 ตันต่อปี ทำให้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 4,550,000 ตันต่อปี ปี พ.ศ. 2531 เป็นตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์กระเบื้องใยหิน ภายใต้เครื่องหมายการค้า ตราเพชร และตราหงส์ขาว ของบริษัท นครหลวงกระเบื้องและท่อ จำกัด

ปี พ.ศ. 2532 เริ่มขยายโรงงานที่ 2 เพิ่มสายการผลิตที่ 4 อีกหนึ่งหน่วยขนาด 1,750,000 ตันต่อปี ปี พ.ศ. 2533 เริ่มก่อสร้างสายการผลิตที่ 5 ณ โรงงานที่ 3 ขนาดการผลิต 3,000,000 ตันต่อปี ปี พ.ศ. 2535 บริษัทได้ทำการเปิดสายการผลิตที่ 4 และที่ 5 ทำให้กำลังการผลิตรวมเพิ่มขึ้นเป็น 9,300,000 ตันต่อปี ปี พ.ศ. 2537 ได้ร่วมลงทุนในบริษัท กัลฟ์อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ในสัดส่วนร้อยละ 50

4. **ทุนจดทะเบียน :** บริษัทจดทะเบียนหุ้นสามัญเมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2520 ปี พ.ศ. 2536 บริษัทได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน จำกัด โดยบริษัทมีทุนจดทะเบียน 1,500,000,000 บาท และได้นำออกจำหน่ายและเรียกชำระเต็มมูลค่าแล้ว ซึ่งแบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวน 150,000,000 บาท มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 10 บาท รอบระยะเวลาบัญชีของบริษัทตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง วันที่ 31 ธันวาคม

5. **ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ :** ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2541 ผู้ถือหุ้นที่มีอิทธิพลในบริษัทประกอบด้วยบริษัท ไทยรีอิคเซม จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทลูกของ HOLDERBANK FINANCLERE GLARIS LTD. ถือหุ้นร้อยละ 24.99 และ THAILAND SECURITIES DEPOSITORY COMPANY LIMITED FOR DEPOSITORS ถือหุ้นร้อยละ 24.97 ทั้ง 2 บริษัทถือหุ้นรวมกันมากกว่าร้อยละ 50 ทำให้สามารถกำหนดนโยบายและทิศทางของบริษัทได้ (ตารางที่ 14)

ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

1. จุดแข็ง

1.1 บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์โดยมีส่วนแบ่งทางการตลาดเป็นอันดับที่ 2 จากผู้ผลิตทั้งหมด 8 ราย โดยเป็นผู้ผลิตและจำหน่าย

ปูนซีเมนต์สำหรับงานก่อสร้างทั่วไป ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541

| ลำดับที่ | ชื่อ - นามสกุล | จำนวนหุ้น | ร้อยละของจำนวนหุ้นทั้งหมด |
|----------|---|------------|---------------------------|
| 1. | บริษัทไทยรีดเชม จำกัด | 37,485,000 | 24.99 |
| 2. | THAILAND SECURITIES DEPOSITORY COMPANY LIMITED FOR DEPOSITORS | 37,450,010 | 24.97 |
| 3. | บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด | 15,180,739 | 10.12 |
| 4. | บริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด เพื่อผู้ฝาก | 13,341,281 | 8.89 |
| 5. | บริษัท ทูนมหาโชค จำกัด | 10,927,700 | 7.29 |
| 6. | บริษัท ทูนมหาลาก จำกัด | 9,796,330 | 6.53 |
| 7. | ธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) | 5,387,149 | 3.59 |
| 8. | กระทรวงคลัง | 2,704,800 | 1.80 |
| 9. | บริษัท ศรีอยุธยาประกันภัย จำกัด (มหาชน) | 2,600,00 | 1.73 |
| 10. | บริษัท กาญจนพาสณ์ จำกัด | 1,713,020 | 1.14 |

ที่มา : (บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน), 2542)

1.2 ลักษณะการจัดจำหน่ายปูนซีเมนต์ของบริษัทจะจัดจำหน่ายให้กับผู้แทนจำหน่าย ผู้รับเหมาก่อสร้างหรือผู้ผลิตวัสดุก่อสร้างและหน่วยราชการรวมทั้งลูกค้าทั่วไป โดยจะต้องเปิดบัญชีการซื้อขายกับบริษัทโดยตรง และจะต้องปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่บริษัทกำหนด ทำให้สามารถที่ทราบจำนวนลูกค้าได้อย่างแน่นอน จึงส่งผลให้บริษัทสามารถที่จะทำการผลิตสินค้าได้ในระดับที่ลูกค้าต้องการ

1.3 โรงงานปูนซีเมนต์ของบริษัท ได้ดำเนินนโยบายส่งเสริมการบริหารงานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อควบคุมการผลิตที่จะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติในโรงงานและแหล่งชุมชนรอบโรงงานอย่าง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สม่ำเสมอโดยตลอด ประกอบกับโรงงานการผลิตได้รับการรับรองมาตรฐานระบบบริหาร
สิ่งแวดล้อม ISO 140001 เป็นโรงงานแรก ด้วยจึงทำให้เกิดภาพพจน์ที่ดีของบริษัทต่อชุมชน
อย่างมาก ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ของบริษัทสามารถขายได้สูงขึ้น

1.4 วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 95 บริษัทผลิตได้เองอีกร้อยละ
5 สามารถซื้อได้ภายในประเทศ ทำให้บริษัทมีวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตตลอด ทำให้ต้นทุนต่อหน่วย
การผลิตต่ำลง

1.5 บริษัทได้มีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยคำนวณสัดส่วนการผสมวัตถุดิบ เพื่อควบคุม
คุณภาพของวัตถุดิบที่ส่งให้โรงงาน ซึ่งผลที่ได้รับจะควบคุมคุณภาพให้มีความสม่ำเสมอ และ
สามารถใช้วัตถุดิบคุณภาพต่ำได้มากขึ้น ทำให้การใช้ทรัพยากรธรรมชาติคุ้มค่าขึ้นยืดอายุแหล่ง
วัตถุดิบ และประหยัดค่าใช้จ่ายลงได้มากด้วย

1.6 สำหรับการขายภายในประเทศ ในการจัดจำหน่ายผ่านตัวแทนและขายโดยตรงให้
แก่ผู้ใช้งานและหน่วยราชการที่จัดซื้อปูนซีเมนต์เป็นประจำ ทำให้สามารถกระจายสินค้าได้อย่าง
ทั่วถึง และครอบคลุมกลุ่มผู้ใช้ปูนซีเมนต์อย่างแท้จริง และสามารถสร้างโอกาสในการครอบครอง
ส่วนแบ่งทางการตลาดของคู่แข่งได้ในร้านลูกค้าได้ทั้งในแง่ของการส่งปูนซีเมนต์ของบริษัท และลด
การสั่งซื้อของบริษัทคู่แข่งลง หรือการสั่งซื้อของบริษัทเพิ่มขึ้น และส่งของคู่แข่งเท่าเดิม

1.7 เทคโนโลยีในการผลิตปูนซีเมนต์ที่ทางโรงงานของบริษัทใช้อยู่ในการผลิต
ปูนซีเมนต์ถือได้ว่าทันสมัย เพราะทางโรงงานมีการปรับปรุงเครื่องจักรอยู่ตลอดเวลา จึงมีความ
สามารถในการแข่งขันในเรื่องคุณภาพ ค่าใช้จ่าย การจัดส่ง กับคู่แข่งในตลาดได้

1.8 เนื่องจากบริษัทเป็นผู้ผลิตที่มีต้นทุนการผลิตปูนซีเมนต์ต่ำที่สุด จึงทำให้สามารถ
แข่งขันกับคู่แข่งได้

1.9 บริษัทมีโครงข่ายการกระจายสินค้าที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ จากจำนวนสำนักงาน
ขายของบริษัทฯ ที่มีมากกว่าทั่วประเทศ ซึ่งช่วยให้บริษัทฯ สามารถเข้าถึงลูกค้าเป้าหมาย และ
สามารถให้บริการการจัดส่งสินค้าที่มีความรวดเร็วได้

1.10 บริษัทได้ตั้งผู้ร่วมทุนรายใหม่ คือบริษัท HOLDERBANK FINANCLERE
GLARIS LTD. ซึ่งเป็นผู้ผลิตปูนซีเมนต์และผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ก่อสร้างรายใหญ่จากสวิตเซอร์แลนด์
เข้ามาถือหุ้น ทำให้บริษัทมีความแข็งแกร่งทางการเงิน การบริหารงาน และเทคโนโลยีการผลิตสูง
ขึ้น

2. จุดอ่อน

2.1 ในการจำหน่ายผ่านตัวแทนจำหน่าย ถ้าหากว่าตัวแทนจำหน่ายนำส่วนลดราคาปูนซีเมนต์ที่ได้รับไปลดราคาจำหน่ายปูนซีเมนต์ในตลาดลงมา อาจทำให้โครงสร้างราคาปูนซีเมนต์ในตลาดเสียได้ โดยราคาปูนซีเมนต์จะถูกดึงลงมาต่ำกว่าความเป็นจริงค่อนข้างมาก

2.2 บริษัทมีโรงงานผลิตที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสระบุรีเพียงแห่งเดียว ทำให้บริษัทเสียเปรียบในด้านต้นทุนการจัดส่งสินค้าจากโรงงานถึงลูกค้า

3. โอกาส

ในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายให้การสนับสนุนในด้านการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศหลายด้านด้วยกัน ซึ่งเป็นประโยชน์แก่บริษัทอย่างมากในการขายส่งออกไปขายยังตลาดต่างประเทศ จึงทำให้สามารถลดภาษีการส่งออกบางส่วนลงได้

4. อุปสรรค

การเกิดวิกฤติการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ภาวะการลงทุนและอุตสาหกรรมการผลิตถดถอยอย่างรุนแรง ส่งผลต่อการใช้ปูนซีเมนต์ในอุตสาหกรรมก่อสร้างลดลง ซึ่งบริษัทได้รับผลกระทบด้วย ทำให้รายได้จากการขายของบริษัทลดลง

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) เป็นการวิเคราะห์งบการเงินของบริษัท โดยการศึกษานี้จะใช้งบดุล และงบกำไรขาดทุน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2541 มาทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratios analysis) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1. ผลการวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน

1.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ในปี พ.ศ. 2540 และปี 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนน้อยไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนหรือมีสภาพคล่องทางการเงินต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 แต่ในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงขึ้นกว่าในปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนเพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนหรือมีสภาพคล่องทางการเงินสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีไม่ว่การณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สินทรัพย์เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2540 และ ปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยแสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนน้อยกว่าหนี้สินหมุนเวียนถึง 0.37 เท่า และ 0.48 เท่า ตามลำดับ จึงไม่สามารถเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ระยะสั้นได้ เนื่องจากสินทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นสินค้าคงเหลือ (ตารางที่ 15)

1.2 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว ในปี พ.ศ. 2540 และปี 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 แต่ในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงชันกว่าในปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้สูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่าในปี พ.ศ. 2539 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2541 ก็มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 มีอัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว มีค่าเท่ากับ 0.32 เท่า ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.60 เท่า คิดเป็น 0.28 เท่า แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้อย่างล้าช้าซึ่งคาดว่าจะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ไม่ทันเพื่อใช้สำหรับชำระหนี้ระยะสั้นได้ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 15)

2. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน

2.1 เมื่อพิจารณาอัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการบริหารลูกหนี้การค้าลดลง และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 และปี พ.ศ. 2540 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ มีค่าเท่ากับ 6.33 ครั้ง มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 5.11 ครั้ง คิดเป็น 1.22 ครั้ง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการหมุนเวียนของลูกหนี้ได้ดีกว่าหรือบริษัทมีความสามารถในการบริหารลูกหนี้การค้าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน เนื่องจากบริษัทมีการลูกค้าเปิดบัญชีการค้าซื้อขายกับบริษัท ทำให้บริษัทสามารถที่จะเก็บเงินจากลูกค้าได้อย่างแน่นอน แต่ในปี พ.ศ. 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) และ
บริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539 - 2541

| อัตราส่วน | ปี พ.ศ. | | |
|--|---------|----------|-------|
| | 2539 | 2540 | 2541 |
| 1. อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน | | | |
| อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (เท่า) | 1.48 | 0.37 | 0.48 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.79 | 0.56 | 0.85 |
| อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว (เท่า) | 0.83 | 0.23 | 0.32 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.43 | 0.30 | 0.60 |
| 2. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน | | | |
| อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (ครั้ง) | 6.53 | 6.33 | 4.88 |
| ค่าเฉลี่ย | 5.85 | 5.11 | 4.94 |
| ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้ (วัน) | 55.00 | 57.00 | 74.00 |
| ค่าเฉลี่ย | 62.00 | 80.00 | 77.00 |
| อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (ครั้ง) | 3.96 | 3.57 | 2.96 |
| ค่าเฉลี่ย | 3.50 | 2.87 | 2.83 |
| อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด (เท่า) | 0.52 | 0.50 | 0.41 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.46 | 0.33 | 0.30 |
| 3. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร | | | |
| อัตรากำไรสุทธิ (ร้อยละ) | 4.86 | (63.93) | 31.35 |
| ค่าเฉลี่ย | 3.80 | (80.61) | 5.09 |
| อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (ร้อยละ) | 2.54 | (33.51) | 12.97 |
| ค่าเฉลี่ย | 1.61 | (22.25) | 1.13 |
| อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ร้อยละ) | 6.51 | (824.13) | 69.16 |
| ค่าเฉลี่ย | 6.54 | (258.91) | 13.75 |
| 4. อัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน | | | |
| อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (เท่า) | 0.61 | 0.96 | 0.81 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.69 | 0.78 | 0.71 |
| อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า) | 1.57 | 23.59 | 4.33 |
| ค่าเฉลี่ย | 2.47 | 7.91 | 2.65 |
| อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (เท่า) | 1.93 | 1.01 | 3.23 |
| ค่าเฉลี่ย | 1.64 | 0.33 | 0.96 |

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย ได้มาจากค่าที่คำนวณได้ของบริษัทที่ทำการศึกษ
จำนวนในวงเล็บหมายถึงค่าติดลบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการหมุนเวียนของลูกหนี้ได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร หรือบริษัทมีความสามารถในการบริหารลูกหนี้การค้าต่ำกว่าเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน เนื่องจากปัญหาภาวะเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 ทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ลดลง (ตารางที่ 15)

2.2 เมื่อพิจารณาระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้ ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงว่า บริษัทใช้ระยะเวลาในการเก็บหนี้จากลูกหนี้นานขึ้น เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ลดลง ส่งผลให้ความสามารถในการเก็บหนี้ของบริษัทลดลง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้มีค่าเท่ากับ 57 วัน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 80 วัน คิดเป็น 23 วัน แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้เร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 15)

2.3 เมื่อพิจารณาอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือ ลดลง และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีค่าเท่ากับ 3.57 ครั้ง มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 2.87 ครั้ง คิดเป็น 0.70 ครั้ง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันหรือมีความสามารถในการจำหน่ายสินค้าไปได้เร็วกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียว (ตารางที่ 15)

2.4 เมื่อพิจารณาอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถลดลงที่จะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ทั้งหมดอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดรายได้เท่าที่ควรจะเป็น และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2540 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.50 เท่า ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 เท่า คิดเป็น 0.17 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถที่จะใช้ประโยชน์สินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่นั้นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดรายได้สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร

3.1 เมื่อพิจารณาถึงอัตราส่วนกำไรสุทธิ ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ลดลงกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้สูงขึ้นกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นปีที่สภาวะเศรษฐกิจยังคงตกต่ำอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 แต่อัตราส่วนกำไรสุทธิที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 31.35 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 5.09 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน และในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนกำไรสุทธิที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 63.93 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 80.61 คิดเป็นติดลบร้อยละ 16.68 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ดีพอสมควรในช่วงสภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ ทำให้เกิดการขาดทุนน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 15)

3.2 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นปีที่สภาวะเศรษฐกิจยังคงตกต่ำอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 แต่มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 12.97 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 1.13 คิดเป็นร้อยละ 11.84 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน สำหรับในปี พ.ศ. 2540 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนมีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 33.51 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าติดลบเท่ากับร้อยละ 22.25 คิดเป็นติดลบร้อยละ 11.26 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 15)

3.3 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่าในปี พ.ศ. 2539 และปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 จะมีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 824.13 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 258.91 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาต่ำกว่าหรือให้ผลตอบแทนขาดทุนมากกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2541 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 15)

4. ผลการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน

4.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าสูงกว่าในปี พ.ศ. 2539 แสดงว่า สินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่ส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ซึ่งมีอัตราส่วนสูงกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าสินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่ส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ซึ่งมีอัตราส่วนต่ำกว่าปี พ.ศ. 2540 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.96 เท่า ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.78 เท่า คิดเป็น 0.18 เท่า แสดงว่าสินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่นั้นส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ ซึ่งอัตราส่วนสูงกว่าบริษัท อื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. 2539 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าสินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่ส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ซึ่งมีอัตราที่ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 15)

4.2 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินค่อนข้างสูงกว่าปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินค่อนข้างต่ำกว่าปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 และ ปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2540 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าเท่ากับ 23.59 เท่า ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 7.91 เท่า คิดเป็น 15.68 เท่า แสดงว่า บริษัทมีภาวะหนี้สินค่อนข้างสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน สำหรับในปี พ.ศ. 2539 พบว่า อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าเท่ากับ 1.57 เท่า ซึ่งค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่า 2.47 เท่า แสดงว่า บริษัทมีภาวะหนี้สินค่อนข้างต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 15)

4.3 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยได้ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยได้สูงกว่าปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 บริษัทมีอัตราส่วนความสามารถในการชำระ ดอกเบี้ย เท่ากับ 3.23 เท่า ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.96 เท่า คิดเป็น 2.27 เท่า แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยได้สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 15)

การวิเคราะห์งบการเงิน

1. วิเคราะห์งบดุล

1.1 สินทรัพย์ เมื่อพิจารณางบดุลของบริษัท พบว่า ด้านลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ-สุทธิ ในปี พ.ศ. 2541 ลดลงจากปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากมีการหักค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญสูงขึ้น ด้านสินค้าคงเหลือ ในปี พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2541 สูงกว่าเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แต่ในปี พ.ศ. 2541 มีปริมาณการลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากบริษัทมีการปรับลดระดับการถือครองสินค้าคงเหลือลง และมีการหักสำรองสินค้าเสื่อมสภาพที่สูงขึ้น ด้านสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูง เนื่องจากในปี พ.ศ. 2540 บริษัทมีเงินสดและเงินฝากธนาคาร รวมทั้งเงินลงทุนระยะสั้นสูงขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 บริษัทมีเงินสดและเงินฝากธนาคารต่ำแต่มีเงินลงทุนระยะสั้นสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 ประกอบกับมีค่าใช้จ่ายล่วงหน้าและลูกหนี้เงินให้กู้ยืมแก่พนักงานที่สูงขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2540 จึงทำให้สินทรัพย์หมุนเวียนในปี พ.ศ. 2541 สูงขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2540 ด้านเงินลงทุนในบริษัทใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครือ บริษัทร่วมและบริษัทอื่น ในปี พ.ศ. 2541 สูงขึ้นเนื่องจากบริษัทได้มีการลงทุนเพิ่มในบริษัทร่วมบางบริษัท และด้านสินทรัพย์อื่น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงเนื่องจากมีรายการที่รอการตัดบัญชีสูงขึ้น (ตารางที่ 16)

1.2 หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อพิจารณาจากงบดุลของบริษัท พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2539 เนื่องจากบริษัทเพิ่มการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในสภาพคล่องของบริษัท แต่ในปี พ.ศ. 2541 ได้บริษัทลดการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินลง ด้านเจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายการค้า ในปี พ.ศ. 2540 สูงกว่าปี พ.ศ. 2539 เนื่องจากบริษัทมีหนี้สินต่างประเทศ ดังนั้นเมื่อประกาศใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นแบบลอย จึงทำให้นี้สินต่างประเทศที่มีอยู่ในรูปของเงินบาทสูงขึ้น แต่ในปี พ.ศ. 2541 ลดลงจากปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยของค่าเงินบาทมีการแข็งค่าขึ้น จึงทำให้นี้สินต่างประเทศที่มีอยู่ในรูปของเงินบาทลดลง ด้านหนี้สินครบกำหนดชำระภายในหนึ่งปี ถือเป็นหนี้สินระยะสั้น ซึ่งมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึง ปี พ.ศ. 2541 เนื่องจากหนี้สินที่มีอยู่บริษัทสามารถชำระหนี้ได้ ทำให้บริษัทลดภาระหนี้สินระยะลงได้บางส่วน ด้านหนี้สินระยะยาวระหว่างปรับโครงสร้างหนี้ของในปี พ.ศ. 2541 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งการลงบัญชีไว้ เนื่องจากเป็นปีที่มีเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจทำให้บริษัทต้องมีการปรับโครงสร้างหนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ส่งผลให้เกิดหนี้ระยะยาวระหว่างปรับโครงสร้างหนี้ แต่ในปี พ.ศ. 2541 หนี้สินระยะยาวระหว่างปรับโครงสร้างหนี้กลับมีจำนวนลดลง อาจเนื่องมาจากประการแรกบริษัทไม่สามารถที่จะปรับโครงสร้างหนี้ได้ในปี พ.ศ. 2540 โดยเฉพาะในส่วนของหนี้สินระยะยาวเกิน 5 ปี ขึ้นไป จึงได้มีการถ่ายโอนหนี้บางส่วนไปยังส่วนของหนี้สินระยะยาว ทำให้สภาพคล่องของบริษัทลดลง และส่วนของหนี้สินระยะยาวในปี พ.ศ. 2541 จึงสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2540 ประการที่สองบริษัทอาจแปลงหนี้สินเป็นทุนโดยได้มีการเพิ่มในส่วนของผู้ถือหุ้น ทำให้ในปี พ.ศ. 2541 ส่วนของผู้ถือหุ้นสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2540 ประการที่สาม บริษัทได้มีการจ่ายชำระหนี้สินบางส่วนไปบ้างแล้ว ทำให้ในปี พ.ศ. 2540 หนี้สินระยะยาวระหว่างปรับโครงสร้างหนี้ลดลง (ตารางที่ 16)

2. วิเคราะห์งบกำไรขาดทุน

เมื่อพิจารณาจากงบกำไรขาดทุนของบริษัท พบว่า ด้านต้นทุนขาย ในปี พ.ศ. 2541 สูงขึ้นเมื่อเทียบกับรายได้จากการขายสุทธิคิดเป็นร้อยละ 83.67 รวมทั้งสูงกว่าเมื่อเทียบกับกับปี พ.ศ. 2539 และ พ.ศ. 2540 ที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 77.69 และร้อยละ 76.74 ต่อรายได้จากการขายสุทธิในแต่ละปี ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากราคาทางด้านการผลิตที่สูงขึ้น ด้านรายได้อื่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 เนื่องจากมีผลกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนตราต่างประเทศ และส่วนได้เสียในกำไรสุทธิที่ยังไม่ได้แบ่ง ประกอบกับมีดอกเบี้ยรับที่สูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นผลกำไรจากการป้องกันความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนที่บริษัทได้ทำไว้ จึงทำให้รายได้ในปี พ.ศ. 2541 สูงขึ้น ด้านค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ในปี พ.ศ. 2541 มีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่สูงเมื่อเทียบกับรายได้จากการขายสุทธิ คิดเป็นร้อยละ 16.97 รวมทั้งสูงกว่าเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2539 และ พ.ศ. 2540 ที่มีค่าเท่ากับ 14.39 และร้อยละ 10.54 ต่อรายได้จากการขายสุทธิในแต่ละปี ตามลำดับ เนื่องจากบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ลดลง หรือบริษัทไม่มีประสิทธิภาพที่ดีเพียงพอในการดำเนินงานด้านการขาย ด้านดอกเบี้ยจ่าย ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินที่สูงขึ้น ด้านขาดทุนจากการใช้ระบบจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราแบบลอยตัว (หลังหลักภาษีเงินได้แล้ว) ในปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากบริษัทเกิดการขาดทุนจากการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแบบลอยตัวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ (ตารางที่ 17)

โดยภาพรวม เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ และรายละเอียดของงบการเงิน แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีการบริหารหนี้สินที่ค่อนข้างยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร แม้ว่าบริษัทจะสามารถชำระหนี้สินลงได้บางส่วน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นหนี้สินในระยะสั้น แต่สำหรับหนี้สินในระยะยาวกลับเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาในอนาคตได้ ดังนั้นผู้ลงทุนจึงควรที่จะพิจารณารายละเอียดของงบการเงินอย่างถี่ถ้วนและรอบคอบ รวมทั้งควรพิจารณาทางด้านเทคนิคของหลักทรัพย์นี้เพื่อประกอบการตัดสินใจด้วย

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิค เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ แผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม (Trends) แนวรับและแนวต้าน สโตคาสติก (Stochastic) และดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index หรือ RSI)

ตารางที่ 16 งบดุลบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย

ปี พ.ศ. 2539-2541

(หน่วย : บาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
|--|-----------------------|-----------------------|-----------------------|
| สินทรัพย์ | | | |
| สินทรัพย์หมุนเวียน | | | |
| ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ-สุทธิ | 2,710,249,570 | 3,389,001,182 | 2,704,897,203 |
| สินค้าคงเหลือ | 3,682,960,040 | 4,724,361,601 | 3,683,766,838 |
| สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น | 2,051,993,112 | 3,719,743,736 | 4,615,612,287 |
| รวมสินทรัพย์หมุนเวียน | 8,445,202,722 | 11,833,106,519 | 11,004,276,328 |
| เงินลงทุนในบริษัทในเครือ บริษัทร่วม และบริษัทอื่น | 817,470,046 | 328,859,172 | 604,762,932 |
| ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์-สุทธิ | 23,962,139,316 | 25,119,528,303 | 23,335,440,264 |
| สินทรัพย์อื่น | 889,102,231 | 968,460,592 | 1,022,089,008 |
| รวมสินทรัพย์ | 34,113,914,315 | 38,249,954,586 | 35,966,568,532 |
| หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น | | | |
| หนี้สินหมุนเวียน | | | |
| เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจาก สถาบันการเงิน | 809,924,545 | 1,193,953,543 | 732,475,576 |
| เจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่ายการค้า | 968,459,459 | 1,175,288,384 | 782,872,991 |
| หนี้สินครบกำหนดชำระภายในหนึ่งปี | 2,687,381,387 | 1,514,571,203 | 213,950,930 |
| หนี้สินระยะยาวระหว่างปรับ | - | 25,359,272,177 | 20,012,612,456 |
| โครงสร้างหนี้ | | | |
| หนี้สินหมุนเวียนอื่น | 1,242,695,988 | 2,083,367,643 | 1,108,343,493 |
| รวมหนี้สินหมุนเวียน | 5,708,461,379 | 31,326,452,950 | 22,850,255,446 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16 (ต่อ)

(หน่วย : บาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
|---------------------------------------|-----------------------|-----------------------|-----------------------|
| หนี้สินระยะยาว | 14,796,850,644 | 5,126,381,702 | 6,091,813,759 |
| หนี้สินอื่น | 312,902,951 | 241,869,198 | 278,833,325 |
| รวมหนี้สิน | 20,818,214,974 | 36,694,703,850 | 29,220,902,530 |
| ส่วนของผู้ถือหุ้น | 13,295,699,341 | 1,555,250,736 | 6,745,666,002 |
| รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น | 34,113,914,315 | 38,249,954,586 | 35,966,568,532 |

ที่มา : (บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน), 2542 ข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 งบกำไรขาดทุนบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
ปี พ.ศ. 2539-2541

| | (หน่วย : บาท) | | |
|---|-----------------------|------------------------|-----------------------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
| รายได้ | | | |
| รายได้จากการขาย (สุทธิ) | 17,832,227,103 | 19,306,103,961 | 14,880,241,740 |
| รายได้อื่น | 296,306,269 | 272,720,365 | 7,344,866,309 |
| รวมรายได้ | 18,128,533,372 | 19,578,824,326 | 22,225,108,049 |
| ค่าใช้จ่าย | | | |
| ต้นทุนขาย | 13,684,154,340 | 14,998,854,935 | 12,450,508,076 |
| ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร | 1,880,047,363 | 2,778,416,695 | 2,524,442,919 |
| ดอกเบี้ยจ่าย | 1,331,951,064 | 1,787,485,093 | 2,246,507,595 |
| รวมค่าใช้จ่าย | 16,896,152,767 | 19,564,756,723 | 17,221,458,590 |
| กำไรสุทธิก่อนส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนน้อย | 1,232,380,605 | 14,067,603 | 5,003,649,459 |
| ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อยใน ส่วนแบ่ง | 13,010,285 | 91,734,261 | -286,271,158 |
| กำไร (ขาดทุน) ของบริษัทย่อย | | | |
| กำไรก่อนภาษีเงินได้ | 1,245,390,890 | 105,801,864 | 4,717,378,301 |
| หัก ภาษีเงินได้ | 379,332,654 | 17,977,018 | 51,778,841 |
| กำไร (ขาดทุน) ก่อนรายการพิเศษ | 866,058,236 | 87,824,846 | 4,665,599,460 |
| รายการพิเศษ | | | |
| ขาดทุนจากการใช้ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราแบบลอยตัว (หลังหักภาษีเงินได้แล้ว) | - | -12,905,053,517 | - |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิ | 866,058,236 | -12,817,228,671 | 4,665,599,460 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

(หน่วย : บาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
|-------------------------------|------|---------|-------|
| กำไร (ขาดทุน)สุทธิต่อหุ้น | | | |
| กำไร (ขาดทุน) ก่อนรายการพิเศษ | 7.40 | 4.69 | 28.22 |
| รายการพิเศษ | - | -107.73 | - |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิต่อหุ้น | 7.40 | -103.04 | 28.22 |

ที่มา : (บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน), 2542 ข)

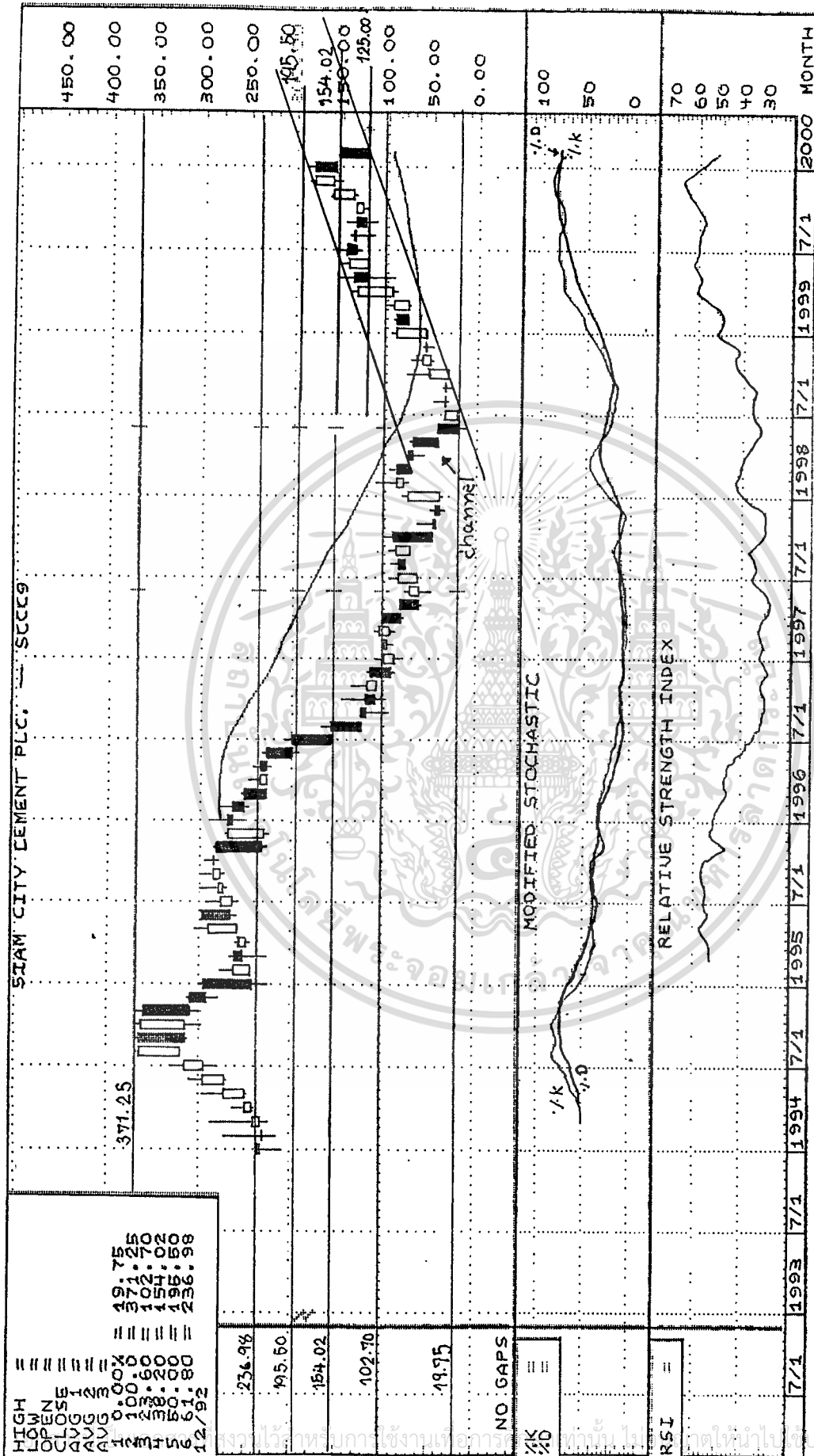
ผลการวิเคราะห์ทางเทคนิค

เมื่อพิจารณาดูทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) ซึ่งถือได้ว่าเป็นหลักทรัพย์พื้นฐาน (Blue chip stock) ที่แสดงโดยแผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) โดยภาพรวมราคาหลักทรัพย์ควรจะมีทิศทางการเคลื่อนไหวคล้ายกับวงจรธุรกิจ (Business cycle) ซึ่งในระยะยาวควรจะมีทิศทางในปรับตัวขึ้นไป แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาดูแนวโน้มของการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ซึ่งหากพิจารณาแนวรับและแนวต้านไปตามแนวนอน (Horizontal) พบว่า ราคาหลักทรัพย์มีแนวโน้มของการเคลื่อนไหวที่เพิ่มสูงขึ้น โดยทำการเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบของ channel สูงขึ้นไปเรื่อย ทราบใดที่ยังไม่หลุดกรอบ channel ดังกล่าว ดังนั้นในอนาคตถ้าหากราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงหลุดแนวรับตามแนวนอน (Horizontal) ที่ระดับราคา 125.00 บาท ซึ่งระดับราคานี้จะเปลี่ยนจากเป็นแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) และราคาหลักทรัพย์จะมีแนวรับใหม่ตามแนวนอน (Horizontal) ที่ลดต่ำลง อยู่ที่ระดับราคา 102.70 บาท โดยราคาหลักทรัพย์อาจจะมีการเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้มราบแบบลง (Sideway down) ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากว่าราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงไม่หลุดแนวรับที่ระดับราคา 125.00 บาท ราคาหลักทรัพย์ก็จะคงเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้มราบแบบขึ้น (Sideway up) อยู่ในกรอบของ channel ต่อไป และถ้าหากราคาหลักทรัพย์สามารถขยับสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ตามกรอบของ channel ก็จะพบแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) สูงขึ้นไป

เรื่อยๆ (ภาพที่ 10) วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาสโตคาสติก (Stochastic) และดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) ซึ่งเป็นสัญญาณทางเทคนิคเพื่อพิจารณาดูแนวโน้มในระยะสั้น ๆ ในปัจจุบัน จะเห็นว่า ราคาการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ในช่วงเวลาปัจจุบันมีแนวโน้มปรับตัวลง ซึ่งเมื่อพิจารณาสโตคาสติก (Stochastic) พบว่าเส้น %K ตัดเส้น %D ลงมา และเมื่อพิจารณาดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) พบว่าชี้ลง เป็นสัญญาณว่าควรจะขายหลักทรัพย์ในช่วงนี้ แต่อาจจะมีโอกาสรอซื้อหลักทรัพย์ได้ เมื่อเส้นสโตคาสติก %K ตัดเส้น %D ขึ้นไป และมีสัญญาณเตือนซื้อ เมื่อเส้น %K เข้าอยู่ในเขตขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งอยู่ในระดับร้อยละ 20 และเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์ อยู่ในเขตขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งอยู่ในระดับร้อยละ 30 หรือมีลักษณะทิศทางการต่างกัน (Divergence) กับราคาหลักทรัพย์ (ภาพที่ 10)





ภาพที่ 10 การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์รายเดือนของบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)

บทที่ 8

การวิเคราะห์บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)

การวิเคราะห์บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) (TPI POLENE PUBLIC COMPANY LIMITED : TPIPL) เป็นการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน และทางเทคนิค

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน แบ่งออกเป็น การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวข้องกับบริษัท โดยใช้การวิเคราะห์แบบ SWOT ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

รายละเอียดเกี่ยวกับบริษัท

1. สำนักงาน : บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่เลขที่ 26/56 ถนนจันทร์ตัดใหม่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ ๑๐120
2. ประเภทกิจการ : ธุรกิจหลักเกี่ยวข้องกับ 2 อุตสาหกรรม คืออุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง และอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ด้านอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง ได้แก่ ปูนซีเมนต์ คอนกรีตผสมเสร็จ และเหล็ก ด้านอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีประกอบด้วยเม็ดพลาสติกชนิด LDPE (LOW DENSITY POLYETHYLENE) EVA ในลอน สารคาโพรแลคตัม แอมโมเนียมไนเตรท และกรดไนตริก
3. ประวัติโดยสรุป : วันที่ 24 กันยายน 2530 จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทด้วยทุนจดทะเบียนเริ่มแรก 0.025 ล้านบาท ในนาม "บริษัท โพลีน จำกัด" วัตถุประสงค์เพื่อเป็นตัวกลางในการซื้อเม็ดพลาสติก PE จากบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด และจ้างโรงงานอื่นในการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์พลาสติกจากเม็ดพลาสติก PE 24 ตุลาคม 2532 เปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น “บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด”

วันที่ 6 มีนาคม 2533 รับโอนใบอนุญาตตั้งโรงงานปูนซีเมนต์จากบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด เพื่อสร้างโรงงานปูนซีเมนต์ โดยบริษัทได้ดำเนินการซื้อที่ดินที่จังหวัดสระบุรี ประมาณ 1,795 ไร่ เป็นจำนวนเงิน 306.77 ล้านบาท ณ วันที่ 31 มีนาคม 2533 เพื่อใช้เป็นที่ตั้งโรงงานและเป็นแหล่งวัตถุดิบของบริษัท

ปี พ.ศ. 2533 บริษัทได้รับกอนกิจการบางส่วนจากบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด โดยรับโอนโรงงานผลิตเม็ดพลาสติกในส่วนของการผลิตเม็ดพลาสติก LDPE รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน 1,308.28 ล้านบาท ในปีเดียวกันจัดตั้ง บริษัท ไทยจีอาร์พี จำกัด (เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทในเครือไทย จำกัด) เพื่อดำเนินโครงการผลิตท่อและถังพลาสติกเสริมใยแก้ว ในปี พ.ศ. 2534 บริษัทได้จัดตั้งบริษัท ทีพีไอ คอนกรีต จำกัด ปี พ.ศ. 2535 บริษัทได้เปิดโรงงานผลิตปูนซีเมนต์โรงแรกที่จังหวัดสระบุรี นอกจากนี้บริษัทได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้ขยายพื้นที่เขตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอีก 800 ไร่ รวมเป็น 1,800 ไร่

ในปี พ.ศ. 2537และได้ร่วมลงทุนร้อยละ 25 ในบริษัท ไทยสเปเชียลสตริล อินดัสทรี จำกัด และ บริษัท อุตสาหกรรมเหล็กกล้าไทย จำกัด

4. ทุนจดทะเบียน : บริษัทจดทะเบียนหุ้นสามัญเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533 บริษัทได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2537 บริษัทมีทุนจดทะเบียน จำนวน 5,307,000,000 บาท คิดเป็นหุ้นสามัญ จำนวน 530,700,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 10 บาท ทุนที่เรียกชำระแล้วจำนวน 5,075,000,000 บาท คิดเป็นหุ้นสามัญจำนวน 507,500,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 10 บาท บริษัทมีรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง วันที่ 31 ธันวาคม

5. ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ : ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2541 ผู้ถือหุ้นที่มีอิทธิพลต่อบริษัท ได้แก่ บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นร้อยละ 49.07 และบริษัท ทีพีไอ โฮลดิ้ง จำกัด ถือหุ้นร้อยละ 19.96 ซึ่งทั้ง 2 บริษัทถือหุ้นรวมมากกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด ทำให้มีอำนาจในการกำหนดทิศทางและนโยบายของบริษัท (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 อันดับแรก ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2541

| ลำดับที่ | ชื่อ - นามสกุล | จำนวนหุ้น | ร้อยละของจำนวนหุ้น ทั้งหมด |
|----------|---|-------------|-------------------------------|
| 1. | บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) | 249,007,294 | 49.07 |
| 2. | บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด | 101,266,079 | 19.96 |
| 3. | นายประทีป เลี้ยวไพรัตน์ | 29,653,950 | 5.84 |
| 4. | บริษัท ทีพีไอ อีไอจี จำกัด | 15,139,800 | 2.98 |
| 5. | นายประมวล เลี้ยวไพรัตน์ | 10,896,710 | 2.15 |
| 6. | นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์ | 8,824,664 | 1.74 |
| 7. | บริษัท ทีพีไอ โอลีน จำกัด | 6,436,800 | 1.27 |
| 8. | นายประยัด เลี้ยวไพรัตน์ | 4,042,274 | 0.80 |
| 9. | บริษัท เลี้ยวไพรัตน์วิสาหกิจ จำกัด | 2,615,530 | 0.52 |
| 10. | นางอรพิน เลี้ยวไพรัตน์ | 2,258,112 | 0.44 |

ที่มา : (บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน), 2542)

ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

1. จุดแข็ง

1.1 บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์โดยมีส่วนแบ่งทางการตลาดเป็นอันดับที่ 3 จากผู้ผลิตทั้งหมด 8 ราย และเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์สำหรับงานก่อสร้างทั่วไป และยังเป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายเม็ดพลาสติก LDPE รายเดียวในประเทศไทย

1.2 บริษัทมีการใช้เทคโนโลยีจากประเทศเยอรมันในของบริษัท กรู๊ป โพลีทียูส จำกัด ซึ่งเป็นกรรมวิธีการผลิตแบบเผาแห้ง ทำให้ผลิตสินค้าได้มีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับโรงงานปูนซีเมนต์ที่มีขนาดใกล้เคียงกับโรงงานของบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 โรงงานปูนซีเมนต์ของบริษัท ตั้งอยู่ ณ ตำบลทับทิม อำเภอกงหรา และ ตำบลมิตรภาพ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ซึ่งสร้างขึ้นด้วยเทคโนโลยีการผลิตแบบแห้ง ขบวนการผลิตแบบแห้งนี้เหมาะสมกับพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำจำกัด ดังนั้นจะไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงที่ใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค นอกจากนี้ไม่มีน้ำเสียปล่อยจากโรงงาน ทำให้เกิดภาพพจน์ที่ดีต่อบริษัท

1.4 ลักษณะการจัดจำหน่ายปูนซีเมนต์ของบริษัทในระดับผู้ผลิต ส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตผ่านตัวแทนจำหน่าย ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากบริษัท ส่วนที่เหลือเป็นการจำหน่ายตรงให้แก่ผู้ใช้งานต่าง ๆ หรือกิจการในเครือที่ทำธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการใช้ปูนซีเมนต์ โดยบริษัทมีการให้ผลประโยชน์โดยตรงแก่ตัวแทนจำหน่าย และผู้ใช้งานก่อให้เกิดแรงจูงใจในการสั่งปูนซีเมนต์สูงสุด

1.5 ในการจัดจำหน่ายผ่านตัวแทนและผู้ใช้งานทำให้สามารถกระจายสินค้าได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมกลุ่มผู้ใช้ปูนซีเมนต์อย่างแท้จริง และสามารถสร้างโอกาสในการครอบครองส่วนแบ่งทางการตลาดของคู่แข่งได้ในร้านลูกค้าได้ทั้งในแง่ของการสั่งปูนซีเมนต์ของบริษัท และลดการสั่งซื้อของบริษัทคู่แข่งลง หรือการสั่งซื้อของบริษัทเพิ่มขึ้น และสั่งของคู่แข่งเท่าเดิม

1.6 เนื่องจากบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เข้ามาเป็นผู้ผลิตรายใหม่ที่เปิดดำเนินการ ดังนั้นจึงมีโอกาสนำเอาเทคโนโลยีการผลิตที่ดีมีประสิทธิภาพมาทำงานผลิตปูนซีเมนต์ ซึ่งจะสามารถลดต้นทุนในการผลิตให้ต่ำลงได้

2. จุดอ่อน

2.1 บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เข้ามาเป็นผู้ผลิตรายใหม่รายแรกที่เปิดดำเนินการในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งถือว่าเป็นช่วงขยายกิจการ ทำให้บริษัท ต้องมีการลงทุนก่อสร้างโรงงานปูนซีเมนต์บางส่วนเพิ่มเติม จึงต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก

2.2 การที่บริษัทเป็นผู้ผลิตรายใหม่จึงต้องมีการเสียต้นทุนดำเนินงานค่อนข้างมาก และต้องมีรายการส่งเสริมการตลาดที่หลากหลาย รวมทั้งต้องใช้เวลานานในด้านการสร้างภาพพจน์ให้แก่บริษัท เพื่อให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือในตัวผลิตภัณฑ์

2.3 การจำหน่ายผ่านตัวแทนจำหน่าย ถ้าหากว่าตัวแทนจำหน่ายนำส่วนลดราคาปูนซีเมนต์ที่ได้รับไปลดราคาจำหน่ายปูนซีเมนต์ในตลาดลงมา อาจทำให้โครงสร้างราคาปูนซีเมนต์ในตลาดเสียได้ โดยราคาปูนซีเมนต์จะถูกดึงลงมาต่ำกว่าความเป็นจริงค่อนข้างมาก

3. โอกาส

ในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายให้การสนับสนุนในด้านการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศหลายด้านด้วยกัน ซึ่งเป็นประโยชน์แก่บริษัทอย่างมากในการขายส่งออกไปขายยังตลาดต่างประเทศ จึงทำให้สามารถลดภาษีการส่งออกบางส่วนลงได้

4. อุปสรรค

การเกิดวิกฤติการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ภาวะการลงทุนและอุตสาหกรรมการผลิตถดถอยอย่างรุนแรง ส่งผลต่อการใช้ปูนซีเมนต์ในอุตสาหกรรมก่อสร้างลดลง ซึ่งบริษัทได้รับผลกระทบด้วย ทำให้รายได้จากการขายของบริษัทลดลง

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) เป็นการวิเคราะห์งบการเงินของบริษัท โดยการศึกษาที่จะใช้เชิงบุคคล และงบกำไรขาดทุน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2541 มาทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratios analysis) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

1. ผลการวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน

1.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ในปี พ.ศ. 2540 และปี 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนน้อยไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนหรือมีสภาพคล่องทางการเงินต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 แต่ในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงขึ้นกว่าในปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนเพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนหรือมีสภาพคล่องทางการเงินสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 มีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าเท่ากับ 0.14 เท่า ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.85 เท่า คิดเป็น 0.71 เท่า แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินหมุนเวียนเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าหรือบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนน้อยกว่าหนี้สินหมุนเวียนถึง 0.14 เท่า จึงไม่สามารถเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ระยะสั้นได้ ดังนั้นบริษัทอาจประสบปัญหาการชำระหนี้ระยะสั้นได้ (ตารางที่ 19)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
ปี พ.ศ. 2539 - 2541

| อัตราส่วน | ปี พ.ศ. | | |
|--|---------|----------|-------|
| | 2539 | 2540 | 2541 |
| 1. อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน | | | |
| อัตราส่วนเงินหมุนเวียน (เท่า) | 0.41 | 0.13 | 0.14 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.79 | 0.56 | 0.85 |
| อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว (เท่า) | 0.17 | 0.06 | 0.06 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.43 | 0.30 | 0.60 |
| 2. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน | | | |
| อัตราส่วนหมุนเวียนของลูกหนี้ (ครั้ง) | 5.78 | 4.80 | 4.31 |
| ค่าเฉลี่ย | 5.85 | 5.11 | 4.94 |
| ระยะเวลาถ่วงเฉลี่ยการเก็บหนี้ (วัน) | 62.00 | 75.00 | 84.00 |
| ค่าเฉลี่ย | 62.00 | 80.00 | 77.00 |
| อัตราส่วนหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (ครั้ง) | 2.36 | 2.35 | 2.07 |
| ค่าเฉลี่ย | 3.50 | 2.87 | 2.83 |
| อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด (เท่า) | 0.23 | 0.16 | 0.15 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.46 | 0.33 | 0.30 |
| 3. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร | | | |
| อัตรากำไรสุทธิ (ร้อยละ) | 7.00 | (175.10) | 58.38 |
| ค่าเฉลี่ย | 3.80 | (80.61) | 5.09 |
| อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (ร้อยละ) | 1.60 | (28.82) | 8.79 |
| ค่าเฉลี่ย | 1.61 | (22.25) | 1.13 |
| อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ร้อยละ) | 7.19 | (113.71) | 26.72 |
| ค่าเฉลี่ย | 6.54 | (258.91) | 13.75 |
| 4. อัตราส่วนวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน | | | |
| อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (เท่า) | 0.78 | 0.75 | 0.67 |
| ค่าเฉลี่ย | 0.69 | 0.78 | 0.71 |
| อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า) | 3.50 | 2.95 | 2.04 |
| ค่าเฉลี่ย | 2.47 | 7.91 | 2.65 |
| อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (เท่า) | 1.53 | (0.02) | 2.35 |
| ค่าเฉลี่ย | 1.64 | 0.33 | 0.96 |

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย ได้มาจากค่าที่คำนวณได้ของบริษัทที่ทำการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
จำนวนที่อยู่ในวงเล็บหมายถึงค่าติดลบ ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว ในปี พ.ศ. 2540 และปี 2541 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึง 2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัวมีค่าเท่ากับ 0.06 เท่า ที่มีต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.60 คิดเป็น 0.54 เท่า แสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียน (นอกเหนือจากสินค้าคงเหลือ) ที่จะนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนได้อย่างล่าช้าซึ่งคาดว่าจะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ไม่ทันเพื่อใช้สำหรับชำระหนี้ระยะสั้นได้ช้ากว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

2. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินงาน

2.1 เมื่อพิจารณาอัตรากาารหมุนเวียนของลูกหนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้การค้าลดลง และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อัตรากาารหมุนเวียนของลูกหนี้มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะ ในปี พ.ศ. 2541 มีค่าเท่ากับ 4.31 ครั้ง ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 4.94 ครั้ง คิดเป็น 0.63 ครั้ง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารลูกหนี้การค้าลดลง หรือบริษัทมีความสามารถในการหมุนเวียนลูกหนี้ได้ไม่ดีเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

2.2 เมื่อพิจารณาระยะเวลาถัวเฉลี่ยการเก็บหนี้ ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการเก็บหนี้จากลูกหนี้ยาวนานขึ้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความสามารถในการเก็บหนี้ของบริษัทลดลง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 ระยะเวลากว้างเฉลี่ยการเก็บหนี้ 62 วันมีค่าเท่ากับค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการจัดเก็บหนี้เท่ากับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน ในปี พ.ศ. 2540 ระยะเวลากว้างเฉลี่ยการเก็บหนี้มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่า บริษัทใช้ระยะเวลาในการจัดเก็บหนี้เร็วกว่าเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน และในปี พ.ศ. 2541 ระยะเวลากว้างเฉลี่ยการเก็บหนี้มีสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทใช้ระยะเวลาในการจัดเก็บหนี้ยาวนานกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

2.3 เมื่อพิจารณาอัตรากาารหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือต่ำลง และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2539 อัตราการหมุนของสินค้าคงเหลือมีค่าเท่ากับ 2.36 ครั้ง มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 3.50 ครั้ง คิดเป็น 1.14 ครั้ง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการบริหารสินค้าคงเหลือต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน หรือบริษัทมีความสามารถในการจำหน่ายสินค้าไปได้ช้ากว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียว (ตารางที่ 19)

2.4 เมื่อพิจารณาอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ.2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีความสามารถลดลงที่จะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ทั้งหมดอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดรายได้เท่าที่ควรจะเป็น และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ.2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2539 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.23 เท่า ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46 เท่า คิดเป็น 0.23 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถที่จะใช้ประโยชน์สินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่นั้นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อก่อให้เกิดรายได้ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

3. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร

3.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนกำไรสุทธิ ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ลดลงกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่า บริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้สูงขึ้นกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะ ในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นปีที่ภาวะเศรษฐกิจยังตกต่ำอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2540 แต่อัตราส่วนกำไรสุทธิที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 58.38 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 5.09 แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2540 อัตราส่วนกำไรสุทธิที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 175.10 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าติดลบเท่ากับร้อยละ 80.61 คิดเป็นติดลบร้อยละ 94.49 แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้ไม่ดีพอในช่วงภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ ทำให้เกิดการขาดทุนสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

3.2 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนมีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 28.82 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 22.25 คิดเป็นติดลบร้อยละ 6.57 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน สำหรับในปี พ.ศ. 2541 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 8.79 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 1.13 คิดเป็นร้อยละ 7.66 แสดงว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

3.3 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 ถึงปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าแสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน โดยในปี พ.ศ. 2540 จะมีผลตอบแทนที่มีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 113.71 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับติดลบร้อยละ 258.91 คิดเป็นติดลบร้อยละ 145.2 แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าหรือให้ผลตอบแทนขาดทุนน้อยกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน สำหรับในปี พ.ศ. 2541 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยที่ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

4. ผลการวิเคราะห์โครงสร้างของเงินทุนหรือภาระหนี้สิน

4.1 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมด ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่า สินทรัพย์ที่มีอยู่ของบริษัทได้มาจากการก่อหนี้ลดลง และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่าในปี พ.ศ. 2540 และ ปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.67 เท่า ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.71 คิดเป็น 0.04 เท่า แสดงว่าสินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่นั้นส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ซึ่งมีอัตราส่วนต่ำกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. 2539 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อสินทรัพย์ทั้งหมดมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่า สินทรัพย์ของบริษัทที่มีอยู่ส่วนใหญ่ได้มาจากการก่อหนี้ซึ่งมีอัตราส่วนสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

4.2 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตั้งแต่ในปี พ.ศ. 2539 จนถึงในปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าบริษัทมีการกู้ยืมเงินจากภายนอกในสัดส่วนที่ลดลงตลอดเมื่อเทียบกับทุนของบริษัท หรือมีภาระหนี้สินค่อนข้างลดลง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2541 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ.2540 อัตราส่วนหนี้สินทั้งหมดต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าเท่ากับ 2.95 เท่า มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 7.91 เท่า คิดเป็น 4.96 เท่า แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน สำหรับในปี พ.ศ. 2539 ที่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมีภาระหนี้สินค่อนข้างสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

4.3 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย ในปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยได้ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2539 และในปี พ.ศ. 2541 มีค่าสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2540 แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยได้สูงกว่าปี พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย พบว่าในปี พ.ศ. 2539 และปี พ.ศ. 2540 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 บริษัทมีอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ยเท่ากับ 0.02 เท่า ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่มีค่าเท่ากับ 0.33 เท่า คิดเป็น 0.31 เท่า แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยได้ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน ซึ่งคาดว่าบริษัทอาจจะมีปัญหาในเรื่องการชำระดอกเบี้ยได้ แต่ในปี พ.ศ. 2541 อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ยมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย แสดงว่าบริษัทมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถในการทำกำไรเพื่อนำมาชำระดอกเบี้ยได้สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่น ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน (ตารางที่ 19)

การวิเคราะห์งบการเงิน

1. วิเคราะห์งบดุล

1.1 สินทรัพย์ เมื่อพิจารณาจากงบดุลของบริษัท พบว่า เงินลงทุนระยะสั้นในปี พ.ศ. 2540 มีการเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2539 ที่ไม่มีการเพิ่มเงินจำนวนนี้ รวมทั้งในปี พ.ศ. 2541 ที่มีการเพิ่มเงินจำนวนนี้ด้วย และเพิ่มขึ้นกว่าปี พ.ศ. 2540 เกือบร้อยละ 100 ทั้งนี้อาจเพื่อเพิ่มสินทรัพย์ของบริษัทให้สูงเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาสภาพคล่องของบริษัท ด้านลูกการค้าและตัวเงินรับ-สุทธิ ในปี พ.ศ. 2541 ลดลงจากในปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากมีการหักค่าเผื่อนี้สูงจะสูงสูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 ด้านสินค้างเหลือ ในปี พ.ศ. 2541 สูงกว่าในปี พ.ศ. 2540 เป็นผลมาจากโรงงานปูนซีเมนต์โรงที่ 3 ของบริษัทดำเนินการผลิตในเชิงพาณิชย์ ประกอบกับความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในตลาดลดจำนวนลงอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นผลจากวิกฤตการณ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ด้วย จึงทำให้บริษัทมีสินค้างเหลือในปริมาณมาก ด้านเงินลงทุนและเงินให้กู้ยืมกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งถือเป็นสินทรัพย์ระยะยาว นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงเนื่องจาก บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) ได้ไปค้าประกันเงินกู้ยืมให้แก่บริษัทเครือ ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยเหลือบริษัทในเครือในช่วงที่สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ด้านส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาทรัพย์สินสุทธิ มีการตีราคาทรัพย์สินในปี พ.ศ. 2540 จากที่ไม่มีการตีราคามาก่อนในปี พ.ศ. 2539 และตีราคาลดลงในปี พ.ศ. 2541 ทั้งนี้เป็นการหาสินทรัพย์เพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเพื่อเป็นแก้ไขสภาพคล่องของบริษัทในระยะยาวด้วย ซึ่งอาจจะเป็นการเพิ่มสินทรัพย์ทางด้านบัญชีเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้แก่บริษัท (ตารางที่ 20)

1.2 หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อพิจารณาจากงบดุลของบริษัท พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 เงินเบิกเกินบัญชีธนาคารและเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2539 แสดงว่าบริษัทเพิ่มการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในสภาพคล่องของบริษัท แต่ในปี พ.ศ. 2541 ลดลง แสดงว่าบริษัทลดการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน แต่อาจไปเพิ่มหนี้สินระยะสั้นในส่วนอื่นได้แก่ ตัวเงินจ่ายการค้า เป็นต้น ด้านเจ้าหนี้การค้า ในปี พ.ศ. 2540 มีการลงบัญชี เนื่องจากบริษัทมีหนี้สินต่างประเทศ ดังนั้นเมื่อประกาศใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นแบบลอย จึงทำให้หนี้สินต่างประเทศที่มีอยู่ในรูปของเงินบาทสูงขึ้น แต่ในปี พ.ศ. 2541 ลดลงเนื่องจากค่าเงินบาทแข็งขึ้น ทำให้ได้เปรียบในอัตราแลกเปลี่ยน จึงทำให้หนี้สินต่างประเทศที่มีอยู่ไม่อาจรณิดาทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรูปของเงินบาทลดลง ส่วนของหนี้สินระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี ถือเป็นหนี้สินระยะสั้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึง ปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากหนี้สินที่มีอยู่ไม่สามารถที่จะยืดอายุการชำระหนี้ต่อไปได้ ทำให้บริษัทต้องแบกภาระหนี้สินที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับอาจมีการถ่ายโอนหนี้บางส่วนจากหนี้สินระยะยาวระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของในปี พ.ศ. 2541 กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2540 มีการลงบัญชีไว้ เนื่องจากเป็นปีที่มีเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจทำให้บริษัทต้องมีการปรับโครงสร้างหนี้เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ส่งผลให้เกิดหนี้ระยะยาวระหว่างการปรับโครงสร้างหนี้ แต่ในปี พ.ศ. 2541 หนี้สินระยะยาวระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างหนี้กลับมีจำนวนลดลง อาจเนื่องมาจากบริษัทไม่สามารถที่จะปรับโครงสร้างหนี้ได้จึงมีการถ่ายโอนหนี้บางส่วนไปยังส่วนของหนี้สินระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี ทำให้ สภาพคล่องของบริษัทลดลง และส่วนของหนี้สินระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปีจึงสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2540 ด้านของเงินกู้ยืมระยะสั้นและเงินทดลองจากกิจการที่เกี่ยวข้อง ในปี พ.ศ. 2540 มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2539 เนื่องจากมีการกู้ยืมเงินจากบริษัทในเครือ เพื่อนำมาใช้คืนหนี้สินของบริษัท ด้านค่าใช้จ่ายค้างจ่าย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มที่สูงขึ้น เนื่องจากบริษัทมีการปรับโครงสร้างหนี้ยังไม่เป็นผลสำเร็จเท่าที่ควร ทำให้เกิดการค้างจ่ายเกิดขึ้นโดยเฉพาะดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเป็นผลให้หนี้สินระยะสั้นสูงขึ้น และสภาพคล่องของบริษัทลดลงด้านหนี้สินระยะยาว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากเงินกู้ยืมระยะยาวที่เงินตราต่างประเทศลดลง เพราะได้รับความยินยอมจากธนาคารผู้ให้กู้ยืมในการขยายระยะเวลาและเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการชำระหนี้ สำหรับส่วนเกินทุนจากการตีราคาทรัพย์สิน ซึ่งมีการตีราคาเพิ่มในปี พ.ศ. 2540 จากที่ไม่มีการตีราคามาก่อนในปี พ.ศ. 2539 และตีราคาลดลงในปี พ.ศ. 2541 ทั้งนี้เพื่อเป็นการหาเงินทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเพื่อเป็นแก้ไขสภาพคล่องของบริษัทด้วย ซึ่งอาจจะเป็นการเพิ่มเงินทุนทางด้านบัญชีเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้แก่บริษัท (ตารางที่ 20)

2. วิเคราะห์งบกำไรขาดทุน

เมื่อพิจารณาจากงบกำไรขาดทุน พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 บริษัทได้รับกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งได้มีการลงบัญชีไว้ แต่ในปี พ.ศ. 2539 ไม่มีการลงบัญชี และกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนนี้ได้สูงขึ้นในปี พ.ศ. 2541 เนื่องจากในปี พ.ศ. 2541 อัตราเฉลี่ยของค่าเงินบาทมีการแข็งค่าขึ้นทำให้สามารถแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศได้สูงขึ้น ซึ่งกำไรนี้ถือได้ว่ามิใช่กำไรที่แท้จริงส่งผลให้รายได้โดยสูงขึ้น ดังนั้นกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนนี้จึงอาจเป็นการเพิ่มรายได้เข้ามาทางด้านบัญชีเพื่อเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่บริษัท ในส่วนของดอกเบี้ยจ่าย มีแนวโน้มที่สูงขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2541 โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2541 แสดงว่าบริษัทต้องแบกรับภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น ด้านกำไรจากการประนอมหนี้ ในปี พ.ศ. 2541 เกิดจากบริษัทชำระเงินกู้ยืมระยะสั้น และดอกเบี้ยค้างจ่ายให้แก่ธนาคาร และสถาบันการเงินอีก 3 แห่ง โดยชำระหนี้ในจำนวนที่น้อยกว่ามูลค่าหนี้คงเหลือ ทำให้บริษัทปลดภาระหนี้สินลงได้ส่วนหนึ่ง ซึ่งกำไรนี้ถือได้ว่ามิใช่กำไรที่แท้จริง จึงอาจเป็นการเพิ่มรายได้เข้ามาทางด้านบัญชีเพื่อเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่บริษัท (ตารางที่ 21)

โดยภาพรวม เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ และรายละเอียดของงบการเงิน แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีการเพิ่มสินทรัพย์หรือเงินทุนในส่วนต่าง ๆ เข้ามาเพื่อทำให้บริษัทมีสภาพคล่องระดับที่เพียงพอแก่การดำเนินงาน โดยที่สินทรัพย์หรือเงินทุนนั้น ๆ อาจจะมีได้มีตัวตนที่แท้จริงแต่เป็นการสร้างภาพพจน์ของบริษัท เพื่อเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้ลงทุน ประกอบกับบริษัทยังไม่สามารถปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้ ทำให้ในอนาคตบริษัทอาจเกิดปัญหาทางด้านหนี้สินขึ้นได้ ดังนั้นผู้ลงทุนจึงควรใช้ความระมัดระวังในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยจะต้องทำการพิจารณารายละเอียดของงบการเงินอย่างถี่ถ้วนและรอบคอบ รวมทั้งควรพิจารณาทางด้านเทคนิคของหลักทรัพย์นี้เพื่อประกอบการตัดสินใจด้วย

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิค เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ แผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) แนวโน้มและเส้นแนวโน้ม (Trends) แนวรับและแนวต้าน สโตคาสติก (Stochastic) และดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index หรือ RSI)

ผลการวิเคราะห์ทางเทคนิค

เมื่อพิจารณาดูทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ ที่แสดงโดยแผนภูมิแท่งเทียน (Candlesticks chart) โดยภาพรวมราคาหลักทรัพย์ควรมีทิศทางเคลื่อนไหวคล้ายกับวงจรธุรกิจ (Business cycle) ซึ่งในระยะยาวควรมีทิศทางในปรับตัวขึ้นไปไปตามเส้นแนวโน้ม (Trend line) แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาดูแนวโน้มของการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบัน ซึ่งหากพิจารณาแนวรับและแนวต้านไปตามแนวนอน (Horizontal) พบว่า แนวโน้มของ

ตารางที่ 20 งบดุลบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541

(หน่วย : บาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
|-------------------------------------|-----------------------|-----------------------|-----------------------|
| สินทรัพย์ | | | |
| สินทรัพย์หมุนเวียน | | | |
| เงินสดและเงินฝากธนาคาร | 42,781,287 | 14,651,857 | 521,381,272 |
| เงินลงทุนระยะสั้น | - | 458,250 | 222,137,239 |
| ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ-สุทธิ | 2,123,566,660 | 2,965,630,636 | 1,866,169,127 |
| ลูกหนี้การค้าบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน | 376,261,051 | 745,963,450 | 556,916,756 |
| เงินให้กู้ยืมระยะสั้นและเงินทดรอง | 28,353,243 | 126,407,124 | 33,378,639 |
| แกกกิจการที่เกี่ยวข้องกัน | | | |
| สินค้าคงเหลือ | 4,411,860,094 | 4,380,699,819 | 4,412,210,001 |
| สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น | | | |
| ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า | 213,941,592 | 44,594,732 | 14,981,721 |
| ลูกหนี้อื่น ๆ | 205,590,152 | 165,224,678 | 125,517,033 |
| อื่น ๆ | 90,205,638 | 39,559,060 | 32,691,242 |
| รวมสินทรัพย์หมุนเวียน | 7,492,559,717 | 8,483,189,606 | 7,785,383,030 |
| เงินลงทุนและเงินให้กู้ยืม | | | |
| กิจการที่เกี่ยวข้องกัน | 3,862,627,918 | 4,072,394,458 | 5,087,283,889 |
| อื่น ๆ | 41,099,600 | 17,187,627 | 17,586,815 |
| ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์-สุทธิ | 37,964,919,191 | 39,716,654,441 | 38,842,024,685 |
| ส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคา | - | 31,964,541,772 | 30,775,643,457 |
| ทรัพย์สิน-สุทธิ | | | |
| สินทรัพย์อื่น | | | |
| ค่าใช้จ่ายก่อนเริ่มดำเนินงาน | 3,955,712,118 | 3,995,231,336 | 3,843,710,091 |
| อื่น ๆ | 1,826,825,988 | 2,279,829,511 | 1,583,433,328 |
| รวมสินทรัพย์ | 55,143,744,532 | 90,529,028,751 | 87,935,065,295 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

(หน่วย : บาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
|--|-----------------------|-----------------------|-----------------------|
| หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น | | | |
| หนี้สินหมุนเวียน | | | |
| เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน | | | |
| ตัวเงินจ่ายการค้า | 1,074,101,650 | 129,914,310 | 154,731,144 |
| เจ้าหนี้การค้า | - | 660,282,847 | 262,753,393 |
| เจ้าหนี้การค้าและบริษัทที่เกี่ยวข้อง | 133,363,453 | 830,369,946 | 215,600,100 |
| ส่วนของหนี้ระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี | 2,025,930,330 | 9,720,710,629 | 14,424,002,686 |
| หนี้สินระยะยาวระหว่าง | - | 33,139,234,543 | 18,215,052,903 |
| การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ | | | |
| เงินกู้ยืมระยะสั้นและเงินทศรอง | 71,972,658 | 4,396,438,207 | 3,960,516,239 |
| จากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน | | | |
| หนี้สินหมุนเวียนอื่น | | | |
| ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย | 928,938,643 | 1,296,884,802 | 5,448,649,530 |
| เจ้าหนี้อื่น | 640,596,430 | 1,075,322,468 | 442,078,485 |
| อื่น ๆ | 120,988,183 | 349,601,356 | 437,931,238 |
| รวมหนี้สินหมุนเวียน | 18,171,620,743 | 65,996,919,358 | 56,329,839,241 |
| หนี้สินระยะยาว | 24,524,909,586 | 1,218,664,789 | 1,163,782,361 |
| หนี้สินอื่น | | | |
| ส่วนเกินมูลค่าเงินลงทุนระยะยาว | - | - | 1,066,478,717 |
| ส่วนเกินจากการเปลี่ยนแปลง | - | - | 436,430,552 |
| สัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทร่วม | | | |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

| (หน่วย : บาท) | | | |
|-----------------------------------|-----------------------|-----------------------|-----------------------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
| ส่วนเกินมูลค่าสัญญา | 176,134,827 | 152,026,163 | - |
| CURRENCY SWAP | | | |
| ดอกเบี้ยรับรองการตัดบัญชีจาก | - | 154,812,785 | - |
| การขายที่ดิน | | | |
| อื่น ๆ | 11,357,618 | 64,257,116 | 23,368,761 |
| รวมหนี้สิน | 42,884,022,774 | 67,586,680,211 | 59,019,899,632 |
| ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย | 73,017,020 | 388,039,185 | 443,158,400 |
| ส่วนของผู้ถือหุ้น | | | |
| ทุนเรือนหุ้น | | <u>5,307,000,000</u> | <u>5,307,000,000</u> |
| หุ้นสามัญ 530,700,000 หุ้น | | | |
| มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท | | | |
| หุ้นสามัญ 270,000,000 หุ้น | <u>2,700,000,000</u> | | |
| มูลค่าหุ้นละ 10.00 บาท | | | |
| ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว | | | |
| หุ้นสามัญ 507,500,000 หุ้น มูลค่า | | 5,075,000,000 | 5,075,000,000 |
| หุ้นละ 10.00 บาท ชำระครบแล้ว | | | |
| หุ้นสามัญ 253,750,000 หุ้น มูลค่า | 2,537,500,000 | | |
| หุ้นละ 10.00 บาท ชำระครบแล้ว | | | |
| ส่วนเกินทุนจากการตีราคาทรัพย์สิน | - | 35,479,051,412 | 33,549,962,250 |
| กำไรสะสม | | | |
| จัดสรรแล้ว | | | |
| สำรองตามกฎหมาย | 6,766,666,650 | 6,766,666,650 | 6,766,666,650 |
| ยังไม่ได้จัดสรร | 3,012,124,916 | -23,303,914,446 | -15,577,496,462 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

(หน่วย : บาท)

| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
|---|-----------------------|-----------------------|-----------------------|
| รวมส่วนของผู้ถือหุ้น | 12,316,291,566 | 24,016,803,616 | 29,814,132,438 |
| บวก(หัก) ขาดทุนสุทธิที่ยังไม่เกิดของ | -129,586,828 | -1,496,003,840 | -1,365,953,555 |
| หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด | | | |
| ส่วนปรับปรุงจากการแปลง | - | 33,509,579 | 23,828,380 |
| ค่าเงินตราต่างประเทศ | | | |
| รวมส่วนของผู้ถือหุ้น | 12,186,704,738 | 22,554,309,355 | 28,472,007,263 |
| รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น | 55,143,744,532 | 90,529,028,751 | 87,935,065,295 |

ที่มา : (บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน), 2542 ข)

ตารางที่ 21 งบกำไรขาดทุนบริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ปี พ.ศ. 2539-2541

| | (หน่วย : บาท) | | |
|--|-----------------------|-----------------------|-----------------------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2539 | 2540 | 2541 |
| รายได้ | | | |
| รายได้จากการขายสุทธิ | 12,631,868,772 | 14,898,804,747 | 13,235,002,853 |
| รายได้อื่น | | | |
| ส่วนได้เสียในกำไรสุทธิที่ยังไม่ได้แบ่งของบริษัทย่อยและร่วม | 51,255,552 | - | 1,062,993,722 |
| รายได้จากการขนส่ง | 624,260,606 | 715,836,317 | 323,601,091 |
| กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน | - | 211,087,987 | 9,482,936,715 |
| อื่น ๆ | 184,429,329 | 628,837,673 | 386,175,461 |
| รวมรายได้ | 13,491,814,259 | 16,454,566,724 | 24,490,709,842 |
| ค่าใช้จ่าย | | | |
| ต้นทุนขาย | 8,936,871,425 | 10,346,123,333 | 9,097,877,069 |
| ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร | 1,996,894,429 | 2,809,409,538 | 2,587,769,896 |
| ดอกเบี้ยจ่าย | 1,658,988,115 | 4,263,844,823 | 5,408,481,679 |
| ค่าตอบแทนกรรมการ | 3,338,400 | 6,719,798 | 5,502,426 |
| ค่าใช้จ่ายอื่น | | | |
| ส่วนได้เสียในขาดทุนสุทธิที่ยังไม่ได้แบ่งของบริษัทร่วม | - | 3,264,371,394 | - |
| ขาดทุนจากการจำหน่าย | - | 62,993,926 | 12,355,000 |
| หลักทรัพย์ | | | |
| ขาดทุนจากการตัดสินทรัพย์ | - | - | 25,446,743 |
| ประจำ | | | |
| อื่น ๆ | 5,648,850 | 11,952,934 | 977,477 |
| รวมค่าใช้จ่าย | 12,601,741,219 | 20,765,415,746 | 17,138,410,290 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

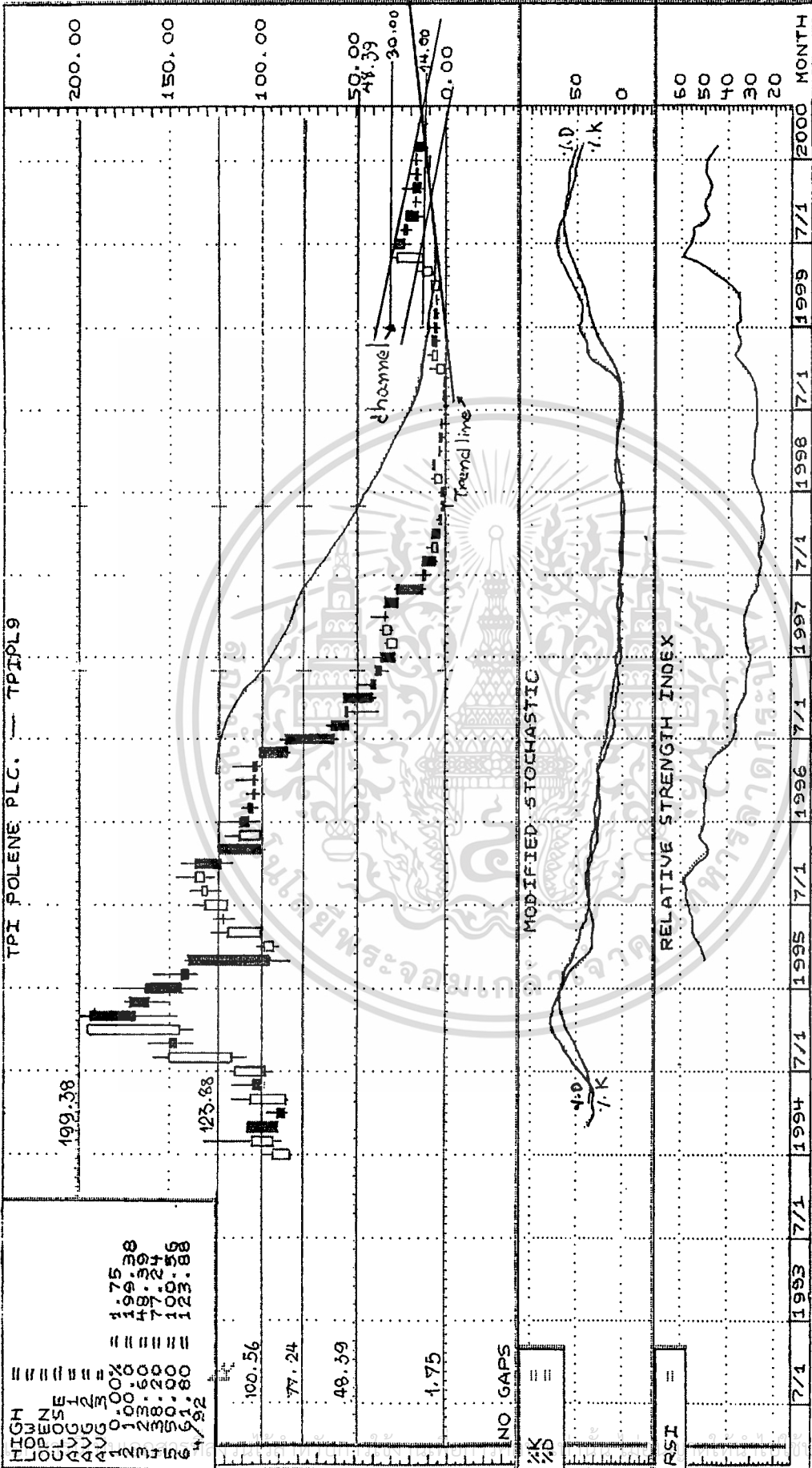
| (หน่วย : บาท) | | | |
|---|-------------|-----------------|---------------|
| ณ วันที่ 31 ธันวาคม | 2,539 | 2,540 | 2,541 |
| กำไร (ขาดทุน) ก่อนภาษีเงินได้และ ก่อนรายการพิเศษ | 890,073,040 | -4,310,849,022 | 7,352,299,552 |
| หัก ภาษีเงินได้ | -11,430 | -13,742 | -10,738 |
| กำไร (ขาดทุน) ก่อนส่วนของผู้ถือหุ้น | 890,061,610 | -4,310,862,764 | 7,352,288,814 |
| ส่วนน้อยและรายการพิเศษ | | | |
| หัก ส่วนกำไรสุทธิของผู้ถือหุ้น | -8,048,016 | -21,048,572 | -73,344,355 |
| ส่วนน้อยในบริษัทย่อย | | | |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิก่อนรายการ พิเศษ | 882,013,594 | -4,331,911,336 | 7,278,944,459 |
| รายการพิเศษ | | | |
| ขาดทุนจากการใช้ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราแบบลอยตัว | - | -21,755,753,026 | - |
| กำไรจากการประนอมหนี้ | - | - | 447,473,525 |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิ | 882,013,594 | -26,087,664,362 | 7,726,417,984 |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิต่อหุ้น | | | |
| กำไร (ขาดทุน) ก่อนรายการพิเศษ | - | -11.56 | 14.34 |
| รายการพิเศษ | - | -58.03 | 0.88 |
| กำไร (ขาดทุน) สุทธิต่อหุ้น | 3.50 | -69.59 | 15.22 |

ที่มา : (บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน), 2542 ข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันมีลักษณะเป็นแนวโน้มราบ (Sideway) ถ้าหากยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง และมีการเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบ 30.00 บาทถึง 14.00 บาท ดังนั้นในอนาคต ถ้าหากราคาหลักทรัพย์ปรับตัวลงหลุดแนวรับตามแนวนอน (Horizontal) ที่ 14.00 บาท ซึ่งระดับราคานี้จะเปลี่ยนเป็นแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) และราคาหลักทรัพย์จะมีแนวรับใหม่ตามแนวนอน (Horizontal) ที่ลดต่ำลง อยู่ที่ 7.50 บาท ซึ่งอาจจะมีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์มีแนวโน้มลง (Downtrend) ไปตามกรอบของ channel ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากว่าราคาหลักทรัพย์ปรับตัวทะลุแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) ที่ 30.00 บาทได้ ราคาหลักทรัพย์จะมีแนวต้านใหม่ตามแนวนอน (Horizontal) ที่สูงขึ้นอยู่ที่ระดับราคา 48.39 บาท ซึ่งอาจจะทำให้ราคาหลักทรัพย์มีแนวโน้มขึ้น (Uptrend) และถ้าหากราคาหลักทรัพย์สามารถขยับสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ก็จะมีแนวต้านตามแนวนอน (Horizontal) สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ (ภาพที่ 11)

เมื่อพิจารณาสโตคาสติก (Stochastic) และดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) ซึ่งเป็นสัญญาณทางเทคนิคเพื่อพิจารณาดูแนวโน้มในระยะสั้น ๆ ในปัจจุบัน จะเห็นว่า ราคาการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ในช่วงเวลาปัจจุบันมีแนวโน้มปรับตัวลง ซึ่งเมื่อพิจารณาสโตคาสติก (Stochastic) พบว่าเส้น %K ตัดเส้น %D ลงมา และเมื่อพิจารณาดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) พบว่าชี้ลง เป็นสัญญาณว่าควรจะขายหลักทรัพย์ในช่วงนี้ แต่อาจจะมีโอกาสรอซื้อหลักทรัพย์ได้ เมื่อเส้นสโตคาสติก %K ตัดเส้น %D ขึ้นไป และมีสัญญาณเตือนซื้อ เมื่อเส้น %K เข้าอยู่ในเขตขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งอยู่ในระดับร้อยละ 20 และเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์อยู่ในเขตขายมากเกินไป (Oversold) ซึ่งอยู่ในระดับร้อยละ 30 หรือมีลักษณะทิศทางต่างกัน (Divergence) กับราคาหลักทรัพย์ (ภาพที่ 11)



ภาพที่ 11 การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์รายเดือนของบริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด (มหาชน)

บทที่ 9

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

สภาวะเศรษฐกิจ

สภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย ช่วงปี พ.ศ. 2537- 2538 มีแนวโน้มปรับตัวสูง ส่งผลให้การขยายทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 จนถึงปี พ.ศ. 2542 ภาวะเศรษฐกิจไทยโดยภาพรวม กลับมีแนวโน้มค่อนข้างขบเซา การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมีอัตราสูงขึ้นในอัตราที่ลดลง จึงทำให้การลงทุนเกิดความเสี่ยงมากขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากรัฐบาลใช้นโยบายทางการเงินแบบเข้มงวด เกิดความผันผวนของตลาดเงิน และปัญหาทางด้านการเมือง โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2540 เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลดลงอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากสภาพคล่องทางการเงินตกอยู่ในภาวะผันผวนและตึงตัวสูงขึ้น ความไม่มีเสถียรภาพของค่าเงินบาท ปัญหาความตกต่ำในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่รุนแรงอย่างมาก และปัญหาความไม่มั่นคงของสถาบันการเงิน เป็นต้น แต่ถ้าวางช่วงครึ่งหลังของปี พ.ศ. 2542 ภาวะเศรษฐกิจเริ่มมีการปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย ส่งผลให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของภาครัฐและเอกชนขยายตัวเพิ่มขึ้น รวมทั้งการลงทุนภาคของเอกชนด้วย สำหรับแนวโน้มเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2543 คาดว่าจะยังคงขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากแนวโน้มการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งทำให้ภาคการส่งออกไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเอกชนปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งการใช้นโยบายเร่งรัดการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ การลงทุนทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลจะยังไม่ขยายตัวเพิ่มมากนัก โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมและอัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับต่ำ การเกินดุลบัญชีสะพัดจะลดลง ส่งผลให้ดุลการชำระเงินเกินดุลลดลงด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาวะอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากปูนซีเมนต์เป็นปัจจัยหลักในการก่อสร้างโครงสร้างต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐบาลและเอกชน รวมทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันน้อยรายและมีผู้ผลิตรายใหญ่ ที่เหลือจะเป็นรายย่อย ๆ ซึ่งในการผลิตปูนซีเมนต์ วัตถุดิบที่นำไปใช้ในการผลิตเป็นวัตถุดิบจากในประเทศเป็นหลัก โดยต้นทุนการผลิตส่วนใหญ่เป็นค่าเชื้อเพลิง ในปัจจุบันมีจำนวนผู้ผลิต 8 ราย โดยบริษัทที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดมากที่สุดคือ บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) การจำหน่ายปูนซีเมนต์จะจำหน่ายผ่านตัวแทนจำหน่ายเป็นส่วนใหญ่ โดยภาพรวมกำลังการผลิตของปูนซีเมนต์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ปริมาณการผลิตที่แท้จริงมีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ทำให้ความต้องการใช้ปูนซีเมนต์มีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้ขนาดของตลาดปูนซีเมนต์ในประเทศไทยมีขนาดลดลงค่อนข้างมาก สำหรับแนวโน้มการเติบโตของตลาดปูนซีเมนต์ในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2543 เริ่มจะกระเตื้องขึ้นแต่ยังไม่มากนัก เนื่องจากการสภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและภาวะการก่อสร้างในปีนี้มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยจากการลงทุนในสาธารณูปโภคพื้นฐานของรัฐบาลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งรัฐบาลจะเน้นโครงการหลักที่มีความจำเป็นจะต้องก่อสร้างให้เสร็จตามแผนงาน ทำให้ปริมาณความต้องการใช้ปูนซีเมนต์เพิ่มสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ในด้านการนำเข้าจะมีแนวโน้มลดลงอย่างมาก ขณะที่ด้านการส่งออกจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกเริ่มคลี่คลายไปในทางที่ดี รวมทั้งปริมาณการผลิตยังมีมากกว่าปริมาณความต้องการใช้ภายในประเทศ ทำให้ผู้ผลิตแต่ละรายชะลอการลงทุนในการขยายกำลังการผลิตออกไป ลดระดับการผลิตลง และเน้นการดำเนินนโยบายเพื่อการส่งออกมากขึ้น ประกอบกับมีการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ทำให้การส่งออกปูนซีเมนต์เกิดการขยายตัวสูงมากขึ้น

การวิเคราะห์บริษัท

1. บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายปูนซีเมนต์ชนิดพิเศษสำหรับงานชุดเจาะบ่อแก๊สธรรมชาติหรือบ่อน้ำมันแต่เพียงผู้เดียว จึงเป็นที่ต้องการของตลาดจำนวนมากโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ทำให้ฐานลูกค้าของบริษัทมีความแข็งแกร่ง และบริษัทได้มีการบริหารหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพพอสมควร โดยมีการนำเอาหนี้สินระยะยาวมาชำระหนี้สินระยะสั้น ทำให้บริษัทสามารถลดความเสี่ยงลงได้ในระดับหนึ่ง แม้ว่าบริษัทจะขาดทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่ก็ตาม ประกอบกับบริษัทสามารถการปรับโครงสร้างหนี้สินได้แล้วโดยมีบริษัท ซีเมนต์ ฟรอนเซส (CIMENTIS FRANCAIS S.A.) จากประเทศฝรั่งเศสได้เข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ จึงทำให้ในอนาคต โครงสร้างทางการเงินมีความแข็งแกร่งขึ้นได้อย่างรวดเร็ว

2. บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทผลิตปูนซีเมนต์รายใหญ่ที่สุดในประเทศ มีข้อได้เปรียบในการตราสินค้าที่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค และมีช่องทางการจัดจำหน่ายที่ครอบคลุมและมากที่สุด ทำให้มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุด นอกจากนี้แล้วบริษัทมีธุรกิจอื่นนอกจากปูนซีเมนต์ คือ กลุ่มปิโตรเคมีและกลุ่มเยื่อกระดาษซึ่งเป็นธุรกิจสร้างผลกำไรให้แก่บริษัทมากขึ้น แต่ในการดำเนินธุรกิจของบริษัทในเครือบางบริษัทยังประสบปัญหาเรื่องการปรับโครงสร้างหนี้ที่ยังมีความล่าช้าอยู่ รวมทั้งปัญหาธุรกิจในเครือที่ประสบปัญหาขาดทุน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพรวมบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ในเรื่องการบริหารงานต่าง ๆ และผลกำไรจากการดำเนินงานของบริษัทได้ อย่างไรก็ตามโดยรวมบริษัทมียังมีประสิทธิภาพในการบริหารงานดีอยู่

3. บริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) โดยพื้นฐานของบริษัทเป็นบริษัทที่มีปัจจัยพื้นฐานที่ดี เช่น มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยที่ต่ำที่สุดในจำนวนผู้ผลิตทั้งหมด เนื่องจากการผลิตปูนซีเมนต์ของบริษัทใช้วัตถุดิบที่บริษัทเป็นผู้ผลิตเองร้อยละ 95 และบริษัทได้ดึงผู้ร่วมทุนรายใหม่จากประเทศสวิตเซอร์แลนด์เข้ามาถือหุ้น ทำให้การเงินของบริษัทมีความแข็งแกร่งมากขึ้นเป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามบริษัทมีการบริหารหนี้สินค่อนข้างที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร กล่าวคือบริษัทสามารถชำระหนี้สินลงได้บางส่วนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นหนี้สินในระยะสั้น ซึ่งทำให้สภาพคล่องทางการเงินสูงขึ้นเท่านั้น แต่ในด้านของหนี้สินในระยะยาวกลับมีเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาในอนาคตได้

4. บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทมีข้อได้เปรียบเรื่องการใช้เทคโนโลยีการผลิตจากประเทศเยอรมันในการผลิตปูนซีเมนต์แบบเผาแห้ง ทำให้ผลิตสินค้าได้มีประสิทธิภาพ ไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง แต่บริษัทเป็นผู้ผลิตรายใหม่รายแรกที่เพิ่งเปิดดำเนินการไม่นาน จึงอยู่ในช่วงขยายกิจการ ทำให้บริษัทต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก โดยภาพรวมการบริหารงานของบริษัทยังมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร แม้ว่าบริษัทสามารถชำระหนี้สินระยะสั้นบางส่วนลงได้ แต่สภาพคล่องทางการเงินของบริษัทลดลงอย่างมาก เนื่องจากบริษัทยังมีหนี้สินจำนวนมาก ประกอบกับบริษัทยังไม่สามารถปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้ ทำให้ในอนาคตบริษัทอาจเกิดปัญหาทางด้านหนี้สินขึ้นได้

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

จากการศึกษาทั้ง 4 บริษัท สรุปได้ว่าโดยภาพรวมราคาหลักทรัพย์ควรจะมีความเคลื่อนไหวเคลื่อนไหวคล้ายกับวงจรธุรกิจ ซึ่งทำให้ในระยะยาวควรจะมีความเคลื่อนไหวปรับตัวขึ้นตามสถานะเศรษฐกิจของประเทศที่เริ่มมีการปรับตัวสูงขึ้น แต่เมื่อพิจารณาการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในระยะสั้น ๆ ของช่วงปัจจุบันที่ได้ทำการศึกษา ราคาการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ทั้ง 4 บริษัทในช่วงเวลาปัจจุบันมีแนวโน้มปรับตัวลดลง ซึ่งเมื่อพิจารณาสโตคาสติก (Stochastic) เส้น %K ตัดเส้น %D ลงมา และดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) ชี้ลง เป็นสัญญาณว่าควรจะขายหลักทรัพย์ในช่วงนี้ แต่อาจจะมีโอกาสซื้อหลักทรัพย์ได้เมื่อเส้นสโตคาสติก %K ตัดเส้น %D ขึ้นไป และอยู่ในเขตขายมากเกินไป (oversold) และเมื่อเส้นดัชนีกำลังสัมพันธ์อยู่ในเขตขายมากเกินไป (oversold) หรือมีลักษณะทิศทางต่างกัน (Divergence) กับราคาหลักทรัพย์

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

1.1 นอกจากเครื่องชี้สถานะเศรษฐกิจที่ได้ทำการศึกษาไปแล้วยังมีเครื่องชี้วัดที่มีประสิทธิภาพตัวอื่น ๆ อีก เช่น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ผลกระทบโดยรวมภายในประเทศ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ดังนั้นผู้ที่ศึกษาต่อไปควรพิจารณาศึกษาเพิ่มเติม

1.2 ปัจจัยพื้นฐานอย่างแรกที่ควรนำมาพิจารณาเป็นพิเศษ คือ การวิเคราะห์บริษัท โดยเฉพาะการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินของบริษัท เนื่องจากจะสามารถทำให้ทราบได้ว่าฐานะและความมั่นคงของบริษัทได้

1.3 ในการพิจารณางบการเงินของบริษัท ควรพิจารณาเปรียบเทียบหลาย ๆ ปีย้อนหลัง เมื่อดูทิศทางในอนาคตของบริษัท และควรพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะในบางกรณีบริษัทมีการแต่งงบการเงินซึ่งเป็นการสร้างภาพให้แก่บริษัท เพื่อให้ผู้ลงทุนให้ความสนใจและซื้อขายหุ้นของบริษัทสูงขึ้น รวมทั้งควรพิจารณาประกอบกับหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย เพื่อความชัดเจนแต่ละรายการที่แสดงในงบการเงิน

1.4 หลังจากการทำการศึกษาวเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุนแล้ว ผู้ลงทุนและผู้ที่จะทำการศึกษาต่อไปควรจะศึกษาในเรื่องการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพิ่มเติม เพื่อกำหนดราคาหลักทรัพย์ที่ควรลงทุน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูงที่สุด และมีความเสี่ยงน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ทางเทคนิค

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเทคนิคมีหลายเครื่องมือด้วยกัน ในการเลือกใช้เครื่องมือแต่ละชนิดมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันตามความถนัดและความต้องการของผู้ที่ทำการศึกษาหรือผู้ลงทุน ดังนั้นการเลือกใช้เครื่องมืออาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้ที่ทำการศึกษาหรือผู้ลงทุน

2.2 นอกจากนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่ได้ทำการศึกษาไปแล้วยังมีเครื่องมือการวิเคราะห์ทางเทคนิคที่มีประสิทธิภาพตัวอื่น ๆ อีก เช่น เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ดัชนีปริมาณหุ้นสะสม รูปแบบการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในแบบต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นผู้ที่ทำการศึกษาต่อไปควรพิจารณาศึกษาเพิ่มเติม

อย่างไรก็ตามหลังจากได้ทำการศึกษาทั้งปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิคแล้ว ผู้ศึกษามีความเห็นว่าเป็นภาพรวมทั้ง 4 บริษัท มีปัจจัยพื้นฐานที่ดี ซึ่งในระยะยาวผู้ลงทุนควรที่จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน) เป็นอันดับแรก เนื่องจากมีการบริหารหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับได้มีการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว จึงทำให้ในอนาคตราคาหลักทรัพย์มีโอกาสปรับตัวสูงขึ้นได้มาก อันดับที่ 2 คือบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) เนื่องจากเป็นบริษัทที่มีข้อได้เปรียบทางการตลาดมากที่สุด และยังมีธุรกิจบางธุรกิจที่ให้สร้างผลกำไรให้แก่บริษัทด้วย อันดับที่ 3 คือบริษัท ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) เนื่องจากเป็นบริษัทสามารถดึงผู้ร่วมทุนรายใหม่จากประเทศสวิสเซอร์แลนด์เข้ามาถือหุ้นได้ แต่ถ้าว่าการบริหารหนี้สินค่อนข้างยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรมากนัก อันดับที่ 4 คือ บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) เนื่องจากบริษัทเป็นผู้ผลิตรายใหม่ที่เพิ่งเปิดดำเนินการไม่นาน จึงต้องใช้เงินลงทุนในการขยายกิจการสูง ประกอบกับบริษัทยังไม่สามารถปรับโครงสร้างหนี้ได้ ทำให้ในอนาคตราคาหลักทรัพย์มีโอกาสปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อย แต่ในช่วงปัจจุบันที่ได้ทำการศึกษาผู้ลงทุนควรระวังในการเข้าซื้อหลักทรัพย์โดยรอสัญญาณการซื้อหลักทรัพย์จากสโตนสตรีต และดัชนีกำลังสัมพันธ์

บรรณานุกรม

กันตา จิตตั้งสมบุรณ์. 2542. "การส่งออกสินค้าวัสดุก่อสร้าง". ผู้ส่งออก. 296 (ธันวาคม 2542) :
น. 10 – 11.

กระทรวงการคลัง. 2542. รายงานการคลังประจำปี 2541. กรุงเทพมหานคร.

จินตนา พาณิชยานุวัฒน์. 2542. ประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ โดยวิธีวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน
กรณีศึกษา: หลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน. กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชลประทานซีเมนต์ บมจ. 2540. รายงานประจำปี 2539. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2542. รายงานประจำปี 2541. กรุงเทพมหานคร.

โชคชัย กิจเกษมทวีสิน. 2537. "อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ : การแข่งขันที่ยังรุนแรง".
รายงานเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน). 8 (สิงหาคม 2537): น. 45-52.

ฐิติรัตน์ เขียวหวาน. 2542. การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้เครื่องชี้ทางเทคนิค กรณีศึกษา:
กลุ่มสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

ทัศนีย์-ต้นทวทูโฒ. 2528. การวิเคราะห์การลงทุนในอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์.
รายงานผลการวิจัย. กันยายน 2528. กรุงเทพมหานคร.

ทีพีไอ โพลีน บมจ. 2542 ก. รายงานประจำปี 2541. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2542 ข. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2541 (แบบ 56 -1) ฉบับแก้ไข
เพิ่มเติม ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2542. กรุงเทพมหานคร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2538. สรุปภาวะธุรกิจ-อุตสาหกรรม 2537 และแนวโน้ม 2538.
กรุงเทพมหานคร.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2542. รายงานเศรษฐกิจและการเงิน 2541. กรุงเทพมหานคร.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2537. การบริหารการเงิน. กรุงเทพมหานคร. สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2537. ภาวะธุรกิจอุตสาหกรรมปี 2536 และ
แนวโน้มในอนาคต. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2538. ภาวะธุรกิจอุตสาหกรรมปี 2537 และแนวโน้มในอนาคต. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2539. ภาวะธุรกิจอุตสาหกรรมปี 2538 และแนวโน้มในอนาคต. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2540. ภาวะธุรกิจอุตสาหกรรมปี 2539 และแนวโน้มในอนาคต. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2541. ภาวะธุรกิจอุตสาหกรรมปี 2540 และแนวโน้มในอนาคต. กรุงเทพมหานคร.

บริษัท ศูนย์วิจัย ไทยพาณิชย์ จำกัด. 2537. "เศรษฐกิจไทยปี 2537 และแนวโน้มปี 2538".
เศรษฐกิจปริทัศน์. 2 (พฤศจิกายน 2539). กรุงเทพมหานคร.

_____. 2538. "เศรษฐกิจไทยปี 2538 และแนวโน้มปี 2539". เศรษฐกิจปริทัศน์.
10 (ตุลาคม 2538). กรุงเทพมหานคร.

_____. 2539. "เศรษฐกิจไทยปี 2539 และแนวโน้มปี 2540". เศรษฐกิจปริทัศน์.
11 (พฤศจิกายน 2539). กรุงเทพมหานคร.

_____. 2540. "เศรษฐกิจไทยครั้งแรกและแนวโน้มครึ่งหลังปี 2540และทิศทางปี 2541".

เศรษฐกิจปริทัศน์. 10 (ตุลาคม 2540). กรุงเทพมหานคร.

บริษัท ศูนย์วิจัย ไทยพาณิชย์ จำกัด. 2541. "เศรษฐกิจไทยปี 2541 และแนวโน้มปี 2542".
เศรษฐกิจปริทัศน์. 10 (ตุลาคม 2541). กรุงเทพมหานคร.

_____. 2542. "เศรษฐกิจไทยปี 2542 และแนวโน้มปี 2543". เศรษฐกิจปริทัศน์.
11 (พฤศจิกายน 2542). กรุงเทพมหานคร.

บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด. 2542. "กลุ่มวัสดุก่อสร้าง (ปูนซีเมนต์)".
Building Sector & BECL. (2): น.1.

ปูนซีเมนต์ไทย บมจ. 2541. รายงานประจำปี 2540. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2542. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2541 (แบบ 56-1) ฉบับแก้ไข
เพิ่มเติม ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2542. กรุงเทพมหานคร.

ปูนซีเมนต์นครหลวง บมจ. 2540. รายงานประจำปี 2539. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2542 ก. รายงานประจำปี 2541. กรุงเทพมหานคร

_____. 2542 ข. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2541 (แบบ 56-1) ฉบับแก้ไข
เพิ่มเติม ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2542. กรุงเทพมหานคร.

แผนกวิจัยและวางแผน ฝ่ายวิชาการหอการค้าไทย. 2542. รายงานเชิงวิเคราะห์การศึกษา
อุตสาหกรรมเฉพาะประเภท เรื่องปูนซีเมนต์. กรุงเทพมหานคร.

พรรณนา พจนามงคลกุล. 2541. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เพื่อประเมินราคาหลักทรัพย์ :
กลุ่มขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพมหานคร: การศึกษาอิสระ. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

เพชร ชุมทรัพย์. 2538. วิเคราะห์งบการเงิน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพชร ชุมทรัพย์. 2540. หลักการลงทุน (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รัฐกร วิจิตรสุข. 2541. การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์โดยวิธีวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน
กรณีศึกษา: ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน). กรุงเทพมหานคร.
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริพงษ์ จีงประเสริฐศักดิ์. 2537. "อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์". เศรษฐศาสตร์. 12 (ตุลาคม-ธันวาคม 2537): น.17 – 24.

ศุภชัย ศุภชลาศัย และปัทมา สังคานนท์. 2539. เส้นทางและโอกาสการส่งออกและผลกระทบ
จากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียน (สำหรับอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์). ฝ่ายแผนงาน
เศรษฐกิจรายสาขา สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.



ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

การวิเคราะห์งบการเงิน

การวิเคราะห์งบการเงิน ในการวิเคราะห์งบดุลและงบกำไรขาดทุน มักวิเคราะห์ใน 3 ลักษณะคือ การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend analysis) การวิเคราะห์ในรูปอัตราร้อยละของยอดรวม (Common-size analysis) และการวิเคราะห์อัตราส่วน (Ratio analysis) ในที่นี้จะกล่าวในส่วนของ การวิเคราะห์แนวโน้ม และ การวิเคราะห์ในรูปอัตราร้อยละของยอดรวม และบางส่วนของ การวิเคราะห์อัตราส่วน ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่ง (Horizontal or Dynamic analysis) โดยจะแสดงให้เห็นว่ารายการในงบการเงินมีการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งมีอัตราการเปลี่ยนแปลงไปมากหรือน้อย

การวิเคราะห์ทำได้โดยนำงบการเงินหลาย ๆ ปีมาเปรียบเทียบกัน โดยกำหนดให้ปีใดปีหนึ่งซึ่งมักจะเป็นปีแรกสุดในจำนวนข้อมูลที่ได้เป็นปีฐาน แล้วทำรายการในงบการเงินในปีต่าง ๆ ให้เป็นร้อยละของปีฐาน สิ่งที่ผู้วิเคราะห์พึงระวังคือการเลือกปีฐานควรเลือกปีที่ธุรกิจมีการดำเนินงานเป็นปกติและเศรษฐกิจอยู่ในสภาพปกติที่สุด เพราะถ้าเลือกปีที่บริษัทมีผลการดำเนินงานมากหรือเป็นปีที่ผลการดำเนินงานไม่ดีมาก จะทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่ถูกต้องตามที่ควรจะเป็น

2. การวิเคราะห์ในรูปอัตราร้อยละของยอดรวม (Common-size analysis) เป็นการวิเคราะห์ตามแนวดิ่ง (Vertical analysis) ซึ่งโดยปกติจะเป็นการวิเคราะห์ในลักษณะโครงสร้างของกิจการในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง แต่อาจมองในรูปช่วงระยะเวลาได้เช่นกัน โดยการนำงบในรูปอัตราร้อยละของงบยอดรวมมาเปรียบเทียบกันหลาย ๆ ปีเพื่อดูโครงสร้างที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี

วิธีการที่สามารถทำได้โดยให้ยอดรวมของงบดุลเป็น 100 และเปรียบเทียบว่า แต่ละรายการในงบดุลคิดเป็นกี่ร้อยละของยอดรวม เช่น ให้สินทรัพย์ทั้งหมดเทียบเท่ากับ 100 และดูแต่ละรายการ เช่น เงินสด ลูกหนี้ เป็นต้น ว่าเป็นกี่ร้อยละของสินทรัพย์ทั้งหมด ส่วนในงบกำไรขาดทุนก็ให้ยอดขายสุทธิเป็น 100 แล้วดูว่าค่าใช้จ่ายแต่ละรายการเป็นกี่ร้อยละของยอดขายสุทธิ

3. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratio analysis) การวิเคราะห์อัตราส่วนสามารถวิเคราะห์ได้ 5 ลักษณะ ซึ่งได้กล่าวไปแล้ว 4 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์สภาพคล่อง การวิเคราะห์เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถในการดำเนินงาน การวิเคราะห์ความสามารถในการหากำไร และการวิเคราะห์โครงสร้างของทุนหรือภาวะหนี้สินในระยะยาวกิจการ ในที่นี้จะกล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินต่อหุ้น ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินต่อหุ้น

3.1.1 มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Book value per share) นอกถึงมูลค่าสุทธิที่เจ้าของบริษัทหรือผู้ถือหุ้นจะได้รับถ้าต้องเลิกกิจการ

$$\text{มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น} = \frac{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญทั้งหมด}}$$

3.1.2 กำไรสุทธิต่อหุ้น (Earning per share : EPS) อัตราส่วนนี้เป็นเครื่องวัดความเจริญเติบโตของบริษัทได้อย่างดี เพราะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสามารถในการหากำไรของบริษัทซึ่งมีค่ามากแสดงว่าบริษัทนั้นดำเนินการอย่างได้ผลเต็มที่

$$\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญทั้งหมด}}$$

3.1.3 อัตราเงินปันผลตอบแทน (Dividend yield) อาจเทียบอัตราส่วนนี้ได้กับอัตราของค่าเสียโอกาสที่จะใช้ในการเปรียบเทียบกับเทียบผลตอบแทนที่จะได้จากการลงทุนทางอื่นให้เงินลงทุนจำนวนเดียวกัน เพราะเงินปันผลเป็นผลตอบแทนในรูปตัวเงินที่ผู้ลงทุนจะได้รับจริงจากเงินที่เขาลงทุนซื้อหุ้นของบริษัทนั้น ๆ เพราะฉะนั้นอัตราส่วนนี้จึงเป็นการเปรียบเทียบระหว่างเงินที่จะลงทุนซื้อหุ้นกับเงินปันผลที่จะได้รับจากการถือหุ้นบริษัทนั้นว่าคุ้มค่ากว่าจะนำเงินนั้นไปทำอย่างอื่นมากหรือน้อย

$$\text{อัตราเงินปันผลตอบแทน} = \frac{\text{เงินปันผลต่อหุ้น}}{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}$$

3.1.4 อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend pay-out ratio) เพื่อให้ทราบว่ามีนโยบายการจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นสามัญจากการกำไรสุทธิที่บริษัททำได้อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น} = \frac{\text{เงินปันผลต่อหุ้น}}{\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น}}$$

3.1.5 อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (Price earning per share : P/E ratio) เป็นการวัดราคาหุ้นเชิงสัมพัทธ์เพื่อดูว่าผู้ลงทุนตั้งใจจ่ายค่าหุ้นเป็นที่เท่าของกำไรต่อหุ้นที่บริษัททำได้ถ้าปัจจัยอื่นคงที่ บริษัทที่มีแนวโน้มของอัตรากำไรเติบโตและอัตราส่วนราคาต่อกำไรสูงจะมี P/E สูง แต่บริษัทที่มีความเสี่ยงสูง P/E จะต่ำ ในการวิเคราะห์ P/E ควรวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของตลาด ค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ตลอดจน P/E ของกิจการอื่นที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{กำไรสุทธิต่อหุ้น}}$$

3.1.6 อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (Price/Book value ratio) ทำให้ทราบว่าราคาตลาดที่ซื้อขายกันในปัจจุบันเป็นที่เท่าของราคาตามบัญชี ซึ่งเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าราคาตลาดที่ซื้อขายอยู่เป็นราคาที่สูงไปหรือต่ำไป

$$\text{อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี} = \frac{\text{ราคาตลาดต่อหุ้น}}{\text{มูลค่าหุ้นตามบัญชี}}$$

ภาคผนวก ข.

เครื่องมือในการวิเคราะห์ทางเทคนิค

เครื่องมือในการวิเคราะห์ทางเทคนิคมีหลายเครื่องมือด้วยกัน แต่ที่นำมาอธิบายในที่นี้ใช้เฉพาะเครื่องมือที่เป็นที่รู้จักและนิยมกันของนักวิเคราะห์หุ้นทางเทคนิคในประเทศไทย โดยได้จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่งเป็นการใช้รูปแบบแผนภูมิในการพิจารณาเส้นแนวโน้ม แนวรับและแนวต้าน และรูปแบบราคาของหลักทรัพย์ กลุ่มที่สองเป็นการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ทางเทคนิคซึ่งได้จากการคำนวณมาช่วยในการหาแนวโน้มราคาหลักทรัพย์หรือบอกทิศทางการเปลี่ยนแปลงของราคา

กลุ่มที่หนึ่ง

กลุ่มที่หนึ่งเป็นการใช้รูปแบบแผนภูมิในการพิจารณาเส้นแนวโน้ม แนวรับ-แนวต้าน และรูปแบบราคาของหลักทรัพย์ โดยส่วนของเครื่องมือประเภทแผนภูมิ ในที่นี้กล่าวถึงแผนภูมิแบบสัญลักษณ์ และจะกล่าวถึงรูปแบบการเคลื่อนไหวของราคา ดังนี้

1. แผนภูมิแบบสัญลักษณ์ (Point & Figure Charts) เป็นการบันทึกราคาหุ้นในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงมากอย่างมีนัยสำคัญที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยบันทึกสัญลักษณ์ X แทนการขึ้นของราคาหุ้นและสัญลักษณ์ O แทน การลดลงของราคาหุ้น โดยมีหลักการสร้างแผนภูมิดังนี้

1.1 กำหนดราคาหุ้นในช่องกราฟในแนวตั้งแต่ละช่อง เช่น ให้ 1 ช่องเท่ากับ 1 ช่องราคา (spread) ทั้งนี้การกำหนดค่าของช่องกราฟแนวตั้งแต่ละช่องขึ้นกับวัตถุประสงค์ของผู้วิเคราะห์ ถ้ากำหนดราคาต่ำกราฟจะยิ่งมีความไวมาก ถ้าต้องการวิเคราะห์แนวโน้มระยะยาวควรกำหนดให้มีค่ามาก เป็นต้น

1.2 กำหนดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่ต้องบันทึกราคา เช่น กำหนดเป็น 3 เท่าของขนาดช่องกราฟ หรือที่เรียกกันว่า " three – box reversal "

1.3 ถ้าราคาหุ้นสูงขึ้นให้เขียนเครื่องหมาย X จนถึงราคาสูงสุด ถ้าราคาหุ้นกลับลดลงให้เขียนเครื่องหมาย O ลงไปจนถึงราคาต่ำสุดนั้น

1.4 ถ้าราคาหุ้นยังคงสูงขึ้นเรื่อย ๆ ให้เขียนเครื่องหมาย X ต่อไปในแถวเดิมโดยไม่ต้องเปลี่ยนแถว และถ้าราคาหุ้นลดลงเรื่อย ๆ ให้เขียนเครื่องหมาย O ต่อไปในแถวตั้งเดิม โดยไม่ต้องเปลี่ยนแถวจนกว่าราคาหุ้นจะกลับสูงขึ้น

1.5 เมื่อราคาเปลี่ยนแปลงทิศทางให้เปลี่ยนเครื่องหมายจาก X เป็น O หรือจาก O เป็น X ในแถวตั้งใหม่ โดยถ้าก่อนหน้านี้อยู่ในช่วงหุ้นราคาสูงขึ้น (อยู่ในเครื่องหมาย X) แล้วต่อมาราคาลดลง แต่ราคาสูงสุดไม่เกินราคาสูงสุดของช่วงที่ราคาขึ้น ให้ดูว่าราคาต่ำสุดอยู่ต่ำกว่าราคาสูงสุดอย่างน้อย 3 ช่วงราคาหรือไม่ ถ้าไม่ถึง 3 ช่วงราคาจึงไม่ต้องบันทึก แต่ถ้าราคาต่ำสุดอยู่ต่ำกว่าราคาสูงสุดครั้งก่อนเกินกว่า 3 ช่วงราคา จึงต้องบันทึกเครื่องหมาย O ลงในแถวตั้งถัดไปจนถึงราคาต่ำสุดไม่ต่ำกว่าราคาต่ำสุดของช่วงที่ราคาลง ให้ดูว่าราคาสูงสุดอยู่สูงกว่าราคาต่ำสุดอย่างน้อย 3 ช่วงราคาหรือไม่ ถ้าไม่ถึง 3 ช่วงราคา จึงไม่ต้องบันทึก แต่ถ้าราคาสูงสุดอยู่สูงกว่าราคาต่ำสุดครั้งก่อนเกินกว่า 3 ช่วงราคา จึงต้องบันทึกเครื่องหมาย X ลงในแถวตั้งถัดไปจนถึงราคาสูงสุดนั้น

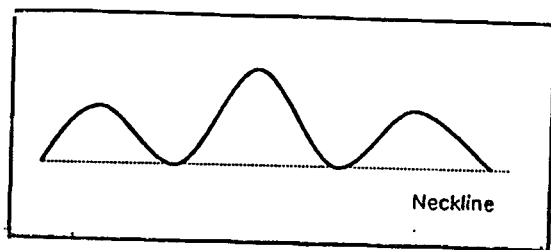
2. รูปแบบการเคลื่อนไหวของราคา นอกจากรูปแบบของราคาหุ้นที่วิเคราะห์ในลักษณะเส้นแนวโน้ม แนวรับและแนวต้านแล้ว นักวิเคราะห์ทางเทคนิคยังจัดกลุ่มรูปแบบการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น (Price patterns) ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ รูปแบบที่บ่งถึงการเปลี่ยนแนวโน้ม (Reversal patterns) และรูปแบบที่บ่งถึงการเคลื่อนไหวในแนวโน้มเดิม (Continuation patterns)

2.1 รูปแบบที่บ่งถึงการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม เป็นรูปแบบที่แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มที่เคยเกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมามีโอกาสที่จะหมดไปและจะเกิดแนวโน้มใหม่ในทางตรงกันข้าม เช่น จากแนวโน้มที่ผ่านมาเป็นแนวโน้มขึ้นหากเกิดรูปแบบที่บ่งถึงการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อไปอาจเกิดแนวโน้มลง รูปแบบราคาหุ้นที่จัดอยู่กลุ่มนี้ ได้แก่ รูปแบบหัวและไหล่ (Head-and-shoulders pattern) รูปแบบสองยอดแบบหัวตั้งและสองยอดแบบกลับหัว (Double tops and double bottoms) รูปแบบจานรองด้วยแบบคว่ำและแบบหงาย (Saucer pattern) เป็นต้น

2.1.1 รูปแบบหัวและไหล่แบบตั้ง ความหมาย เมื่อไรก็ตามที่ระดับราคาลงต่ำกว่าเส้นฐาน (Neckline) แนวโน้มในอนาคตอันใกล้ก็จะเคลื่อนตัวลงต่อไปอีก รูปแบบประเภทนี้เป็นเครื่องมือแสดงจังหวะที่ควรขาย (ภาพผนวกที่ 1)

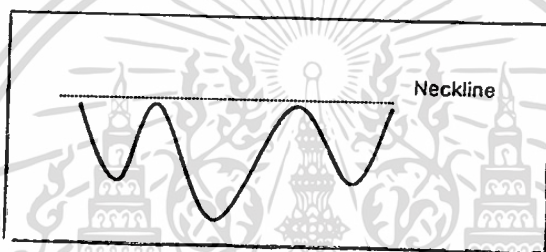
2.1.2 รูปแบบหัวและไหล่แบบกลับหัว ความหมาย เมื่อไรก็ตามที่ระดับราคาขึ้นพ้นเส้นฐาน (Neckline) แนวโน้มในอนาคตอันใกล้ก็จะเคลื่อนตัวขึ้นต่อไปอีก รูปแบบประเภทนี้เป็นเครื่องมือแสดงจังหวะที่ควรซื้อ (ภาพผนวกที่ 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพผนวกที่ 1 รูปแบบหัวและไหล่แบบตั้ง

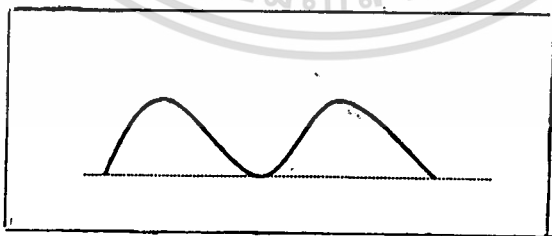
ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)



ภาพผนวกที่ 2 รูปแบบหัวและไหล่แบบกลับหัว

ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

2.1.3 รูปแบบสองยอดแบบหัวตั้ง ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงแนวโน้มลงในระยะเวลาอันใกล้เมื่อระดับเวลาลดลงต่ำกว่าเส้นฐาน (ภาพผนวกที่ 3)

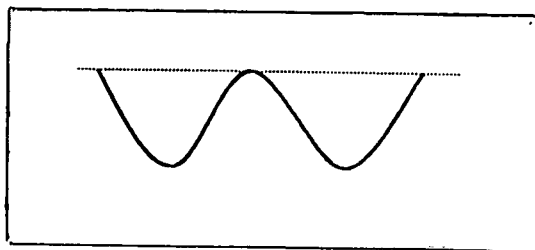


ภาพผนวกที่ 3 รูปแบบสองยอดแบบหัวตั้ง

ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

2.1.4 รูปแบบสองยอดแบบกลับหัว ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงแนวโน้มขึ้นระดับราคาขึ้นไปพ้นเส้นฐาน (ภาพผนวกที่ 4)

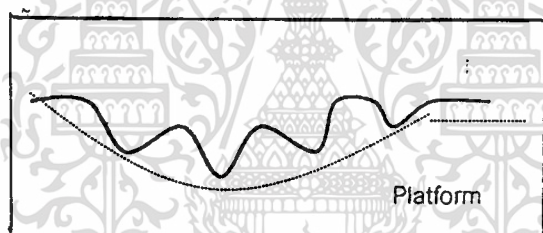
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพผนวกที่ 4 รูปแบบสองยอดแบบกลับหัว

ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

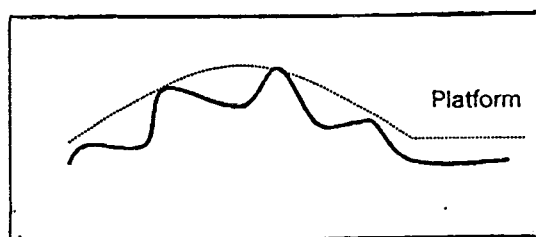
2.1.5 รูปแบบจากรองด้วยแบบหงาย ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงแนวโน้มที่จะลักษณะขึ้นเมื่อขึ้นมาในแนวที่เรียกว่า Platform (ภาพผนวกที่ 5)



ภาพผนวกที่ 5 รูปแบบจากรองด้วยแบบหงาย

ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

2.1.6 รูปแบบจากรองด้วยแบบคว่ำ ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงแนวโน้มในทางลงเมื่อระดับราคาลดลงมาในแนวที่เรียกว่า Platform (ภาพผนวกที่ 6)

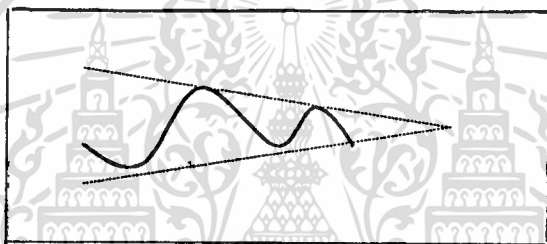


ภาพผนวกที่ 6 รูปแบบจากรองด้วยแบบคว่ำ

ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542) นี้ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 รูปแบบที่บ่งถึงการเคลื่อนไหวในแนวโน้มเดิม เป็นรูปแบบที่แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มที่เคยเกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมาเมื่อเกิดการหยุดพักและก่อตัวเป็นรูปแบบบางอย่างจะบ่งว่าราคาอาจเคลื่อนไหวตามแนวโน้มที่ผ่านมา การก่อตัวในช่วงหยุดพักดังกล่าวอาจอยู่ในรูปต่างๆ เช่นรูปแบบสามเหลี่ยมต่าง ๆ (Triangles) รูปแบบการก่อตัวขยายกว้างขึ้น (Broadening formation) รูปแบบธง ธงสามเหลี่ยม ลิ่ม และสี่เหลี่ยมผืนผ้า (Flags Pennants Wedges และ Rectangle)

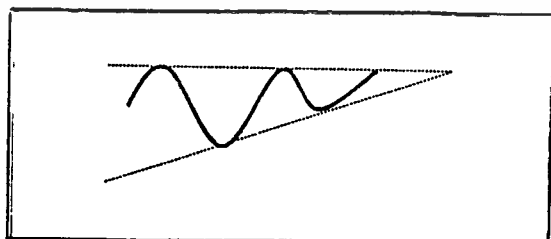
2.2.1 รูปแบบสามเหลี่ยมหน้าจั่ว ความหมาย รูปแบบประเภนี้แสดงแนวโน้มได้ทั้งทางขึ้นและลง กล่าวคือ เมื่อไรก็ตามระดับราคาขึ้นผ่านเส้นแนวโน้มบน แนวโน้มในอนาคตอันใกล้ก็จะมีลักษณะขึ้นต่อไปอีก ในทางตรงข้ามหากระดับราคาลดต่ำกว่าเส้นแนวโน้มล่าง ราคาหลักทรัพย์นั้นก็มีแนวโน้มลดลงต่อไปอีกในอนาคตอันใกล้ (ภาพผนวกที่ 7)



ภาพผนวกที่ 7 รูปแบบสามเหลี่ยมหน้าจั่ว

ที่มา : (จูติรัตน์, 2542)

2.2.2 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมฉาก ความหมาย เป็นรูปแบบที่จะแสดงจังหวะที่ควรซื้อ กล่าวคือเมื่อระดับราคาหลักทรัพย์ขยับขึ้นมาพันแนวฐาน เมื่อนั้นในอนาคตอันใกล้ก็จะมีลักษณะขึ้นต่อไปอีก (ภาพผนวกที่ 8)

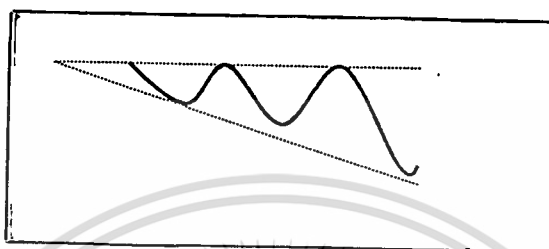


ภาพผนวกที่ 8 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมฉาก

ที่มา : (จูติรัตน์, 2542)

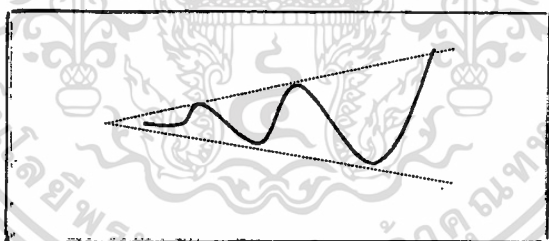
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมฉากแบบตั้ง ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงจังหวะที่ควรขาย กล่าวคือเมื่อระดับราคาหลักทรัพย์ขยับลงไปต่ำกว่าเส้นฐาน เมื่อนั้นแนวโน้มในอนาคตอันใกล้ก็จะมีลักษณะลงต่อไปอีก (ภาพผนวกที่ 9)



ภาพผนวกที่ 9 รูปแบบสามเหลี่ยมมุมฉากแบบตั้ง
ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

2.2.4 รูปแบบสามเหลี่ยมที่มีฐานขยายตัว ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงสัญญาณแนวโน้มทั้งขึ้นและลง โดยให้พิจารณาเส้นฐานบนและล่างเป็นหลัก (ภาพผนวกที่ 10)



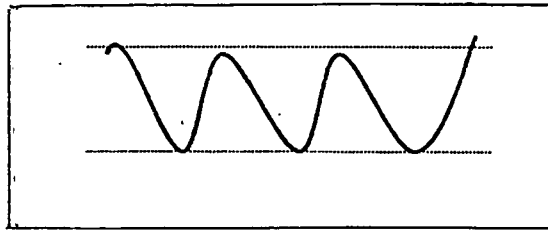
ภาพผนวกที่ 10 รูปแบบสามเหลี่ยมที่มีฐานขยายตัว
ที่มา : (ฐิติรัตน์, 2542)

2.2.5 รูปแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงแนวโน้มทั้งขึ้นและลงโดยให้พิจารณาเส้นฐานบนและล่างเป็นหลัก (ภาพผนวกที่ 11)

2.2.6 รูปแบบลิ้มปลายชี้ขึ้น ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงแนวโน้มในทางลงเมื่อระดับราคาลดต่ำกว่าเส้นฐานล่างของลิ้ม (ภาพผนวกที่ 12)

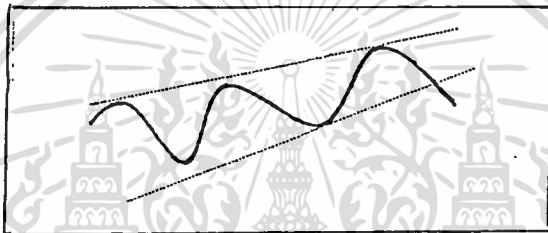
2.2.7 รูปแบบลิ้มปลายชี้ลง ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงแนวโน้มในทางขึ้นเมื่อระดับราคาขึ้นพ้นเส้นฐานบนของลิ้ม (ภาพผนวกที่ 13)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



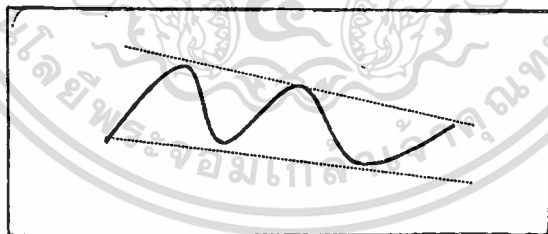
ภาพผนวกที่ 11 รูปแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ที่มา : (จูติรัตน์, 2542)



ภาพผนวกที่ 12 รูปแบบลิ้มปลายชี้ขึ้น

ที่มา : (จูติรัตน์, 2542)

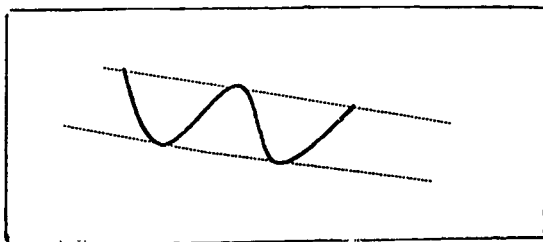


ภาพผนวกที่ 13 รูปแบบลิ้มปลายชี้ลง

ที่มา : (จูติรัตน์, 2542)

2.2.8 รูปแบบธงชี้ลง ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงแนวโน้มในทางขึ้นเมื่อระดับราคาขึ้นพ้นระดับเส้นฐานบน (ภาพผนวกที่ 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพผนวกที่ 14 รูปแบบธงชี้ลง

ที่มา : (รูติร์ตัน, 2542)

2.2.9 รูปแบบธงชี้ขึ้น ความหมาย เป็นรูปแบบที่แสดงแนวโน้มในทางลงเมื่อระดับราคาลงต่ำกว่าเส้นฐานล่าง (ภาพผนวกที่ 15)



ภาพผนวกที่ 15 รูปแบบธงชี้ขึ้น

ที่มา : (รูติร์ตัน, 2542)

กลุ่มที่สอง

กลุ่มที่สองใช้เครื่องชี้ทางเทคนิค คือเครื่องมือที่เป็นผลมาจากการนำราคาและปริมาณซื้อขายหลักทรัพย์มาคำนวณเป็นเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อช่วยในการหาแนวโน้มราคาหลักทรัพย์หรือบอกทิศทางการเปลี่ยนแปลงของราคา เครื่องมือเหล่านี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือเครื่องมือที่เป็นไปตามทิศทางของตลาด (Trend following) และเครื่องมือที่สวนทางกับแนวโน้มของตลาด (Counter trend indicator หรือ Oscillator) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่เป็นไปตามทิศทางของตลาด (Trend following) เป็นเครื่องมือที่เกิดขึ้นหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงของราคาหรือปริมาณแล้ว โดยเครื่องมือเหล่านี้จะมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันกับทิศทางของราคา และสามารถใช้ได้ดีในกรณีที่ตลาดมีทิศทางขาขึ้นหรือลง

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือประเภทนี้ เช่น เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ดัชนีราคาหุ้นบวกลบสะสม และดัชนีปริมาณหุ้นสะสม

1.1 เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving average) คือ ค่าเฉลี่ยราคาหลักทรัพย์ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้ที่คำนวณเคลื่อนไปจากราคาก่อนหน้าที่ละ 1 งวด ซึ่งเมื่อราคาหลักทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาจะทำให้ค่าเฉลี่ยของราคาหลักทรัพย์นั้นสูงขึ้นหรือต่ำลง การคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อขจัดความผันแปรที่ผิดปกติออกไปให้เห็นแนวโน้มราคาหลักทรัพย์ได้ชัดเจนขึ้น สำหรับจำนวนวันที่นำมาคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่จะเป็นเท่าใดนั้นไม่มีกฎตายตัว แต่ช่วงเวลาที่นิยมใช้กันได้แก่ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 25 วัน สำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มระยะสั้น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 75 วัน สำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มระยะปานกลาง และค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 200 วัน สำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มระยะยาว โดยราคาหลักทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่อาจเลือกราคาเปิด ราคาปิด ราคาสูงสุด ราคาต่ำสุดหรือราคาเฉลี่ยมาใช้ก็ได้ แต่ที่นิยมคือราคาปิด

การคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ มีวิธีที่แตกต่างกันไปหลายวิธี ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบธรรมดาหรือแบบเลขคณิต ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนัก ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กซ์โปเนนเชียล ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบอนุกรมเวลา โดยการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แต่ละวิธีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบธรรมดาหรือแบบเลขคณิต (Simple or Arithmetic moving average) เป็นการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของราคาหลักทรัพย์ในช่วงเวลาหนึ่งโดยให้น้ำหนักของราคาหลักทรัพย์ในแต่ละวันเท่ากัน ใช้แบบจำลองดังนี้

$$SMA(n) = \frac{\sum_{i=1}^n P_i}{n}$$

เมื่อ SMA = ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบธรรมดาหรือแบบเลขคณิต
 P_i = ราคาปิดในแต่ละวันของหลักทรัพย์ที่ทำการศึกษา
 n = จำนวนวันที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

เช่น การคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 10 วัน คำนวณได้โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned}
 \text{SMA (10)} &= \frac{\sum_{i=1}^{10} P_i}{10} \\
 &= \frac{(P_1 + P_2 + P_3 + P_4 + P_5 + P_6 + P_7 + P_8 + P_9 + P_{10})}{10}
 \end{aligned}$$

1.1.2 ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนัก (Weighted moving average) เป็นการหาค่าเฉลี่ยของราคาลักษณะหลักทรัพย์โดยให้น้ำหนักแก่ราคาในวันล่าสุดมากที่สุดและให้น้ำหนักราคาในวันเก่าน้อยลง การให้ความสำคัญของราคาล่าสุดมากกว่าราคาเก่าทำให้ค่าเฉลี่ยแบบนี้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาได้เร็วกว่าค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบธรรมดาจึงให้สัญญาณซื้อขายได้รวดเร็วกว่า ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนักสามารถคำนวณได้โดยใช้แบบจำลองดังนี้

$$\text{WMA (n)} = \frac{\sum_{i=1}^n i \times P_i}{n}$$

- เมื่อ
- WMA = ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบถ่วงน้ำหนัก
 - i = ค่าถ่วงน้ำหนัก
 - P_i = ราคาปิดในแต่ละวันของหลักทรัพย์ที่ทำการศึกษา
 - n = จำนวนวันที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

เช่น การคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 10 วัน คำนวณได้โดย

$$\text{WMA (10)} = \frac{\sum_{i=1}^{10} i \times P_i}{10}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$= \frac{(1P_1 + 2P_2 + 3P_3 + 4P_4 + 5P_5 + 6P_6 + 7P_7 + 8P_8 + 9P_9 + 10P_{10})}{10}$$

1.1.3 ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กซ์โปเนนเชียล (Exponential moving average) เป็นการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่โดยปรับค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่เมื่อวานนี้ด้วยอัตราร้อยละของราคาปิดวันนี้ของหลักทรัพย์อันเปรียบเสมือนการให้น้ำหนักมากแก่ข้อมูลราคาล่าสุดและให้น้ำหนักน้อยแก่ข้อมูลราคาที่เก่าแก่ ทำให้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ที่คำนวณได้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาได้เร็วขึ้น จึงให้สัญญาณซื้อขายได้รวดเร็วขึ้น โดยสามารถคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กซ์โปเนนเชียล ได้ดังนี้

$$EMA_{(n,t)} = aP_t + (1-a) EMA_{(n,t-1)}$$

หรือ
$$EMA_{(n,t)} = EMA_{(n,t-1)} + a [P_t - EMA_{(n,t-1)}]$$

เมื่อ

- EMA = ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอ็กซ์โปเนนเชียล
- P_i = ราคาปิดในแต่ละวันของหลักทรัพย์ที่ทำการศึกษา
- n = จำนวนวันที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่
- a = ค่าคงที่ที่ใช้ในการปรับค่า โดย $a = 2/(n+1)$

เช่น การคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 10 วัน ทำได้โดย

$$EMA_{(10,1)} = aP_1 + (1-a) EMA_{(10,0)}$$

ขั้นแรกหาค่า a จาก $a = 2/(n+1)$ ได้เท่ากับ 0.1818 แล้วนำไปแทนค่าในสูตร แต่เนื่องจากไม่ทราบค่า $EMA_{(10,0)}$ จึงสมมติให้มีค่าเท่ากับราคาวันแรก จะได้

$$EMA_{(10,1)} = 0.1818P_1 + (1-0.1818) P_0$$

$$EMA_{(10,1)} = 0.1818P_1 + 0.8182 P_0$$

เมื่อได้ $EMA_{(10,1)}$ แล้วนำไปคำนวณ $EMA_{(10,2)}$ ต่อไปดังนี้

$$EMA_{(10,2)} = 0.1818P_2 + 0.8182 EMA_{(10,1)}$$

1.1.4 ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบอนุกรมเวลา (Time series moving average) คำนวณโดยใช้เทคนิคของสมการถดถอยเชิงเส้นตรง กล่าวคือ มีการนำราคาหลักทรัพย์ในช่วงเวลาหนึ่งมาหาเส้นถดถอย แต่แทนที่จุด (Plot) เส้นถดถอยนั้น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบอนุกรมเวลากลับมาจุดสุดท้ายของเส้น เมื่อเคลื่อนช่วงเวลาไปก็จะได้จุดถัดไป ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ ก็สามารถเชื่อมจุดต่างๆ เหล่านี้เป็นเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบอนุกรมเวลา

การตีความเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ การอ่านสัญญาณซื้อขายจากทิศทางของเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่กับกราฟราคาหุ้นสามารถสรุปได้ดังนี้

1. กรณีที่ใช้เส้นค่าเฉลี่ยเส้นเดียว

1.1 สัญญาณซื้อเกิดขึ้นเมื่อเส้นราคาเคลื่อนขึ้นไปตัดเส้นค่าเฉลี่ยที่มีแนวโน้มขึ้น

1.2 สัญญาณขายเกิดขึ้นเมื่อเส้นราคาเคลื่อนขึ้นไปตัดเส้นค่าเฉลี่ยที่มีแนวโน้มลง

2. กรณีที่ใช้เส้นค่าเฉลี่ยหลายเส้นประกอบกัน

2.1 สัญญาณซื้อจะเกิดขึ้นเมื่อเส้นค่าเฉลี่ยระยะสั้นสามารถตัดผ่านขึ้นไปอยู่เหนือเส้นค่าเฉลี่ยระยะยาวกว่า

2.2 สัญญาณขายจะเกิดขึ้นเมื่อเส้นค่าเฉลี่ยระยะสั้นปรับตัวลงต่ำกว่าเส้นค่าเฉลี่ยระยะยาว

1.2 ดัชนีปริมาณหุ้นสะสม (On balance volume)

ดัชนีปริมาณหุ้นสะสมเป็นเครื่องมือที่นำมาปริมาณการซื้อขายมาใช้ในการคำนวณ โดยดูว่าปริมาณการซื้อขายวิ่งเข้าหาหรือวิ่งออกจากหลักทรัพย์ ถ้าหลักทรัพย์หนึ่งมีราคาปิดสูงกว่าราคาปิดครั้งก่อนปริมาณการซื้อขายของวันนั้นจะมีการสะสม (Up-volume) แต่ถ้าหลักทรัพย์หนึ่งมีราคาปิดต่ำกว่าราคาปิดครั้งก่อนแสดงว่าปริมาณการซื้อขายของวันนั้นมีการกระจาย (Down-volume) เครื่องมือนี้ออกแบบมาสำหรับการเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์ในช่วงสั้น ดังนั้นผู้ลงทุนที่ใช้เครื่องมือนี้ต้องตัดสินใจอย่างแม่นยำและเข้าซื้อขายอย่างรวดเร็ว

การคำนวณดัชนีปริมาณหุ้นสะสมทำได้โดยการบวกปริมาณซื้อขายเข้ากับค่าสะสมเมื่อหลักทรัพย์มีราคาปิดสูงขึ้น และลบปริมาณการซื้อขายออกจากค่าสะสมเมื่อหลักทรัพย์มีราคาปิดลดลง ซึ่งแสดงได้ดังนี้

ถ้าราคาปิดวันนี้สูงกว่าราคาปิดเมื่อวาน ค่า OBV จะเท่ากับ

$$OBV = OBV \text{ เมื่อวานนี้} + \text{ปริมาณการซื้อขายวันนี้}$$

ถ้าราคาปิดวันนี้ต่ำกว่าราคาปิดเมื่อวาน ค่า OBV จะเท่ากับ

$$OBV = OBV \text{ เมื่อวานนี้} - \text{ปริมาณการซื้อขายวันนี้}$$

ถ้าราคาปิดวันนี้เท่ากับราคาปิดเมื่อวาน ค่า OBV จะเท่ากับ

$$OBV = OBV \text{ เมื่อวานนี้}$$

การตีความค่าดัชนีปริมาณหุ้นสะสม การอ่านสัญญาณซื้อขายจากค่าดัชนีปริมาณหุ้นสะสม ทำได้ดังนี้

1. ถ้าราคาหลักทรัพย์กำลังมีแนวโน้มสูงขึ้นหรือต่ำลง และเส้นดัชนีปริมาณหุ้นสะสมมีทิศทางเดียวกัน (Confirmation) แสดงว่าราคาหลักทรัพย์ยังมีแนวโน้มไปในทิศทางเดิมอยู่ แต่ถ้าราคากำลังมีแนวโน้มสูงขึ้นหรือต่ำลงแล้วเส้นดัชนีปริมาณหุ้นสะสมมีทิศทางต่างกัน (Divergence) ก็จะเป็นสัญญาณว่าแนวโน้มราคาอาจมีการเปลี่ยนทิศทางได้

2. เส้นดัชนีปริมาณหุ้นสะสมจะอยู่ในช่วงแนวโน้มขึ้น ถ้าจุดสูงสุดแต่ละครั้งสูงขึ้นกว่าจุดสูงสุดครั้งก่อนหรือจุดต่ำสุดแต่ละครั้งสูงกว่าจุดต่ำสุดครั้งก่อน และจะอยู่ในช่วงแนวโน้มขาลงถ้าจุดสูงสุดแต่ละครั้งอยู่ต่ำกว่าจุดสูงสุดครั้งก่อนหรือจุดต่ำสุดแต่ละครั้งอยู่ต่ำกว่าจุดต่ำสุดครั้งก่อน แต่ถ้าเส้นดัชนีปริมาณหุ้นสะสมมีการเคลื่อนไหวในช่วงแคบ ๆ จะไม่สามารถระบุแนวโน้มได้

1.3 ดัชนีราคาหุ้นบวกลบสะสม (Cumulative advance/Decline index) เป็นเครื่องชี้ภาวะตลาดโดยภาพรวมซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะวัด “ แรง ” ที่มีผลทำให้ภาวะตลาดโดยรวมมีการเปลี่ยนแปลงในทางคึกคักหรือซบเซาลง โดยการคำนวณค่าสะสมของผลต่างระหว่างจำนวนหลักทรัพย์ที่มีราคาเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น (Advances) กับจำนวนหลักทรัพย์ที่มีราคาเปลี่ยนแปลงลดลง (Declines) ในแต่ละวันทำการ

การตีความค่าดัชนีราคาหุ้นบวกลบสะสมทำได้โดยเปรียบเทียบค่าดัชนีราคาหุ้นบวกลบสะสมกับดัชนีราคาหุ้น ซึ่งโดยปกติแล้วดัชนีราคาหุ้นบวกลบสะสมและดัชนีราคาหุ้นควรจะเคลื่อนไหวไปในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่เมื่อมีการเคลื่อนไหวในทิศทางที่แตกต่างกันดัชนีราคาหุ้นบวกลบสะสมจะเป็นตัวที่แสดงภาวะที่เป็นจริงของตลาดโดยรวม และเมื่อเวลาผ่านไปดัชนีราคาหุ้นจะต้องกลับทิศทางไปในทางเดียวกับดัชนีราคาหุ้นบวกลบสะสม นั่นคือเวลาผ่านไปดัชนีราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หุ่นบวกลบสะสมจะเป็นตัวนำดัชนีราคาหุ้น หรืออีกนัยหนึ่งดัชนีราคาหุ้นบวกลบสะสมจะแสดงทิศทางซึ่งดัชนีราคาหุ้นจะเคลื่อนไหวไปในระยะเวลาต่อไป

2. เครื่องมือที่สวนทางกับแนวโน้มของตลาด (Counter trend indicator หรือ Oscillator) เป็นเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นกราฟเส้น ส่วนใหญ่จะแสดงคู่กันกับเส้นแนวโน้มราคาโดยมีขอบเขตที่ชัดเจน เช่น 0 ถึง 100 หรือแบ่งเป็นค่าบวกและค่าลบ เครื่องมือประเภทนี้ เช่น ดัชนีกำลังสัมพันธ์ สโตคาสติก เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ร่วมทาง/แยกทาง เป็นต้น เครื่องมือเหล่านี้จะใช้ได้ดีเมื่อตลาดอยู่ในช่วงที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ในช่วงแคบ ๆ (Sideway) เนื่องจากจะทำให้สัญญาณล่วงหน้าของการเปลี่ยนทิศทางของราคาเร็วมาก หรืออาจใช้ประกอบกับเครื่องมือที่เป็นไปตามทิศทางของตลาด เพื่อหาภาวะซื้อมากเกินไป (Overbought) และขายมากเกินไป (Oversold) ของตลาด ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง สำหรับในส่วนของดัชนีกำลังสัมพันธ์ และสโตคาสติก ในที่นี้จะกล่าวถึงรายละเอียดบางเพิ่มส่วนเติมเท่านั้น มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ดัชนีกำลังสัมพันธ์ (Relative strength index) ในที่นี้จะกล่าวถึงการคำนวณหาพลังกำลังที่ซ่อนตัวของตลาดหรือหลักทรัพย์ใดหลักทรัพย์หนึ่ง (Internal strength) โดยพิจารณาจากอัตราส่วนที่แกว่งไปมาอยู่ระหว่างการขึ้นลง โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ภายในเวลาที่กำหนด ระยะเวลาที่นิยมใช้ในการคำนวณคือ 9 และ 14 วัน สูตรที่ใช้ในการคำนวณเป็นดังนี้

$$RSI = 100 - (100 / (1 + RS))$$

เมื่อ

$$RSI = \text{ค่าดัชนีกำลังสัมพันธ์}$$

$$RSI = \frac{\text{ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นของราคาปิดใน 9 หรือ 14 วัน}}{\text{ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงลดลงของราคาปิดใน 9 หรือ 14 วัน}}$$

เมื่อคำนวณค่าดัชนีกำลังสัมพันธ์แล้วนำค่าดัชนีกำลังสัมพันธ์ในแต่ละช่วงเวลามาสร้างเป็นกราฟ โดยกราฟนี้จะอยู่ระหว่าง 0 กับ 100

2.2 สโตคาสติก (Stochastics) เป็นเครื่องมือที่ใช้เปรียบเทียบว่าราคาปิดของหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในช่วงที่ผ่านมาหรือไม่ ในที่นี้จะกล่าวถึงความสัมพันธ์ของราคาตามแนวคิดของ George Lane ได้ดังนี้

$$\%K = \frac{100 [C - L_5]}{H_5 - L_5}$$

เมื่อ $\%K$ = ค่าสโตคาสติกซึ่งคำนวณโดยใช้ระยะเวลา 5 วัน

C = ราคาปิดวันนี้

L_5 = ราคาต่ำสุดในช่วง 5 วัน

H_5 = ราคาสูงสุดในช่วง 5 วัน

จากสมการข้างต้นจะเห็นว่าถ้าราคาปิดเท่ากับราคาต่ำสุดในช่วง 5 วัน ค่า $\%K$ จะเท่ากับ 0 ถ้าราคาปิดเท่ากับราคาสูงสุดในช่วง 5 วัน ค่า $\%K$ จะเท่ากับ 100 ถ้า $\%K$ เท่ากับ 40 แสดงว่าราคาปิดอยู่ที่ระดับ 40% ของช่วงราคาเมื่อ 5 วันที่ผ่านมา ทั้งนี้เขตซื้อมากเกินไปมักกำหนดที่เส้น 80% ส่วนเขตขายมากเกินไปมักกำหนดที่เส้น 20%

เนื่องจากค่า $\%K$ ที่คำนวณได้อาจบ่งถึงการแกว่งตัวที่เร็วเกินไป จึงได้ดัดแปลงเป็น ค่า $\%K$ slowing และมีการนำค่า $\%K$ หรือ $\%K$ slowing มาคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ หรือที่เรียกว่าค่า $\%D$ ด้วย มีรายละเอียดดังนี้

$$\%K \text{ slowing} = \frac{100 [\text{ค่าเฉลี่ย 3 วันของ } C - L_5]}{\text{ค่าเฉลี่ย 3 วันของ } H_5 - L_5}$$

$$\%D = \frac{\sum_{n=1}^3 \%K_n \text{ (หรือ } \%K \text{ slowing}_n)}{3}$$

2.3 เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ร่วมทาง/แยกทาง (Moving average convergence/divergence) คำนวณจากค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอกซ์โปเนนเชียลเพื่อให้ออกการเปลี่ยนแปลงของราคาได้เร็วขึ้นและกรองสัญญาณหลอกออกไป โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{MACD} = a \text{ EMA สั้น} - a \text{ EMA ยาว}$$

เมื่อ MACD = เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ร่วมทาง /แยกทาง

EMA = ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอกซ์โปเนนเชียล

n = จำนวนวันที่ใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่

a = ค่าคงที่ที่ใช้ในการปรับค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ โดย $a = 2/(n+1)$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะเวลาของการคำนวณ EMA ที่นิยมใช้กันได้แก่ 12 วันและ 26 วัน ดังนั้น
ค่าคงที่สำหรับ EMA 12 วัน = $2/(12+1)$ หรือ 0.15 และค่าคงที่สำหรับ EMA 26 = $2/(26+1)$
หรือ 0.075 ดังนั้น MACD ในกรณีนี้สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{MACD} = (0.15) \text{ EMA 12 วัน} - (0.075) \text{ EMA 26 วัน}$$

การตีความค่า MACD ทำได้โดยนำค่า MACD มาเขียนเป็นกราฟโดยมีเส้นผ่าน
ศูนย์เป็นเส้นเปรียบเทียบ นอกจากนั้นยังนิยมเขียนกราฟ MACD ที่คำนวณจากระยะเวลา 12 วัน
และ 26 วัน คู่กับกราฟเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเอกซ์โปเนนเชียล 9 วัน เพื่อบอกสัญญาณซื้อขาย
โดยถ้าเส้น MACD ตกลงมาต่ำกว่าเส้น EMA 9 วัน เป็นสัญญาณขาย และถ้าเส้น MACD ขึ้นสูง
เหนือกว่าเส้น EMA 9 วัน เป็นสัญญาณซื้อ



ประวัติผู้ศึกษา

- ชื่อ : นางสาวศุภมาส สัตตบริรักษ์
 วัน เดือน ปี เกิด : 6 กรกฎาคม 2516
 สถานที่เกิด : จังหวัดกรุงเทพมหานคร
 วุฒิการศึกษา : รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2537



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้